

СРЯДА 6 МАЙ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н RÖTTERING

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 9,00 ч.)

2. Подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) - Програма за икономическо възстановяване: проекти в областта на енергетиката - Изменение на междуинституционалното споразумение от 17 май 2006 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване относно:

– доклад (A6-0259/2009) от Петя Ставрева, от името на комисията за земеделие и развитие на селските райони, относно предложението за регламент на Съвета за изменение на Регламент(ЕО) № 1698/2005 относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) [COM(2009)0038 – C6-0051/2009 – 2009/0011(CNS)],

– доклад (A6-0261/2009) от Eugenijus Maldeikis, от името на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно приемане на програма за подпомагане на икономическото възстановяване чрез предоставяне на финансова помощ от Общността на проекти в областта на енергетиката [COM(2009)0035 – C6-0049/2009 – 2009/0010(COD)] и

– доклад (A6-0278/2009) от Reimer Böge, от името на комисията по бюджети относно измененото предложение за решение на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Междуинституционалното споразумение от 17 май 2006 г. за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление по отношение на многогодишната финансова рамка (2007–2013) [COM(2009)0171 – C6-0508/2008 – 2008/2332(ACI)].

Петя Ставрева, докладчик. – Днес в Европейския парламент започваме важен дебат, свързан с осигуряването на допълнителни средства от европейския бюджет за селските райони в Общността, за справяне с последиците от икономическата криза. Трябва да отбележим, че милиард и двайсет милиона евро ще подкрепят агросектора на Европейския съюз в един труден момент. Вярвам, че фермерите и жителите на Общността ще разчетат това важно послание за осигуряване на финансов ресурс за допълнителна подкрепа.

Сумата, която всяка страна ще получи е предназначена за развитието на широколентов интернет и за посрещане на новите предизвикателства, които бяха определени в рамките на редовния преглед на общата селскостопанска политика за 2008 г. Вярвам, че инвестициите в интернет инфраструктурата, в преструктурирането на млечния сектор, във възобновяемите енергийни източници, в опазването на биоразнообразието и водните ресурси са ключ към разрешаването на голям процент от проблемите в тези региони и създават алтернативи за хората, живеещи там.

В доклада си предлагам към бюджета на фондовете, предвидени за 2009 г. да бъдат добавени още 250 милиона евро към бюджетната линия за развитие на селските райони. С тази промяна общият размер на наличните средства за 2009 г. би достигнал близо 850 милиона евро. Поради необходимостта от бърз отговор на настоящата икономическа криза би било добре първоначално предвидените плащания за 2010 и 2011 г. да могат да бъдат извършени през 2009.

Бих искала да акцентирам на възможността за разпределяне на средствата между държавите-членки в зависимост от техните специфични нужди. Тази гъвкавост ще позволи на отделните страни да използват финансовия ресурс според нуждите на фермерите и хората, живеещи в селските райони.

С оглед на ограниченото кредитиране в условия на финансова криза и като имаме предвид забавянето на усвояването на средствата по програмите за селските райони, смятам, че е добра възможност част от този ресурс да бъде насочван към фондове за заеми и кредитни гаранции. Така реално можем да помогнем на хората, които искат да реализират проект, но нямат необходимия начален капитал.

Важно е държавите-членки да спазят предвидените срокове и да добавят в програмите за развитие на селските райони допълнителни дейности, чрез които ще се усвояват тези средства. Колкото по-бързо парите достигнат до фермерите, до регионите, толкова по-голяма ще е ползата от тази финансова помощ. Друго важно условие за успешното усвояване на средствата е всяка страна да осигури бързо навременна и достъпна информация до регионалните и местни органи и потенциални бенефициенти за нови възможности за проекти по преразглежданите програми за развитие на селските райони.

Бих искала да подчертая, че имах удоволствието да работя по доклад, който показва активното отношение и съпричастността на европейските институции към бъдещето на аграрния сектор и селските райони в Общността. Винаги съм смятала, че помощта е най-ценна тогава, когато дойде в момент, когато хората имат най-голяма нужда от нея, а днес селските райони се нуждаят от повече средства за развитие и модернизирание. Само така ще спрем миграцията, ще опазим природата и ще осигурим заетост и нови работни места.

В заключение бих искала да благодаря на колегите от комисията по земеделие, които участваха в работата по доклада, както и на представителите на Европейската комисия и на Съвета за добрата съвместна работа. Благодаря и на браншовите организации за предложенията, които направиха. Призовавам ви да подкрепите доклада и по този начин да дадем нов стимул за развитието на селските райони в Европейския съюз.

Eugenijus Maldeikis, докладчик. – (LT) Комисията представи изключително важен допълнителен пакет по Плана за икономическо възстановяване за проекти в областта на енергетиката, което е от съществено значение предвид предизвикателството, пред което е изправена европейската енергетика в резултат на икономическата криза.

Пакетът се състои от три части. Първата се отнася за газопреносната и електропреносна инфраструктура и за проекти, включващи свързване на изключително важните газопреносни и електропреносни мрежи. Знаем, че този чувствителен проблем съществува отдавна. Предвид настоящата криза финансирането на проекти за свързване на преносни системи ще стимулира в значителна степен регионалното развитие в областта на енергетиката и междурегионалното сътрудничество и ще подпомогне създаването на общ европейски енергиен пазар.

Втората част от пакета обхваща проекти за разположени в морето вятърни електрогенериращи инсталации, а третата – проекти за улавяне и съхранение на въглерод, отчитащи нуждите, наложени от изменението на климата и във връзка с възобновяемите източници на енергия, тъй като считам, че изправен пред икономическата криза, европейският енергиен сектор трябва да промени из основи структурата и системите си. Това наистина би бил много подходящ момент, за да се направи оценка на сегашната ситуация и да се преосмислят редица проблеми в областта на енергетиката.

Считам, че този пакет от мерки – тези три програми, ще укрепят значително европейския енергиен сектор, ще окажат въздействие върху други сектори и ще допринесат съществено за икономическото възстановяване в Европа.

Мисля, че сумата от 3,9 млрд. евро за този пакет е огромна и това ще спомогне за решаването на най-наболения проблем, свързан с енергийната сигурност на Европа. Наред с последиците от енергийната криза и социално-икономическите последици, съществува и огромен политически риск, че отделни европейски държави ще срещнат проблеми с доставките на газ. До този момент този риск остава висок.

Финансирането на проекти за свързване на преносни мрежи ще укрепи в значителна степен позицията на Европа и ще осигури допълнителни гаранции във връзка с доставките. Бих искал да добавя, че по време на разискването на документа Европейският парламент предложи в пакета от мерки да се включва следното.

Първо, Парламентът постави акцент върху евентуалното преразпределение на финансовите ресурси, които не са били използвани за проекти. Тъй като ние предлагаме да се определят много стриктни срокове за подготовката и разработването на проектите, считаме, че ако останат неусвоени средства, те трябва да бъдат преразпределени за проекти в областта на енергийната ефективност и възобновяемите източници на енергия.

За много кратък период от време се проведеха тристранни разговори и успяхме да постигнем съгласие със Съвета. Съветът взе предвид предложенията на Парламента и ги включи в пакета. Изключително съм доволен от този факт и бих желал да благодаря на представителите на Съвета, на чешкото председателство и на члена на Комисията г-н Пиебалгс за тясното и ползотворно сътрудничество. Ние наистина успяхме да постигнем добър резултат в рамките на много кратко време.

Reimer Böge, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, след като бе постигнато съгласие относно бюджета за 2009 г., Комисията представи предложение за преразглеждане на многогодишната финансова

рамка с цел финансиране на проекти за трансевропейски енергийни връзки и широколентова инфраструктура в контекста на Европейския план за икономическо възстановяване.

В ретроспективен план трябва да кажем, че първо, това усложни процедурите, тъй като не считаме за правилно и целесъобразно да се представят нови предложения само няколко дни след постигане на съгласие относно бюджета и второ, тъй като на практика щеше да бъде невъзможно да се постигне съгласие със Съвета както за инструмента за хранителна помощ, така и за тези елементи на пакета за икономическо стимулиране при завършването на бюджета за 2009 г. В първоначалното предложение за предоставяне на пет милиарда чрез преразгледаната финансовата перспектива и разделянето им на две части, съответно 3,5 млрд. евро през 2009 г. и 2,5 млрд. евро през 2010 г., Комисията почерпи опит от бюджетната катастрофа на предложението за инструмента за хранителна помощ. Представеното в този случай предложение на Комисията не съответстваше на договореното в бюджета. Сега случаят е абсолютно същият.

Приветствам факта, че Комисията е взела предвид предложението на комисията по бюджети, което направихме при първото разискване, за да ограничим прегледа и да оставим въпросите, свързани със селските райони и широколентовия интернет, и модернизирането на тези структури в селските райони във функция 2 от бюджета за селското стопанство, а да не ги прехвърляме към функция 1а. Това беше предложение на Парламента беше подходящо и в съответствие с него бяха предприети действия.

На следващия кръг научихме, че Съветът първоначално е заявил, че Комисията не може да представи предложение за инструмента за хранителна помощ и че това по принцип е преглед. Съветът просто искаше да прокара бюджетните условия и споразумения. Ние обаче поправихме това при преговорите и по време на тристранните разговори, проведени на 2 април. Считам, че предприехме първата стъпка в правилната посока чрез нашето предложение за предоставяне на 2,6 млрд. евро, като първа стъпка, за повишаване на тавана за бюджетни кредити за поети задължения за 2009 г. по подфункция 1а със сумата от 2 млрд. евро, за понижаване на тавана по функция 2 със същата сума и за предоставяне на 600 млн. евро за развитие на селските райони. Ще се опитаме да осигурим останалите 2,4 млрд. евро чрез компенсация при съгласуването на бюджетната процедура за 2010 г. и 2011 г. с помощта на всички – цитирам, тъй като това е важно – „бюджетни средства, предвидени в нейната правна рамка и без да се засягат финансовите пакети на програмите, предмет на съвместно решение, и годишната бюджетна процедура“.

За нас също така беше от значение договорените бюджетни кредити да не бъдат засегнати или да не се ограничават в отделни функции. Ето защо разбивката, за която се споразумяхме, бе единствената възможна да бъде договорена в този срок, тъй като всички осъзнахме, че трябва да изведем на преден план въпроса за енергийната солидарност и за модернизиране на инфраструктурите, включително мерките за преглед на състоянието в рамките на този парламентарен мандат.

Ясно е обаче, че казаното от нас на пленарното заседание на Европейския парламент на 25 март относно прегледа на многогодишната финансова рамка трябва да бъде включено в дневния ред възможно най-бързо. Призоваваме по време на разискванията във връзка с прегледа на многогодишния финансов план, които ще се проведат през есента, Комисията да вземе предвид всички тези разисквания относно гъвкавостта и по-успешното водене на преговори в контекста на определяне на бюджетната политика за една или няколко години. Тези годишни преговори със Съвета по едни и същи въпроси, в които затъваме година след година, тъй като едната страна не желае да предприеме действия, са просто безсмислени и трябва да бъдат прекратени, тъй като никой извън тези институции не може да разбере какво се случва вече. Нужна ни е по-голяма гъвкавост и повече възможности за маневриране във връзка с многогодишната бюджетна процедура. Призоваваме Комисията да почерпи от опита от последните две-три години и да представи съответните предложения през есента. Това е най-малкото, което очакваме!

Андрис Пиебалгс, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, настоящият икономически спад изисква стимули и на равнище Европейски съюз. Това е общото ни убеждение, откакто започна кризата през миналата година.

През ноември 2008 г. Европейската комисия предложи всеобхватен Европейски план за икономическо възстановяване, който бе одобрен от държавните и правителствените ръководители през месец декември. Въз основа на този план през януари 2009 г. беше предложено да се инжектира „пакет от 5 милиарда“ за стимулиране на икономиката на Европейския съюз. Пакетът от мерки насочва тази помощ към постигане на ключови цели като развитие на широколентов интернет, енергийна сигурност и нисковъглеродни технологии.

Комисията силно приветства съгласието по този пакет от мерки, постигнато след трудни, но конструктивни разисквания за много кратко време.

Бих искал да благодаря на Парламента за това, че подкрепи предложението ни, както и за гъвкавостта му и умението да прави компромиси в процеса на междуинституционални разисквания. Този случай показва, че Европейският съюз може да реагира бързо в случай на криза, изискваща незабавни ответни действия.

Що се отнася до бюджетната страна на въпроса – и сега говоря от името на заместник-председателя Калас – Комисията може да приеме решението във вида, съгласуван между трите институции, макар подходът да е различен от този, предложен в първоначално направеното от нас предложение през декември 2008 г. Убедени сме, че проектите ще бъдат изпълнени по план.

Бих искал също така да потвърдя, че Комисията взе под внимание очакванията на Парламента във връзка с прегледа на бюджета и оценката за функционирането на Междуинституционалното споразумение. Както знаете, ние работим по тези въпроси и ще бъдем готови със заключенията си през есента или най-късно до края на годината.

Сега ще се концентрирам върху областта от моята компетентност, а именно енергетиката. Регламентът относно енергийните проекти представлява съществен инструмент за постигане на две цели – дава отговор на основни въпроси, свързани с енергийната сигурност и предизвикателствата по отношение на околната среда в сектора на енергетиката и в същото време допринася за възстановяването на икономиката ни. Освен това пакетът от мерки е и пример за солидарност в рамките на Европейския съюз. По-конкретно, газовата криза наложи предприемане на бързи действия.

Никога преди това Европейският съюз не е постигал съгласие за заделяне на такава значителна сума за ключови енергийни проекти.

Зная, че някои от вас предпочитат да видят повече мерки за проекти за възобновяеми енергийни източници и за енергийна ефективност в този пакет, но считам, че постигнатият най-накрая компромис по този въпрос е добър. В подробна декларация Комисията още веднъж потвърждава, че ще преразгледа ситуацията през 2010 г. с оглед най-вече на това, да се разгледа възможността неусвоените средства да се заделят за мерки в областта на енергийната ефективност и възобновяемите енергийни източници. Декларацията е изпратена до Парламента и ще бъде публикувана в *Официален вестник* заедно с регламента, поради което сега няма да я чета.

Приветствам факта, че в съображенията и в един от членовете на регламента се посочва и принципът за предлагане на нови проекти, в случай че установим сериозни рискове за изпълнението на сега съществуващите.

В допълнение мога да ви уверя, че ще преминем плавно напред и към много други инициативи в областта на възобновяемите енергийни източници и енергийната ефективност, както е посочено в нашата декларация.

След успешното и бързо приключване на законодателната процедура Комисията ще се концентрира върху прилагането на пакета от мерки. Мога да ви уверя, че по отношение на енергийните проекти възнамеряваме да отправим покана за представяне на предложения до края на месец май и очаквам първите решения относно предоставяне на подкрепа да излязат до края на тази година.

Бих искал да изкажа специална благодарност на докладчиците, г-жа Ставрева, г-н Maldeikis и г-н Böge, за техните усилия да намерят бързо решение за това изключително важно предложение.

Мариан Фишер Бюл, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, ще се концентрирам само върху онази част от пакета, която се отнася до развитието на селските райони. Преди всичко аз, както направи и г-н Пибалгс, бих искала да благодаря на Парламента за сътрудничеството и най-вече на комисията по земеделие и развитие на селските райони. Имаше изключително добър и конструктивен диалог през последните месеци и е очевидно, че подкрепата ви по този въпрос е от съществено значение за положителния краен резултат.

Законодателство трябва да се приеме възможно най-бързо, за да може тези средства да се инвестират в развитието на селските райони през 2009 г. и да бъдат усвоени както за изготвяне на програми, така и за разходите по изпълнението им.

Последният компромис ни остави с малко по-ограничени средства за развитие на селските райони от тези, които искахме. Първоначално поискахме 1,5 млрд. евро, но накрая получихме 1,02 млрд. евро. Бяха предоставени повече възможности за инвестиции в широколентов интернет в селските райони и сега държавите-членки ще имат пълна свобода да избират между широколентовите технологии и новите предизвикателства. Считам, че това е една много добра идея, с която не ограничаваме хората, които в някои части на Европейския съюз имат особени затруднения при посрещане на новите предизвикателства.

Комисията също така внимателно отчита тези изменения. Отправяте искане за разширяване на обхвата от допустими широколентови операции до мерки с организационно-информативен характер, като обучение в областта на информационните и комуникационните технологии (ИКТ) и инвестиции в услуги и оборудване в същата област. Бих желала да посоча, че тези инвестиции и дейности вече получават широка подкрепа както чрез структурните фондове, така и чрез финансиране за развитието на селските райони. Акцентът се поставя върху широколентовия интернет, тъй като се счита, че стимулира развитието на технологиите и икономическия растеж по възможно най-добрия начин.

Що се отнася до стимулирането на пакета за възстановяване, Комисията е съгласна, че това е необходимо, но може да се осъществи и с наличните инструменти в областта на развитието на селските райони. Сега съществуващата политическа рамка също позволява изразходването на средства по проекти през 2009 г.

Проучихме също така направеното предложение в пакета да се включи и финансиране на стойност 250 млн. евро, добавени към бюджета за развитие на селските райони за 2009 г. от Парламента при последното за миналата година гласуване на бюджета. Това предложение обаче не беше част от съгласието относно финансирането на пакета за възстановяване, постигнато при тристранните обсъждания. Считаю, че за да избегнем каквото и да било забавяне, свързано с окончателното приемане на този пакет, следва да се възползваме от възможността да се върнем на въпроса по-късно тази година, когато ще договаряме останалата част от финансирането на пакета за възстановяване.

Тъй като това е последното пленарно заседание на този Парламент преди изборите, бих искала да изразя искрени благодарности за доброто сътрудничество и обмена на мнения, понякога изпълнен с доста патриотизъм и динамика, но за мен работата с вас беше удоволствие. На онези от вас, които няма да се кандидатираат отново, бих искала да кажа, че за мен беше удоволствие да работим съвместно.

(Ръкопляскания)

Председател. - Много Ви благодаря, г-жо Фишер Бьол. Много мило от Ваша страна. Беше и винаги е удоволствие да работим с Вас и с Вашите колеги от Комисията. Имаме някои различия, разбира се, но винаги е било удоволствие да се работи с Вас и с г-н Пиебалгс, и от името на Парламента и от мое име искам да Ви благодаря.

Mario Mauro, докладчик по становището на комисията по бюджети. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, по време на тристранните разговори от 2 април най-накрая беше постигнато съгласие между Парламента и чешкото председателство. В качеството си на докладчик по становището на комисията по бюджети, аз съм изключително доволен от това съгласие, което дава възможност да продължим законодателния процес във връзка с плана за възстановяване в очакваните от нас срокове.

Методите на финансиране за 2009 г. са пределно ясни – 2 млрд. евро от общо 3,98 млрд. евро ще бъдат заделени за енергетика чрез компенсации по функция 2 „Опазване и управление на природните ресурси“. Решението за останалите 1,98 млрд. евро, разпределени за енергетика, ще бъде взето като част от бюджетната процедура за 2010 г., а ако е необходимо, окончателно като част от бюджетната процедура за 2011 г.

Считаю все пак, че е важно компенсаторният механизъм, прилаган към различните функции, да не излага на опасност пакета от финансови мерки за програми, предмет на съвместни решения, или годишната бюджетна процедура. Считаю също така, че предвид дефицита, който изпъкна при сега съществуващото междунституционално споразумение, се нуждаем от по-задълбочено разглеждане на този проблем, за да направим споразумението по-гъвкаво и следователно по-добре пригодно, за да посрещне допълнителни нужди от финансиране.

Vicente Miguel Garcés Ramón, докладчик по становището на комисията по бюджети. – (ES) Г-н председател, ще представя становището на комисията по бюджети, по което съм докладчик, относно предложението за изменение на регламента относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Предложението е част от Европейския план за икономическо възстановяване.

На заседанието си в края на март 2009 г. Европейският съвет предложи да се разпределят 3,98 млрд. евро за енергийния сектор и 1,02 млрд. евро за Фонда за развитие на селските райони, за да се създаде нова широколентова инфраструктура в тези райони, да се подобри съществуващата инфраструктура и да се посрещнат новите предизвикателства, свързани с изменението на климата, възобновяемите енергийни източници, биоразнообразието и реструктурирането на сектора на млякото и млечните продукти.

Комисията по бюджети взе единодушно решение, че референтната сума, посочена в законодателното предложение, е съвместима с горната граница на функция 2 от текущата Многогодишна финансова рамка за 2007–2013 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROURE

Заместник-председател

Румяна Желева, докладчик по становището на комисията по регионално развитие. – Като докладчик по становището на комисията по регионално развитие, бих искала да изкажа задоволството си от окончателния вариант на европейската енергийна програма за възстановяване. Парламентът отстояваше силна позиция по време на преговорите със Съвета и постигна възможно най-добрите за европейските граждани резултати.

Енергийната програма за възстановяване е много важна за бъдещето на нашите европейски икономики. Сегашната икономическа и финансова криза поставя в опасност различни програми в областта на енергийната сигурност, които са в ущърб на нашия бъдещ икономически растеж и успех.

Като резултат от това правилният подход е предоставяне на допълнителни финансови стимули за проекти в областта на енергетиката, които подпомагат възстановяването на икономиката ни, насърчават сигурността на енергийните доставки и са насочени към намаляване на емисиите на парникови газове.

Тази нова програма ефективно укрепва енергийната сигурност и на моята страна България чрез осигуряване на финансирането на газопровода Набуко и свързването ни с инфраструктурните мрежи на Гърция и Румъния. Така ще бъдем по-малко уязвими при кризи, подобни на тази от миналата зима.

Уважаеми колеги, нашите европейски икономики и инфраструктурата ни зависят от добрия достъп до енергия. В този контекст европейската енергийна програма за възстановяване проправя пътя към по-ефикасна и по-ефективна енергийна инфраструктура в Европа. Затова още веднъж бих искала да подчертая необходимостта от обща енергийна политика на Европейския съюз. Само заедно можем да бъдем по-успешни и да предоставим на гражданите енергийната сигурност, която те заслужават. Бих искала в заключение да поздравя докладчика за добрата работа.

Domenico Antonio Basile, докладчик по становището на комисията по регионално развитие. – (IT) Г-жо председател, господа, комисията по регионално развитие беше поканена от комисията по земеделие и развитие на селските райони да представи становище относно предложението за регламент на Съвета относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), което сега е на етап разискване в Парламента в контекста на пакета от мерки на обща стойност 5 млрд. евро.

Въпросните мерки могат да се разглеждат като своевременен отговор на Комисията на нуждите, произтичащи от приетото от Съвета на 11 и 12 декември 2008 г. решение да одобри Европейски план за икономическо възстановяване, съдържащ конкретни мерки в редица отрасли, попадащи в общностните и национални правомощия за преодоляване на икономическата и финансова криза, засягаща европейските пазари от 2007 г. насам.

В областта на развитието на селските райони Комисията предлага мярка, предвиждаща подходяща актуализация на Регламент №1698/2005 на Съвета, изготвена с цел изпълнение на насоките относно въпросния европейски план.

Като цяло предложението на Комисията, което предвижда да бъде предоставен бюджет от 1,5 млрд. евро на държавите-членки чрез Европейския фонд за развитие на селските райони, за да се осигури достъп до ширококолов интернет в тях и да се отговори на новите предизвикателства, посочени в прегледа на междинната реформа на общата селскостопанска политика, приключил през ноември 2008 г., има пълната подкрепа на комисията по регионално развитие, която създава, че в случай че предложените мерки бъдат приложени бързо и изцяло, те ще подпомогнат националните икономики и отново ще върнат доверието на потребителите в системата, като същевременно по ефективен начин се постигат целите за териториално и социално сближаване на регионите в Европейския съюз. Всичко това важи с особена сила, ако мерките се комбинират с необходимостта, изразена от Съвета, за усвояване на средствата в най-голяма степен през първите няколко години.

Изразявайки становището си, комисията не се ограничи просто да направи оценка на мерките, предложени от Европейската комисия, а взе решение да направи собствено предложение, като включи някои изменения в предоставения ѝ текст. Основният аспект, който комисията по регионално развитие иска да подчертае, се

отнася до необходимостта от прозрачност и информираност във връзка с постигнатите резултати в периода 2009-2011 г. и от осигуряване на подходящи инструменти за координиране на действията, финансирани чрез ЕЗФРСР и структурните фондове, за изграждане на инфраструктура за широколентов интернет.

Направихме това, като поискахме от Комисията да включи в годишния мониторингов доклад за Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони раздел, посветен специално на установяване на резултатите, постигнати във връзка с тази дейност, под формата на конкретно изменение в текста на предложената мярка.

Romana Jordan Cizelj, *от името на групата PPE-DE.* – (SL) Преодоляването на финансовата и икономическа криза е важен тест за единството и солидарността на Европа. Трябва да покажем две неща: първо, че ще предприемем съвместни действия и че ще съумеем да се възползваме от това и второ, че можем да защитим стратегическите приоритети, които определихме през последните няколко години, а именно, приоритетите, които спомагат за преминаването към едно общество, основано на знанието и иновациите и с ниски нива на емисиите от парникови газове.

Радвам се да видя, че Европа отговаря на това предизвикателство бързо и единно. Обявихме се против протекционизма и определихме вътрешния пазар като едно от най-важните постижения на Европа, което трябва да се съхрани във време на криза. По този начин успяхме също така да останем далновидни и да предприемем действия, без да ни убягват предизвикателствата в дългосрочна перспектива, които със сигурност включват и изменението на климата.

Нека да спомена накратко и проектите в областта на енергетиката. За сравнително кратко време осигурихме допълнителни финансови ресурси, които възнамеряваме да заделим за развитието в бъдеще на нови, по-чисти технологии и за повишаване на надеждността на енергийните доставки. Важното е в този пакет да включим мерки за технологии за улавяне и съхранение на въглерода, за насърчаване на проекти за разположени в морето вятърни електрогенериращи инсталации и за изграждане на връзки между газопрепращащите и електропрепращащите мрежи.

Аз обаче бих искала да насоча вниманието ви към факта, че независимо от броя на добрите проекти, за които се разпределя допълнителната помощ, в този списък липсват някои важни проекти. Ето защо настоявам тези проекти да бъдат наблюдавани внимателно и да се упражнява надзор върху изпълнението им, както и да намерим допълнителни средства, с които да финансираме проекти за насърчаване на ефективното използване на енергията и на други възобновяеми енергийни източници.

Позволете ми да добавя също така, че геотермалната енергия със сигурност е друг основен потенциал, който остава неоползотворен. Считаю това за една от най-важните задачи за началото на следващия ни мандат.

Hannes Swoboda, *от името на групата PSE.* – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, сякаш духът на Коледа е сред нас – всичко върви толкова гладко. За съжаление, аз ще внеса горчива нотка в това разискване.

Съветът, който не е представен тук днес, преглеждаше и преосмисляше предложенията, представени от Комисията, в продължение на месеци и излиза с решение сега в условията на огромна и нарастваща безработица. Парламентът няма вина за това. В този случай хората, отговорни за бюджета, бяха дори стъпка пред нас в областта на енергетиката. Това със сигурност не ни улесни много. Обикновено те са тези, които поставят бариери. Тогава ние се опитахме да намерим решение, представителят на Европейската комисия имаше голям принос, но Съветът бе неотстъпчив.

Опасяваме се – и това трябва да е очевидно само по себе си, – че всички бюджетни кредити, които не могат да бъдат разпределени, следва да бъдат насочени към проекти за създаване на работни места, особено към проекти, свързани с енергийната сигурност, енергийната ефективност и съхранението на енергия. Това наистина трябва да е очевидно само по себе си. Ако бяхме попитали гражданите на Европа дали биха подкрепили разпределянето на средства, които не са усвоени в дадена област, по-голямата част от тях биха дали положителен отговор. Единствено Съветът все още не признава, че всъщност точно това е необходимо. В този ред на мисли всички ние, включително членовете на новия Парламент, следва да настояваме да се случи точно това.

Не зная дали г-н Пиебалгс все още ще бъде член на Комисията и дали ще отговаря за тази област, но се надявам становището на Комисията също да е в подкрепа на това да гарантираме, че всички бюджетни кредити, които не могат да бъдат разпределени, ще бъдат прехвърлени в други области за проекти за енергийна ефективност и енергийна сигурност, осигуряващи заетост.

В заключение, от мое име и от името на моята група бих искал да благодаря и на двамата членове на Комисията за тяхното сътрудничество. Дали съвместната ни работа винаги е била удоволствие е друг въпрос, но винаги сте показвали готовност за диалог и се надявам да можете да кажете същото и за нас. Макар да сме в разгара

на изборна кампания, сега за вас нещата са по-спокойни. Мисля, че можете да преживеете без нас – членовете на Парламента.

Donato Tommaso Veraldi, *от името на групата ALDE.* – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, предложението, което обсъждаме, е част от пакета от 5 млрд. евро, разпределени за Европейския план за икономическо възстановяване, от които 1 040 евро са заделени за изграждането и довършването на инфраструктури за широколентов интернет в селските райони и за развитие във връзка с новите предизвикателства, определени в прегледа на състоянието на общата селскостопанска политика.

За да реагираме на съществуващата финансова криза, трябва да предприемем действия във всички селски райони, като използваме инструменти, предназначени да помогнат на тези райони да преодолеят структурната изолация, в която се намират. Ето защо от съществена важност е да гарантираме усвояването на наличните средства на Общността, като повишаваме тяхната ефективност и добавена стойност. В областта на развитието на селските райони трябва да се използва всяка възможна тактика, за да се осигури по-голяма финансова гъвкавост и ефективност.

Считам за изключително важно Комисията да поеме ангажимент за подпомагане на държавите-членки при приемане на национални стратегии и програми за развитие на селските райони, насочени към повишаване на заетостта. Трябва да кажа обаче, че съгласно правилата на Фонда за развитие на селските райони изпълнението на проектите за широколентов интернет се управлява предимно от публичната администрация – провинции, общини, планински общности, които не могат да включат ДДС в счетоводните си отчети. Това не важи за други програми, тъй като структурните фондове се определят от други регламенти, според които тези разходи са допустими.

Икономическата криза просто постави акцент върху трудностите, с които местните органи вече се сблъскват и така размерът на ДДС в бюджетите, свързани с изпълнението на различни дейности е толкова голям, че има риск публичните органи да не успеят да инвестират и неусвоените ресурси да се върнат обратно в бюджета на Общността. В заключение, що се отнася до разпределянето на въпросните ресурси, считам, че трябва да се концентрираме върху използването на исторически критерии, както бе предложено от Комисията.

Guntars Krasts, *от името на групата UEN.* – (LV) Благодаря Ви, г-жо председател. Считам, че чрез постигнатото съгласие относно подкрепата за енергийната политика на Европейския съюз в дългосрочна перспектива, осигурявайки инициативи за възстановяване на икономиката в краткосрочен план, се постигат и двете цели. Единственото изключение, което не може да осигури икономическа възвращаемост в краткосрочен план, е финансирането на проекти за улавяне и съхранение на въглерод. То обаче несъмнено посреща предизвикателствата за енергийната политика в дългосрочна перспектива чрез повишаване на конкурентоспособността на технологиите на предприятията от ЕС на световните пазари, където в обозримото бъдеще алтернативните форми на енергия няма да могат да заменят изгарянето на въглища. Силно приветствам насочването на по-голяма част от финансирането към проекти за свързване на европейски енергийни мрежи. Радвам се, че значителни ресурси бяха разпределени за интегрирането в европейските електропреносни мрежи на балтийските държави, които са най-изолираният регион в ЕС. Макар тези инвестиции да не доведат до пълното интегриране на пазарите на трите балтийски държави в европейските мрежи, това все пак е важен, стабилизиращ фактор, който ще допринесе за по-голяма сигурност на енергийните доставки. Надявам се това да послужи като стимул за балтийските държави да продължат структурните реформи на енергийните си системи и да създадат пазарни условия, които да подобрят положението на потребителите на енергия в този регион. Благодаря ви.

Claude Turmes, *от името на групата Verts/ALE.* – (EN) Г-жо председател, днес е лош ден за доверието в Европейския съюз. Пакетът за икономическо възстановяване, по който ни предстои да гласуваме, всъщност не е план за възстановяване, тъй като в резултат от него няма да има почти никакви икономически стимули. В продължение на месеци водихме (напрегнати понякога) преговори със Съвета на Европейския съюз. За съжаление, вместо да се противопостави на правителства като тези на Германия, Нидерландия и Обединеното кралство, които възприеха недалновидния подход „искам си парите обратно“, мнозинството в Парламента и Комисията просто отстъпи пред исканията им.

Тази развръзка е много неприятна, а можеше да бъде избегната. Можехме да изградим истински инструмент на солидарност, с който голяма част от средствата щяха да отидат за онези икономики, които имат най-голяма нужда от тях – нашите приятели от Източна Европа. Можехме да повишим икономическата ефективност на този пакет, като използваме новаторски финансови инструменти, като фондове за гарантиране на заеми и държавни банки или Европейската инвестиционна банка. Така 5-те млрд. евро щяха да се превърнат в 50-80 млрд. евро инвестиции, които в момента са необходими за европейската икономика. Можехме да

концентрираме инвестициите си в онези области, в които веднага се създават работни места, като например европейски градове, проучващи възможностите за обновяване на сгради и обществен транспорт или независими електрически компании, инвестиращи във възобновяеми енергийни източници, или нашите отрасли в Европа, инвестиращи в екологични технологии. Вместо това решихте да съсредоточите по-голямата част от тези 5 млрд. евро в остарялата форма за предоставяне на държавна помощ на онези, които най-малко се нуждаят от пари в брой – големите енергийни олигополи в Обединеното кралство, Германия и Франция.

Вместо да изпратим силен сигнал, даваме знак за липса на политическа смелост – безгръбначни европейски институции, които се поддават на прищевките на тесногръди правителства.

За съжаление, председателят на Комисията ни не е смел и прозорлив. За съжаление, либералите и социалистите в този Парламент не бяха готови да се борят заедно със Зелените, за да превърнат този пакет за възстановяване в първата истинска стъпка към нов зелен курс. За да настъпи промяна в Европа, трябва да сменям председателя на Комисията. За да се превърне тази промяна в реалност, трябва да променим мнозинството в Европейския парламент. „Спрете Барозу – изберете нов зелен курс“: това е най-подходящият лозунг за предстоящите европейски избори.

Pedro Guerreiro, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Във връзка с така наречения пакет на Европейския съюз от 5 млрд. евро за Европейския план за икономическо възстановяване е полезно да си припомним приетата от Парламента резолюция относно междинния преглед на финансовата рамка за периода 2007–2013 г. В резолюцията се казва, че таванът на собствените ресурси е 1,24 % от БНД на ЕС в плащания, а всъщност е под 1 %; че всяка година остава значителен марж под тавана, установен от многогодишната финансова рамка, като плащанията за последните три години възлизат приблизително на 29 млрд. евро; че съществуват огромни маржове между тавана на многогодишната финансова рамка и тавана на собствените ресурси на Европейския съюз, които за периода 2010–2013 г. са над 176 млрд. евро.

Предвид това, трябва да си зададем въпроса: защо, макар да сме изправени пред влошаващата се икономическа ситуация, ние дори не използваме средствата, предоставени в многогодишната финансова рамка?

Защо Европейският съюз избира да приспадне 2 млрд. евро от резервите на селското стопанство, когато хиляди земеделски се изправят пред все по-големи трудности?

От какво имат по-голяма нужда земеделските стопани – от подкрепа, за да се справят с растящите разходи за производство и със спада на цените за производителите, или да се сбоят с ширококолов интернет?

От кои други бюджетни редове ще приспаднете близо 2 млрд. евро, за да сме сигурни, че това е неутрална корекция? Ще намалите тази сума от бюджета за сближаване ли?

Как ще се разпределят тези приблизително 4 млрд. евро за проекти в областта на енергетиката и 1 млрд. евро, който очевидно ще се използва за ширококолов интернет в селските райони? Как ще се прилага тази несправедлива размяна?

И накрая, къде е мощно прокламираната солидарност на Европейския съюз? Или в крайна сметка ще се окаже, че отново сме превърнали мухата в слон?

Patrick Louis, от името на групата IND/DEM. – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, фактът, че търсим план за възстановяване говори за добри намерения. За да се отговори на цикличния икономически спад, необходим е Кейнсиански план за възстановяване, а тази криза е структурна. Следователно инструментът не е подходящ.

Повторното инжектиране на средства в икономика без ограничения е като да хвърляме пари в канавката. Всъщност стимулирането на икономика, без преди това да сме възстановили общностните предпочитания в нашите граници, е като да се опитваме да затоплим един дом, в който всички прозорци са отворени. Това, което се случва е, че котелът се разваля, а сметките за отопление стигат до небето.

След тези встъпителни думи, бих искал да направя три коментара. Първо, енергийният пазар не е релевантен. Всъщност в тази област конкуренцията не води до намаляване на цените, защото те се определят от разходите за средствата за производство. Ето защо считаме, че е важно да се инвестира в наистина ефективни енергийни източници, за да се избегне капанът на субсидираните енергийни ресурси като например енергията на вятъра и да се избере слънчевата или ядрената енергия.

Второ, няма ефективност на единния пазар на електричество. При големи разстояния енергийните загуби са пропорционални на изминатото разстояние. Вероятността от аварии и прекъсване в електрозахранването се

увеличава в съответствие с географската сложност на мрежата. По тази причина свързването на европейската електропреносна мрежа следва да се върне към първоначалната си цел, която е да служи за реципрочен резервен ресурс на границите и да позволява смяна на енергията, но просто като заден план. Това следва да бъде наш приоритет.

Трето, както и за доклада Podimata, който е свързан с настоящия доклад, препоръчваме не само да се вземе предвид енергията, която е необходима за ползването на даден продукт, но и да се отчете информацията за количеството енергия, необходима за производството на този продукт.

Съобщаването на тази информация на потребителите ще повиши репутацията на онези продукти, които са с висока добавена стойност и са с по-ниска консумация на енергия. Включването на тази информация ще даде така необходимото конкурентно предимство на икономиките ни, които са изправени пред голяма заплаха от нелоялна конкуренция в световен мащаб.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Г-жо председател, госпожи и господа, според мен Европейският парламент и Съветът взеха някои извънредни, но ефективни решения за прехвърляне на 5 млрд. евро от неусвоени средства за 2008 г. към 2009 г. за пакета за стимулиране на икономиката за смекчаване на ефекта от финансовата криза, наред със сумата от 4 млрд. евро за справяне с някои затруднения, свързани с европейската енергийна мрежа. От друга страна, изказването на г-н Turmes беше точно в много отношения и това важи с особена сила за управлението на средствата.

Считам за важно държавите-членки да реагират гъвкаво и всички ресурси, разпределени за 2009–2010 г., да бъдат усвоени и то ефективно, доколкото е възможно. Кризисната ситуация с доставките на газ в началото на годината след спора между Русия и Украйна ни показва колко уязвима е една изключително важна част от Европа при критична ситуация. Ето защо прилаганите и финансираните от този пакет мерки следва да помогнат за предотвратяване на повторното възникване на такава криза.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, госпожи и господа, искам да благодаря на г-жа Ставрева за отличния ѝ доклад. От жизненоважно значение е приетата от нас днес икономическа програма в своята цялост да бъде достъпна и в селските райони. Широколентовият интернет е неизменно средство за комуникация за селските райони, особено в Австрия, за нови и модерни работни места и за бърз достъп до информация. Не следва да се пренебрегва фактът, че повече от 50 % от населението на Европейския съюз живее в селските райони.

Госпожи и господа, наближава край на моята политическа кариера. Искам да изкажа искрената си благодарност към всички мои колеги, към Комисията и всички институции на Европейския съюз, най-вече на висшите ръководни кадри и на служителите за помощта и подкрепата им. За мен беше удоволствие да работя с всички вас. В заключение, бих желала да благодаря на преводачите, които трябваше да преведат моя австрийски немски.

Убедена съм, че трябва да бъде абсолютно ясно, че общата селскостопанска политика с двата си основни стълба е от значение за обществото на Европейския съюз. Земеделските стопани обикновено осъзнават отговорността си спрямо обществото. Но аз очаквам и обществото на Европейския съюз да съзнава отговорностите си във връзка с всички онези, които се грижат за ресурсите му. С това пожелавам всичко най-добро на Европейския съюз в бъдеще.

(Ръкопляскания)

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Г-н член на Комисията, госпожи и господа. Бих искал да започна, като благодаря на г-жа Ставрева за сътрудничеството и като я поздравя за отличната работа, получила единодушна подкрепа от комисията по земеделие и развитие на селските райони.

След проведеното в Съвета разискване, имаме на разположение 1,02 млрд. евро да облекчим болезнения ефект от кризата върху селските райони. Успешно достигнахме до положение, в което средствата могат да се използват много по-гъвкаво в сравнение с първоначалното предложение, като се вмести в достатъчно широка рамка, за да развием достъпа до широколентов интернет в селските райони и да се справим с новите предизвикателства, определени при прегледа на общата селскостопанска политика.

Плановите за развитие на селските райони в държавите-членки трябва да се преразгледат възможно най-бързо, така че да се осигури незабавен достъп до определените сега средства. Това вероятно е един от най-важните аспекти за населението от тези райони, тъй като с помощта на тези разработки ще се осигурят нови работни места, нови курсове за обучение и нови пазари, което от своя страна ще доведе до намаляване на разходите и до разгръщане на новаторски технологии.

Хората от селските райони са най-уязвимите жертви на икономическата криза. Всъщност, с оглед на бъдещето може да се каже, че съществува риск от допълнителна териториална и икономическа изолация, която ще надхвърли размерите на икономическата криза. Още преди настъпването на кризата много от държавите-членки бяха изправени пред продължителен спад в селските райони. Наша отговорност е да изготвим и приложим възможно най-бързо необходимите мерки, с които да опазим ценностите на селските ни райони.

Колеги, предвид това, че не се очакват достатъчно добри резултати за моята партия на изборите, за да продължа да работя с вас през следващите пет години, бих искал да ви благодаря за отличното сътрудничество, на което се радвах в този Парламент. Като млад политик бих могъл единствено да пожелаая на младите политици да имат късмета да се учат на европейска политика в такава отлична организация.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Г-жо председател, в момента в света и в Европа има три кризи: финансовата криза, произтичащата от нея криза по отношение на заетостта и кризата във връзка с изменението на климата. Пакетите от мерки следва да са насочени към намирането на решения и за трите, но ми е трудно да открия подобни в този пакет. Някога Мерилин Монро каза „не ме въвеждайте в изкушение и сама мога да го намеря“. Изглежда така действат правителствата на държавите-членки по отношение на усвояването на средствата, които успяхме съвместно да отпуснем за този икономически пакет, който може да бъде критикуван много за това, че се отнася за остарял тип енергия и по-конкретно по отношение на фактора време. Мерките, включени в този пакет, са толкова напред в бъдещето, че е по-вероятно да доведат до създаване на работни места през следващата рецесия, а не по време на тази. Имахме намерение да се опитаме да въведем нови технологии и нови идеи, както и мерки за създаване на работни места *сега*, по време на сегашната рецесия в Европа. Ето защо ние ще продължим (да се надяваме, че ще бъдем преизбрани) да наблюдаваме обещаното от Комисията чрез г-н Пиебалгс, а именно подходящо и надеждно наблюдение и надзор във връзка с прилагането на пакета от мерки.

В заключение, г-жо председател, бих желала да благодаря на представителите на Комисията г-жа Фишер Бюл за свършената от нея изключително конструктивна работа и г-н Пиебалгс, който работи в тясно сътрудничество с комисията по промишленост, изследвания и енергетика и който има изключително голям личен принос за енергийния пакет и за пакета от мерки във връзка с изменението на климата, както и за постигнатото от нас в тази област през последните пет години. Искам да благодаря на докладчика за отличната работа, както и на всичките си колеги. Накрая, наистина считам, че следва да преустановим работата на Парламента в Страсбург и в бъдеще да заседаваме на едно единствено място.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Г-жо председател, подкрепата за селските райони е от изключителна важност, независимо под каква форма ще бъде предоставена. Това важи с още по-голяма сила, когато подкрепата идва под формата на въвеждане на нови технологии в широк мащаб в селските райони. Начинът, по който са подредени приоритетите обаче, буди съмнения у мен. Кое е по-важно в момента за развитието на градските райони – широколентовият интернет, допълнителното модернизиране и развитието на транспортната инфраструктура или мерките, свързани с увеличаване на броя на работните места в селските райони, и то особено по време на кризата.

За мен е очевидно, че средствата, необходими за въвеждане на широколентов интернет и за справяне с изменението на климата, ще бъдат предоставени предимно на предприятия и дружества, които ще се занимават с това, а не на земеделските стопани и на жителите на селските райони. Вероятно тези средства е трябвало да бъдат предназначени за намаляване на диспропорциите при субсидиите за средните земеделски стопанства особено в новите държави-членки. В момента Европейският съюз предоставя на земеделските стопани широколентов интернет на огромна цена, вместо да посрещне по-неотложните нужди, като подобри състоянието на земеделските стопанства, а не като увеличи притесненията, свързани с тях.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL). - (EL) Г-жо председател, целта на програмата за икономическо възстановяване на стойност 5 млрд. евро е да се извлече полза от капиталистическата криза и да се помогне на капитала да постигне целите си, като бъде насърчено капиталистическото реструктуриране в стратегически сектори като енергетиката и електронните комуникации.

Широколентовият интернет и мрежите са необходими за развитието на селските райони, но те не са приоритет. Когато приходите на малките и средни земеделски стопанства постоянно намаляват и те са изправени пред заплахата да бъдат лишени от собствеността си и пред безработица, когато икономиката на цели райони е в криза, дължаща се на общата селскостопанска политика и диктата на Световната търговска организация, изграждането на мрежи не би могло да допринесе за развитието на селските райони; това е подигравка за сметка на бедните земеделски стопани. По принцип тези 1,5 млрд. евро са заделени за развитието на дружества за електронни комуникации, а не за земеделие или за развитие на селските райони.

Абсолютно същото се отнася и за заделените 3,5 млрд. евро за изграждането на интегрирана електропреносна мрежа и на единния пазар на електроенергия, улеснявайки приватизацията, сливанията и поглъщанията, насърчавани от третия пакет от мерки за либерализация и за улавяне и съхранение на въглерод – този грабителски и вреден за околната среда план, целящ да повиши печалбите и позволяващ замърсяване на околната среда от производствените единици.

Работниците и земеделските стопани разбират, че тези мерки се предприемат, за да се укрепят капиталът и монополите. Ето защо те ги отхвърлят и им се противопоставят, като настояват социалните им искания да бъдат удовлетворени, за да не се превърнат в товарните животни, които да изнесат кризата на гърба си.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, би било коректно да се каже, че Европейският съюз се опитва да даде своя собствен принос в условията на тази дълбока финансова и икономическа криза. Би било коректно да се каже също така, че с популяризирането на широколентовия интернет в селските райони ще се даде възможност за реален принос, като се гарантира, че дигиталната сегрегация на обществото е преодоляна и че повече хора имат възможност да участват активно, както и за укрепване на вътрешното сближаване в Европейския съюз.

Като политик, занимаващ се с бюджета обаче, бих искала да посоча, че макар обявяването на подобна програма да има публичен ефект, не е ясно, от къде в действителност ще дойдат тези средства. В известна степен това е съмнително. Аз не бих могла да одобря отпускането им и ако Съветът вземе подобно решение или ако Комисията, в лицето на г-н Барозу, излезе с подобно предложение, то наистина трябва да е абсолютно ясно откъде идват средствата. Това е единствената наистина убедителна форма на политика, която можем да представим на съгражданите си. В момента, за съжаление, тези средства ги няма. Държавите-членки трябва още веднъж да заемат позиция, така че наистина да стане ясно, че това ще подобри структурната политика и ще повиши солидарността в Европа. После всички ние трябва да дадем своя принос това да се превърне в реалност.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, макар Европейският съюз да предоставя субсидии за развитие на селските райони, обезлюдяването им в резултат на условията, наложени от Маастрихтския договор, стимулира необуздан ентузиазъм за либерализиране, съпътстван от разрушаване на инфраструктурата в селските райони.

След рухването на Крайслер и затварянето на полицейски участъци и училища в резултат на дерегулирането, постановено от ЕС, скоро и пощенските станции ще бъдат закрити. Комисията има ясното намерение да допринесе допълнително за безболезнената смърт на тези райони. Целувката на смъртта за много области в неравностойно положение ще дойде след 2014 г., когато престанат да се прилагат критериите за допустимост за икономическа мощ под средната и за обезлюдяване на селските райони. Според мен това е обида за всички селски райони, която не трябва да бъде подминавана. Нужни са ни равни условия на живот в големите градове и в провинцията. В противен случай не само определени райони, а и цели долини в Европа скоро ще бъдат изоставени.

Ограничаването на субсидиите със сигурност е погрешен подход, ако искаме да предпазим важни селски райони и структурите на ниската средна класа. Селските райони обаче не могат да се поддържат живи единствено чрез субсидии за селското стопанство. Наблюдаваният през последните години отлив от селското стопанство е категорично доказателство за това. Субсидиите за районите в неравностойно положение не трябва да се ограничават, а да се увеличават. Малките, средните и биологичните стопанства трябва да оцелеят и следва да се поддържа независимост по отношение на храните. Ако Европейският съюз не може бързо да бъде разубеден да насърчава предимно интензивното животновъдство и едрите земевладелци, като британската кралица например, то тогава е крайно време селското стопанство отново изцяло или поне отчасти да се национализира.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, позволете ми да благодаря на представителя на Комисията за изложеното пред нас тази сутрин и на г-жа Ставрева за доклада.

Много е важно да се справим с този пакет от „пет милиарда“. Позволете ми да кажа на Комисията в прав текст, че когато в бъдеще се впуснат към пакет от пет милиарда, следва да се ползват с малко повече одобрение от страна на Съвета, преди да стигнем толкова далеч. Разбирам, че не винаги е лесно да получиш съгласието на Съвета за тези средства, но ние трябва да знаем дали те все пак ще бъдат получени. Надявам се, че ще бъдат и считам, че могат да бъдат използвани за много добри цели.

Няма съмнение, че селското стопанство е много важно за селските райони, но има и толкова други неща на дневен ред. Особено когато става дума за малките стопанства, необходими са допълнителни приходи.

Ширококоловият интернет означава по-конкретно, че в селските райони могат да се развият много малки предприятия. След осигуряването на достъп до ширококолов интернет, връзките в някои от най-отдалечените селски райони в Европейския съюз ще се подобрят. Той би могъл също да помогне на предприятията да започнат да се занимават със селско стопанство, туризъм и всички други дейности, свързани с използването на интернет.

В това време на истинска рецесия в Европейския съюз този пакет от мерки за стимулиране на икономиката (в случай че средствата успеят да достигнат до районите, които наистина имат нужда от тях, и то навреме) ще внесе истинска промяна, тъй като трябва да стимулираме бизнеса. Селското стопанство е важно, но и други области на дейност са важни за селските райони и този пакет може да помогне.

Ето защо пожелавам успех на Комисията с целия проект. Надявам се да получите средствата, но както казах, считам, че в бъдеще трябва да бъдем малко по-единни.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Г-жо председател, през ноември 2008 г. Комисията представи план за възстановяване, който не беше на ниво нито като обем, нито като съдържание. Шест месеца по-късно трябва да се признае, че този план за възстановяване почти не се прилага и аз искам да разбера какво се случва с онези средства за възстановяване на стойност 30 млрд. евро.

Какво се случи с 15 млрд. евро, обявени чрез нови дейности и поверени на ЕИБ? Как е възможно да се съвмести обявеният стимул, предоставян чрез структурните фондове и кохезионния фонд на стойност 7 млрд. евро с обявения неусвоен структурен бюджет за 2009 г. на стойност 10 млрд. евро?

И накрая, що се отнася до 5 млрд. евро, които обсъждаме днес, бих искала да отбележа четири неща. Въпреки натиска от страна на Европейския парламент, Съветът на финансовите министри не можа да отпусне 5 млрд. евро за 2009 г., а предостави само 2,6 млрд. евро.

Убедени сме обаче, че Съветът ще успее да намери липсващите 2,4 млрд. евро за 2010 г. Парламентът е готов да потърси всяко възможно чрез законови средства решение. В никакъв случай обаче останалите политически приоритети не трябва да бъдат поставяни под въпрос. Парламентът няма да допусне това. Не можем да допуснем преразпределяне на средствата, това е пределна линия, която няма да пресечем.

Ще бъде трудно да намерим 2,4 млрд. евро, защото от представения предварителен проектобюджет на Комисията знаем, че може да се осигурят най-много 1,7 млрд. евро. Освен това Съветът също трябва да даде съгласието си за тези средства. Ето защо все пак е важно, че в името на общоприетия краткосрочен бюджет и на правния подход към регулиране на бюджета много държави-членки няма да могат да попречат на реализирането на този план за възстановяване.

Необходимо е в бъдеще да се поддържа стабилен бюджет на Европейския съюз и можем да видим – и това е четвъртото ми заключение, – че размерът и начинът, по който са договорени и приети последните финансови перспективи, поставя Европа в много неблагоприятно положение.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Г-жо председател, слушайки това разискване, имам усещането, че повечето от нас са удовлетворени, но аз съм убеден, че този пакет от мерки не е достатъчен. Считам, че основно се безпокоим за това, да опазим честта на председателя Барозу и на Комисията. Предложените мерки несъмнено ще бъдат полезни, но финансирането все още не е сигурно.

Макар да е необходимо в бюджета за селско стопанство да се вземат предвид непредвидени обстоятелства, дори и в случай на излишък, аз се противопоставям на това, той да бъде използван като „дойна крава“ и да се ползва при всякакви неочаквани събития. Според мен Комисията и Европейският съюз не успяха да направят много изводи от епидемиите от инфекциозни болести по животните, които наблюдавахме в миналото. Ако се появят отново, ще трябва да ги финансираме от бюджета за селско стопанство.

Това, което искам да зная, е на какво даваме предимство? Дали на финансирането за борба с болестите по животните или на финансирането на този пакет, по който още трябва да се работи? Все още съществува голяма несигурност, но разбирам, че доходите ще се поддържат винаги, при всякакви обстоятелства, и това внася известно спокойствие у мен.

Що се отнася до действителните мерки, те са различни в отделните държави-членки, но несъмнено са полезни. Подкрепям също и енергийната сигурност и считам, че всичко, което правим в тази насока, ще бъде от полза.

В заключение бих искал да поздравя двамата представители на Комисията за добре свършената работа и по-конкретно г-жа Фишер Бьол, с която имах удоволствието да работя в много тясно сътрудничество през последните пет години.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Госпожи и господа, инициативата за тези 5 млрд. евро като цяло е добра основа за бъдещото развитие на общата енергийна политика на Европейския съюз и за селските райони в дългосрочен план. Укрепването на вътрешните мрежи също е важно, както и изграждането на връзките, които ги формират. Според мен следва да се постави по-голям акцент най-вече върху енергийната ефективност и диверсификацията, като се създадат нови стимули за използване на разположени в морето вятърни електрогенериращи инсталации, за геотермална енергия и за други възобновяеми енергийни източници. Плановите на държавите-членки, включително на големите държави като Германия, Франция и Обединеното кралство, трябва да бъдат разработени в съответствие с общата енергийна политика на Европейския съюз. За онези държави, които са особено силно засегнати от икономическата криза, трябва да се определи таван за съфинансиране от 50 %. Необходима е действителна подкрепа за местните и регионални инициативи, насочени към енергия от възобновяеми източници и насърчаващи употребата ѝ. Що се отнася до развитието на селските райони, необходимо е да се отдели повече внимание на реалната ситуация, а не на историческите показатели. Говори се не само за въвеждане на широколентов интернет, но също така например за изграждане на селски пътища. Средствата от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони трябва да бъдат достъпни най-вече за държавите-членки с по-слаба икономика. Благодаря ви.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, планът за икономическо възстановяване не е шедевър. Освен това не е останало много за селските райони. Той също така предвижда прехвърляне на средства от бюджета за селско стопанство към развитие на селските райони. Г-жо член на Комисията, това не води до независимо развитие на самите селски райони, а е още едно доказателство за балансираща логика.

В допълнение към всичко това, изготвянето на програмите за компенсации е поверено на държавите-членки. В Германия това засяга фонда за млекопроизводство. Загуба от 15 цента на килограм мляко означава недостиг от 4,2 млрд. евро само за млекопроизводителите от Германия. Сега се готви компенсация от 100 млн. евро. Г-жо член на Комисията, позволете ми да бъда откровен – това са просто трохи, а не план за икономическо възстановяване!

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Преди всичко бих искала да поздравя г-жа Ставрева за отличния доклад, който представи пред нас днес.

Подкрепям измененията, предложени от докладчика, като например отпускането на 250 млн. евро за дейности за справяне с новите предизвикателства, макар че, както каза и г-жа Фишер Бьол, ще е необходимо да преразгледаме този въпрос. Предвид необходимостта от бърза реакция на настоящата икономическа криза, както всички ние знаем, би било от полза да се предвидят плащания, които могат да се извършат още през бюджетната 2009 година. Този подход всъщност отразява и заключенията на председателството на Европейския съвет от 12 декември 2008 г.

Важен аспект от настоящата икономическа криза е намаляването на общата наличност от ресурси и заемни средства и въвеждане на по-строги условия за получаване на кредит от банките. В резултат на това подкрепям предложението на докладчика държавите-членки да имат възможност да използват предоставените им средства чрез заеми и кредитни гаранции, което ще даде възможност на заинтересованите страни в селските райони за инвестиции в тези трудни времена.

Поради голямата разпръснатост на населението и високите разходи в някои селски общности, не всички жители ще могат да се ползват от личен достъп до инфраструктури за широколентов интернет. Ето защо според мен в допълнение към предложените инфраструктурни дейности държавите-членки следва да имат възможност да отпускат подпомагане за обществени пунктове за достъп до интернет в селските общности, като например обществени библиотеки и кметства.

Във връзка с това съм съгласна и с предложението да се предоставя конкретна информация на обществеността и на местните органи, отговорни за изпълнението на тези нови мерки. За да се гарантира най-ефективно използване на наличните ресурси и за да се даде възможност за бързо развитие на широколентовия интернет в селските райони, считам, че сега съществуващото различие в широколентовото покритие за отделните държави-членки следва да се използва като показател за диференцирано разпределение на тези средства.

Jutta Haug (PSE). – (DE) Г-жо председател, по-малко от два часа ни делят от окончателното решение относно Европейския план за икономическо възстановяване. Излишно е да казвам, че заради софизма от страна на

Съвета ни трябваха пет месеца – пет месеца, за да стигнем до решение относно пакета от мерки, който разглеждаме.

Ако изобщо бяхме обърнали сериозно внимание на това, как е озаглавен този пакет, можеше да бъдем доста по-бързи. Пакетът сам по себе си е добър и спор по този въпрос няма. Въпреки това аз наистина се съмнявам, че при настоящата криза той може наистина да доведе до икономическо възстановяване на Европа. Възможно ли е заделените средства да достигнат до конкретните проекти в определеното време?

Хубаво е, че членовете на комисията по промишленост, изследвания и енергетика също имат своите съмнения и са успели да договорят декларация от страна на Комисията неизразходваните средства да не се използват за енергийна ефективност. Ето защо има възможност тези 2,6 млрд. евро, за които предстои да се вземе решение, да бъдат използвани разумно. Но дали ще успеем да се споразумеем със Съвета и за недостига от 2,4 млрд. евро в плана за възстановяване на стойност 5 млрд. евро?

Пет милиарда евро за две години са израз на европейска солидарност. Всичко това е прекрасно. По-ефективната помощ за европейската икономика обаче идва от рамката за обща регионална и структурна политика – 38 млрд. евро само за тази година! Тези средства са движещата сила на европейската икономика.

Roberts Zile (UEN). – (LV) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, направеният компромис тези 5 млрд. евро да не бъдат върнати на държавите донори, а да бъдат използвани за проекти за развитие на селските райони в областта на енергетиката и широколентовия интернет носи следното важно политическо послание – дори във време на криза европейската солидарност не е изчезнала напълно. Разбирам казаното от някои мои колеги за това, че по-голяма част от средствата просто са се върнали обратно в тези държави и в техните енергийни проекти, но считам, че принципът на солидарност в това предложение е очевиден. Смятам също така, че стартирането на дългосрочен проект в областта на енергетиката, като свързването на електропреносните мрежи на балтийските държави с тези на скандинавските също изпраща правилния сигнал, тъй като решаването на проблемите и преодоляването на кризата в краткосрочен план до голяма степен зависи от самите тях, предвид конкретната за всяка държава ситуация. Нещо друго, за което според мен трябва да бъдем много внимателни, е, че кратките срокове за въвеждане на проекта могат да доведат до големи разочарования, ако проектите, включени в предложеното, не бъдат завършени. В тази връзка всички ние трябва да действаме съвместно и много отговорно. Благодаря ви.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Г-жо председател, това е третата година за нашите финансови перспективи и третата година, в която се събираме тук да обсъждаме междинните им корекции. През 2007 г. имаме Галилео, който лесно можеше да се обясни. През 2008 г. имаме 1 млрд. евро – Инструмент за прехрана, при което трябваше да използваме всякакви похвати, за да гарантираме финансирането, тъй като трябваше да бъде предоставено в рамките на съществуващите категории, макар да имаше малка възможност за това. Сега говорим за пакет от мерки за икономическо стимулиране, което със сигурност е чудесен принос към националните усилия в тази област и което, да се надяваме, ще подпомогне проектите в областта на енергетиката и широколентовия интернет в северната част на моята държава.

Въпреки това обаче аз отново се чувствам задължена да изразя две свои резерви в това отношение. Радвам се да видя, че се придържаме към правилата и всъщност коригираме финансовите перспективи, но отново трябваше да използваме манипулации, за да прибегнем към бюджета за 2010 и вероятно за 2011 г. Естествено, добре би било да знаем, че това няма да засегне програмите, предмет на съвместно решение, но какво правим тогава със селското стопанство, за което знаем, че не попада в графата съвместно вземане на решения? Какво ще се случи, ако, както вече беше споменато, възникне нова болест по животните или в случай на сериозна пазарна криза, и ние все още се нуждаем от това финансиране за селското стопанство? Може ли Комисията да ни увери, че няма да избяга от тази отговорност?

Втората ми резерва е, че ние трябва да имаме възможност да наблюдаваме как се изразходват средствата, за които като цяло вземаме решения. Преди две седмици моята делегация се обяви против освобождаването от отговорност във връзка с бюджета за 2007 г. заради проблеми, свързани с надзора и финансовата отговорност. Това, което не трябва да се допуска, е този пакет от мерки да доведе до влошаване на надзора и намаляване на отговорността. Както биха казали британците, „всичко се изпробва на практика“, и считам, че този план ще бъде успешен само ако изпълним всички условия.

Знам, че времето ми за изказване приключи, но бих искала да ви отнема още три секунди, за да благодаря на члена на Комисията за това, че е прекарала толкова много дълги вечери с нас тук в обсъждания след приключване на разискванията относно селското стопанство. Благодаря Ви за това, че бяхте достъпна и че си сътрудничихте с нас.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Г-жо председател, като цяло обсъжданите днес доклад и инициатива са необходими, но имам съмнения относно ефикасността им. Това е по-скоро мускулна инжекция, а не терапия. Европа трябваше да направи нещо, защото това е сериозна криза, в която са необходими действия, но мисля, че те не съответстват на предизвикателството. Първо, предвид кризата, в която се намираме, тези средства не са много и няма гаранция, че ще стигнат до онези, които имат най-голяма нужда от тях. Както енергетиката, така и широколентовият интернет са важни сектори, но не можем да сме сигурни, че това са най-приоритетните сектори и, което е по-важно, секторите, които ще създадат необходимите допълнителни работни места и растеж.

Второ, както споменах и всичките ми колеги, все още не знаем дали, кога и откъде ще дойдат голяма част или почти половината от средствата (близо 2,4 милиарда). Онзи ден в комисията по бюджети разговаряхме с члена на Комисията Калас, който в момента не може да ни отговори откъде ще дойдат бюджетните кредити.

Трето, и вероятно най-важното, предлагаме решения, които няма да ни помогнат да се справим с проблемите в дългосрочна перспектива. Не е решение да продължаваме да вземаме неизразходваните средства от бюджета за селскостопанска политика; не е решение да прехвърляме салдата от селско стопанство и регионална политика за други нужди на Европейския съюз. Изправена пред тази криза, Европа има нужда от глобален план, какъвто в момента, за съжаление, явно липсва. Опасявам се, че за Европейския съюз тази възможност бе пропусната и то главно благодарение на Европейската комисия.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). - (ES) Г-жо председател, членове на Комисията, г-н действащ председател на Съвета (където и да е той, тъй като не е тук), в този Парламент думите имат значение: да наречеш 5 млрд. евро „Европейски план за икономическо възстановяване“ е проява на чувството за хумор на Европейската комисия, но няма нищо общо с действителността. Това просто е промяна в бюджета, която е скромна, с ограничено приложно поле и не особено ефективна.

Въпреки това следва да приветстваме този план не толкова заради разпределението на средствата, а заради политическото и бюджетното му измерение. На първо място, това е признание, че в сега съществуващата финансова рамка, която приехме за периода 2007–2013 г., липсват подходящи инструменти, които да се използват за справяне в случай на икономическа криза. За да намерим 5 млрд. евро, се наложи, както каза г-н Reimer Böge, да си пробиваме път през бюджетните процедури, да ограничим междуинституционалното споразумение и трите институции да работят шест месеца; и всичко това, както вече многократно бе споменато, за да оставим половината от финансирането на произвола на друга процедура по съгласуване.

Това също така е странен начин за защита на селското стопанство на Общността. Нека не допускаме грешки. Това, за което става въпрос е, че с допълнителни средства от общата селскостопанска политика ще се финансира неподходящо разпределяне на средства за други категории разходи. Това е пряко следствие от грешките, допуснати при договарянето на финансовата рамка. Резултатите ще станат ясни при договарянето на следващото споразумение за селското стопанство през 2013 г.

Ето защо одобрявам целите, очертани в този пакет от мерки, но се надявам, че в бъдеще няма да сме принудени да съжаляваме за средствата, които сме използвали.

Glenis Willmott (PSE). - (EN) Г-жо председател, нашите граждани очакват да им предоставим реална помощ в тези тежки времена. Мерките за икономическо възстановяване, които разглеждаме, представляват важен пакет и аз приветствам факта, че се поставя акцент върху зелените работни места и технологии, които ще спомогнат за намаляване на въглеродните емисии и за повишаване на енергийната сигурност.

Естествено, доволна съм и от това, че собствената ми държава ще получи финансиране на стойност 500 млн. евро за проекти за разположени в морето вятърни електрогенериращи инсталации и за улавяне и съхранение на въглерода. Въпреки това е ясно, че целият предложен пакет не е нито достатъчно голям, нито достатъчно амбициозен. Искане ми се да се обърне по-сериозно внимание на безработицата сред младежта. Трябва да дадем надежда за бъдещето на младото поколение. И все пак, това, което е поставено на обсъждане днес, без съмнение е по-добре от нищо. Ето защо представителите на Лейбъристка партия в Европейския парламент ще подкрепят тези мерки, макар да сме наясно, че е необходим нов план за икономическо възстановяване.

Надявам се и представителите на Консервативната партия в Европейския парламент, които присъстват, също да гласуват в подкрепа на тези мерки и да се разграничат от подхода „не прави нищо“, прилаган от техния лидер изолационист Дейвид Камерън, който неизменно се противопоставя на мерките, прилагани от лейбъристите в Обединеното кралство, които предлагат истинска помощ на най-засегнатите от кризата.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Г-жо председател, госпожи и господа, европейските държави приемат пакети от мерки за излизане от кризата на стойност милиарди, за да спасят финансовите си институции и промишлените сектори. Европейският съюз като цяло също търси начини да инвестира в европейската икономика. Разискваното предложение за подпомагане на икономическото възстановяване чрез предоставяне на финансова помощ от Общността за проекти в сектора на енергетиката е част от Европейския план за икономическо възстановяване, който предвижда разпределянето на сумата от общо 30 млрд. евро. Планът на стойност 5 млрд. евро за публични инвестиции е насочен главно към енергийната инфраструктура, достъп до високоскоростен интернет и реструктуриране на селското стопанство. Следва да се разбере, че европейските дипломати прекараха няколко седмици в разискване по конкретната форма на пакета. Председателството, оглавявано от Чешката република, и Комисията направиха опит чрез този пакет да реагират, наред с други неща, на газовата криза и по този начин да внесат спокойствие във връзка с някои чувствителни въпроси най-вече за Централна и Източна Европа. В действителност за някои от тези въпроси решение все още не е намерено. Възможно е някои държави-членки, които по-бавно усвояват фондовете на ЕС, да платят висока цена, ако не успеят да подготвят всичките си проекти до следващата година. Съществуват съмнения и относно финансирането на пакета. Според мен обаче тези факти не могат да ни убедят да отхвърлим така трудно постигнатия компромис. Отхвърлянето му в крайна сметка би довело не само до недостиг на средства за проекти за енергоспестяване, но и до липса на средства за осигуряване на надеждни доставки на газ до домовете ни. А гласоподавателите със сигурност ще ни припомнят това при следващата газова криза.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Г-жо председател, днешното разискване има две важни измерения. Първо, това е неоспоримата нужда да направим нещо повече в Европа по отношение на свързването на електропреносните мрежи и широколентовия интернет. Второ, днешното разискване косвено повдига изключително важния въпрос за настоящето и бъдещето на разходите за селско стопанство от бюджета на Общността.

Положителното послание, разбира се е, че Европа използва бюджета на Общността като инструмент за справяне с кризата. Това е нещо добро и трябва да се придържаме към него. Петте милиарда не са много, но системният метод за използване на бюджета на Общността като средство за справяне с нови проблеми е подходящ и точно заради това държавните и правителствените ръководители го одобриха и подкрепиха на последната среща на високо равнище. Трябва обаче да бъдем внимателни. Ако този системен метод ни води до простичкото логично заключение, че селското стопанство винаги ще има неизползвани бюджетни кредити, от които да се плаща за нови изисквания и ако от тук в процеса на разискването на бъдещето на селското стопанство след 2013 г. направим заключението, че средствата за селско стопанство са повече от необходимото, то това би било огромна стратегическа грешка за Европа. С други думи, не следва да считаме, че е необходимо намаляване на бюджета за селско стопанство, тъй като бюджетът доказва, че до 2013 г., винаги остават средства, които да се използват за Галилео, за енергетика и за широколентов интернет.

Земеделието се нуждае от ресурси и ще продължава да се нуждае и след 2013 г. Същевременно трябва да уточним нещо в Европейския съюз, което е видно от само себе си, а именно: новите приоритети винаги ще изискват нови ресурси.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, г-н Graefe zu Baringdorf, „трохите“ означават, че в малкото ми селце с 450 жители с пълна пара кипи работа по изграждане на широколентов интернет, какъвто липсваше. Вярвам, че поне след три – четири месеца такъв ще има.

Г-жо Ставрева, много благодаря за Вашия доклад. Той е много добър.

Госпожи и господа, имам възможност да работя в тази висока институция по развитието на селското стопанство в продължение на 15 години, като помагах за оформянето на политиката в тази област, независимо от размера на земеделското стопанство и правната форма. Настъпни моментът да се заема с нещо друго. Бих искал да благодаря на всичките си колеги, на служителите, на г-н Пиебалгс и най-вече на Вас, г-жо Фишер Бьол.

Атанас Папаризов (PSE). - Първо бих искал да благодаря на докладчика Maldeikis и да подчертая значението на проектите, свързани с енергийната сигурност. Те ще създадат реално условие за по-голяма солидарност между страните-членки чрез диверсификация на източниците на доставки на газ и на самите доставчици.

Бих искал да отбележа, че след преговорите моята страна, която беше най-силно засегната от енергийната криза в началото на годината, получи известни ресурси, междусистемни връзки с Гърция и Турция, а ресурсите предвидени за Набуко и за реверсивно подаване на газ ще съдействат за сигурността в югоизточна Европа.

Считам, че тези стъпки на Комисията и тези предложения са само начало на създаване на политика на енергийна сигурност. Очаквам в най-скоро време да бъде предложена стратегия за подобряване на Директивата за доставките на газ и също така проект за обща енергийна политика на общността.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Бих искала да се изкажа относно макроикономическия ефект от този пакет. Често казваме, че трябва да решим проблемите в банковия сектор и даваме на банките повече ликвидност, т.е. повече средства. Този пакет е важен, защото повишава ликвидността на общия пазар. Тъй като капиталът преминава между отделните държави заради кризата – естествен процес в икономическото развитие – в много държави дружествата прекратиха дейността си поради липса на средства.

Подобен пакет е необходим не като някакъв вид субсидия или помощ. Необходим е, за да поддържа обединения ни европейски пазар, интеграцията, която изграждахме в продължение на много години.

Paul Rübиг (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, преди всичко искам да благодаря на членовете на Комисията Фишер Бюл и Пиебалгс. Това е добър знак. Селско стопанство и енергетика работят заедно – ръка за ръка. Същото важи и за г-н Schierhuber и г-н Karas, членове на Парламента, които очакват реда си, така да се каже, за малките и средни земеделски стопанства. Това е добър знак. Разискването за 5 млрд. евро показва, че имаме подходяща програма и че трябва да повишим покупателната способност в селските райони. Във време на икономическа и финансова криза един от приоритетните въпроси е предизвикателството да не наливаме средства за енергетика към руските олигарси и петролни магнати, а да задържим тези средства в Европа и да дадем тласък напред на селските райони.

Бих искал да изразя подкрепата си за тази инициатива и особеното си задоволство от това, че можем да я приемем днес.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) аз също бих желала да поздравя нашите докладчици. Документът е важен, тъй като свързването на енергийната инфраструктура трябва да бъде приоритет.

Въпреки това считам, че трябва да се инвестира повече в модернизирани на инфраструктурата за производство и пренос на електроенергия. Казвам това, като имам предвид прекъсването на електрозахранването от преди няколко години, което засегна много европейски държави. Мисля обаче, че за проекта Набуко трябва да бъдат заделени повече средства. Въпреки всичко е добре, че с този документ още веднъж се потвърждава важността на проекта.

По отношение на енергийната ефективност на сградите, за разлика от съобщението на Комисията от месец октомври, в което за тази област се разпределят 5 млрд. евро, в този документ не откриваме нищо за подобни ресурси. Имаме разпоредба, свързана с интелигентните градове, но ресурсите ще могат да се използват само ако има неусвоени средства. Считам тази ситуация за неприемлива, тъй като трябва да се създават работни места, а този сектор има огромен потенциал.

Андрис Пиебалгс, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, виждам, че нашето предложение се радва на широка подкрепа и мисля, че е важно да си припомним откъде тръгнахме в началното на мандата на този Парламент.

Имаме 27 национални енергийни политики и 27 пазара, либерализирани в различна степен. Сътрудничеството между държавите-членки по енергийните въпроси беше доста сложно. Осигурихме най-важните общи стимули, а именно пакет от мерки за енергетиката и изменението на климата и ясно очертахме европейското измерение на вътрешния енергиен пазар. Въпросът за това, откъде идват средствата винаги е стоял на дневен ред и до днес все още не сме взели решение за разпределяне на значителни средства за енергетика. В резултат на финансовата криза сме изправени пред забавяне на финансирането на много от енергийните и капиталоемките проекти. В допълнение, газовата криза в началото на годината отново ни напомни колко уязвима е Европа по отношение на енергийните доставки и колко слаби са междусистемните връзки, затруднявайки потреблението на енергия в Европейския съюз. Лъвският пай от този пакет всъщност отива за така необходимото свързване на преносните мрежи.

Г-н Папаризов спомена България. Ако България имаше още три преносни мрежи, то тя нямаше да пострада толкова сериозно, а за това не са необходими много средства. Въпросът е защо не са били изградени. Това се дължи на редица фактори. Изграждането на тези връзки не се извършва само от една държава-членка – нужни са най-малко две. Необходими са и дружества, които да се заемат с това. Този пакет също така осигурява и политически стимули. Балтийските държави говориха много за сътрудничество и изграждане на междусистемни връзки със скандинавския пазар, но някак спряхме до тук и до оформянето на този пакет не стигнахме до реализиране на балтийските междусистемни връзки. Проведената наскоро среща на правителствените

ръководители на балтийските държави и решенията, взети на нея, са толкова жизненоважни, че тези държави никога вече няма да бъдат енергиен остров.

Считам, че пакетът предлага точно това, което очаква Парламентът за постигането на три цели - сигурност на доставките, устойчивост и конкурентоспособност на ЕС. Ето защо бих искал да призова членовете на Парламента да подкрепят това предложение, тъй като то наистина представлява съществена промяна в европейската енергийна политика.

Мариан Фишер Бюл, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, изслушах внимателно множеството положителни и конструктивни бележки от днешното разискване.

Преди всичко, както отбелязаха някои от вас, трябва да стане ясно, че ситуация, в която да липсва какъвто и да е марж в бюджета за селско стопанство, няма да има. Излишъкът ни се дължи на факта, че няхахме извънредни разходи – разходите ни за интервенции както и за възстановяване при износ бяха много малки – и в резултат на това можем да се справим с конкретното положение. Няма обаче да допуснем ситуация, в която, поради причините, посочени от г-н Mulder, да липсва марж в бюджета. Днес тук мога да гарантирам, че в случай на болест по животните няма да изпаднем в положение, при което да не разполагаме или да разполагаме с ограничени средства за решаване на подобен проблем.

Важно е също така да се подчертае и солидарността при разпределяне на средствата. Ако разгледаме развитието на селските райони, става ясно, че средствата са преразпределени в съответствие с наличните в бюджета за развитие на селските райони за отделните държави-членки, което всъщност дава предимство на новите държави-членки.

Важно е също така да се разбере, че вливането на тези средства е еднократно. За селските райони то просто ще покрие недостига, който имаме през 2009 г., тъй като проверката на състоянието влиза в сила едва на 1 януари 2010 г. и поради това се оказахме в ситуация, в която няхахме средства да посрещнем новите предизвикателства. Тези предизвикателства до голяма степен са в унисон с идеите на моя уважаем колега г-н Пиебалгс за възобновяемите енергийни източници в селските райони, за използването на нови технологии, за използването на отпадъците от сектора на селското стопанство с цел намаляване на емисиите от парникови газове, за изменението на климата, за водата, за биоразнообразието и за предизвикателствата, пред които сме изправени в момента в сектора на млякото и млечните продукти в Европа.

В заключение искам да кажа, че съм напълно съм съгласна, че широколентовият интернет е предимство не само за сектора на селското стопанство, но за всички. Много е важно да свържем селските райони с мрежата за широколентов интернет, за да насърчим малките и средни предприятия и да улесним хората, на които им се налага веднъж или два пъти седмично например да свършат някаква работа в града, да се движат, като същевременно използват компютрите си. В тази връзка широколентовият интернет е един от въпросите на бъдещето.

Като цяло и в заключение, считам, че имаме широка подкрепа и се надявам, че инвестицията, която ще направим с това еднократно плащане, ще бъде използвана по предназначение.

Петя Ставрева, докладчик. – Благодаря за споделената активна позиция, за препоръките и за мненията, които изказахте. Благодаря и на г-жа комисар Voel за нейната активна позиция и за подкрепата, която продължава да оказва на фермерите и на жителите на селските региони. Специална благодарност изказвам към председателя на Комисията по земеделие г-н Parish и на нашия координатор г-н Goerpel за подкрепата и за доверието.

Днес, когато дебатирате бъдещето на общата селскостопанска политика, когато дебатирате възможността за адекватна подкрепа е много важно да кажем, че в селските райони на Европейския съюз, които обхващат голям процент от територията на Общността, живеят стотици милиони европейски граждани. Те имат нужда от солидарна подкрепа.

Много се радвам, че всички доклади, които обсъждаме през последните месеци тук в Европейския парламент в Страсбург, посветени на общата селскостопанска политика, са в този дух и в тази посока – да се съобразяваме, да отчитаме нуждите и възможностите на фермерите и на живеещите в селските райони от всички държави-членки.

За мен като представител на България, една от последните присъединили се държави, е много важно европейските институции и в частност Европейския парламент днес да отправят едно много важно послание към жителите на Общността за подкрепа, за подкрепа, която ще бъде оказана именно в трудните времена на икономическа криза. Важно е в навечерието на европейските избори европейските институции да покажат, че са близо до хората, да покажат, че искат да помогнат в трудните моменти, каквито преживяваме днес.

Eugenijus Maldeikis, докладчик. – (LT) Бих желал да благодаря на всички мои колеги за изразената подкрепа. Разискването показва, че пакетът е от огромно значение и ние просто не можем да не отчетем факта, колко сложно бе за Комисията да го подготви и да гарантира, че това съгласие ще бъде прието. Считам, че трябва да оценим и факта, че държавите-членки успяха да постигнат съгласие за изключително кратко време и този документ е в Парламента, и ще бъде подложен на гласуване.

Според мен беше много трудно да се постигне географски баланс за финансирането на тези проекти и да се изготви оценка на мерките за възстановяване (с което искам да подчертая какво ще бъде въздействието им върху макроикономическите процеси и отделните сектори), както и да се използват проекти за различни енергийни подсектори, за да се осигури финансиране. Ето защо считам, че в този си вид компромисът може да доведе до резултат и бях много щастлив днес да чуя г-н Пиебалгс да споменава, че ще бъде обявена покана за представяне на предложения преди края на месец май. Това е знак, че реакцията ни е адекватна и стратегическа предвид чувствителността на този въпрос.

Мисля, че този пакет е изключително важен с оглед на това, че инвестиционните процеси в Европейския съюз значително се забавят поради икономическата криза и той ще бъде чудесен стимул и сигнал за държавите-членки и за енергийните дружества да продължат инвестиционните си дейности, за да успеем да постигнем стратегическите цели на Европейския съюз в областта на енергетиката.

Още веднъж благодаря на всички за подкрепата. Призовавам ви да гласувате и да подкрепите този пакет от мерки.

Председател. – Общото разискване приключи.

Гласуването ще се проведе днес.

*
* *

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, пропуснахте ме при процедурата с вдигане на ръка. Това, разбира се, е Ваше право, но сега бих искал да направя лично изявление в съответствие с Правилника за дейността.

Председател. – Това е невъзможно г-н Graefe zu Baringdorf, разискването приключи. Знаете много добре, че има пет минути за процедурата с вдигане на ръка и че колегите, които не са се изказали по време на разискването, се ползват с предимство. Ето защо не бих могла да Ви дам думата сега. Разискването приключи. Съжалявам.

***

Писмени изявления (член 142)

Adam Gierak (PSE), в писмена форма. – (PL) Регламентът създава програма за подпомагане на икономиката на Европейския съюз по време на криза. Разпределянето на тази помощ за енергийни проекти ще доведе до икономическо възстановяване, повишаване на сигурността на енергийните доставки и намаляване на емисиите от парникови газове. Поне така се предполага.

За тази цел е определена сумата от 3,5 млрд. евро.

Ще допринесе ли тази програма за преодоляване на кризата? Съмнявам се. С тези средства не е възможно веднага да се създадат много работни места. Необходимо е време за изготвянето на всеки проект, така че те ще допринесат за подобряване на икономическата ситуация със закъснение. Проектите се различават по важност. Тези, свързани с изграждане на връзки между преносните мрежи, са най-важни. Това ще укрепи сближаването в рамките на Европейския съюз.

Според мен обаче проектите следва да включват изграждане на енергийни връзки между Полша и Германия.

Критериите за допустимост в областта на улавянето и съхранението на въглерода са прекалено високи и се допуска, че вече са разработени технологии на такова ниво, а всъщност такива няма.

Безотговорният начин, по който Комисията пилее средствата на Общността, е озадачаващ и считам, че това се дължи на липса на проникателност и на принципите, на които е основан използваният от нея подход. Пари, дадени напразно – имам предвид средствата за инсталации за улавяне и съхранение на въглерода, които можеха да допринесат много повече за справяне с кризата, ако бяха използвани за обновяване и изолиране

на сгради в широк мащаб или за изграждането на стотици станции за биогаз. От това щеше да спечели и околната среда.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), в писмена форма. – (PL) По време на разискването относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление по отношение на многогодишната финансова рамка за периода 2007–2013 г. бих искал да обърна внимание на три неща.

1. Следва да подкрепим разпределянето на 5 млрд. евро за финансиране на енергийни проекти през 2009 г. и 2010 г. и за финансиране на изграждането на инфраструктура за интернет в селските райони. Следва да разпределим 3,5 млрд. евро за енергийна мрежа и 1,5 млрд. евро за инфраструктура за интернет в селските райони.

2. След като изразих подкрепата си, бих желал да изразя и опасението си, че източникът на тези допълнителни средства се намира във функция 2, т.е. общата селскостопанска политика, за която се предвижда годишният таван за финансовата перспектива за 2007–2013 г. да бъде понижен с 3,5 млрд. евро през 2009 г. и с 2,5 млрд. евро през 2010 г. Това е особено обезпокоително, тъй като застрашава сигурността на прехраната на Европейския съюз.

3. Трябва също така да изразя и безпокойството си, предизвикано от факта, че тази основна промяна във финансовата перспектива за 2007–2013 г. се извършва два месеца преди края на мандата на настоящия Парламент, при това много прибързано и без възможност за обективно разискване.

James Nicholson (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Като част от Европейския план за икономическо възстановяване бяха отделени допълнителни 1 млрд. евро за развитието на инфраструктура за ширококолов интернет в селските райони чрез Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

Като човек, чието внимание е съсредоточено върху земеделските и селските въпроси, сърдечно приветствам тази инициатива. В много държави-членки, включително и в моята, земеделските стопани и селските жители не се ползват от същите нива за ширококолов достъп, което ги поставя в явно неравностойно положение в сравнение с хората, които живеят в големите и малките градове.

Не трябва да забравяме, че тази инициатива е част от пакет, целящ да стимулира отслабващите европейски икономики. В този контекст, надявам се, подобреният ширококолов достъп ще съдейства за стимулирането на малките и средни предприятия в селските райони.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), в писмена форма. – (FI) Чудесно е, че пакетът от 5 милиарда, обещан от Комисията още в началото на икономическата криза, най-накрая беше одобрен. Парите бяха крайно необходими и смятам, че избраните от Комисията приоритети за подпомагане на енергетиката и селските райони, което в частност означава развитие на ширококоловите мрежи, са изключително важни. Стоте милиона, отпуснати по проекта за подводна кабелна връзка „Estlink 2“, ще имат особено влияние във Финландия. Чудесно е, че проектът „Estlink“ остана в списъка, неговата сума не се промени още от времето, когато Комисията за пръв път направи предложението си.

Въпреки това приоритетите на енергийния пакет за възстановяване са много обезпокоителни – факт е, че първоначалната идея на Комисията просто да подкрепи проекти за електропроводи, улавяне и съхранение на въглероден диоксид (CCS) и за разположени в морето вятърни електрогенериращи инсталации не се промени с времето. Без съмнение електропроводите и разположените в морето вятърни инсталации заслужават допълнителни налични средства. Неблагоразумният акцент върху улавянето и съхранението на въглерод обаче е непонятен, още повече че тази дейност вероятно ще получи значително финансиране от постъпленията от търговията с вредни емисии.

Други проекти за възобновяеми енергийни източници несъмнено също трябва да имат равен шанс да кандидатстват за допълнителните фондове за възстановяване освен онези, които се отнасят до използването на силата на вятъра. Вместо да се инвестира в технологии за улавяне и съхранение на въглероден диоксид, което е съмнително начинание, акцентът трябва да бъде поставен върху възобновяемите енергийни източници. Заслужават да получат финансиране, в частност, различни проекти за използване на слънчевата енергия.

Имаше едно изказване, свързано с пакета, в което се предлага неизползваните фондове да бъдат пренасочвани в проекти за насърчаване на енергийната ефективност и възобновяемите енергийни източници. В първоначалните планове на Комисията трябваше да има фондове, насочени към енергийна ефективност, а не за това да се използват някакви останали трохи. Също така много е неуместно компонентът, първоначално планиран за „интелигентни градове“, накрая да бъде изключен от пакета за възстановяване.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Г-жо председател, пакетът от мерки за европейско икономическо възстановяване, известен и като 5-милиардния пакет, е свързан с развитието на селските райони в ЕС. Ние ще отпуснем допълнителна сума от над 1 млрд. евро за подобряване на достъпа до интернет в селските райони и за новите предизвикателства, определени в прегледа на общата селскостопанска политика. Жалко, че достъпните средства бяха малко намалени, но сега най-важното нещо е целият законодателен процес да бъде завършен колкото е възможно по-бързо. Това ще ни позволи да намалим диспропорцията, която съществува между селските и градските райони по отношение на развитието на инфраструктурата за широколентов интернет и услугите, свързани с новите технологии. Интернет е не само особен прозорец към света и средство за обмен на идеи и събиране на знания, но също и средство за улесняване на много административни въпроси.

С приемането на този пакет ЕС ще изпрати положителен сигнал на хората в селските райони. В тези райони земеделието играе важна роля, но тук има и много видове малки предприятия като магазини, работилници и складове за стоки. Смятам, че развитието на интернет ще допринесе за развитието на образованието и на малките предприятия в тези райони, включително и на туристическите услуги. Това може да помогне и за събиране на допълнителни приходи, особено в малките семейни стопанства.

Владимир Уручев (PPE-DE), в писмена форма. – Уважаеми колеги, Европейската програма за подпомагане на икономическото възстановяване, включваща инвестиране на почти 4 млрд. Евро в енергийни проекти, е навременна и ще има най-малко двустранен положителен ефект - съживяване на важни сектори в икономиката и решаване на съществени енергийни проблеми.

Неотдавнашната газова криза по категоричен начин показва, че сигурността на енергийните доставки пряко зависи от свързаността на енергийната инфраструктура между страните членки, без която няма възможност да се окаже помощ на пострадалите страни. Без добри връзки между системите на страните не е възможно нито изграждането на единен енергиен пазар, нито да се реализира принципът на солидарност в ЕС.

Ситуацията на криза в икономиката изисква да се предприемат бързи решения, затова подкрепям предложената програма с ясно осъзнаване, че не е постигната най-добрата справедливост в избора на проектите и разпределението на средствата.

Бих желал отделно да подчертая подпомагането на газопровода Набуко, защото е крайно време ЕС да заработи по-усърдно за този проект, ако не искаме да пропуснем възможностите за използване на прикаспийски газ за диверсификация на източниците. Апелирам към комисията за много по-активни действия, които в най-скоро време да доведат до реални резултати и напредък по Набуко.

Благодаря за вниманието.

3. Директиви за капиталовите изисквания: Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО – Програма на Общността за подкрепа на специфични дейности в областта на финансовите услуги, финансовото отчитане и одита

Председател. – Следващата точка от дневния ред е общото разискване на:

- доклада (A6-0139/2009) на г-н Karas, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО по отношение на банки – филиали на централни институции, определени елементи на собствения капитал, големи експозиции, надзорна уредба и управление при кризи (COM(2008)0602 – C6-0339/2008 – 2008/0191(COD)), и

- доклада (A6-0246/2009) на г-н Hoppenstedt, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета за създаване на програма на Общността за подкрепа на специфични дейности в областта на финансовите услуги, финансовото отчитане и одита (COM(2009)0014 – C6-0031/2009 – 2009/0001(COD)).

Othmar Karas, докладчик. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, днес имам възможност да представя пред вас не само заключенията на комисията по икономически и парични въпроси, но също и резултатите от дългите преговори със Съвета и Комисията. Миналата седмица постигнахме съгласие в тристранния диалог на основата на общ подход за развитието на нова структура на финансовите пазари.

Казвам ви, умолявам ви да гледате на предложенията, които днес разискваме, като на цялостен пакет. Някои от нас искаха повече, други искаха по-малко в този Парламент, в Съвета и в Комисията. Мога да ви кажа, че не постигнахме съгласие по някои дребни неща, но се опитахме да постигнем съгласие по най-важните.

Очертахме следващите стъпки, защото това може да бъде само първа стъпка. Не предложихме реакция на икономическата и финансовата криза. Но сме готови да направим нова стъпка, да постигнем напредък в развитието на нова структура на финансовите пазари, която ще доведе до опростяване на регулацията на финансовия пазар и до европеизация, която ще създаде сигурност на финансовите пазари и стабилност за всички участници на пазара, която представлява развитие на финансовите пазари, реакция на финансовата криза и която защитава децентрализирания сектор.

Бих искал да благодаря на г-жа Berès, г-жа Bowles и на моите колеги от другите групи за тяхната подкрепа и най-вече на секретариата и всичките му сътрудници.

Това предложение води до по-голяма прозрачност, по-голяма правна сигурност и по-голяма устойчивост, като по този начин създава по-голямо доверие във време, което се характеризира с липса на доверие. Това не е единствената съвкупност от закони, която предлагаме. На последното пленарно заседание решихме да регулираме агенциите за кредитен рейтинг, приехме нови надзорни структури за застрахователната индустрия, а Комисията представи ново предложение за хедж фондовете. Това е допълнителен пакет, с който ние посочваме пътя.

Можем да отделим пет пункта. Първо, надзорът на финансовия пазар. Като първа стъпка засилихме ролята на Центъра за изследване на европейските политики (CEPS) и тази на Европейската централна банка. Също така подобрихме баланса между местните и външните надзорни органи. Втората стъпка е, че сега следва да постигнем по-голямо сближаване на надзорните практики на финансовия пазар. В доклада се съдържат всички изисквания, тъй като ние се нуждаем от интегрирана структура за надзор, която да ни улесни в преодоляването на новите трудности.

Вторият пункт е секюритизацията, предоставянето на заеми. За първи път въвеждаме правилото, че заем може да бъде даден, ако първоначалният кредитор запазва нетен икономически интерес при секюритизацията в портфейла си. Ние сме предвидили за запазване не по-малко от 5 %, като сме упълномощили Центъра за изследване на европейските политики (CEPS) да проучи дали едно увеличение е разумно и да представи заключенията си в публикация на Комисията преди края на годината, като вземе под внимание международните събития. Това е важен сигнал за пазарите: без запазване няма нищо. Запазването води до прозрачност, както и до по-добър контрол.

Трето, регламентирали сме големите експозиции от гледна точка на собствения капитал/коефициент на риска. Голяма експозиция не може да съставлява повече от 25 % от собствения капитал на една банка. А когато банките взаимно се кредитират, сумата не може да надвишава 150 млн. евро.

Четвърто, работим за подобряване на качеството на собствения и на хибридният капитал. Все пак, ние вземаме под внимание съществуващите, установени със закон правила в държавите-членки, защото не искаме да има проциклични ефекти по време на икономическата и финансовата криза. Това, че ние сме създали правилни и професионални временни правила, е нещо важно, особено за кооперациите, спестовните банки и „тихите вложения“ в Германия. Въпреки това трябва да се направят още много неща.

Като пети пункт ще посоча процикличността.

Докладът заявява, че Комисията много бързо трябва ясно да установи процикличните последици от съществуващите директиви и че до есента трябва направим необходимите промени в тях.

Обръщам се към вас да приемете този доклад и предложението за съгласие, постигнато по време на тристранния диалог, така че ние като Европейски съюз и като Европейски парламент да запазим водещата си роля в реформата на финансовите пазари. Важно е и да изпълним всички изисквания за бъдещо развитие, така че да можем да отворим вратата към един по-добър и по-стабилен финансов пазар, вдъхващ по-голямо доверие, и още веднъж да поемем водещата роля на следващата среща на високо равнище на Г-20. Моля за вашата подкрепа.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MAURO*Заместник-председател*

Karsten Friedrich Hoppenstedt, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, липсата на постоянно действащ финансов надзор в Европа и провалянето на системата на международно и европейско равнище са едни от причините за настоящата финансова и икономическа криза. Ето защо следва да гарантираме, че информацията е включена в системата по съгласуван начин и че отделните организации си обменят информация с цел да се предотврати друга криза.

Добрият обществен надзор в някои държави-членки трябва да бъде оптимизиран за всички 27 държави-членки, за да се осигури по-добър трансфер на информация. За това са необходими финансови ресурси. Ние трябва да сложим край на кризата сега и да осигурим ресурсите сега. Точно към това се стреми програмата на Общността за подкрепа на специфични дейности в областта на финансовите услуги, финансовото отчитане и одита.

Приветствам факта, че Комисията отговори на призива на Парламента за действие и че предлага да окаже финансова подкрепа на Общността в областта на финансовите услуги, финансовото отчитане и одита, както и на дейностите на определени европейски и международни институции, за да гарантира, че политиките на Общността в тази област са ефективни. Ще бъде предложена нова програма на Общността, целяща да улесни преките участия във финансирането на тези отделни институции от бюджета на Общността.

Такъв вид съфинансиране за комитетите и надзорните органи до голяма степен може да гарантира, че те изпълняват мандатите си независимо и ефективно. Програмата трябва да бъде разработена гъвкаво и адекватно финансирана, за да гарантира, че са покрити изискванията поне на три комитета, а именно на Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа (CESR), на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор (CEIOPS) и на Комитета на европейските банкови надзорници (CEBS). Предложението на Комисията беше с 40 % по-малко от това, което трите комитета бяха решили, че е необходимо за следващите четири години. Съветът също нямаше особено желание за съществено увеличаване на бюджета, макар и да беше ясно, че е необходимо значително подобряване на надзора на финансовия пазар.

В края на преговорите постигнахме съгласие за сума от приблизително 40 млн. евро за четирите години: 500 000 евро за трите комитета за 2009 г. и след това 38,7 млн. евро от 2010 г. до 2013 г., 13,5 милиона от които са предназначени за тези комитети. Що се отнася до комитетите за финансово отчитане и одит, първоначалното предложение на Комисията за реформиране на тази организация беше твърде слабо. Това следователно означава, че като Парламент ние бяхме в състояние да направим подобрения и следвайки тристранните преговори, постигнахме приемлив резултат, що се отнася до отделните референтни финансови суми и финансовите периоди. Последните данни на групата Ларозиер и на доклада показват, че има достатъчно основания не по-късно от 1 юли 2010 г. Комисията да представи пред Парламента и пред Съвета доклад и необходимите законодателни предложения за по-нататъшни реформи на регулирането и надзора на европейските финансови пазари с цел да приспособи програмата към направените изменения.

На фона на сегашната финансова криза изглежда неизбежно да се отдаде най-висок приоритет на развивашото се сближаване на надзора и сътрудничеството в областта на финансовите услуги и във връзка с финансовото отчитане и одита.

На пленарната сесия преди 14 дни относно „Платежоспособност II“ изтъках колко е важно, че Европа изпрати ясни сигнали, на които останалата част от света обърна внимание. Считаю, че през последните седмици изпратихме ясни сигнали, включително и с доклада на г-н Karas относно агенциите за кредитен рейтинг, че нашите международни партньори могат да гледат на нас сериозно и че не сме пътници, които не вършат никаква работа, както през последните няколко десетилетия. Това е добър сигнал.

Бих искал да благодаря на докладчиците в сянка г-жа Bowles и г-жа Berès. Тъй като това е последното ми изказване в този Парламент, бих искал също така да благодаря на Комисията, на моите колеги и на Съвета за тяхното сътрудничество. Беше удоволствие да работя с всички вас. Позволете ми да дам един пример за удовлетворяващ резултат от това сътрудничество. Преди 30 минути чешкото председателство на Съвета реши да приеме резултат, договорен на тристранните разговори. Имаме предложение, което можем да приемем днес, и аз съм убеден, че големите групи в Парламента също ще гласуват в подкрепа на тези предложения.

Още веднъж благодаря за вашето сътрудничество.

Чарли Макрийви, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, две седмици след последното разискване за мерките срещу финансовата криза приветствам възможността да обсъждаме с вас по-нататъшни действия, за да се изправим заедно срещу това предизвикателство.

Днес съм особено доволен да приветствам плановете за съгласие на първо четене по две ключови мерки: програмата на Общността за подкрепа на специфични дейности в областта на финансовите услуги, финансовото отчитане и одита и преразглеждането на Директивата за капиталовите изисквания. И двете ще имат съществен принос не само за усилията за възстановяване, но най-важното за дългосрочната ефективност на финансовия надзор и за укрепването на финансовия сектор на Европейския съюз.

На първо място, бих искал да приветствам измененията, направени от Парламента, на предложението за програма на Общността за подкрепа на специфични дейности в областта на финансовите услуги, финансовото отчитане и одита. Финансовата криза разкри необходимостта от по-нататъшно засилване на надзорните мерки на ЕС. Предложението ни напомни и това, колко е важно органите, занимаващи се с финансовото отчитане и одитните стандарти, да бъдат прозрачни и независими.

Според Комисията крайно важна мярка за достигане на тези цели е засилването на ролята на ключовите органи в тези области, но на европейско и международно равнище. Ето защо Комисията предложи да им предостави финансова подкрепа.

Считаме, че има съгласие по въпроса, че всички тези органи се нуждаят от стабилно, диверсифицирано и адекватно финансиране. Когато бъде приета, програмата ще им позволи да постигнат целта си по по-независим и по-ефикасен начин. За трите надзорни комитета програмата ще бъде първа стъпка към засилване на техните възможности в съответствие с препоръките, дадени в доклада Дьо Ларозиер.

Това ще им даде възможност да разработят проекти, които ще засилят конвергенцията на надзора в Европа и сътрудничеството между националните надзорни органи. Обменът на информация в частност ще бъде улеснен чрез използването на новите ИТ инструменти. Съвместното обучение на националните надзорни органи ще съдейства за изграждането на обща надзорна култура.

Програмата ще подготви също така основата за поредните стъпки на реформите в областта на надзора, с които Комисията ще се занимава през следващите седмици. Трябва да гарантираме и високо качество на финансовото отчитане и одитните правила, които са съгласувани на международно равнище. Трябва да се уверим, че се създават равни условия за европейските потребители и че тези правила се разработват от органите, които участват в процеса на определяне на стандарти.

Това е важно условие за създаването на благоприятна бизнес среда за дружествата, още повече в настоящия икономически контекст. Като избягваме зависимостта на Фондацията на комитета по международни счетоводни стандарти, Европейската консултативна група по финансово отчитане и международния Надзорен съвет за отчитане и отразяване на обществения интерес от доброволно финансиране от недиверсифицирани потенциално заинтересовани страни, ние можем да подобрим качеството и надеждността на процеса на определяне на стандарти.

Като подкрепим Европейската консултативна група по финансово отчитане, ние ще предоставим на Европейския съюз по-добра консултация, когато международните стандарти за финансова отчетност бъдат развити от Съвета по международни счетоводни стандарти. Помагайки на международния Надзорен съвет за отчитане и отразяване на обществения интерес да увеличи надзорните си възможности, ние се стремим да гарантираме, че международните одитни стандарти ще съответстват на изискванията на ЕС за качество, когато те се прилагат.

Предложените изменения се приспособяват към предложението на Комисията за начина, по който референтната сума трябва да бъде преразпределена между бенефициерите. Ние не сме напълно удовлетворени от това. В частност бихме предпочели никакви суми да не се преразпределят от Европейската консултативна група по финансово отчитане (ЕКГФО) към надзорните комитети на ЕС.

ЕКГФО е европейски орган. Той е съществен елемент от влиянието на ЕС в процеса на определянето на стандарти от Фондацията на комитета по международни счетоводни стандарти. Разпределянето на средства под формата на референтни суми от ЕКГФО към други европейски органи не отправя правилния сигнал. Все пак признаваме, че съвсем ограничена сума ще бъде преразпределена от ЕКГФО към надзорните комитети на ЕС.

Също така считаме, че все още можем да постигнем повечето от целите, към които съгласно програмата се стремим, поради което можем да подкрепим измененията. Както каза г-н Hoppenstedt, радвам се да се възползвам от възможността и да обявя, че Комитетът на постоянните представители (Корепер) тази сутрин

прие предложените изменения, а това означава, че както Съветът, така и Комисията сега могат да подкрепят предложението на Парламента.

Премахвайки към преразглеждането на Директивата за капиталовите изисквания, радвам се да изразя общата подкрепа на Комисията за измененията от страна на Парламента. Обща, но не пълна подкрепа, тъй като Комисията все още таи известни опасения относно секюритизацията.

Предложението, прието от Комисията миналия октомври, е резултат от широки консултации, процес, който започна преди финансовата криза. Оказва се, че в редица аспекти преразглеждането на Директивата за капиталовите изисквания е своевременно и е силна първа реакция на кризата.

Европейският парламент похвално се отзова и със съзнание за неотложността на задачата прие предложението на първо четене. Като резултат сега имаме по-строги принципи на управление на ликвидния риск, силни правила за диверсификацията на риска, засилен надзор, по-добра капиталова база, изискване към ръководните кадри за инвестиране на собствени средства в акции на предприятието, което управляват (*skin in the game*), наред с изискванията за надлежна проверка при секюритизация. При всички положения това е значителен напредък.

При сегашното петпроцентно запазване в случай на секюритизация се радвам да видя, че Парламентът устоя на претенциите на отрасъла, за да сложи край на това, което те до миналата година характеризираха като пълна глупост. Бих искал да кажа, че правилото за запазването се оказа не глупост, а нещо, в което има обикновен здрав смисъл. Сега Г-20 го определя като ключова мярка за стабилизиране на финансовата система. В перспектива Комисията без сянка на съмнение ще подкрепи по-нататъшните усилия с цел текстът да стане дори по-неоспорим.

Комисията беше в центъра на инициативите за борба с кризата в световен мащаб. Базелският комитет по банков надзор ще вземе пример от това. Ето защо приветствам клаузата, предложена от Европейския парламент и предвиждаща до края на 2009 г. Комисията да направи преглед. Комитетът ще обсъди необходимостта от увеличаване на условията за задържане, като вземе предвид международните събития.

Доволен съм също така, че Парламентът устоя на претенциите на отрасъла за не толкова строги правила по отношение на междубанковите рискове. Нека не забравяме, че банките не са устойчиви на риск. Това е важен урок от финансовата криза. Адекватната диверсификация и обезпечението са много важни за осигуряването на финансова стабилност.

По отношение на собствения капитал аз разбирам нежеланието на някои членове Парламентът да разгледа понижаването на рейтинга на някои национални инструменти, които не съответстват на критериите за допустимост на основния капитал от първи ред. Позволете ми да бъда по-точен. Разбирам това нежелание, но само в настоящия икономически контекст. Голямото възстановяване предстои. Комисията е силно обвързана с по-нататъшното повишаване на качеството на собствения капитал, както беше договорено на срещата на високо равнище на Г-20.

Що се отнася до секюритизацията, Комисията все още счита, че в някои отношения би било основателно по-нататъшното изясняване и уточняване на начина, по който ще бъде изчислявано петпроцентното запазване. Разбирам, че Европейският парламент нямаше достатъчно време и съм доволен, че Комисията получи втори шанс да поправи текста в доклад до края на 2009 г.

Двата доклада, които днес ще гласувате, показват, че, когато членовете на Европейския парламент, министрите на финансите и членовете на Комисията мислят преди другите и се държат като политически лидери, е възможно бързо и резултатно да се отвърне на предизвикателствата, срещу които се изправяме. Двете разисквани днес мерки ще внесат значителен принос в прокарането на пътя за преразглеждане на финансовата и надзорната рамка на ЕС.

Като допълнение към тези мерки миналата сряда в отговор на финансовата криза представихме пакет от решаващи инициативи относно алтернативните инвестиционни фондове, структурите за възнаграждение и пакетите от инвестиционни услуги на дребно.

Не на последно място, след три седмици в съобщение на Комисията ще бъдат изложени нейните виждания за по-нататъшни действия във връзка с препоръките на доклада Дьо Ларозиер относно финансовия надзор. След одобрение на заседанието на Европейския съвет през месец юни през есента ще бъдат представени следващите законодателни предложения.

Gary Titley, докладчик по становището на комисията по бюджети. – (EN) Г-н председател, вземам думата по доклада на г-н Hoppenstedt, за да изразя становището на комисията по бюджети. Както и на г-н Hoppenstedt, това ще бъде моята последно изказване пред тази зала след 20 години.

Комисията по бюджети признава важността на предложенията и тяхната неотложност. Пределно ясно е, че без съответното финансиране някои ключови политики на Европейския съюз ще бъдат подкопани. Затова сме щастливи да подкрепим предложението. Обаче ще посочим, че средствата идват от наличния резерв на функция 1а, така че това ще намали наличния резерв, а следователно и възможността в бъдеще да бъдат финансирани други проекти, които може и да са важни. Не следва да забравяме това.

Второ, следва също така да гарантираме, че тези организации по никакъв начин няма да станат агенции, защото, ако станат, те, разбира се, ще бъдат предмет на междунституционалното споразумение за агенциите.

Накрая, не бихме искали становището на комисията по бюджети по някакъв начин да бъде подкопано, като прибързваме с тези предложения. Ето защо в понеделник вечерта комисията по бюджети с радост подкрепи предложението на г-н Макрийви за временно финансиране, така че да можем да гарантираме подходящи финансови процедури и съответен тристранен диалог за финансовото значение на тези предложения.

Председател. – Благодаря Ви, г-н Titley, че сте посветили 20 години на европейската кауза.

John Purvis, от името на групата PPE-DE. – (EN) Г-н председател, изглежда мнозина дългогодишни членове на Парламента искат подред да вземат думата, но дали не правя последното си изказване в Европейския парламент в най-лошата икономическа ситуация за целия ми живот – живот, започнал през тридесетте години на XX век, които бяха много тежки – и дали не участвам в разискване на част от европейското законодателство, която, страхувам се, не е напълно задоволителна: Директивата за капиталовите изисквания.

Аз и моята група ще подкрепим съгласието, постигнато от докладчика Karas с голямо умение и търпение при сериозен недостиг на време и при настоящото трескаво икономическо положение. Надявам се, че моите колеги, които ще се върнат тук след изборите, отново ще се обърнат към пълната процедура по съвместно вземане на решение, което може наистина изцяло да подложи на проверка и да усъвършенства нашето законодателство. Страхувам се, че голяма част от това набързо прието законодателство ще има нежелани и неудачни последици. Например, боя се, че правилата за големите експозиции, възхвалявани от члена на Комисията Макрийви и породени от истинска загриженост за риска от контрагента, ще направят много по-трудно повторното оживяване на междубанковия паричен пазар до пълната му и желателна степен. Боя се, че новото правило за запазване на интерес, също възхвалявано от члена на Комисията Макрийви, фактически ще попречи на съживяването на секюритизацията, която е крайно важен и като цяло полезен механизъм за финансиране на ипотечни заеми, заеми за покупка на автомобили и потребителски разходи.

Всичките въведени от правителството стимули, които може да се очакват, не могат да компенсират умиращия пазар на секюритизирани продукти. И така, аз много се надявам, че когато настъпи времето за преглед на тази директива, ще са направени необходимите оценки на въздействието, както и консултации с компетентни лица, че глобалният контекст ще е взет под внимание цялостно и че в края на краищата ще бъдат създадени напълно подходящи правила.

Pervenche Berès, от името на групата PSE. – (FR) Г-н член на Комисията, не одобрявам отсъствието на председателството на Съвета. Г-н Макрийви, като член на Комисията, отговарящ по въпросите на вътрешния пазар, Вие превърнахте Вашия мандат в мандат на застой в процеса на регулиране. За съжаление – не зная как да се изразя – Вие трябваше да премислите и най-накрая да приемете съвета на групата на социалистите в Европейския парламент, която при представянето на доклада на г-н Katiforis Ви каза, че регулирането на агенциите за кредитен рейтинг е необходимо, или пък трябваше да се вслушате в нашия докладчик, г-н Rasmussen, който Ви каза, че запазването на интерес при секюритизация трябва да бъде въведено в банковия сектор.

Накрая, Вие също така трябваше да решите да внесете за разглеждане гаранции за банковите депозити. Нали разбирате, отсрочването на регулирането не е нещо ново. За щастие, през следващия парламентарен мандат няма да е необходимо да се обръщаме към Вас по тези въпроси. Казвам това, защото последното предложение, което ни представихте, относно алтернативните и инвестиционните фондове беше неприемливо, а фактът, че Вие дори не сте съгласен да дойдете и да го разисквате с комисията по икономически и парични въпроси, доказва това.

Що се отнася до доклада на г-н Karas, считам, че това е важен доклад, който ние трябва да приемем днес, защото той дава сигнал в рамките на Съюза, на банковия ни сектор и на всичките ни партньори от Г-20, че

при секюритизация трябва да бъде въведено правилото за запазване на интерес. Собственият капитал трябва да бъде по-добре дефиниран. В бъдеще ще е необходим допълнителен междудържавен надзор от групи и цялостен надзор в съответствие с доклада на Жак Дьо Ларозиев. Накрая, ние трябва да организираме клирингови къщи за финансови деривати и суапове за кредитно неизпълнение.

Също така бих искала да благодаря на г-н Кагас за начина, по който подновихме тристранния диалог, така че докато директивата влезе в сила, да можем да преразгледаме прага на запазване на интерес. Като поръчахме проучвания и като дадохме на Комитета на европейските банкови надзорници (CEBS) мандат да определи при какви условия запазването трябва да бъде умело планирано, ние имахме възможност да проверим дали прагът от 5 %, който ще гласуваме днес, е подходящият праг, още повече сега, когато променихме обсега на запазването на интерес – според мен това беше правилният избор – като се избавихме от гаранциите, към които се стремеше г-н Purvis.

Що се отнася до доклада на г-н Hoppenstedt, искам да му благодаря най-искрено, тъй като считам, че тук сме включени и ние – полезно и положително. Преди Комисията щеше да ни каже, че не може да финансира комитети от ниво 3; днес това е възможно, дори преди тези комитети да станат агенции. Ние приветстваме това. По инициатива на докладчика ще могат да бъдат финансирани както оперативните разходи, така и разходите по проекти, а Парламентът ще има правилна представа за същността на проектите, финансирани по този начин. Само можем да приветстваме това; точно така трябва да бъде.

Най-накрая, що се отнася до счетоводните стандарти и условията, при които международните организации участват в тяхното съставяне, ние оказахме натиск върху тези организации, така че те да подобрят управлението си и да определят ролята си по-ясно. Считам, че чрез доклада на г-н Hoppenstedt Европейският парламент свърши полезна работа и в тази област. Искам да благодаря на всички докладчици, както и на Парламента, който по-късно, както се надявам, ще приеме двата доклада с голямо мнозинство.

Sharon Bowles, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, съгласуваният текст на Директивата за капиталовите изисквания е добра стъпка към собствен капитал, големи експозиции и надзорна уредба. Клаузата за секюритизацията, сега със съответните санкции за нарушения при надлежна проверка, не е идеална, но е подходяща за целта – да се възстанови доверието и да се възобнови пазарът на секюритизирани продукти. Прегледът в края на годината на процента на запазването на интерес означава, че сме обхванали всички основни принципи, в това число международното сътрудничество.

Проблемите на Европа със секюритизацията дойдоха с покупките от САЩ, но страховете пресушиха нашия собствен пазар на секюритизирани продукти. Банките загубиха главния инструмент, който им позволяваше да продават заемите си – важен инструмент, защото освобождава капитала за следващи заеми и е главна движеща сила за растеж. За периода 2006–2007 г. секюритизацията в Европа достигна 800 млрд. евро: 526 млрд. евро за подкрепа на ипотечните заеми в Европа и десетки милиарди за заеми при покупка на автомобили, разходи за кредитни карти и заеми за малките и средни предприятия – да, включително и около 40 милиарда за малките и средни предприятия в Германия. Точно това са областите, в които кредитната криза се усеща най-силно. Това не е съвпадение. Защото ние трябва да приемем факта, че банковото кредитиране е ограничено от банковия капитал и банките са блокирани или докато се увеличи капиталът им, или докато се продаде заемът. Следователно колкото по-скоро имаме контролирана от Европа работеща секюритизация, толкова по-добре.

Може да изглежда, че ако запазване на интерес от 5 % гарантира добро поведение на банките, то запазване от 10 % ще го гарантира повече, но запазената част привлича начисления върху основния капитал, така че намалява капитала, който може да бъде освободен, и в резултат ограничава кредитирането. Едно запазване от 10 % по време на растящо напрежение за капитала ще навреди на кредитополучателите и предприятията, не и на банките. Ето защо други форуми – започнали с предложения за по-голямо запазване – също клонят към 5 %.

В крайна сметка това ще бъде разумна надзорна бдителност, която ще предотврати бъдещи злоупотреби, вместо да регламентира старите и вече отминали. За комитети от ниво 3 можем да видим, че независимо от проблемите и неуспехите в надзора, точно Парламентът, а не държавите-членки, призна, че дупките не могат да бъдат запълнени без съответните средства. Това беше последвано от искане за повече средства за тези комитети. Международните счетоводни и одитни органи също ще извлекат полза от едно по-диверсифицирано неутрално финансиране. Европейският съюз може да сложи началото на този процес, но не за неопределено време, ако не се присъединят и други държави. Считам, че е добре това да бъде изяснено. Финансиране следва да бъде търсено и от страна на потребителите, например от инвеститорите.

Konstantinos Droutsas, *от името на групата GUE/NGL*. – (EL) Г-н председател, днешната икономическа криза е криза на свръхпроизводството и излишното натрупване на капитал. Това е, както вече всеки признава, криза на самата капиталистическа система. Усилията да се представи тази криза като финансова криза, като криза на ликвидността имат за цел да подведат работниците и да скрият от тях истинските причини за нарасналата безработица, намалените доходи, нестабилните трудови отношения и общото настъпление срещу тях.

Взетите мерки за надзор над счетоводните стандарти и контрол върху кредитните лимити и собствения капитал не само се провалиха в опита си да ограничат липсата на отчетност на банките; по своята същност това са мерки, търсени от самите банки в стремежа им да запазят липсата на отчетност под привиден надзор и контрол. Това е надзор, който вместо да защитава интересите на малките вложители, които са били и продължават да бъдат застрашени от икономическата криза, ще запази условията на конкуренция между банките и ще позволи да бъдат използвани нови инструменти за увеличаване на техните печалби.

Резервният фонд, който банките показват дори при съфинансиране от държавата, в замяна на дори по-малки ограничения, е типичен за тяхната позиция, позиция при липса на отчетност, което в джунглата на пазара отново води до по-високи печалби и цени, а в същото време работниците за пореден път са принудени да платят цената на кризата. Работниците не са заблудени или неориентирани от решенията на Европейския съюз за края на кризата. Те знаят, че тези решения поставят цялата тежест на кризата върху техните рамене и целят да гарантират дори още по-големи печалби за капитала.

Nils Lundgren, *от името на групата IND/DEM*. – (SV) Благодаря Ви, г-н председател. Ние преживяхме глобален финансов крах, който продължава да ни създава проблеми. Трябва да изясним защо се случи това, преди да започнем да действаме на ниво Европейски съюз. Бих искал да кажа следното. Първо, тук имаме безстопанствен капитализъм. Големите дружества вече не се управляват от техните акционери, а от пенсионните фондове, застрахователните дружества и други видове фондове. Това води до ситуация, в която чиновниците могат да управляват, както желаят, следвайки собствените си интереси, свързани с драстичното нарастване на рисковете, резултатът от което е пред очите ни. Както гласи популярната фраза, банките ни са „твърде големи, за да се провалят“. Законът на Глас-Стийгъл целеше да предотврати това, но САЩ го отмени. Би трябвало да се замислим дали това е част от решението. Разполагаме с гаранции по депозитите за дребните спестители и дори за доста едри спестители. Това означава, че хората, влагащи пари в банки, не се интересуват дали тези банки са сигурни, тъй като знаят, че данъкоплатците ще ги защитават. Това вече е проблем. Ръководителите на централните банки не само че не развенчават тези илюзии, но се чувстват горди да ги поддържат до безкрайност.

Алън Грийнспан си спечели изключително добра репутация за нещо, което на практика в значителна степен обяснява защо нещата са толкова зле. Нестандартното кредитиране стоеше в основата на всичко това и беше въведено от политици, които сега твърдят, че ще решим проблема, като отнемем властта на пазара. Аз се съмнявам в това. Регулаторната система от Базел II беше заобиколена с помощта на сенчестото банкиране. Сега ние говорим за нови правила за капитала. Ако сенчестото банкиране продължи да съществува, това няма да помогне. Ето защо считам, че следва да подходим по различен начин и да се запитае какво трябва да се направи. Тогава ще открием, че на равнище Европейски съюз следва да се направи много малко. Това е световен проблем и той следва да бъде решен на друго място.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Г-н председател, госпожи и господа, според мен една от най-добрите стъпки, предприети от Европейския парламент през настоящия мандат, беше миналогодишното решение относно необходимостта от засилено регулиране и по-голяма стабилност във финансовата система. Жалко, че това не се случи три години по-рано. Друг практически резултат в този контекст е представянето на проект на директива относно капиталовите изисквания. Финансовата криза насочи вниманието към недостатъците на надзорните механизми, в това число и на обединения надзор.

Съгласен съм, че отправната точка за решаване на проблема следва да бъде създаването на децентрализирана европейска система от банкови надзорни органи по модела на европейските централни банки. Също така заставам зад по-стриктни правила при секюритизация. Инициаторите следва да запазват известен процент от риска, свързан с експозициите, които те секюритизират, и следва да се изискват допълнителни надлежни усилия от страна на инвеститора. Това е единственият начин да постигнем напредък.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Благодаря Ви, г-н председател. Бих искал да поздравя докладчиците и докладчиците в сянка от групите за постигнатото съгласие. Въпреки че много от нас не намират голяма част от аргументите за идеални или полезни, смятам за важно, че системата за регулиране е съставена точно сега, преди изборите.

Бих искал да направя няколко забележки. Първо, като докладчик, отговарящ за микрокредитирането, приветствам факта, че докладът изтъкна изискването, което се появи и в моя доклад, системата за управление на риска да се планира съобразно особеностите на микрокредитите, такива като нетрадиционно обезпечение и излишък. Надявам се, че това ще се случи възможно най-скоро. Бих искал да благодаря на г-жа Berès за изменението към предложението. Второ, бях твърде критичен по отношение на споразуменията за надзора още по време на разискването на изменението от 2005 г. Това се отнася особено до надзора на институциите майки, което всъщност също повдига важни въпроси относно прегрупирането на дъщерните дружества в държавата, макар че дъщерните дружества се намират главно в новите държави-членки.

Тази слабост се ограничава, дори фактически се премахва с въвеждането на колегиалната система, което по мое мнение все още е само стъпка в правилната посока, но не и реално решение. Все пак, в името на компромиса считам, че това е напредък, защото настоящият компромис предвижда проектът на регламент относно интегрираната система за надзор да бъде направен бързо на основата на доклада Дьо Ларозиер, което според мен вече е добър знак, както и от гледна точка на изключително значимия принос за процеса на „комюотаризиране“.

Бих искал да изкажа специална благодарност за солидарността, проявена към държавите извън еврозоната във връзка с изменението на член 153, параграф 3, тъй като с приемането на моето предложение за тези държави до края на 2015 г. няма да бъде прилагана отделна рискова премия за кредити, които те в повечето случаи са получили в евро от държавния бюджет или от централна банка. Като имам предвид всичко това, предлагам блоково гласуване на компромиса, включително и петпроцентното запазване на интерес, доколкото това само по себе си е някакъв напредък.

Накрая, тъй като това е последното ми изказване, бих искал да благодаря на Вас, г-жо председател, и на всички колеги за работата, която имах възможност да свърша тук през последните пет години.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Тази година благосъстоянието в Европа ще се понижи с 4 %, а безработните ще достигнат 26 милиона. Светът и Европейският съюз трябва да направят нещо повече, по-добро и по-рано по отношение на регулирането на финансовите пазари.

Приветствам работата на Парламента, голяма част от която беше свършена по спешност, но ще подчертая приноса на групата на социалистите в Европейския парламент, който трябваше да получи по-голямо признание в подходящия момент.

Съжалявам, че реакцията на Комисията беше по-бавна, по-неорганизирана и по-ограничена, отколкото ситуацията изискваше и продължава да изисква, както беше илюстрирано от неотдавнашното предложение за хедж фондовете.

Приемането на Директивата за капиталовите изисквания е още една стъпка в правилната посока. Известно ни е, че тя не е достатъчно амбициозна и не оправда очакванията, но днес най-важното нещо е да дадем ясен сигнал на финансовите институции и пазари, че вече е дошъл краят на бизнеса в обичайното му разбиране. Възхищавам се на работата на докладчика и докладчиците в сянка, особено на Pervenche Berès, на стремежа им към намиране на компромис.

Директивата наистина въвежда ясни правила, но предстои още много работа по време на следващото преразглеждане на някои противоречиви въпроси, особено на ниво запазване на интерес за целите на секюритизацията.

Днес е жизненоважно Парламентът да гарантира приемането на тази директива и така да изпрати ясно послание към европейските граждани, че нещата се променят и ще продължават да се променят и че сме особено загрижени за тях.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, финансовата криза ясно показва, че рамката на финансовия пазар на Европейския съюз трябва да бъде преразгледана. Моята група подкрепя предложенията, разработени по време на тристранните преговори, най-вече предложенията за нова Директива за капиталовите изисквания за банките. В резултат на петпроцентното запазване на интерес при секюритизация рисковото базираният надзор ще се засилва, злоупотребата с целевите механизми ще изчезне и качеството на структурните продукти ще се повиши. Съжалявам обаче, че правилото за междубанковите заеми за една година е твърде рестриктивно и че „тихите“ вложения в капитала са приети като пълноценен капитал само през преходния период.

Напредъкът, постигнат с реструктурирането на рамката на финансовия пазар е значителен, но не и достатъчен. Ето защо работата ще продължи. Надявам се банките да окажат по-голямо съдействие, отколкото през

последните няколко месеца, през които ги виждах по-скоро в ролята на спяващи търсенето на далновидни решения, отколкото на партньори.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, най-напред бих искал да кажа, че с втория проект, който разискваме днес, ние поставяме регулирането на финансовия пазар на нормална основа. Кризата на финансовия пазар може да бъде обяснена отчасти с краха на пазарите и отчасти с провала на регулирането. Изготвихме списък с мерки, които трябва да бъдат контролирани от агенциите за кредитен рейтинг. Приехме резолюции относно Директивата за капиталовите изисквания, заплатите на директорите, хедж фондовете, счетоводното регулиране и европейската надзорна структура. Днес се занимаваме с втората точка.

Преговорите се провеждат на базата на гласуване в комисия, не чрез обичайната процедура на първо четене, но на основата на съгласие, постигнато между Съвета, Комисията и Парламента. Признавам, че г-н Karas постигна много неща. Въпреки това, както изтъкна г-н Klinz, голям брой колеги са на друго мнение, включително и аз. Това се отнася главно до запазването на интерес при секюритизация. Кризата на секюритизационния и финансов пазар се дължи не на последно място на факта, че на финансовия пазар бяха създадени продукти без собствен риск. Ето защо банките вече нямат доверие помежду си, защото никой не разполага с ценни книжа, за които те да поемат отговорност посредством риск. Предложението е за петпроцентово запазване на интерес, но по мое мнение запазване от 10 % е далеч по-уместно и затова внесох изменение. Сигурен съм, че, ако Съветът приеме останалите неща, ще трябва да помисли и за запазване на интерес от 10 %. Ние като Парламент сме отговорни да уверим гражданите, че световна криза на финансовия пазар от този тип повече никога няма да се повтори.

Ето защо предлагам и моля да приемем компромиса, постигнат от г-н Karas, освен запазването на интерес от 10 % и намаляването на „тихите“ вложения в капитала.

Ieke van den Burg (PSE). - Г-н председател, изправам се със смесени чувства на последното ми разискване в тази зала. Много съм щастлива от решението, което взехме по доклада на г-н Hoppenstedt, да увеличим финансирането на комитетите от ниво 3. Това е крачка към силен европейски надзор на финансовите пазари, които се разгърнаха далеч над националните граници. Горещо подкрепям това и се надявам разискването на този въпрос да продължи активно през следващата сесия.

По мое мнение другото досие по Директивата за капиталовите изисквания не е добър пример за по-добро регулиране в рамките на процеса Ламфалуси, който развихме за 10-те години, през които бях активен участник. Ще подкрепя резултатите, тъй като се нуждаем от силен сигнал, който да отправим към пазара, но бих предпочела по-принципен подход и по-прозрачни консултации в политическия процес. Това беше натискът при постигането на този прибързан резултат. Надявам се, че в края на годината, когато ще направим по-пълнен преглед на Директивата за капиталовите изисквания, процесът Ламфалуси с право ще бъде взет под внимание. Горещо препоръчвам на комисията по икономически и парични въпроси да възстанови този процес.

В моето последно изказване ще насоча вниманието и към думите на г-жа Berès и ще кажа на г-н Макрийви колко жалко е, че приносят за регулирането на финансовите пазари е твърде малък и твърде закъснял. Искам да изразя признателността си към колегите от комисията по икономически и парични въпроси за съдействието им през тези 10 години. Надявам се, че през новия мандат ще бъде назначен член на Комисията, напълно отдаден на финансовите пазари, чиято сфера на дейност наистина се фокусира върху днешното бедствено положение, и който е изцяло посветен на регулирането и на подходящия европейски надзор над финансовите пазари.

Udo Bullmann (PSE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, ако искате да пресушите блато, не питате най-дебелите жаби как желаят да се случи това. Именно това е проблемът на доклада относно Директивата за капиталовите изисквания, който е предмет на днешното обсъждане. Ако не искаме след десет или двадесет години все още да създаваме лоши банки, трябва да принудим банките и кредитните институции да поемат значителен стопански риск, в случай че продължат да се занимават с критични продукти. Пет процента не са достатъчни.

Членът на Комисията Макрийви предложи 15 %, но отрасълът надделя с 5 %. Съветът поде това и Европейският парламент наистина не направи добро впечатление. Ние, германските социалдемократи, ще гласуваме за по-голямо запазване на интерес и за разширяване на „тихите“ вложения в капитала, защото конкурентна политика, която е враждебна към един бизнес модел и няма нищо общо с реструктурирането на банките, е несправедлива.

Надявам се, че ще одобрим една приемлива резолюция и че след 7 юни ще разполагаме с Парламент, който решително и смело ще говори на ясен език по време на реструктурирането на финансовия пазар.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Г-н председател, като първа реакция на финансовата криза от август 2007 г. приемането на тази директива не следва да се отлага. С оглед на обстоятелствата тя следва да се прилага предпазливо, за да се избегне обрат в политиката, а в бъдеще следва да бъде обект на по-амбициозно преразглеждане съобразно международните събития.

Финансовите институции изискват солидна капиталова база и имат нужда да се конкурират помежду си по балансиран начин с помощта на съгласувана дефиниция за собствения капитал, в частност за хибридни инструменти. Необходимо е и съразмерно засилване на управлението на основните рискове. Жизненоважно е в процеса на секюритизация да внесем по-голяма прозрачност и да привлечем интереса на емитентите и инвеститорите. Запазването поне на 5 % от секюритизирани продукти в задбалансови позиции, като се избягва многократното използване на такива продукти, и усилването на надлежната проверка от инвеститорите са стъпки в тази насока. Създаването на колегиуми от надзорни органи за трансгранични групи и засилването на ролята на Комитета на европейските банкови надзорници са стъпки към по-цялостно интегриран европейски надзор.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Аз също бих искала да благодаря на моите колеги за отличното сътрудничество през тези пет години, въпреки че съм длъжна да отбележа, че нерешени въпроси остават и за следващия законодателен мандат. Преди всичко, тази директива не решава проблема с оценяването на банковата дейност.

Подходът, основаван на резерви за покриване на загубите, не беше подходящ за целта и ние наистина трябва да помислим за друг тип оценяване, може би такова, обусловено от потребностите на практиката. Още повече, че все още не сме решили кой ще плаща. Данъкоплатците от коя държава ще рискуват собствените си пари, ако голяма европейска група има проблеми?

Ще бъде ли основан специален фонд на европейско равнище? Ще участват ли отделните държави в един съвместен фонд? Докато не разполагаме с отговора, не можем да кажем, че притежаваме силно и добре подготвено регулиране на финансовия сектор.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Г-н председател, категорично считам, че мерките, които разискваме тук, следва да бъдат и превантивни, тъй като ситуацията е твърде мрачна. Количеството финансови деривати на световния пазар е пет пъти по-голямо от общия брутен вътрешен продукт и това е балон, който ще се спуска с риск от драстично спадане на brutния вътрешен продукт, особено в Съединените американски щати. От това ще пострада целият свят, включително и европейските държави. Също така съществува опасност от хиперинфлация, тъй като според доминиращото схващане, най-вече в Съединените американски щати, всички проблеми могат да се решат чрез наливане на повече и повече пари в системата, въпреки факта, че въпросната стратегия демонстрира сериозни недостатъци. Ето защо считам, че превенцията е изключително важна и че някои от най-противоречивите инструменти, използвани на финансовите пазари, например сенчестото банкиране, просто трябва да бъдат забранени.

Председател. – Тъй като днес някои колеги говориха за последен път в тази зала, считам за свой дълг, преди членът на Комисията Макрийви да вземе думата, да им благодаря не само от името на членовете на Европейския парламент, но и от името на всички европейски граждани и гласоподаватели, за тяхната ангажираност през годините. Считам, че стремежът им да подобрят нещата заслужава признателността на всички наши съграждани.

Чарли Макрийви, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, най-напред бих искал да благодаря лично на докладчиците г-н Karas и г-н Hoppenstedt, както и на останалите, за тяхната отдаденост в търсенето на компромис в тези две конкретни области.

Относно доклада на г-н Hoppenstedt бих желал да кажа, че положителният резултат, постигнат от Комитета на постоянните представители (Корепер) тази сутрин, проправя път за приемане на първо четене. Съгласието по тази стратегическа инициатива е изключително желано, тъй като отправя точното послание: сигнал за нашата решителност да се изправим пред финансовата криза, да засилим финансовия надзор и да усъвършенстваме процеса на оценяване на стандартите за финансово отчитане и одит. Само че това е едва първа стъпка в този дълъг процес. Очаквам с нетърпение през следващите месеци да продължа да работя с вас в новия Парламент.

По отношение на секюритизацията, всички ние сме съгласни, че изискването за запазване на интерес от 5 % е първа стъпка. Съгласно изискването на Г-20 Базелският комитет ще работи за количествено запазване. Европейският съюз е начело в тази област и ще допринесе за по-нататъшна съгласуваност на световно равнище.

Позволете ми да кажа нещо за секюритизацията. По този въпрос г-жа Bowles има голям принос. Тя е твърдо за секюритизацията и изтъкна добрите ѝ страни, както и сумата, предоставена на капиталовите пазари за малките и средни предприятия и на едрите кредитори във всички държави-членки на Европейския съюз. В случай че някой е останал с впечатлението, че не виждам ползите от секюритизацията през годините, позволете ми да кажа, че определено ги виждам! Още на предишната си длъжност и дълго преди да дойда тук бях наясно с ползите от секюритизацията. Въпреки това въпросът е какъв дял следва да запази инициаторът на секюритизацията. Приемам казаното от г-жа Bowles, че запазването на какъвто и да било процент в бъдеще ще привлече капитали. Никои не знае кога ще приключи настоящата финансова криза, но независимо от това смятам, че можем да сме абсолютно уверени, че ще минат години, преди финансовите институции да бъдат задължени да запазват по-значителен и по-качествен капитал срещу техните заеми на всички нива. Аз няма да бъда тук, но много от вас ще бъдат. Какъвто и да се окаже краят, това ще е неизбежен изход точно от тази финансова криза. Не забавно, може би не и в средносрочен, а в дългосрочен план това ще бъде реалност. Ако можех да погледна в кристалната си топка, това е, което щях да предскажа за идните години. Така че предмет на разискването е процентът. Хората са запознати с възгледите ми по този въпрос, към които от дълго време стриктно се придържам.

На етапа „Съвет на министрите“ и в Европейския парламент бяха внесени редица изменения по отношение на различни „пропуски“ в едно или друго нещо. По мое искане служителите ми са много, много силно против това, тъй като твърдо вярвам в простата максима, че 5 % от нещо са повече от 55 % от нищо. Няма значение дали имаме 5 %, 10 %, 15 % – 15 % от нула също е нула. Ето защо приветствам възможността Комисията да се върне на този въпрос в доклада си в края на годината, за да сме сигурни, че формулировката е съвсем строга. Заставам твърдо на тази позиция, тъй като не желая да виждам някои пропуски. Въпреки това с готовност оценявам онова, което г-жа Bowles и други казаха относно значението на секюритизацията за капиталовия пазар. Надявам се, че никога не съм оставял впечатление за обратното.

Накрая, позволете ми да се присъединя към председателя и да пожелая на колегите, които се оттеглят, успех в бъдещите им поприща, каквито и да са те. Познавам повечето от тях във връзка с една или друга длъжност през тези пет години и оценявам техния принос, макар не винаги да се съгласявах с тях. Предполагам, че не е уместно да изтъквам определена личност, но бих желал специално да спомена името на г-н Purvis. Съветите му винаги са били мъдри и добре обмислени, но не и догматични, и специално му пожелавам успешно бъдеще.

Othmar Karas, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, на първо място аз бих желал да ви благодаря за подкрепата и за сигнала, който изпращаме на спестителите, предприятията, банките и финансовия свят.

Разискването беше много открито. То очерта и слабостите, и необходимостта от по-нататъшно развитие. Мога да ви кажа, че всички ваши желания, както и критични забележки, и изказани резерви изиграха своята роля по време на преговорите, като ние се опитахме да ги включим в съображенията и в искането за преглед. Няма нито едно изказване днес, което да не е изиграло своята роля за предложеното споразумение, в някои случаи не толкова съществена роля, но всичко казано беше взето предвид.

Поради това абсолютно ясно се вижда, че това е важна стъпка напред, но това не е окончателната стъпка, защото ние обявяваме, даваме заявка за и насърчаваме бъдещите стъпки по това съгласие, и задаваме посоката на разискването. С други думи, разискванията ще продължат, те трябва да продължат. Аз обаче считам, че е важно ние да изпратим ясен сигнал сега, по време на настоящия законодателен мандат, че ние сме компетентни, че искаме да създадем доверие, сигурност и стабилност, че можем да реагираме бързо и знаем какво остава все още да извършим в бъдеще. Ето защо аз ви призовавам да направим тази стъпка заедно и с голямо мнозинство.

Благодаря ви много за разискването.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, докладчик. – (DE) Г-н председател, аз вече дадох мнението си по някои въпроси през първия кръг от разговорите. Въпреки това бих искал да кажа още веднъж много ясно, че всички в света, включително нашите партньори в САЩ, Китай и други държави, наблюдават Европейския Съюз, Съвета, Комисията и Парламента, за да видят как ще реагираме на кризата. Вече казах, че имаше реакция, която ние забелязваме в някои проекти на правила, които се изготвят наново. Нещата леко се раздвижват в САЩ, имайки предвид директивата за презастраховането и други подобни, като обезпеченията например. Освен това поуката, която извлякохме, е, че ако ние, европейците, нямаме нищо конкретно в ръцете си, нашите партньори няма да реагират.

Миналия и този месец ние приехме решения, с които сложихме началото на действия и успяхме да намерим разумни решения заедно със Съвета.

Бих желал още веднъж да се възползвам от възможността да благодаря на Комисията, която понякога беше малко властна, и на Съвета, с който се опитвахме да намерим разумни решения по време на нощните заседания и многото тристранни срещи, защото точно преди един час те одобриха и разумния компромис, който намерихме.

Аз благодаря, разбира се, и на моите съмишленици от комисията по икономически и парични въпроси, на г-жа Berès, г-жа Bowles и другите колеги, както и на служителите от персонала, които трябваше да поемат голяма част от тежестта на работата.

Считам, че може би е важно още веднъж да кажа, че аз бях ангажиран с въвеждането на единния европейски пазар като координатор по време на въвеждането на еврото и други свързани с него въпроси. Това са знаменателни събития, които изпълваха работата ни наред с изграждането на политика. Беше удоволствие да се работи с всички вас и аз бих желал още веднъж да благодаря на моите колеги, на Комисията и на Съвета, както казах вече, за оказаното сътрудничество. Пожелавам на всички онези, които няма да се върнат в Парламента, всичко най-хубаво занапред.

Имаме много задачи, включително тази да покажем колко важен е Европейският съюз и каква важна работа изпълнява Европейският парламент. Важно е също така по време на изборите, които ще се проведат в Германия на 7 юни и в другите държави от 4 до 7 юни, вниманието на хората да се насочи към значимостта на нашата работа. Надявам се, че на изборите ще има висока избирателна активност. Още веднъж сърдечно благодаря на всички вас и ви пожелавам всичко най-хубаво в бъдеще. Това е моето последно изказване, както вече споменах.

Председател. – Общото разискване приключи.

Гласуването ще се проведе днес, сряда, 6 май 2009 г.

Писмени изявления (член 142)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, чрез измененията в директивите за кредитните институции, собствения капитал, големите експозиции, надзорните механизми и управлението на кризата Европейският съюз осъществява напредък към общо пренастройване на цялата система.

Изменената директива ще премахне свободата на действие, която имат държавите-членки по отношение на собствения капитал, което би затруднило хармонизирането на практиките в областта на надзора и честната конкуренция между банките. Несъответствията трябва да се преодолеят с помощта на общи правила, които ще позволят на одиторите и централните банки да се справят с потенциалната неплатежоспособност на банковата система, особено в държавите, приели еврото. Измененията засягат необходимостта от по-строг надзор върху трансграничните банкови групи.

Повторното откриване на междуинституционалните преговори по споразумението, постигнато между Европейския парламент и Съвета, засягаше минималния праг, който трябва да се установи по отношение на номиналната стойност на секюритизациите. Това се отнася до размера на риска, който банките трябва да задръжат в собствените си баланси, когато пласират структурирани продукти на спестителите.

В рамките на Съвета всички държави-членки гласуваха, за да запазят прага от 5 %. Повишаването му би направило невъзможно възстановяването на пазара на секюритизирани инструменти и не би спомогнало за възвръщането на сигурността на пазарите.

(Заседанието, прекъснато в 11,50 ч., се възобновява в 12,05 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Diana WALLIS

Заместник-председател

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Г-жо председател, аз се позовавам на член 145 от правилника. На заседанието от 24 април в мое отсъствие, по време на гласуването, г-н HansPeter Martin е претендирал, че от моето място неупълномощено лице е гласувало противозаконно с карта за гласуване. Председателството можеше незабавно да отхвърли това твърдение като невярно.

Аз разбирам, че сега, по време на изборната кампания, много от моите колеги в Парламента стават нервни. Въпреки това твърдението е равносилно на обвинение в измама, мошеничество и нечестно забогатяване от моя страна. Това е обвинение в сериозно криминално престъпление. Г-н Martin нееднократно и публично

хули, осъжда и злепоставя Парламента, неговите членове, дори служителите и особено неговите австрийски колеги, като изопачава истината, изрича полуистини и откровени измислици, и моето търпение вече е изчерпано. Аз настоявам за оттегляне на това обвинение, за извинение и осъждане на постъпката му от председателството.

(Ръкопляскания)

Председател. - Благодаря Ви, г-н Mölzer. Както колегите ще разберат, апаратът за гласуване беше проверен миналия път и беше установено, че не е имало гласуване или неподходящо използване на апарата, така че нещата се изясниха.

Виждам, че господин Hans-Peter Martin иска думата. Имате я за кратко изказване.

(Неодобрение)

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Г-жо председател, бихте ли могли да призовете за тишина в залата?

(Снях)

Или аз ще бъда наказан чрез отнемане на полагащите се дневни надбавки за храна, ако се осмеля да извикам „референдум“?

Аз имам правото на изявление съгласно член 149. Категорично отхвърлям обвинението на моя колега, който току-що се изказа. Спомням си точно какво казах в пленарната зала в отсъствието на много от екстремистите от десницата и групата зад мен. Аз стоя зад думите си. И ако ме обвиняват...

(Протести)

Вие можете да чуete много други протести тук, които са толкова ужасни, че не искам да ги повтарям пред аудиторията. Но ето какво представляват екстремистите от десницата. Ние знаем това от историята и това е огромна опасност пред нас.

Що се отнася до обвинението за незаконосъобразността на моите действия, аз само ще посоча, че имаше най-различни опити за криминализирането ми, но никога не е имало криминално разследване, не защото австрийските съдии и обществени обвинители бяха предубедени, а защото виждаха колко неоснователни бяха тези твърдения. Ако екстремистите от десницата тръгват в настъпление с тези аргументи, електоратът е този, който ще произнесе присъдата.

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. - Ние Ви изслушахме. Казах вече, че нещата са изяснени. Това е достатъчно. Благодаря Ви.

*

* *

Beniamino Donnici (ALDE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, както знаете, макар че много от моите колеги не знаят поради острия недостиг на информация, предоставяна от председателството, което мълчи по този въпрос, Европейският съд най-накрая излезе с решение относно дългия спор, който за жалост ме противопостави на Европейския парламент и г-н Occhetto.

Съдът отмени решението, което Парламентът прие на 24 май за непотвърждаване на моя мандат след апела на националните органи, като на Европейския парламент беше наредено да заплати разноските. Намерението на временното решение на Съда беше да възстанови законното положение преди приключването на мандата, но в 17,00 ч. на 4 май председателят г-н Röttgering представи пред Парламента едностранно, двусмислено и объркано обяснение на този случай, като още веднъж призова комисията по правни въпроси за потвърждаване на моите правомощия, макар и твърде добре да знаеше, че това е само символично. Освен това той не успя да свика извънредно заседание на Комисията, защото това беше последното заседание на парламентарния мандат, освен ако той не реши да удължи мандата ми и през следващия мандат на Парламента.

По тези причини аз призовавам председателството да поправи тази нова огромна грешка до утре, за да се съобрази с решението на Съда. Госпожо председател, бих предпочел Европейският парламент да беше пощаден от този сериозен правен провал и въпреки всичко аз поднасям моите чистосърдечни поздравии на Вас и моите колеги.

Председател. - Благодаря, г-н Donnici. Коментарите Ви бяха отбелязани и, разбира се, Председателят направи изявление в понеделник следобед. Коментарите Ви ще бъдат предадени на срещата на Бюрото този следобед.

4. Време за гласуване

Председател. - Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности от гласуването: вж. протокола)

4.1. Отговорности на комисиите (B6-0269/2009)

4.2. Брой на междупарламентарните делегации, на делегациите към съвместните парламентарни комитети и на делегациите към парламентарните комисии за сътрудничество и многостранните парламентарни асамблеи (B6-0268/2009)

– Преди гласуването:

Francis Wurtz, от името на групата GUE/NGL. – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, моята група би искала отделно гласуване на последното тире на параграф 1, буква а), което гласи, цитирам: „Делегация за връзки с Албания, Босна и Херцеговина, Сърбия, Черна гора и Косово“. Според нас това фактически представлява признаване на съществуването на Косово, което считаме за неприемливо.

Поради тази причина бих искал да гласуваме отделно този параграф.

Председател. - Искането е внесено след крайния срок, но ако се приема... Има ли възражения?

Bernd Posselt, от името на групата PPE-DE. – (DE) Г-жо председател, аз имам сериозни възражения. Залата гласува в подкрепа на независимостта на Косово с мнозинство от три четвърти, както и Комисията, и почти всички държави-членки. Считам това за неприемливо.

(Парламентът отхвърля искането за отделно гласуване)

4.3. Отмяна на Директива 83/515/ЕИО и 11 неактуални решения в сферата на общата политика в областта на рибарството (A6-0203/2009, Philippe Morillon)

4.4. Отмяна на 14 неактуални регламента в сферата на общата политика в областта на рибарството (A6-0202/2009, Philippe Morillon)

4.5. Подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (A6-0259/2009, Петя Ставрева)

4.6. Процес на внасяне и разглеждане на петиции (изменение на Дял VIII от Правилника за дейността) (A6-0027/2009, Gérard Onesta)

4.7. Изменение на Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. (A6-0278/2009, Reimer Böge)

4.8. Проект на коригиращ бюджет № 4/2009 (A6-0281/2009, Jutta Haug)

4.9. Проект на коригиращ бюджет № 5/2009 (A6-0282/2009, Jutta Haug)

4.10. Посочване на консумацията на енергия на етикети на телевизори (B6-0260/2009)

4.11. Посочване на консумацията на енергия на етикети на хладилни уреди за замразяване (B6-0259/2009)

4.12. Годишна програма за действие за 2009 г. за тематичната програма „Недържавните участници и местните власти в развитието“ (част II: специфични действия) (B6-0285/2009)

4.13. Цялостно преразглеждане на Правилника за дейността (A6-0273/2009, Richard Corbett)

– Преди гласуването на изменение 9:

Monica Frassoni, от името на групата Verts/ALE. – (EN) Г-жо председател, внасям искане за връщане на документа за ново разглеждане в комисия, като бих искала да обясня причините за това. При обсъждането на законодателството говорихме много за оценките на въздействие. С други думи, при всяко приемане на ново правило трябва да сме в състояние да кажем какво ще бъде неговото въздействие. По отношение на новите правила, които ще гласуваме днес в доклада Corbett, ние не разбираме какви ще бъдат последиците от една драстична промяна на начина, по който изготвяме законодателни актове, като предоставяме възможност на комисии и голям брой докладчици да внасят напълно противоречащи си процедури и изменения за гласуване в пленарната зала.

Това е и причината групата на Зелените/Европейски свободен алианс да иска връщането на документа за ново разглеждане в комисия, не защото считаме, че не можем да подобрим положението, а защото това означава прокаране на реформа, която в бъдеще ще затрудни неимоверно законодателния ни живот.

(Ръкопляскания)

Jo Leinen (PSE), председател на комисията по конституционни въпроси. – (DE) Г-жо председател, реформата на Европейския съюз е достатъчно трудна, но реформата на Европейския парламент изглежда е още по-трудна. Трябва обаче да се обърне към г-жа Frassoni и да заявя, че реформата тече вече две години и половина. Разполагахме с група по реформата, към която принадлежеше и самата г-жа Frassoni. Комисията ни се съобрази със заключенията на групата по реформата по всяка точка. С други думи, днес представяме в пленарната зала нещо, за чието обсъждане, разискване и решение бяха нужни две години и половина. Затова и няма причина този въпрос да бъде връщан за ново разглеждане в комисия. Днес следва да приключим с този окончателен акт и да се подготвим за новия законодателен период с много подобрения в работата ни. Затова и гласувам против предложението, внесено от г-жа Frassoni.

Richard Corbett, докладчик. – (EN) Г-жо председател, не считам, че е нужно да добавям нещо, освен че обосновката на Monica Frassoni относно някои изменения може да е причина тя да гласува против тях. Те със сигурност не са причина да се върне целият документ за ново разглеждане в комисия, което би попретило на приемането на каквито и да било изменения, внесени днес, и което би било много жалко.

(Парламентът отхвърля искането)

– Преди гласуването на изменения 49 и 67:

Richard Corbett, докладчик. – (EN) Г-жо председател, преди да продължите с гласуването на изменения 49 и 67, мога ли да Ви помоля да промените реда на гласуването и първо да се гласува изменение 67, което представлява по-късен компромис, възникнал след гласуването в комисията? Считам, че би ни било по-ползено да процедираме по този начин.

(Парламентът приема искането)

(Заседанието прекъсва за кратко)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н RÖTTERING*Председател***5. Слово на председателя на Парламента**

Председател. – Госпожи и господа, след няколко седмици, между 4 и 7 юни, гражданите на Европейския съюз ще изберат новия Европейски парламент. За пръв път 375 милиона души от всички 27 държави-членки ще могат заедно да участват в европейските избори.

За мнозина от вас това ще бъде последната ви седмица в Страсбург. За мен също това е последната седмица, през която ще ми бъде позволено да председателствам пленарните месечни сесии.

Всички знаем, че демокрацията черпи сила чрез постоянна промяна. Същото важи и за нас. Заедно изминахме голяма част от дългия път към създаването на една прогресивна Европейска общност. Заедно успяхме да постигнем много.

Постигнахме успехи не само през последните две и половина години от мандата ми, но и през мандата на моя предшественик, Josep Borrell Fontelles. Постигнатото през последните пет години беше възможно благодарение на всички нас.

Бих искал най-искрено да благодаря на всички ви за вашата отдаденост и страст за общата ни европейска кауза.

В качеството си на членове на Европейския парламент ние сме пряко избраните представители на гражданите на Европейския съюз. Госпожи и господа, всички ние възглавяваме богатото разнообразие на европейския ни континент и чрез политическите си семейства отразяваме огромното многообразие от убеждения и становища. Още повече, че преди броени дни отбелязахме петата годишнина от историческото разширяване на Европейския съюз, обединението на континента ни въз основа на общите ни ценности. Както се казва в Берлинската декларация от 25 март 2007 г., „Ние, гражданите на Европейския съюз, имаме добрата участ да сме обединени“.

(Ръкопляскания)

Успешната интеграция на членовете от държавите-членки, присъединили се към Европейския съюз през 2004 г. и 2007 г., и приспособяването на парламентарната ни работа към един по-голям и по-разнообразен Европейски парламент е сред най-значимите успехи на този парламентарен мандат.

Ние, 785-те членове на Парламента, се научихме да правим взаимни компромиси, да се учим един от друг и да работим по-добре заедно. През този период Европейският парламент се сдобил с опит, сила и културно богатство.

Госпожи и господа, нови членове скоро ще влязат нови сили в работата на Парламента. Те ще се присъединят към онези, които бъдат преизбрани през месец юни. Надявам се, че ще продължим да работим с взаимното уважение, което ни свързва, без значение към коя политическа група или държава принадлежим.

В работата ми през последните две години и половина се водех от едно основно чувство за парламентарна работа и трябва да благодаря на всички ви за вашата подкрепа, насърчаване и съвети. Председателят носи отговорност да гарантира, че всички правила на Европейския парламент се спазват и да се увери, че тези правила биват прилагани еднакво и равностойно за всички членове, и че достойнството на Парламента ни не е нарушено. Това е, което се опитвах да постигна.

(Ръкопляскания)

Бих искал да заявя на онези, които ще влязат в Парламента, че можем да бъдем убедителни само ако запазим достойнството на Европейския парламент и го защитаваме винаги въз основа на общите ни закони.

Днес малко на брой резолюции биват приемани в Европейския съюз без изричното съгласие и участие на Европейския парламент. Във все по-голяма степен Европейският парламент се превръща в място, където се постигат политически компромиси на европейско равнище. Доказателство за това е приемането на Директивата за услугите и на Регламента относно химикалите (REACH) през последните години.

За финансовата перспектива 2007–2013 г. съвместното вземане на решение на Европейския парламент беше революционно. Европейският парламент изигра ключова роля при предоставянето на гаранции, че е осигурено

необходимото финансиране за програми като „Еразъм“ за насърчаване на младото поколение. Госпожи и господа, сред приоритетите на политическата ни програма поставихме и борбата с изменението на климата. Фактът, че постигнахме приемлив резултат доведе до огромно доверие в Европейския съюз за преговорите на конференцията, която ще се проведе през месец декември в Копенхаген.

Днес вече не сме сами в нашето начинание; новата администрация на САЩ, водена от президента Барак Обама, подкрепя много от предложенията ни. Сега целта ни е да спечелим сърцата и умовете на световните ни партньори в подкрепа на мерките за борба с изменението на климата. Често се чува, че водещи в борбата с изменението на климата са други. Ние заставахме начело на борбата с изменението на климата, а, госпожи и господа, това е нещо, с което можем да се гордеем.

(Ръкопляскания)

Реформата на финансовия пазар на европейско равнище в много отношения се провежда по инициатива на Европейския парламент. От 2002 г. насам Парламентът приканва за по-добър надзор и контрол на финансовия пазар. Всички законодателни процедури за по-добър банков и финансов надзор и за регулиране на хедж фондовете и заплатите на управителите следва да бъдат завършени възможно най-скоро.

Европейският парламент вече е поставил голям брой важни цели в резултат на приетите от него резолюции. Трябва обаче да бъде свършена още много работа. Новоизбраният Европейски парламент трябва да продължи тази работа по един отговорен и твърд начин, за да намери изход от кризата въз основа на социалната пазарна икономика, определена в Договора от Лисабон, и за да гарантира конкурентоспособността на европейската икономика в полза на обществото на фона на глобализацията.

Госпожи и господа, мнозинството от колегите гледат на Парламента като на движеща сила на процеса на обединение на Европа. През последните две години и половина подновихме разискванията за институционална реформа и придвижихме напред процеса, който доведе до сключването на Договора от Лисабон. Успяхме и да гарантираме, че основните принципи, които винаги представявахме, бяха запазени в Договора от Лисабон.

Договорът от Лисабон съдържа централните реформи, необходими, за да направят европейските институции по-демократични, прозрачни и дееспособни. Трябва да положим всички усилия, за да гарантираме, че Договорът от Лисабон може да влезе в сила в началото на следващата година. Надяваме се на положителен развой на нещата в чешкия Сенат в Прага.

(Ръкопляскания)

Госпожи и господа, Парламентът отбелязва тридесетата си годишнина в качеството си на пряко избрана демократична институция на Европейския съюз. Той е вече в центъра на една европейска парламентарна демокрация, която не можехме и да си представим през 1979 г. Заедно усъвършенствахме парламентарната демокрация в Европейския съюз и извън него.

Европейският парламент и националните парламенти са вече партньори. Работата ни се допълва. Засилихме сътрудничеството си с националните парламенти и провеждахме редовни срещи, за да решим заедно важните проблеми на деня.

Развитието на отношенията ни с парламентите в трети държави винаги е било основна задача на усилията ни. Днес Парламентът е партньор, който е уважаван по цял свят и който е застъпник на правата на човека и демокрацията. Това не трябва да се променя.

Госпожи и господа, положих всички усилия да гарантирам, че Парламентът бива представяван, чрез своя председател и чрез представителите на политическите групи, в органи, които играят важна роля в оформянето на общото ни бъдеще. Председателят на Европейския парламент вече участва в годишните срещи на държавните или правителствените ръководители на Г-8 и на срещите на високо равнище с трети държави, като срещата на върха между ЕС и Африка, срещата на върха между ЕС и Латинска Америка и срещата на върха между ЕС и САЩ. Утре сутринта ще участвам в срещата на върха на тройката по заетостта, а утре следобед – в срещата на върха за откриването на Източното партньорство в Прага.

Друго постижение на този законодателен период е, че ролята на Парламента на Европейските съвети вече не се ограничава само до встъпителното слово на председателя. Парламентът вече участва в институционалните и конституционните разисквания на срещите на върха. На Междуправителствената конференция, която доведе до постигането на съгласие относно Договора от Лисабон, Европейският парламент участваше активно на равнището на държавните или правителствените ръководители чрез участието на своя председател, а на самата

Междуправителствена конференция чрез делегация, която се състоеше от трима членове. Това е огромна стъпка напред.

Госпожи и господа, реформата на методите и процедурите на работа на Европейския парламент беше и все още продължава да бъде основен проект. С тази цел Председателският съвет създаде работна група, разполагаща с подробен мандат, в която бяха представени всички групи. Работата беше завършена успешно. Голяма част – приблизително 80 % – от предложенията на работната група бяха приведени в изпълнение и осъществени. Това включва реорганизацията на пленарните разисквания, реформата на законодателния процес, подобрението на свършената в комисия работа с по-добро сътрудничество между комисиите, както и възможността за доклади по законодателни инициативи или противоречиви резолюции.

По-специално, бих искал да благодаря на председателя на работната група, Dagmar Roth-Behrendt, и на нейните – нашите – колеги за усърдната им работа.

(Ръкопляскания)

Заедно успяхме да приспособим методите на работа на Европейския парламент към променящите се политически обстоятелства. Модернизирахме процедурите и преустроихме съществуващите методи на работа, а това е добра основа за работата, която ще бъде свършена през новия мандат на Парламента.

В Бюрото на Европейския парламент се опитахме също така да подобрим администрацията на Парламента, да направим всекидневната работа на колегите по-лесна и да модернизираме инфраструктурата за общуване с гражданите на Европейския съюз чрез въвеждането на телевизионен интернет канал, наградата за журналистика, наградата за гражданство, и европейската младежка награда „Карл Велики“.

Новият Устав на членовете на Европейския парламент, по който работихме дълги години, ще влезе в сила през новия законодателен период. Той представлява важен принос към политиката за финансите, прозрачността и връзките с обществеността на членовете на Парламента.

Приемането на ясен, прозрачен статут на сътрудниците е важна стъпка напред и голям успех, за което трябва да благодарим на всички членове на Парламента.

Госпожи и господа, днес бих искал да повторя и потвърдя основната идея, която според мен обобщава работата на европейската интеграция. Наш приоритет е достойнството на всяко човешко същество. Това е върховната ценност. Тя ни обединява в общността на споделените ценности на Европейския съюз. Човешкото достойнство трябва винаги да бъде зачитано – то е етичният отговор на моралните кризи в миналото на Европа.

(Ръкопляскания)

За нас това води до принципа на безусловна защита на човешкото достойнство и насърчаването на диалога между културите, които бяха водещи принципи по време на моя мандат.

Европейската година на межкултурен диалог оказа трайно въздействие чрез диалог с Евро-средиземноморската парламентарна асамблея, срещи между млади хора с различни вероизповедания – включително от Израел и Палестина – или арабската и африканската седмица, състояли се в Европейския парламент.

Поставихме основите на траен диалог, който трябва да ни води, вдъхновява и ангажира в бъдеще.

Мирното уреждане на конфликта в Близкия изток също е важно за мирното съжителство между християни, юдеи и мюсюлмани, както и между гражданите в Европейския съюз и държавите по цял свят. Газа и Западният бряг не са на другия край на света; те са на нашия праг при Средиземно море. Трябва да бъдем по-самоуверени на международната сцена и да дадем своя принос за мира и стабилността в Близкия изток.

В качеството си на членове на Европейския парламент можем да дадем допълнителна перспектива в отношенията в Близкия изток, тъй като можем да мислим и действваме извън конвенционалните дипломатически канали. Предвид това подех инициатива да се създаде работна група, която да се занимава с кризата в Близкия изток. Особено с оглед на новите събития в Близкия изток от голяма важност е твърдо да подкрепим едно двудържавно решение – Израел в сигурни граници и Палестинската държава в сигурни граници. Не трябва да позволяваме тези принципи да бъдат поставяни под въпрос.

Госпожи и господа, бих искал да заявя, че в ежедневната ни работа се изправяме пред много въпроси, които понякога се отнасят до много специфични обстоятелства. Никога не трябва да забравяме корените си или

свързващите ни ценности. Днешният свободен, мирен и социално ангажиран Европейски съюз беше резултат на дълги години усилена работа.

Трябва да вдъхнем живот на основите, на които е издигнат Европейският съюз. Затова аз горещо ви благодаря за вашето насърчение и непрестанна подкрепа за моята инициатива за създаването на „Музей на европейската история“. В частност, бих искал да благодаря не само на заместник-председателя Miguel Angel Martínez Martínez за неуморната му подкрепа, но и на членовете на Парламента в залата. „Музеят на европейската история“ ще бъде място, където европейската ни идентичност може да бъде запомнена и възобновена. Основните решения за създаването на музея вече бяха взети.

Учредителните събрания на двата контролни органа се проведеха вчера. С вашата подкрепа – ако бъда преизбран като член на Европейския парламент на 7 юни, разбира се – ще се посветя на задачата да гарантирам, че „Музеят на европейската история“ ще бъде завършен до края на следващия законодателен период през 2014 г.

През 2014 г. ще отбележим стогодишнината от избухването на Първата световна война. Сто години по-късно живеем в една нова Европа на мир, свобода и единство.

Много хора ни подкрепят в непрестанните ни усилия. Бих искал най-вече да благодаря на отдадените служители в административните служби на Европейския парламент и по-специално на новия ни генерален секретар Klaus Welle и на неговия заместник David Harley, без чиято отдаденост, експертен опит и усилия политическата ни работа не би била възможна.

(Ръкопляскания)

Заслужавате нашата благодарност, подкрепа и признателност.

Издавам искрените си благодарности на личния ми персонал в кабинета, но преди всичко благодаря на вас, колеги, особено на Бюрото и на председателите на политическите групи, за вашето тясно сътрудничество. Току-що се състоя среща на Председателския съвет. В понеделник вечерта се проведе среща на Бюрото, а по-късно днес ще се проведе още една среща. По особено важните въпроси на европейската демокрация не бяха взети почти никакви спорни решения и постигнахме съгласие по основните въпроси. Беше установено взаимно доверие, за което съм дълбоко признателен.

Заедно постигнахме много и трябва отново да спечелим доверието на нашите избиратели. Правим това дълбоко убедени, че това е исторически правилният начин за обединение на Европа. Предстоящата изборна кампания ни дава възможност да говорим с гражданите относно причините за необходимостта от Европейския съюз. Бих искал да приканя всички граждани да гласуват на изборите и да дадат гласа си за бъдещето на Европа през XXI век.

На новоизбрания Парламент предстои много работа. Това включва помощ за преодоляване на икономическата и финансовата криза, изпълнение на европейската енергийна политика, преминаване към икономика с ниски емисии на въглероден диоксид, предоставяне на по-голяма сигурност на гражданите на Европа и мир и стабилност в целия свят. Работата ни изгради добра основа, върху която новоизбраният Парламент може да се развива.

Работата ми през последните две години и половина като председател на Европейския парламент беше огромно предизвикателство, но аз я вършех с удоволствие и отдаденост и ще продължа да я върша до 14 юли. Да бъдеш в служба на Европа е голяма привилегия.

Най-искрено ви благодаря за доверието в мен и за всеки миг от съвместната ни работа за обединение на Европа. Желая ви всичко най-добро в бъдеще.

(Продължителни ръкопляскания)

Joseph Daul, от името на групата PPE-DE. – (FR) Г-н председател, уважаеми г-н Röttering, госпожи и господа, Парламентът представлява гласа на 500 милиона европейци, а те не са достатъчно наясно за това.

Те са още по-малко наясно, че Парламентът разполага със сърце и душа. Г-н Röttering, по време на двете години и половина на Вашето председателство Вие бяхте не само говорител на гражданите, но и олицетворявахте сърцето, благородството и солидарността на Европа. Някои считат, че не е възможно да се влюбиш в Европа; Вие доказате обратното.

Въпреки че този парламентарен мандат наближава своя край, бих искал да подчертая колко много напредна европейската интеграция и колко много Парламентът ни, под Вашето ръководство, допринесе за това. Ще

спомена само най-забележителните примери, които вече посочихте: пакетът по въпросите на енергетиката и изменението на климата, Директивата за услугите, финансовата перспектива 2007–2013 г., и регулирането на финансовите пазари.

Вместо обаче да цитирам дългия списък с директиви и регламенти, бих искал да подчертая какво огромно значение има съвместната ни работа, което често не се забелязва заради техническия характер на законодателството, което се разисква и приема в залата. Въпросното значение е общият интерес на всички европейци. Често се казва, че Европа няма нищо общо с гражданите си, но наистина ли въпроси като безопасността на играчките, изследванията за превенция на редки заболявания или болестта на Алцхаймер, защитата на потребителите, мерките за защита на околната среда и борбата с глобалното затопляне, енергийната политика или защитата на правата на човека по цял свят нямат нищо общо с ежедневието на гражданите?

В рамките на Вашето председателство Парламентът постигна и други важни успехи. Визирам вътрешната реформа, която стана възможна благодарение на Вас и която ще направи институцията ни по-прозрачна и по-ефективна, както и новия статут на членовете на Европейския парламент и техните сътрудници. В рамките на Вашето председателство, Парламентът умножи инициативите в рамката на Европейската година на межкултурен диалог, като призна огромното богатство от култури и вероизповедания в нашето общество и като изгради възможно най-добрия образ на Европа: образа на отвореност и толерантност. В рамките на Вашето председателство Парламентът осъзна значимостта на бъдещето на Средиземноморския регион и желанието си да помогне за постигане на мир в Близкия изток.

Г-н председател, на 25 март 2007 г., от наше име Вие подписахте Берлинската декларация, с което бяха отбелязани 50 години от създаването на Европейския съюз. Декларацията напомня на онези, които може да са забравили, целта на ежедневието ни работа или иначе казано интеграцията на една свободна, демократична и толерантна Европа, която зачита принципите на правовата държава. Подемайки инициативата за създаване на Музей на европейската история, Вие давате трайно измерение на работата, свършена от Вас и предшествениците Ви и от всички онези, които по свой собствен начин са дали приноса си за общата ни история.

За всички тези неща бих искал да Ви благодаря, г-н председател.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz, от името на групата PSE. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да Ви благодаря, г-н председател, за изключителната Ви работа. От името на моята група бих искал да заявя, че служихте на поста си с голямо достойнство. Вие придадохте достойнство на Парламента чрез начина Ви на председателстване.

Сега не е моментът да се прави преглед на работата Ви. Наследството на председателя на Европейския парламент винаги е обект на политически контрол. Можете да съгласите или не с едно или друго нещо. Прегледът на работата на председателя трябва да е насочен към свършеното от председателя за успеха на Парламента. Вие представихте заключенията си. Няма какво повече да бъде добавено. Затова остава въпросът: какво е направил председателят, като човешко същество, за Парламента? аз и колегите ми от групата на социалистите в Европейския парламент считаме, че придадохте достойнство на Парламента, както отвътре, така и отвън.

Залата не винаги се държи достойно, но това важи и за всички парламенти по цял свят. Достойнството на една многонационална съвместна парламентарна асамблея с над 700 членове от 27 държави, които принадлежат към осем различни парламентарни групи, които имат различни вероизповедания, които са с различен цвят на кожата, които произхождат от различни политически традиции, които са преминали през различно историческо развитие, трябва да бъде защитавано. Трудно е те да се обединят и да се почувстват част от едно цяло чрез собствените си представители. Вие постигнахте точно това и заслужавате искрените ни благодарности.

(Ръкопляскания)

Г-н председател, Вие сте се захващали с много дейности по време на двете години и половина от мандата Ви. В подкрепа на казаното от мен относно начина, по който изпълнявахте длъжността си, от името на моята група бих искал да изтъкна един въпрос, по който напълно споделяхме становището Ви и по който дадохте глас на залата глас, който се простираше отвъд пределите на политическите разделения и по този начин дадохте глас на лишени от изборителни права хора на място, съставено по описания от мен начин. Издигнахте гласа си срещу скандала в Гуантанамо в момент, когато това не беше никак лесно. Това, г-н председател, завинаги ще остане повратна точка в мандата Ви. Показахте, че изискването, което си поставихте, да бъдете толерантен и космополитен човек, от една страна, и да бъдете отдаден на християнската си вяра, от друга, беше изпълнено.

Но да поставите целостта на човешкото достойнство, независимо дали произхожда от традицията на просвещението или, както във Вашия случай, от религиозна ориентация, в същността на Вашата дейност Ви отличи като добър председател на Европейския парламент и така и ще Випомним. Благодаря Ви много.

(Силни ръкопляскания)

Graham Watson, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, думите Ви днес бяха типични за времето Ви като председател. Групите ни може и не винаги да са съгласни, но по време на мандата Ви доказахте, че сте честна, справедлива и обединяваща фигура, чиято скромност прикрива многобройните Ви постижения.

Бяхте избран въз основа на достойното си обещание да провокирате межкултурен диалог в залата, но Вие направихте много повече. По отношение на надбавките на членовете на Европейския парламент Вие завършихте жизненоважната работа, започната от Пат Сох. По отношение на парламентарните процедури Вие наблюдавахте реформите, за които мнозина от нас приканваха отдавна и чрез инициативи като телевизионния канал на Парламента „Еуропа1“ подкрепихте съвременните методи на общуване с гражданите ни. Трябва да се гордееете с направеното от Вас и с наследството, върху което наследниците Ви ще изградят дейността си.

Надявам се, че ще пишете за Вашия опит и впечатления. Те ще бъдат твърде интересни, за да останат в студените и силни ръце на забравата. Също така, както ни учеше поетът Емерсън, няма история, само биография. Парламентът затвърди позициите си през годините, а те ще бъдат още повече укрепени в рамката на Договора от Лисабон, ако и когато той бъде ратифициран. Ще бъде интересно да се види какви планове ще внесат бъдещите председатели, за да обогатят изиграната от Вас роля и представят общите ценности и принципи, които ценим.

Днес считам обаче, че мога да говоря от името на мнозина, като заявя, че заслужихте нашето уважение и привързаност. Подобно на Вас, това е последното ми изказване в пленарна зала в настоящата ми роля. Като ръководител на групата ми от 2002 г. насам имам понятие от това, което на английски наричаме „проклетите седем години“. Въпреки че няма да заема поста отново, знам, че сте наясно, че имам желание да заема Вашето място. Г-н председател, от името на моята група Ви благодаря. Благодаря на служителите на сесиите и на преводачите, и на всички служители, които допринесоха за отличната Ви работа в качеството Ви на председател на Парламента.

(Ръкопляскания)

Cristiana Muscardini, *от името на групата UEN.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, по време на настоящия мандат Парламентът, особено при Вашето председателство, затвърди способността си да упражнява политическо въздействие върху бъдещето на Съюза, въпреки че ще трябва да изчакаме новият договор да реализира амбициите на онези, които винаги са вярвали в необходимостта от засилена законодателна власт за институцията ни, която е единствена по рода си в света защото е избрана от гражданите на 27 държави.

Непрестанно се случваха събития – в много случаи трагични – по време на мандата и по-специално през последните две години и половина. Парламентът, чрез Вас, г-н председател, успя да изиграе съществена роля в процеса на посредничество на предложенията. Ролята ни стана все по-политическа и това трябва да ни помогне да преодолеем партийните различия, които ни разделят в собствените ни държави, за да можем да постигнем споделените цели в общия интерес на гражданите ни и да гарантираме повече справедливост, мир и безопасност в света.

При започването на мандата на Парламента най-накрая към нас се присъединиха нации, които в продължение на десетилетия бяха лишени от свободата си, а присъединяването на Румъния и България по време на парламентарния мандат затвърди виждането на света за Европа, която може да създаде единство, като защита различията.

Завършваме мандата на Парламента в средата на икономическа криза, която ни накара да осъзнаем, че сме изправени пред една системна криза и затова новият Парламент трябва също да бъде движеща сила, която ще помогне на обществото отново да открие ценностите, които в днешно време биват твърде често пренебрегвани. Сега повече от всякога парламентарната демокрация в Европа и на национално равнище представлява гаранция за свобода.

Г-н председател, благодаря Ви от името на моята група и лично от мое име за вашата отдаденост – Вие представяхте всички нас – и за големия Ви принос за издигането на репутацията на институцията ни, за която искаме не само повече прозрачност, но и внимание от страна на определени раздели в медиите, които се интересуват от Европа само за да разпалват дребнави и безплодни спорове, вместо да дадат своя принос за нарастването на общата информираност и споделения напредък.

Г-н председател, след като прекарах 20 години в този Парламент, считам, че е мой дълг да се присъединя към Вас, който ме представлявахте великолепно в залата, и да изкажа благодарност на милионите европейски граждани, които чрез ежедневието си труд и зачитане на принципите на солидарност, справедливост и корените на миналото ни дават своя принос за развитието на едно общество, което зачита повече правата на гражданите и е наясно със собствените си задължения.

Monica Frassoni, *от името на групата Verts/ALE*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, *Herr Präsident*, имайте огромната привилегия да председателствате най-оригиналната институция в света и ние от групата на Зелените/Европейския свободен алианс сме сигурни, че правехте това с мотивация и страст, за което Ви благодарим.

Когато преди две години и половина се съревновавах с Вас в качеството си на кандидат за председателството на Европейския парламент от името на групата ми, аз обърнах голямо внимание на необходимостта председателят на Парламента да представлява институция, която не следва интересите на държавите-членки и не се поддава на натиска на финансовите лобита, и ръководи една също така независима администрация въз основа на заслуги, а не на политическа лоялност, както и да може да говори на едно все по-разделено и равнодушно общество. По това време ние силно разкритикувахме съвместното решение, взето от Вас и от групата на социалистите в Европейския парламент, да изключват всеки опит за възобновяване на дебата за конституцията след референдумите от 2005 г. Това беше огромна грешка, която улесни държавите отново да си присвоят процеса на реформа на Европа.

Две години и половина по-късно ние в групата на Зелените/Европейски свободен алианс бихме оценили работата Ви, г-н Pöttering, като имаща своите предимства и недостатъци. Ние одобрихме и подкрепихме работата Ви в Близкия изток и най-вече работата Ви при председателството на Евро-средиземноморската парламентарна асамблея. Оценихме непоколебимото Ви проевропейско виждане, представата за Парламент, който е отворен за гражданите, групите, сдруженията и най-смелите културни инициативи и Вашата решителност по отношение на Устава на сътрудниците.

Гледахме положително и на твърдата Ви ангажираност по въпросите на основните права на човека, дори и в случаите, в които имаше възражения от по-голямата част от членовете на Европейския парламент, от Русия до Китай, както и на позициите Ви за опазване на околната среда, явни от неотдавнашните Ви коментари по въпроса за изменението на климата.

Въпреки това, г-н председател, ясно е, че при Вашето председателство Парламентът ни продължи постепенното си преобразяване от институция, която изисква и се бори за демокрация, до асамблея, която често пъти отстъпва и внимава да не създава напрежение в отношенията си с това или онова правителство. Той се е отказал да направи тази борба или прозрачността приоритетни области, които да бъдат видими за избирателите – нужно е само да си припомним напълно нагласения неуспех на работната група по лобитата, който приключи днес и не постигна нищо, освен една много категорична резолюция, одобрена преди една година, или мълчанието по въпроса за двете седалища в Страсбург и Брюксел или във връзка с прахосването на пари и въглероден диоксид, което си остава неразбираемо за избирателите ни.

Приключвам, г-н председател. Чрез непрекъснатите реформи на правилника, председателството Ви стана свидетел на постепенната централизация на властта в ръцете на малцина в институцията ни по отношение на укрепването на работата на комисиите и ролята на отделните членове на Парламента, както и на насърчаването на многообразието и плурализма.

Г-н председател, може би в новия Парламент ще има ново мнозинство, но ние сме сигурни за едно нещо: продължителната борба за силна, уважавана, плуралистична и отзивчива европейска демокрация не е приключила и поне в това отношение винаги ще бъдем на една страна.

Francis Wurtz, *от името на групата GUE/NGL*. – (FR) Г-н председател, Вашето председателство – както посочихте току що – беше белязано от събития от важно политическо значение, които неколкратно са представлявали предизвикателство за Европа и в същото време за нашия Парламент.

Някои от тях са част от Съюза, особено наричаната от мнозина институционална криза, която аз по-скоро бих описал като допълнителен симптом на кризата на доверие или кризата на легитимност по отношение на настоящия европейски модел сред все по-голяма част от съгражданите ни.

Други имат международни измерения, като конфликтът в Близкия изток, който споменахте. Последният, който изобщо не върви към заслужен и устойчив мир, се влошава пред очите ни и трови международните отношения в случаите, в които не представлява заплаха за сближаването на обществата ни.

И накрая, други разтърсват цялата планета, като кризата на околната среда и финансовата, икономическата, социалната и политическата криза, която повдига пред нас определен избор между общества или дори цивилизации.

Вие трябваше да ръководите Европейския парламент и да го представлявате пред нашите държави-членки и пред света в един изключително сложен контекст. Аз и групата ми считаме, че изпълнихте своите задължения с чест.

Разбира се, политическите ни пристрастия са очевидно различни и понякога коренно си противоречат. Точно по отношение на способността да управлява тези необходими и здравословни конфликти на идеи, като същевременно зачита всички страни се оценява работата на заемащия такъв висок пост.

Мога да заявя в качеството си на председател на малцинствена група, която по мнението на мнозина изразява идеи, които се намират извън преобладаващия ред в момента, че не се тревожех по време на Вашето председателство. И макар политическите ни различия да остават непроменени, взаимоотношенията ни като хора бяха обогатени значително.

Г-н председател, с Вас се познаваме от 30 години. Оpozнахме се истински през последните 10 години на отличното ни сътрудничество в Председателския съвет. Високо ценя личната Ви етика, която Ви позволи да приемете – поне така си мисля – че е възможно да си едновременно комунист, демократ, европейец и хуманист. Благодаря Ви.

(Ръкопляскания)

Председател. - Благодаря Ви, г-н Wurtz. Госпожи и господа, бих искал от името на всички да благодаря на г-н Wurtz, който е член на Парламента от 1979 г. и който сега ще го напусне. Благодаря и на тримата колеги, които са тук от 1979 г. и ще напуснат сега: Klaus Hänsch, бивш председател, Ingo Friedrich, бивш заместник-председател и квестор, и Karl von Wogau, бивш председател на комисията по икономически и парични въпроси и понастоящем председател на подкомисията по сигурност и отбрана. Бих искал да изразя искрените си благодарности от името на всички ви към четиримата и към всички напускащи ни членове на Парламента за огромната им отдаденост. Много ви благодаря.

(Силни ръкопляскания)

Nigel Farage, от името на групата IND/DEM. – (EN) Г-н председател, групата Независимост/Демокрация се опита да бъде полезна, позитивна и конструктивна до самия край на парламентарния мандат.

(Спесени реакции)

Да, защото представлявахме гласа на опозицията, а при демокрацията опозицията е от съществено значение. Тя е от жизненоважно значение. За съжаление обаче президентът Вацлав Клаус посочи при идването си тук, че вие всъщност не считате, че следва да съществува каквато и да било алтернативна гледна точка и в резултат на това председателството Ви беше белязано от предубедения начин, по който се отнасяхте към членовете на Парламента, които се обявиха против Конституцията/Договора от Лисабон.

Това си пролича най-вече, когато французите казаха „не“, нидерландците казаха „не“ и ирландците казаха „не“, а Парламентът преднамерено пренебрегна желанията на хората. Вие просто не проумявате, нали? „Не“ означава „не“ и е наистина невероятно, че 499 членове на Парламента гласуваха да пренебрегнат отрицателния вот на ирландците и да продължат с Договора. Що за Парламент е това? Ако вярвахте в демокрацията, нямаше просто да отхвърлите трите резултата от референдумите с лека ръка.

И още по-лошо, сега толкова се боите от общественото мнение – знаете, че губите в спора – че дори прибегвате до обиди. Г-н Watson ми заяви, че се държа като английски футболен хулиган, а аз само деликатно посочих, че членът на Комисията Баро е бил осъден за злоупотреба. Gary Titley каза, че съм параноичен реакционер, който живее на пределите на обществото. Е, той може и да е прав, не знам; но Danny Cohn-Bendit, великият застъпник на свободата на словото, заяви, че противниците на Договора са психично болни, а Martin Schulz, лидерът на социалистите, каза след един от отрицателните вотове, че не трябва да се поддаваме на популизма и че отрицателните вотове са открили пътя за фашизъм.

Надявам се, че през следващите четири седмици в тази кампания гласоподавателите в Европа да могат да видят истинските лица на този проект. Вие сте националисти, грубияни; вие си служите със заплахи и сте против демокрацията; вие не заслужавате доверие!

(Ръкопляскания)

Председател. - Фактът, че можете да направите такова изказване показва, че Европейският парламент е свободен и демократичен!

(Ръкопляскания)

Daniel Hannan (NI). - (EN) Г-н председател, някои колеги може да не повярват, но ще ми липсват. Откакто Ви познавам, първо като лидер на християндемократите и след това като председател на Парламента, Вие бяхте пример за достойнство, въздържание и вежливост. Вие сте англофил и еврофил и представлявате най-доброто от интеграционистката традиция. Без съмнение, ще се радвате да чуете, че не си спомням някога да съм се съгласявал с Вас.

(Смях)

Но в кариерата, която и двамата сме избрали, знаем, че идеологическото обвързване е рядко срещано и затова го ценим дори когато го открием в наш противник.

Ще си спомните как спорихме относно Вашето тълкуване на Правилника за дейността на Европейския парламент. Тези от нас, които искаха референдуми за Договора за създаване на конституция на Европа, представихме доводите си в миролюбиви обяснения на вота. Правото ни да направим това беше недвусмислено посочено в Правилника за дейността. Вие своеволно решихте да пренебрегнете тези правила – не се опитахте да ги промените, което би изисквало определено време, а просто ги игнорирахте. Сега не е времето да спорим отново. Вместо това ще заявя следното: Председателят на Парламента трябва да представлява цялата зала, включително онези, които поддържат възгледи на малцинството, и когато се отнасяте с нас по друг начин, откривате пътя за деспотизъм. Така например, почти всеки месец тук се провеждат демонстрации за различни неща и те биват толерирани, но когато излязохме с плакати, на които пишеше „референдум“, изпратихте служителите си да ги изземат и някои от нас бяха глобени впоследствие.

Мога да разбера защо думата „референдум“ води до такова безпокойство в залата: избирателите на три държави отхвърлиха модела ви за създаване на конституция. Почувствахте се уязвими и станяхте докачливи, и понеже не можете да нападнете избирателите пряко, си изкарахте гнева върху нас, видимото малцинство от евроскептици в залата.

Колеги, не очаквам да променя мнението ви относно привлекателността на централизираната власт в Брюксел. От вашата собствена гледна точка обаче искам да ви призова да бъдете малко по-безпристрастни при отношенията си с онези от нас, които са малцинство. Само ако можехте да потиснете вродената си неприязън към нас, може би щяхте да откриете, че това ще помогне на собствената ви демократичност. Всички организации се нуждаят от критики. Вашата настойчивост, че Европейският съюз е абсолютно добро и че всяка критика по негов адрес е или недобросъвестна, или ксенофобска не ви помага по никакъв начин, защото без критичен контрол институциите в Брюксел стават раздути, самомнителни и корумпирани.

Приятелю, надявам се, че от месец юли ще има много повече *самостоятелно мислещи хора* сред нас. За пръв път от 50 години насам в Парламента ще има нещо подобно на официална опозиция. Ще зависи от вашия наследник, Hans-Gert, да реши как да се отнася към тази опозиция, но аз се надявам, че той наистина ще бъде толерантен – ценност, която Парламентът продължава да твърди, че подкрепя.

(Ръкопляскания)

Председател. – Ще вземем това предвид.

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, благодаря за възможността да кажа няколко думи от името на председателството и на Съвета в отговор на Вашето изказване и на изказванията на представителите на политическите групи. За нас е от изключително голямо значение, че петте години на законодателната власт съвпаднаха с първите пет години от членството на Чешката република и на другите държави, които се присъединиха по същото време в Европейския съюз, още повече като се има предвид, че Чешката република има привилегията да председателства Съвета при приближаването на края на този мандат.

Първо, бих искал да поднеса почитанията си на Вас, г-н председател, за образцовия начин, по който ръководихте институцията през последните две години и половина. Свидетелство за Вашите качества, включително справедливост и честност, е фактът, че сте така уважаван от Парламента – уважение, което преминава партийните политически разделения. Като един от относително малкото членове на Парламента, избрани за пръв път през 1979 г., Вие успяхте да пренесете значителния си опит, мъдрост и познания на този пост. Говорейки от името на председателството, мога да кажа само, че ние ценим всички Ваши качества при контактите си с Вас

преди и по време на председателството ни. От името на Съвета искам да Ви пожелаем всичко най-добро в бъдеще.

След като гледаме назад към последните пет години, надявам се да ми позволите да отдам почитанията си и на Вашия предшественик, г-н Borgell, който също така демонстрира качества като безпристрастност и умение за лидерство. И двамата гарантирахте, че постът на председател се цени и уважава. Парламентът и Съюзът като цяло имат за какво да са благодарни и на двамата ви.

През последните пет години Парламентът ефективно използва своите правомощия и прерогативи, особено по отношение на важната област на съвместното вземане на решение, където Съветът и Парламентът се оказаха от двете страни на масата за преговори, понякога с много различни виждания и цели. Въпреки тези различия и двете институции работеха заедно, за да гарантират, че системата дава резултат. Можем да сме на различно мнение и да спорим конструктивно, но това се случва в рамката на договорени правила и процедури. Считам, че и двете институции могат да се гордеят от споделяната ни цел за ефективна работа на системата, а последните пет години представиха много примери, че тя наистина работи и при това работи много ефективно.

Г-н председател, уважаеми колеги, след по-малко от три месеца новият Парламент ще встъпи в длъжност. Ще има много нови членове. Вие ще изберете нов председател и различна държава-членка ще поеме председателството, представляващо Съвета. Сигурен съм, че през следващите пет години всички те ще поглеждат назад с признателност и уважение към наследството, което Вие, г-н председател, сте оставили на институцията. Благодаря за вниманието.

Маргот Валстрьом, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-н председател, при Вашето председателство отношенията между Европейския парламент и Комисията се развиваха много добре, да не кажа гладко. Ваша заслуга е фактът, че дори по време на изборните кампании, когато, както се знае, възможността за конфликти е най-голяма, обикновените политически разисквания не се превърнаха в криза на институциите.

Ако ми позволите да заявя нещо от личен характер, бих искала горещо да Ви благодаря за Вашия винаги приветлив и учтив подход към работата Ви. Не само бяхте вежлив, но и предприемахте коригиращи действия, когато това беше необходимо. Вие винаги се държахте като джентълмен. Бих искала да подчертая колко важен за Парламента и за целия Европейски съюз беше фактът, че имахте смелостта и волята да защитите демократичните принципи и привилегии на Парламента, дори пред държавни глави при необходимост.

(Ръкопляскания)

Бих искала и да Ви поздравя за 30-те години като избран член на Европейския парламент. Вашата личност остави своя отпечатък на тези десетилетия и Вие допринесохте много за оформянето на развитието на Парламента.

Председателят Барозу много искаше да дойде лично, но, както знаете, той присъства на срещата на върха между Европейския съюз и Канада в Прага. От името на председателя на Комисията бих искала горещо да Ви благодаря за успешното председателство. Благодаря ви.

(Ръкопляскания)

Председател. - Г-жо заместник-председател, госпожи и господа, горещо ви благодаря за предимно благосклонните отзиви. Пожелавам на всички членове на Парламента, които няма да бъдат преизбрани, всичко най-добро в бъдеще и се надявам, че ще се срещнем отново. На всички колеги, които ще бъдат преизбрани и които вече са преизбрани, бих искал да кажа, че се надявам, че ако бъда преизбран, разбира се, ще продължим съвместната ни работа. Казаното днес от председателите на политическите групи ме насърчи да продължа по пътя към обединена Европа. Благодаря на всички ви и се надявам, че ще се срещнем отново.

(Силни ръкопляскания)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Diana WALLIS

Заместник-председател

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, имам запитване относно реда в залата. Точно преди гласуването, когато заседанието беше прекъснато за кратко, един член на уважаемия Парламент очевидно успя да доведе тайно парламентарен кандидат, направи няколко нагли рекламни снимки с нея, което според мен противоречи на правилника на институцията ни. Не трябва ли да се потърси отговорност от тези кандидати?

Председател. - Благодаря Ви, г-н Мапп. Въпросът ще бъде проучен.

6. Време за гласуване (продължение)

Председател. - Продължаваме с гласуването.

6.1. Електронни съобщителни мерки и услуги, защита на правото на неприкосновеност на личния живот и защита на потребителите (A6-0257/2009, Malcolm Harbour)

- *Преди гласуването:*

Hanne Dahl (IND/DEM). - (EN) Г-жо председател, искам да кажа следното по отношение на предстоящото гласуване. От списъка за гласуване изглежда, че първо гласуваме по компромисния текст от комисията, вместо по измененията. Струва ми се, че обикновено първо гласуваме по измененията с голямо значение и затова ще Ви помоля да използвате правото си съгласно член 19 от Правилника за дейността и да промените реда на гласуване, за да гласуваме измененията. Това засяга измененията по правата на гражданите. Това е от голямо значение, както за доклада Harbour, така и за доклада Trautmann.

Председател. - Г-жо Dahl, доколкото знам, няма проблем. Не виждам проблем в реда на гласуване по доклада Harbour. Ще продължим, както е записано в документа за реда на гласуване.

6.2. Електронни съобщителни мрежи и услуги (A6-0272/2009, Catherine Trautmann)

- *Преди гласуването:*

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE.* - (DE) Г-жо председател, помолих да взема думата, защото не съм съгласна с реда на гласуване по доклада Trautmann. Внасям искане да ми бъде дадена думата преди гласуването на компромисно изменение 10, за да обясня защо редът на гласуване следва да бъде променен.

- *Преди гласуването на изменение 10:*

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE.* - (DE) Г-жо председател, искам да внеса искане последователността на гласуване да бъде променена и компромисно изменение 10 да бъде гласувано след като гласуваме по други идентични искания на различни групи, които трябваше да бъдат гласувани след изменение 10.

Доводът ми за това е, че според мен измененията, предложени от различните групи, отиват по-далеч от компромисното изменение по отношение на въпроса „Защита на правата на гражданите срещу намеса в интернет достъпа или ограничение на интернет достъпа“. Считам, че би било добре Парламентът, който така недвусмислено декларира подкрепата си за небезизвестното изменение Bono/Cohn-Bendit, отново да се обяви в подкрепа на най-добрата защита на правата на гражданите.

Съжалявам, че в края на една добра консултация с г-жа Trautmann не мога да внеса искане за това, но въпросната приятелска консултация, добрият резултат от пакета за телекомуникациите, в крайна сметка не следва да означава, че мимоходом можем да ограничаваме правата на гражданите.

(Ръкопляскания)

Alexander Alvaro, *от името на групата ALDE.* - (DE) Г-жо председател, въз основа на член 154, член 155, параграф 2 от Правилника за дейността, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа би искала да подкрепи искането, внесено от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, за промяна в реда на гласуването на измененията и за гласуване на букви в) и п) от изменение 1 и изменения 2, 5, 6 и 9 преди компромисно изменение 10. Това също се отнася и до факта - може би има нещо друго в списъците за гласуване - че след предложението, прието от групата ни вчера, компромисно изменение 10 вече няма да се ползва с подкрепата на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа. По отношение на процедурата по гласуване, член 154 разяснява кое изменение трябва да бъде разгледано първо при наличие на съответстващи или несъвместими искания. За нас е важно да бъде издадено съдебно решение, преди да е възможна каквото и да била намеса в поведението на гражданите. Поради това оттеглихме предложението за изменение.

Angelika Niebler, *от името на групата PPE-DE*. – (DE) Г-жо председател, аз не говоря в качеството си на председател на комисията, а като докладчик за групата ми по доклада Trautmann. Приканвам залата да отхвърли процедурното предложение и да позволи провеждането на гласуването в предложения от Вас ред в списъците за гласуване.

Г-жо Harms, никой в залата не желае да ограничава правото на свободен интернет достъп. Включихме този аспект в компромисното изменение, което обсъждахме с чешкия действащ председател на Съвета в продължение на много месеци. Всички политически партии участваха в обсъжданията. Внасям искане предложеният ред да бъде запазен, а искането за промяна на реда на гласуване, внесено от групата на Зелените/Европейски свободен алианс и групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, да бъде отхвърлено.

Catherine Trautmann, *докладчик*. – (FR) Г-жо председател, първо бих искала да посоча, че във връзка с искането за промяна в списъка за гласуване, ако съм разбрала правилно, ако компромисното изменение е било включено от службите по тяхно усмотрение преди групите да внесат изменението, то е защото то отива по-далеч от изменение 46. То включва разпоредби, които включват не само ограничаване на достъпа до интернет, но и всички устройства, които могат да окажат нежелано въздействие върху правата на потребителите.

Второ, бих искала също така да заявя на членовете на Парламента, че този компромис беше включен в член 1, който се отнася до обхвата, и поради това има всеобхватен ефект, докато изменението, внесено от групите, се отнася до член 8, който засяга целите на националните регулатори.

По време на преговорите за този компромис аз работих честно и в хармония с всички политически групи. Г-жо председател, искам да бъде отбелязано, че в момента една от групите е оттеглила подписа си от компромиса. Затова и бих искала да заявя, че в качеството си на докладчик аз, разбира се, продължавам да подкрепям компромиса и че гласувах в подкрепа на изменение 46.

Бих искала да кажа, че при обстоятелствата, при които провеждаме разискването, би било по-разумно залата да реши реда на гласуване, вместо да оставим решението за това да бъде взето само от Вас или от докладчика. Бих искала да представя това си искане директно на Вас, защото трябва да се знае какво следва, ако редът на гласуване бъде обърнат.

Ако редът на гласуване не бъде обърнат, списъкът остава непроменен. Ако бъде обърнат, изменение 46 се приема, ако получи необходимото мнозинство. В този случай, г-жо председател, бих искала да Ви помоля да предложите компромиса – който отива по-далеч от изменение 46 – за гласуване след провеждането на гласуването. Ако изменение 46 не получи квалифицирано мнозинство, на този етап ще гласуваме компромиса и по този начин залата ще е направила избора си.

Председател. – Чух мнението на няколко души и внимателно вземам под внимание казаното от докладчика ни.

Преди гласуването се допитах до службите и много внимателно изслушах казаното досега. В качеството си на председател съгласно член 155, параграф 2 имам правото да взема решение относно реда на гласуване. Струва ми се, че въпросът е от такова значение както в залата, така и извън нея, че би било уместно да се гласува за по-раните изменения, но решението ми се основава и на процедурна основа, защото, доколкото разбирам, изменение 10 е компромис, постигнат след гласуването в комисията. Според мен има както процедурни, така и други доводи, в подкрепа на промяната на реда на гласуване.

(Парламентът приема искането на Rebecca Harms)

(Ръкопляскания)

6.3. Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) и Служба (A6-0271/2009, Pilar del Castillo Vera)

—Относно доклада Trautmann (A6-0272/2009)

Catherine Trautmann, *докладчик*. – (FR) Г-жо председател, аз помолих да можем да гласуваме и за компромиса, тъй като той има по-широк обхват от изменение 46. Вие решихте да не го предлагате за гласуване, без да дадете каквото и да било обяснение и без да отговорите на докладчика. Искан да знаете това и да Ви кажа, че съжалявам, че препоръката ни не бе взета под внимание, подобно на препоръката на докладчика за гласуването в залата.

Също така бих искала да кажа – да обясня провело се току-що гласуване – че когато някоя част от целия компромис не бъде приета, то целият пакет подлежи на съгласуване. Това е последието от гласуването, което се провежда днес.

Председател. -Благодаря Ви, г-жо Trautmann, според мен залата разбира последиците от направеното, но все пак Ви благодаря, че го посочихте. Не би било уместно да приемем другия компромис, а и гласуването беше повече от ясно.

*
* *

6.4. Честотни ленти, които ще бъдат запазени за мобилни комуникации (A6-0276/2009, Francisca Pleguezuelos Aguilar)

6.5. Равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица (A6-0258/2009, Astrid Lulling)

- Преди гласуването на изменение 14:

Astrid Lulling, докладчик. – (FR) Г-жо председател, съгласна съм с г-н Cosilovo, който беше докладчик по становището на комисията по заетост и социални въпроси, относно включването на следната точка в така важния член 6: „Ако законодателството на дадена държава-членка не предвижда задължително включване към система за социална сигурност на самостоятелно заетите лица, то членство се дава по молба на помагашите съпрузи.“

Ще обясня какво имам предвид с това. Ние настояваме, че помагашите съпрузи трябва да бъдат задължително осигурени, както е случаят със самостоятелно заетите лица. Ако в дадена държава обаче самостоятелно заетите лица не са задължително осигурени, то ние не можем да изискваме това да бъде така за техните съпрузи, защото последните не могат да бъдат включени в система осигуряване, която не съществува. Поради това този допълнителен параграф трябва да бъде приет. По този въпрос действам и от името на г-н Cosilovo.

(Устното предложение за изменение не се приема)

6.6. Бременни работнички (A6-0267/2009, Edite Estrela)

- Преди гласуването:

Edite Estrela, докладчик. – (PT) Г-жо председател, бих искала да помоля службите да вземат предвид, че португалският вариант е достоверен за всички изменения.

Второ, бих искала да помоля редът на гласуване да бъде променен и изменение 43 на комисията да бъде внесено за гласуване преди изменение 83 в интерес на последователността.

И накрая, бих искала да посоча, че директивата, по която ще приемем изменения, е изготвена преди 17 години и несъмнено не е актуална. Преразгледаната директива няма да влезе в сила преди края на следващия законодателен мандат. С други думи, ние приемаме законодателство за бъдещето, а не за настоящето.

По-специално, приемаме законодателство за доброто на гражданите, като по този начин им даваме повече причини да гласуват на изборите през месец юни.

Затова ще приключа, като помоля членовете на Парламента да подкрепят доклада ми.

Astrid Lulling, от името на групата PPE-DE. – (FR) Г-жо председател, понастоящем съществуват 89 изменения към този доклад. Цари пълен хаос, а предстоящото гласуване няма да ни позволи да проведем едно наистина обективно разискване със Съвета и Комисията. Въпросните 89 изменения нямат абсолютно нищо общо помежду си. Предлагам да върнем доклада за ново разглеждане в комисия, защото, както каза г-жа Estrela, разполагаме с предостатъчно време.

(Силни ръкопляскания)

Председател. - Г-жо Lulling, бихте ли били така добра да потвърдите дали отправяте искането от името на Вашата политическа група?

Astrid Lulling, от името на групата PPE-DE. – (EN) Да, г-жо председател, аз никога не правя нещо, което да не е от името на политическата ми група!

(Смях и ръкопляскания)

Edite Estrela (PSE). – (PT) Г-жо председател, няма смисъл да се връща докладът или предложението за ново разглеждане в комисията, защото той е бил обсъден с всички групи. Предполага се, че се ползва с подкрепата на мнозинството в залата. Той е бил обсъден и с Комисията и Съвета.

Естествено, хората имат различни виждания. Знаем, че, за съжаление, Съветът при чешкото председателство е възприел едно много консервативно отношение спрямо насърчаването на равенството между половете.

Затова призовавам залата да гласува в подкрепа на предложенията и да подкрепи доклада ми, защото той ще даде на гражданите повече причини да отидат да гласуват на европейските избори.

(Парламентът решава да върне въпроса за ново разглеждане в комисия)

6.7. Европейски фонд за приспособяване към глобализацията (A6-0242/2009, Gabriele Stauner)

6.8. Програма за подпомагане на икономическото възстановяване чрез предоставяне на финансова помощ от Общността на проекти в областта на енергетиката (A6-0261/2009, Eugenijus Maldeikis)

– Преди гласуването на законодателната резолюция:

Reimer Böge, от името на групата PPE-DE. – (DE) Г-жо председател, след кратки консултации с докладчика, ние постигнахме съгласие, че параграфи 2, 3 и 5 от законодателната резолюция следва да бъдат коригирани. Предлагам следния английски текст за параграф 2:

(EN) „Счита, че референтната сума, посочена в законодателното предложение, е съвместима с Многогодишната финансова рамка, както последната е преразгледана;“

В параграф 3, първото изречение следва да бъде изтрито, а останалото следва да остане непроменено: „Напомня, че всяко преразпределение, което би довело...“ и така нататък.

Параграф 5: „Припомня, че законодателният процес е бил завършен, след като финансирането на програмата е било договорено;“.

(Устните предложения за изменения се приемат)

6.9. Директиви за капиталовите изисквания: Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (A6-0139/2009, Othmar Karas)

– Преди гласуването:

Udo Bullmann, от името на групата PSE. – (DE) Г-жо председател, докладът беше оспорен в няколко групи и с цел да се гарантира безпристрастността на гласуването бих искал да взема думата преди гласуването на съображение 3, за да дам мнението си относно реда на гласуване.

– Преди гласуването на съображение 3:

Udo Bullmann, от името на групата PSE. – (DE) Г-жо председател, докладът представя различни идеи относно начините на регулиране на първичния капитал и изменения 91 и 92 отиват още по-далеч, защото те представят по-ясна и точна дефиниция на основния капитал, което ще ни спести работа в бъдеще. Затова внасям искане те да бъдат гласувани първи, след което да се гласува изменение 89 към съображение 3. Надявам се колегите ми да са съгласни и бих искал да Ви помоля да приемете гласуването на изменение 89 към съображение 3 да бъде поименно.

Othmar Karas, докладчик. – (DE) Г-жо председател, бих искал да посоча, че в разискването ясно заявихме, че измененията са взети предвид при компромиса в достатъчно подробна форма. Затова и внасям искане настоящият ред да се запази. Нямам възражения срещу поименно гласуване.

(Парламентът приема искането на Udo Bullman)

6.10. Програма на Общността за подкрепа на специфични дейности в областта на финансовите услуги, финансовото отчитане и одита (A6-0246/2009, Karsten Friedrich Hoppenstedt)

6.11. Защита на животни по време на умъртвяване (A6-0185/2009, Janusz Wojciechowski)

– Преди гласуването:

Janusz Wojciechowski, докладчик. – (EN) Г-жо председател, искам да насоча вниманието ви към два или три кратки технически, но важни въпроса.

Първо, разполагаме с група изменения, предложени от комисията по земеделие, включително изменение 64. Това изменение следва да бъде гласувано отделно. То се занимава с въпроса за създаването на Национален референтен център, който е много важна част от целия регламент. Комисията по земеделие предложи да се премахне задължението за създаване на референтен център на национално равнище. Моето мнение в качеството ми на докладчик е, че това противоречи на логиката на целия регламент. Предлагам изменение 64 да бъде гласувано отделно.

Второ, моля, обърнете внимание на изменение 28, което се занимава със спорния и емоционален въпрос за ритуалното клане. Гласуването в подкрепа на това изменение ще премахне възможността за пълна забрана на ритуалното клане на национално равнище. Гласуването против изменение 28 ще запази възможността за тази забрана.

Третият въпрос се отнася до изменение 85. Комисията предлага времето за транспортиране на животни от стопанствата и изчакване в кланиците да бъде не по-дълго от 24 часа. Гласуването в подкрепа на изменение 85 ще премахне въпросното намаляване на времето за транспортиране. Гласуването срещу изменение 85 ще подкрепи предложението на Комисията да се намали времето за транспортиране.

(Искането се отхвърля заради възражения на над 40 членове на Парламента.)

6.12. Обновена социална програма (A6-0241/2009, José Albino Silva Peneda)

– Преди гласуването:

Philip Bushill-Matthews, от името на групата PPE-DE. – (EN) Г-жо председател, накратко, надявам се залата да ме извини, че внасям това устно предложение за изменение на параграф 14 в последната минута. Колегите може би знаят, че това е деликатен въпрос и при някои езици и за някои държави-членки води до трудности. От съществено значение е в края на краищата да се опитаме да получим максималната подкрепа за доклада.

Предложението ми е следното: вместо параграф 14 в този му вид да заменим целия параграф с параграф, който вече беше приет от залата. Става въпрос за параграф 23 от резолюция на Европейския парламент от 11 март 2009 г. относно приноса към пролетното заседание на Европейски съвет през 2009 г. във връзка с Лисабонската стратегия, който обхваща същите въпроси. Ще го прочета; той е само няколко изречения:

„Отбелязва, че някои държави-членки са въвели понятието за минимална работна заплата; счита, че други държави-членки биха могли да се възползват от техния опит; призовава държавите-членки да гарантират предпоставките за социално и икономическо участие на всички и по-специално като приемат разпоредби относно въпроси като минималната работна заплата, други правно- и общозадължителни актове или чрез колективни трудови договори в съответствие с националните традиции, с които да се даде възможност на работниците на пълно работно време да водят достоен живот със своя трудов доход“.

Както посочих, този текст вече беше одобрен от политическите групи. Поднасям своите извинения, че го внасям едва сега. Докладчикът е съгласен с това и се надявам залата поне да позволи устното предложение за изменение да бъде внесено.

(Устното предложение за изменение се приема)

Jan Andersson (PSE). - (SV) Много ви благодаря. Бих искал само да кажа нещо накратко относно шведския превод. В параграфи 13 и 36 „минимален доход“ е било преведено с шведската дума „minimilön“, което означава „минимална работна заплата“. Преводът би трябвало да бъде „minimiinkomst“. Има разлика между „minimiinkomst“ и „minimilön“ и следователно има грешка в параграфи 13 и 36 от шведския превод.

6.13. Активно приобщаване на лицата, изключени от пазара на труда (A6-0263/2009, Jean Lambert)

*
* *

Председател. - По изключение, колеги, и онези, които изчакват да дадат обяснения на вота, ще разберете, че вече стана късно. Всички сме тук отдавна и най-вече нашите преводачи. Броят на обясненията на вота е голям и подозирам, че няма да свършим с тях до 15,00 ч. Поради тази причина вземам решението да се занимаем с тях в края на работния ден довечера, както сме правили и преди.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Г-жо председател, правилата ясно посочват, че след гласуването всеки член на Парламента има правото да даде обяснение на вота в продължение на не повече от 60 секунди. Осъзнавам, че преводачите ни са тук отдавна. Осъзнавам, че не позволяваме на много хора да излязат в обедна почивка. Мога ли да предложа компромисен вариант, който беше използван от заместник-председателя Alejo Vidal-Quadras при последния подобен случай, в който той позволи на колегите да обяснят своя вот един след друг, което значително ускори процедурата.

Председател. - Благодаря Ви, г-н Hannan. Взехме предвид този вариант. Броят им е твърде голям и не считам, че това е възможно. Ще имате възможност да дадете обяснението на вота след гласуването, но в по-късен час. Съжалявам, но наистина стана твърде късно, а Вие знаете какво удоволствие изпитвам от Вашите предложения!

Писмени обяснения на вот

- Предложение за решение (B6-0268/2009)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), в писмена форма. - (PT) Съобщението на Европейската комисия COM(2007) 281 отправи предизвикателство към всички европейски институции: „Време е Бразилия да бъде разглеждана като стратегически партньор, както и като основен икономически актьор и регионален лидер в Латинска Америка“. Това партньорство беше установено на 4 юли 2007 г. в Лисабон по време на португалското председателство на Европейския съюз. На 12 март 2009 г. Европейският парламент прие препоръка на Съвета, която гласеше, че „стратегическото партньорство следва да предвижда установяването на редовен структурен диалог между членовете на Националния конгрес на Бразилия и членовете на Европейския парламент“.

Въпреки това принципно изказване и призивите ми към председателя на Парламента, със съжаление отбелязвам, че Парламентът се придържа към анахроничния вариант да направи Бразилия единствената икономика от БРИК (Бразилия, Русия, Индия, Китай) без независима парламентарна делегация. Това противоречи на собственото решение на Парламента и демонстрира нежелателна инертност и краткосрочна визия, предвид действителното значение на Бразилия в света. Надявам се, че бъдещите членове на Парламента, особено тези от Португалия, ще спомогнат за промяна на това неприемливо положение на нещата и ще установят пряка и продуктивна комуникация с Националния конгрес на Бразилия.

Гласувах против.

Francis Wurtz (GUE/NGL), в писмена форма. - (EN) Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица се въздържа при гласуването относно броя на междупарламентарните делегации заради препратката към „Косово“ при създаването на „Делегация за връзки с Албания, Босна и Херцеговина, Сърбия, Черна гора и Косово“.

Създаването на делегация за връзки със самопровъзгласила се държава, което е резултат от нарушение на международното право, фактически само по себе си представлява нарушение на международното право.

Това въздържане не засяга всички други делегации, които се споменават в същото решение, които ние подкрепяме.

- Доклад: Philippe Morillon (A6-0203/2009)

Glyn Ford (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Със задоволство гласувам тук днес по доклада, за да отхвърля една директива и 11 неактуални решения и отбелязвам, че следващият ни доклад от г-н Morillon (A6-0202/2009) ще отхвърли още 14 неактуални регламента.

Поздравявам моя колега за постъпката му, която би трябвало да повторим във всичките ни комисии и всичките ни области на компетентност. Със сигурност бих подкрепил идеята някои регламенти и директиви да имат фиксиран жизнен цикъл, което ще прекрати неспирното приемане на закони и регламенти и тежестта, която впоследствие пада върху всички ни.

- Доклад: Петя Ставрева (A6-0259/2009)

Katerina Batzeli (PSE), *в писмена форма.* – (EL) Парламентарната група на ПАСОК гласува в подкрепа на доклада Ставрева, защото той предоставя възможност на държавите-членки да избират мерките за подпомагане на развитието на селските райони в момент, който е от първостепенно значение за селските райони и земеделските стопани. Оригиналният текст беше подобрен въз основа на измененията, които внесох в комисията по земеделие и развитие на селските райони.

В никакъв случай обаче опортюнистичните намаления на финансовите ограничения на общата селскостопанска политика не могат да бъде приети под претекст, че разполага с неизползвани ресурси. Общността бюджет не може да бъде използван отново посредством гъвкавия механизъм. На мястото на тази практика би било политически и материално уместно да се обсъди увеличение в общностния бюджет, за да не бъдат повлияни съществуващите политики на Общността, включително общата селскостопанска политика, което ще трябва да покрие финансирането на нови политики за справяне с кризата и повишаване на конкурентоспособността на Европейския съюз.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада относно предложението за регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1 698/2005 относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР).

Подкрепям документа, тъй като той отпуска допълнителни 250 млн. евро към средствата, заделени за 2009 г., и предлага по-добра гъвкавост по отношение на отпускането и усвояването на финансови ресурси за развитие на широкополентов интернет в селските райони и справяне с новите предизвикателства в селскостопанския сектор.

Това допълване на ЕЗФРСР е необходимо, особено по време на криза. Румъния трябва да има достъп до този фонд чрез изпълнението на жизнеспособни проекти, чиито цел е развитието на селата ни и повишаване на жизнения стандарт сред жителите на селските ни райони.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), *в писмена форма.* – (SK) Докладът по предложението за регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1 698/2005 за подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР).

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *в писмена форма.* – (PL) Европейският земеделски фонд за развитие на селските райони представлява добра възможност за исторически по-слабо развитите региони. Фондът е и възможност за намаляване на несъответствието между старите и новите държави-членки на Европейския съюз.

При администрирането на фонда трябва да помним, че общата селскостопанска политика е изпълнена с несправедливост и неравенство. Различията при субсидиите, а по този начин и при доходите на селскостопанските производители, водят до запазването на тези несъответствия и дори до тяхното увеличение. Несъответствията се отнасят не само до икономическото положение на жителите на селските райони, но и до цялата инфраструктура, включително до достъпа до интернет. Поради това трябва да запомним, че селскостопанските производители в Германия, например, получават два пъти по-големи субсидии от селскостопанските производители в Полша и три пъти повече от селскостопанските производители в Румъния.

Трябва да не забравяме, че регионите, които най-много се нуждаят от подпомагане, се намират в Румъния, България и източните части на Полша.

- Доклад: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Guy Bono (PSE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада, представен от британския ми колега от групата на социалистите в Европейския парламент, г-н Corbett, относно цялостния преглед на Правилника за дейността на Парламента.

Подкрепям инициативата на председателя на групата на социалистите, г-н Schulz, чиято цел беше да използва преразглеждането, за да попречи на френския лидер на една крайно дясна партия да има честта да председателства учредителната сесия на новия Парламент.

Според новите разпоредби учредителната сесия на Парламента, която ще се проведе на 14 юли, ще бъде председателствана от напускащия поста председател, в случай че той бъде преизбран, или от един от 14-те заместник-председатели по реда на старшинството, в случай че бъдат преизбрани.

Европейската демокрация зачита принципите на уважение и толерантност сред народите, които г-н Le Pen упорито пренебрегва чрез решението си да прави ревизионистки забележки.

Glyn Ford (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада, и по-специално на изменения 51 и 52, които заменят най-възрастния член на председателския пост при откриването на новия Парламент с „временен избор“. Не разбирам защо изобщо имаме такова странно правило. Може би „майка или бащата“ на залата има логика. Членът на Парламента с най-дълъг стаж поне може да разчита на своя опит, а не само на възрастта си.

Вече беше злоупотребено с тази система от г-н Le Pen и неговата партия Национален фронт, когато през 1989 г. Клод Отон-Лара бе спуснат в Парламента и направи фарс на откриването на институцията с многословно и доста обидно изказване. До няколко месеца той напусна поста, след като вече беше изпълнил функцията си да се подиграе с Европейския парламент. След като изминаха 20 години, не можем да дадем втора възможност на г-н Le Pen да дискредитира Европа.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Докладът на г-н Corbett има за цел да приведе Правилника за дейността на Европейския парламент в съответствие с настоящата практика на общ консенсус и предварително договаряне в малки групи, което превръща пленарната зала в нищо повече от среща, която регистрира текстове, изготвени предварително от шепа експерти. В резултат на това институционализацията на окончателния обществен вот за всеки текст е просто минималното ниво на прозрачност, което гражданите могат да очакват от работата на Парламента.

Докладът обаче е преди всичко непредвидена възможност да се приеме *in extremis* едно объркващо изменение, въпреки че то беше отхвърлено в комисията и изготвено най-вече, за да не позволи на никого да изпълнява задължение, което се зачита във всички парламенти на света: назначаването на най-възрастния член за председател на учредителната сесия. Наистина изключителна постъпка, престъпление – истинска политическа мерзост! Нечувано при демокрацията!

Подписалите са самите г-н Daul и г-н Schulz, които определено следва да се опитат да станат известни и популярни не във Франция, а в Германия. Това е допълнително доказателство, ако въобще е необходимо такова, за продължаващото стълкновение между десните и сектантски настроените леви, които гласуват заедно по почти всички текстове, които се приемат в залата.

Jean-Marie Le Pen (NI), *в писмена форма*. – (FR) След като изменението за най-възрастния член беше отхвърлено от комисията по конституционни въпроси, г-н Schulz и г-н Daul, тези двама либерално-социално-демократични стари приятели отново внасят същото изменение за разглеждане в пленарната зала.

Класиците учеха, че да се греша е човешко; а да се упорства в грешката е глупаво.

Очевидно никой не си е взел поука. Насочването на работата на Европейския парламент към моята скромна личност е направо смешно. Всъщност пренебрегването на собствения ни Правилник за дейността до такава степен е посяване на семето на латентен тоталитаризъм.

Кога ще бъдат премахнати малцинствените групи? Кога непокорните членове на Парламента ще бъдат отстранени?

От Клод Отон-Пара до Jean-Marie Le Pen, се върнахме там, откъдето започнахме. През 1989 г., след забележителното изказване на великия филмов режисьор, словото на най-възрастния член на Парламента беше премахнато. Двадесет години по-късно, най-възрастният член ще бъде отстранен, за да не се позволи на дявола Le Pen да председателства изборите за председател на Европейския парламент.

Какъв демократичен процес, госпожи и господа!

Г-н Schulz и г-н Daul неволно ми правят безплатна реклама, която няма да пропусна да използвам. Отново сам срещу света, ще приема хвърлената ръкавица и ще призова за свидетели истинските демократи и искрените европейци: маскарадът и този отказ от демокрация не служи на Европа, а на скритите, предубедени интереси на един тесен кръг от политици.

Patrick Louis (IND/DEM), *в писмена форма*. – (FR) Като френски член на Европейския парламент и член на групата Независимост/Демокрация избирам да не подкрепя изменения 51 и 52 към доклада на г-н Corbett.

Действително не е разумно да се променя общо правило, за да се нагоди към определен случай.

Също така, въпросните интриги несъмнено ще имат обратен ефект или с други думи, те ще подчертаят неуважението, което мнозина членове на Парламента изпитват към своите колеги и кандидатите.

Освен това нищо не пречи на дадена политическа партия, която не е доволна от настоящия най-възрастен член, да представи по-възрастен кандидат.

Astrid Lulling (PPE-DE), *в писмена форма*. – (FR) Не гласувах в подкрепа на цялостния преглед на Правилника за дейността на Европейския парламент, защото в опит да не се позволи най-възрастният член на име Le Pen да бъде председател, беше намерено едно тромаво и дори отрицателно решение, въпреки наличието на решение, което щеше да бъде приемливо за всички присъстващи, които подкрепят политиката на интегриране на принципа на равенство между половете.

Можехме да заменим член 11 със следния текст: „Най-възрастният член на ЕП мъж или най-възрастният член на ЕП жена сред присъстващите членове на ЕП, като най-възрастни, ще заемат периодично поста на председател до обявяването на избора на Парламента. Редът на редуване ще започне с най-възрастния член жена.“

По този начин, можехме да избегнем възможността Le Pen да бъде председател като най-възрастния член на Парламента, без да трябва да унищожаваме Правилника за дейността и да приемаме процедура, която не съществува в нито един друг парламент на демократична държава.

Наистина жалко. Лично аз имам по-голямо доверие на френските избиратели. Надявам се, че няма да позволят избирането на г-н Le Pen и че това упражнение ще се окаже ненужно.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Европейският съюз в частност, който се обявява в подкрепа на демокрацията, толерантността и свободата на мнение, сам не ги следва точно. Независимо дали става въпрос за правото на хората на самоопределение, критерии за присъединяване или решения на съвременни проблеми, се прилагат два различни стандарта на Европейския съюз в зависимост от това, което е удобно.

Всеки, който не отговаря на изискванията за политическа коректност, който е неудобен за Европейския съюз, който описва неудобната действителност в рамките на Съюза, бива изключван и изведнъж подлежи на други правила. Принципът на *idem ius omnibus* – еднакво правосъдие за всички – трябва да бъде стриктно прилаган, ако Европейският съюз не иска да се подхлъзне към политически коректно лицемерие. Личната ненавист не трябва да бъде цитирана като довод за псевдо „предвидимо законодателство“.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *в писмена форма*. – (PL) Измененията, предложени от докладчика, правят правилата за регистрирането на документи на Европейския парламент по-гъвкави и опростяват Правилника за дейността. Също така някои от тях имат за цел да приспособят Правилника за дейността към новите правила и съвременната практика.

Една от най-значимите промени е да се даде на председателя на Европейския парламент правото да кани национални парламенти (на държави, които са подписали договор за присъединяване към Европейския съюз) да посочат от собствените си членове определен брой наблюдатели, които да се равняват на броя на бъдещите места в Европейския парламент, определени за съответната държава. Тези наблюдатели ще вземат участие в работата на Парламента в очакване на влизането в сила на договора за присъединяване и ще разполагат с правото да вземат думата в комисиите и политическите групи. Те няма да имат правото да гласуват или да бъдат избирани на постове в Парламента.

Друга промяна в Правилника за дейността регулира процедурата на съвместните заседания на комисиите и съвместните гласувания. Съответните докладчици ще изготвят един единствен проектодоклад, който ще бъде разгледан и гласуван от комисиите на съвместни заседания, които ще се проведат под съвместното председателство на съответните председатели на комисии.

Важни промени от гледна точка на заседанията на Парламента засягат разпределението на времетраенето на изказванията и съставянето на списъка с ораторите, както и изменения, свързани с окончателното гласуване на даден законодателен акт. Поименните гласувания увеличават отговорността на членовете на Европейския парламент пред гражданите.

- Препоръка за второ четене Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) По време на първото четене на пакета за телекомуникациите в Европейския парламент, мнозинството от колегите гласуваха в подкрепа на изменения 138 и 166, които бяха обсъждани. По този начин Европейският парламент ясно посочи, че за да бъде изключен някой от интернет, ще е необходимо съдебно решение и че потребителите имат правото на свободно изразяване и правото на неприкосновеност на личния живот. Съветът обаче реши да пренебрегне волята на Европейския парламент и премахна изменения 138 и 166. Европейският парламент и Съветът сега постигнаха компромис. Този компромис не съдържа изменения 138 и 166 в първоначалния им вариант. Затова и при днешното гласуване гласувахме против компромиса.

„June List“ и датската „June Movement“ силно желаят изменения 138 и 166 да бъдат включени в пакета за телекомуникациите и затова внесоха редица предложения за изменения, които бяха наречени „изменения за правата на гражданите“ от интернет активисти и които получиха подкрепата на други две политически групи в Европейския парламент. Ако предложенията ни бяха спечелили подкрепата на членовете на Европейския парламент, щеше да има добър шанс Европейският парламент и Съветът най-накрая да постигнат съгласие относно пакет за телекомуникациите, който истински да защитава правата и неприкосновеността на личния живот на интернет потребителите.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Днес се опитваме да подкрепим икономическите интереси по всякакъв възможен начин. Изведнъж голям брой закони за авторското право ще бъдат представени в рамково законодателство за предоставяне на телекомуникации. Достатъчно е Европейският съюз да приеме задължение за уведомяване на потребителите за опасностите от нарушаването на „разпоредбите за интелектуалната собственост“, след което санкциите могат да бъдат регулирани на национално равнище. След това всеки ще може да обвини другия. В този доклад големите софтуерни разработчици са се опитали да включат спънка пред по-малките разработчици.

В интернет наистина съществуват нарушения на правата, като детската порнография, с която трябва да се борим, но не трябва да се стига твърде далеч до степен, в която защитата на данните бива жертвана в името на икономическите интереси на няколко големи предприятия и мултинационални корпорации. Първоначалната идея зад пакета за телекомуникациите беше напълно разумна, но предвид огромния брой изменения, може да са се промъкнали едно или повече изменения, критикуващи пакета.

- Препоръка за второ четене Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Guy Bono (PSE), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на изменение 138, което внесох през месец септември миналата година и което беше прието от 88 % от членовете на Европейския парламент.

Доволен съм, че то отново беше подкрепено от съкрушително мнозинство на колегите, които по този начин потвърдиха ангажимента си да защитават правата на интернет потребителите.

Един месец преди европейските избори, това е убедителен знак. Независимо какво си мислят Съюзът за народно движение и техният министър на културата, мнението на Европейския парламент има значение.

Това представлява още един удар за Саркози и френското правителство. Парламентът каза „не“ на Саркози по отношение на формата и съдържанието. Членовете на Европейския парламент казаха „не“ на гъвкавия отговор и „не“ на неприемливия натиск, оказван от Франция върху основния демократичен орган на европейския континент!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Милиони европейци разчитат на интернет пряко или косвено в ежедневието си. Ограничаването, свиването и контролирането на интернет би имало пряко и отрицателно въздействие върху ежедневието на широката общественост и голям брой микро-предприятия и малки и средни предприятия, които пряко зависят от този ресурс за извършване на дейността си.

Затова и беше важно предложението на нашата група да бъде прието чрез вота ни в негова подкрепа, тъй като то ще запази свободата на обмен между потребителите, без последните да бъдат контролирани или спонсирани от посредници.

Изглежда обаче, че Съветът не е готов да приеме това изменение, което се ползва с подкрепата на мнозинството в Парламента, което е против съгласието за ограничаване, постигнато при преговорите със Съвета. Това обаче е малка победа, като се има предвид, че се предотврати приемането на едно лошо предложение.

Всички онези, които защитават свободата на движение в интернет и безплатния софтуер следва да бъдат поздравени. Това е борба, която ще продължим, за да гарантираме защитата на правата на гражданите и неограничения достъп до услуги от страна на крайните потребители.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Първо, измененията, които най-добре защитават правата и свободите на гражданите, не бяха приети от залата в доклада Harbou, който допълва този доклад.

Второ, проблем с реда на гласуване, който за щастие беше решен, постави под съмнение начина, по който един основен политически проблем може да бъде решен тук: чрез хитри и дребнави политически интриги и впоследствие обвинения към администрацията, че не може да направи нищо по въпроса.

Накрая, когато изменение 1, известно на интернет потребителите като изменението „Bono“, беше прието, недоволството на г-н Toubon, явно горещ привърженик на закона Hadopi, беше последвано от неговата радост и одобрение, когато г-жа Trautmann заяви, че текстът ще отиде на трето четене. Това означава, че цялостният компромис беше изменен, а ясно обявената воля на мнозинството в Парламента беше потъпкана наред с резултатите от референдумите във Франция, Нидерландия, Ирландия...

Г-н Саркози и приятелите му от монополите са в почивка. Гражданите, от своя страна, да продължат да бъдат внимателни. Парламентът, който ще бъде избран на 7 юни, ще преговаря за третото четене. Не е сигурно дали, след като местата им бъдат осигурени, социалистите ще останат на страната на свободата.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) „Пакетът за телекомуникациите“, поискан от Комисията и Съвета, представлява потенциална заплаха за гражданските права. Измененията, които внесохме, приканваха за гарантиране на гражданските права, универсален достъп, прозрачност и свобода в интернет като област, в която се обменят идеи, а не като ресурс, контролиран от политици и бизнесмени. Интернет потребителите са клиенти, но те са също и граждани. Ще продължим да се борим за защитата на индивидуалните свободи на всички европейски граждани.

Владимир Уручев (PPE-DE), *в писмена форма*. – Днес при гласуването на пакета за електронните комуникации този парламент показва, че защитата на правата на потребителите е наистина с най-висок приоритет.

Независимо от факта, че имаше постигнат сравнително приемлив компромис в позициите за второ четене, мнозинството от парламента не се побоя да наруши договореностите и убедително настоя на първоначалната си позиция срещу възможността за въвеждане на ограничения в достъпа до интернет, освен ако те не се налагат по силата на съдебни решения или се застрашава обществената сигурност.

Да, целия пакет отива на помирителна процедура и неговото въвеждане се забавя, но мощният сигнал към Съвета и Комисията след днешното гласуване на парламента не може да бъде пренебрегнат.

Нека обаче признаем, случилото се днес се дължи на изключително сериозната активност на хората от интернет, които използваха всички начини да изразят своята позиция пред евродепутатите и да поискат от тях защита на своите права.

Такова поведение може само да бъде насърчавано.

Затова нека си направим и извода, че трябва всеки път да се вслушваме в гласа на хората, за да бъде и законодателството на ЕС обърнато с лице към техните нужди и да осигурява в максимално възможната степен защита на интересите на европейските граждани.

- Доклад: **Francisca Pleguezuelos Aguilar (A6-0276/2009)**

Carl Schlyter (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (SV) Гласувам против доклада, защото следва да бъдат дадени гаранции, че части от наличния спектър ще бъдат използвани за некомерсиални цели и няма да бъдат дадени на големите телекомуникационни компании.

- Доклад: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Британските консерватори подкрепят премахването на неравнопоставеността в заплащането и другите форми на дискриминация на мъжете и жените. Равното третиране във всички видове заетост е от първостепенно значение за едно справедливо и равноправно общество. Консерваторите обаче считат, че националните правителства и парламенти могат най-добре да действат по начини, които са най-ефективни за собствените им общества и икономики.

Консерваторите споделят мнението, че съпрузите на самостоятелно заетите лица следва да имат достъп до болнични, пенсии и право на майчинство. Според нас обаче тези решения са в компетентността на държавите-членки.

Тъй като искането за ново законодателно предложение по отношение на равното заплащане съгласно член 141, параграф 3 от Договора за ЕО се отнася до обещанието на Консервативната партия за отказ от участие в социалния дял, който не подкрепяме, ние решихме да се въздържим.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Докладът подобрява начина, по който принципът на равно третиране се прилага за самостоятелно заетите лица и помагашите съпрузи в Европейския съюз. В Ирландия обаче съпрузите на самостоятелно заетите лица могат сами да станат самостоятелно заети лица, обезпечени по закона за социалноосигурителни вноски под формата на събирателно дружество между съпрузите. Така например, лицата могат да изберат да плащат доброволни осигурителни вноски, които им позволяват да останат осигурени след напускането на задължителната система за социално осигуряване. Социалното осигуряване е въпрос от компетентността на държавите-членки и поради това аз гласувах против изменение 14. Тъй като член 6 от доклада беше приет, аз и ирландските ми колеги в групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи решихме да се въздържим при окончателното гласуване.

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада на Astrid Lulling за равното третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, въпреки че според мен той трябваше да направи повече за укрепването на правата на жените и защитата на майчинството. Самостоятелната заетост продължава да бъде характерна за малцинството в Европа, като обхваща 16 % от населението в трудоспособна възраст. Едва една трета от самостоятелно заетите лица са жени.

Предложението трябваше да премахне препятствията пред достъпа на жените до самостоятелна заетост, като се предвидят мерки или специални облекчения, насочени към улесняване на извършването на дейност от самостоятелно заети лица.

Считам, че помагашите съпрузи следва да имат ясно определен професионален статут и същата социална сигурност като самостоятелно заетите лица.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Системите за социална сигурност се различават в различни части на Европа. Това не представлява проблем, както, изглежда, смятат мнозина. Това е естествен резултат от факта, че държавите са различни и публичните демократични избори са довели до различни политически системи на гласуване. Като привърженици на междуправителственото сътрудничество в Европейския съюз, за нас е естествено да отхвърлим формулировките в предложението за директива на Комисията и в доклада на Европейския парламент, които имат за цел да дадат на Европейския съюз повече власт над националните системи за социална сигурност.

Следва да се посочи обаче, че направените строги предложения имат за цел предимно да гарантират минимални равнища. По този начин формулировките не пречат на държавите-членки да отидат по-далеч, ако желаят. Това е положително, особено с оглед позицията на Швеция. Тази гъвкавост и фактът, че равното третиране на жените и мъжете е толкова ясно подчертано като основен принцип на едно развито демократично общество, ни накараха да гласуваме в подкрепа на доклада като цяло.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) Самостоятелно заетите лица съставят едва 16 % от населението в трудоспособна възраст. Едва една трета от 32,5 милиона самостоятелно заети лица са жени.

Предложението за преодоляване на препятствията пред достъпа на жените до самостоятелна дейност, например, като се предвидят мерки или специални облекчения, насочени към улесняване на извършването на дейност като самостоятелно заети лица от страна на по-слабо представения пол, следва да бъде подкрепено.

Директива 86/613/ЕИО не е довела до особен напредък за помагашите съпрузи на самостоятелно заетите лица по отношение на признаването на тяхната работа и подходяща социална закрила.

Новата директива следва преди всичко да предвиди задължителна регистрация на помагашите съпрузи, за да не бъдат те вече невидими заети лица, и да задължи държавите-членки да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че помагашите съпрузи могат да бъдат обезпечени със здравни осигуровки и пенсии.

Въпреки факта, че държавите-членки въобще не са единодушни по отношение на необходимостта от подобряване на законодателната рамка в тази област, аз се надявам, че ще може да бъде постигнат разумен консенсус в кратки срокове, за да може директивата да бъде приета на първо четене, преди европейските избори през юни 2009 г.

Нека подкрепим инициативите за равнопоставеност. Ако поставим хората преди всичко, ще изградим едно по-справедливо общество.

- Доклад: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада на Gabriele Stauner тъй като считам, че е необходимо да се разшири мисията на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, която да обхваща и съкращенията, причинени от икономическата и финансовата криза.

Целта на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията е да предложи ефективна подкрепа на лицата, съкратени в резултат на глобализацията. След приемането на този законодателен акт, средствата от фонда могат да бъдат използвани и за съкращения в резултат на икономическата и финансовата криза.

Целът на съфинансиране на фонда е 50 %, като тази цифра може да бъде увеличена до 65 % до 2011 г.

Максималният годишен финансов пакет на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията е 500 млн. евро, като тази сума се отпуска с цел да помогне на хората в търсенето на работа или за финансиране на курсове за професионално обучение или помощи за мобилност.

Надявам се, че Румъния също ще има достъп до средствата от този фонд, за да помогне на хората, които губят своите работни места.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Това частично подобрение на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията не постига необходимото в настоящата сериозна криза. То не взема предвид направените от нас предложения за увеличаване на участието на Общността до 85 % от сумата, която ще бъде отпусната на незаетите лица или дори за удвояване на сумата на въпросния фонд, за да обхване повече хора, които могат да останат без работа след закриването на предприятия. Затова решихме да се въздържим.

Изменените правила на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, приети днес, имат за цел да позволят на фонда да се намеси по-ефективно по отношение на съфинансирането на обучението и заемането на работни места за работници, съкратени в резултат на икономическата криза. Новите правила разширяват обхвата на фонда и предвиждат временно увеличение на дела на съфинансиране от 50 % до 65 %, за да се предложи допълнителна помощ от фонда по време на финансовата и икономическата криза. Държавите, които са изправени пред финансови трудности обаче, няма да могат да прибегнат до фонда, като се има предвид, че те все още ще трябва да поддържат висок дял на съфинансиране.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) Изправени сме пред безпрецедентна криза. Тя оказва влияние не само във финансовата област, но и в икономическата и социалната област, и последиците от нея се чувстват не само в няколко държави-членки, а в целия Европейския съюз и в цял свят.

Лидерите на партията на европейските социалисти приеха съвместна декларация, която приканва държавите-членки „за амбициозен план за възстановяване за гарантиране на заетостта и предотвратяване на масовата безработица“. Единственият начин да се постигне истински ефект върху икономиката е да ѝ се даде бюджетен стимул, който отговаря на мащаба на проблема и е координиран на територията на цяла Европа. Нашият приоритет, който ръководи всичко, което казваме или правим, е запазването на работните места и борбата с безработицата, както и насърчаването на екологосъобразно развитие.

Ако не направим нови усилия да се справим с кризата в Европа, безработицата ще нарасне до 25 милиона в началото на 2010 г., а състоянието на публичните финанси ще се влоши значително.

Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) беше създаден през 2006 г. и ще функционира до 2013 г. Целта на ЕФПГ е да оказва помощ на работниците, съкратени в резултат на глобализацията. Максималният годишен бюджет на фонда е 500 млн. евро и той се използва в подкрепа на активни мерки на пазара на труда, като помощ при търсене на работа, под формата на стипендии за последващо обучение и помощи за мобилност.

Подкрепям идеята за намаляване на броя на съкращения (до 500), които са необходими за осъществяване на намеса.

- Доклад: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE), в писмена форма. – (LT) Гласувах в подкрепа на доклада на Eugenijus Maldeikis относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно предоставяне на финансова помощ от Общността на проекти в областта на енергетиката.

Радвам се, че огромното мнозинство в Парламента (526 гласа) гласува в подкрепа документа.

Отново бих искала да подчертая важността на нашето решение.

Подобно на Латвия, Естония и Полша, моята държава, Литва, е част от Европейския съюз, в политически и икономически смисъл, в продължение на вече пет години. По отношение на енергетиката обаче тя беше и продължава да бъде като остров, без мостове, които да я свързват с енергийния пазар на Общността.

С днешното решение Европейският парламент отпусна 175 млн. евро за построяването на енергиен мост, който ще свърже Литва и Швеция.

След изпълнението на този проект държавите в региона ни, които се присъединиха към Европейския съюз през 2004 г., най-накрая ще свържат енергийните си пазари със скандинавските държави, а по този начин и с пазара на Европейския съюз.

Това е удивителен проект, едно добро начало, а аз бих искала да благодаря на всички колеги, които гласуваха за него.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно приемане на програма за подпомагане на икономическото възстановяване чрез предоставяне на финансова помощ от Общността на проекти в областта на енергетиката.

Европейският план за икономическо възстановяване предвижда инвестиции в размер на 5 млрд. евро за енергийни проекти, широколентов интернет и мерки за развитие на селските райони. 3,98 млрд. евро ще бъдат инвестирани в изграждане на инфраструктура за електричество, природен газ, вятърна енергия и за улавяне и съхранение на въглероден диоксид. Европейският парламент подкрепя отпускането на 1,02 млрд. евро за проекти в областта на развитието на селските райони.

Планът за икономическо възстановяване предвижда 200 млн. евро за изграждането на газопровода „Набуко“ за пренос на природен газ от района на Каспийско море до Европейския съюз. Румъния подкрепя проекта. Основните интереси на Румъния включват финансиране в плана за възстановяване за проекти за изграждане на свързващи газопроводи между Румъния и Унгария (30 млн. евро) и Румъния и България (10 млн. евро), както и за развитието на техническата инфраструктура, която позволява обръщането на посоката на пренос на газ в случай на временно прекъсване на снабдяването (80 млн. евро).

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на програмата за оказване на финансова помощ за проекти в областта на енергетиката. Предложението на Европейския парламент за инвестиция, основаваща се на постигнато съгласие със Съвета, се гради на три стълба, а именно: проекти за свързване на газопрееносни и електропрееносни мрежи; улавяне и съхранение на въглероден диоксид; проекти за разположени в морето вятърни електрогенериращи инсталации. Предложението предвижда процедури и методи за оказване на финансова помощ за стимулиране на инвестицията за създаването на европейска интегрирана енергийна мрежа и подобряване на политиката на Европейския съюз за намаляване на емисиите на парникови газове.

Необходими са незабавни действия за стимулиране на европейската икономика и поради това е от жизненоважно значение да разполагаме с мерки, които да гарантират адекватен географски баланс и скоростно изпълнение. В Португалия такива са проектите за свързване на газопрееносните мрежи (инфраструктура и оборудване), а в Испания такива са проектите за по-добро свързване на електропрееносните мрежи.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Амбицията на Комисията да увеличи инвестициите в енергийни инфраструктури е най-новият пример за арогантността, обзела чиновниците в Берлемон. Предложените инвестиции са дълготрайни и скъпи, а и все още следва да се прецени дали всички инвестиции трябва да бъдат правени на равнището на Европейския съюз. За 2009 г. и 2010 г. се предлагат инвестиции с общ размер от 3,5 млрд. евро – средства, които ще бъдат осигурени от бюджетите на

държавите-членки. Що се отнася до Швеция, това ще означава значително увеличение на таксите за членство с допълнителни 1,4 млрд. шведски крони. Фактът, че Комисията не счита, че е разполагала с време, за да направи внимателна оценка на въздействието на едно такова цялостно предложение, е напълно отблъскващ.

Докладчикът по доклада на Европейския парламент не изглежда особено обезпокоен от тези възражения. Вместо това се предлага увеличение на помощта от 3,5 млрд. евро до близо 4 млрд. евро!

Мандатът ни да работим за едно по-малко скъпо европейско сътрудничество ни кара да отхвърлим това така френозно отношение към парите на данъкоплатците. Трябва да се посочи обаче, че съществуват много добри причини, за да продължим да търсим начини да подобрим и разработим техники за отделяне и съхранение на въглероден диоксид. Гласувахме против доклада като цяло.

Anders Wijkman (PPE-DE), в писмена форма. – (SV) Предложението да се отделят близо 4 млрд. евро за проекти в областта на енергетиката в рамките на европейската енергийна програма за възстановяване си струва. Фокусът на съдържанието обаче е насочен твърде много към изкопаемите горива. Също така липсва каквато и да било подкрепа за проекти за подобряване на ефективността на потреблението на енергия. На един ранен етап Комисията предложи 500 млн. евро да бъдат отделени за „устойчиви градове“ – предложение, което обаче беше оттеглено.

Помощта за „устойчивите градове“ би позволила на широкообхватните проекти да разработят топлофикация и комбинирана топлинна и електрическа енергия, както и подобрения в жилищната политика. Такива проекти биха били рентабилни, биха намалили емисиите и биха създали нови работни места. Наистина е жалко, че тази възможност не се използва, предвид икономическата криза, за да вдъхне нов живот в този вид мерки.

- Доклад: Othmar Karas (A6-0139/2009)

Udo Bullmann (PSE), в писмена форма. – (DE) Членовете на Европейския парламент от Германската социалдемократическа партия отхвърлиха доклада поради две причини:

Първо, запазването за секюритизацията на кредити е важен и правилен инструмент за включване на финансовите институции в бизнес риска на въпросните кредити. Това обаче изисква значително по-голямо запазване. Петпроцентното запазване, договорено при тристранния диалог, не отговаря на това изискване. Европейската комисия първоначално прикани за 15-процентово запазване в процеса на консултации, но след това се поддаде на натиска от отрасъла и предложи 5 %. Консерваторите и либералите в комисията по икономически и парични въпроси искаха да обявят дори това ниско участие в бизнес риска за ненужно чрез подаването на гаранция от финансовите институции. Членовете на Европейския парламент от Германската социалдемократическа партия подкрепят доста по-високо запазване и ще подчертаят това си искане при бъдещите реформи на Директивата за капиталовите изисквания.

Второ, определението за първичен капитал, дадено в доклада Karas, нарушава неутралността за конкуренцията на регламента. Според него в бъдеще скритите капиталови вноски вече няма да бъдат считани за първичен капитал, въпреки че те могат да бъдат усвоени напълно в случай на ликвидност. Това би позволило възникването на нелоялна конкуренция срещу публичните банки в Германия. Отбелязваме, че „тихите“ вложения в капитала са доказан инструмент за рефинансиране, който е съвместим с правото на Европейския съюз. Тъй като в резултата от тристранния диалог не са взети предвид предложените от нас обяснителни изменения, ние отхвърляме доклада.

Astrid Lulling (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Поздравявам докладчика за усърдната му работа, както по отношение на съдържанието на текста, така и при последвалите преговори. Извънредните обстоятелства изискват от нас да предприемем бързи и уместни действия.

Мога да приема резултата, който ни беше предложен в областта на секюритизацията. Систематичното въвеждане на стандартизирани Колегиуми на надзорни органи представлява голям напредък.

От есента насам проектът за доклад откри пътя с идеята си за децентрализирана европейска система за надзор. Докладът на групата Дьо Ларозиер и съобщението на Комисията от 4 март развиха тази идея още повече. Радвам се, че тези идеи бяха посрещнати с одобрение.

Що се отнася до обхвата, трябва да се каже следното. Вместо да се вземе донякъде опростения критерий за трансгранични банки, вероятно би било по-добре да се насочим към банките със системна значимост.

Последните ще бъдат пряко подчинени на новия банков орган. Надзорът на другите банки ще бъде осъществяван от колегиум или, в случая с изцяло националните банки, от националния им надзорен орган. За целите на

управлението на кризи банките със системна значимост също следва да попадат в обхвата на споразуменията за финансова стабилност на европейско равнище.

Peter Skinner (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Поздравявам г-н Karas. Вотът е чудесен резултат поради много причини.

Първо, една от тях е фактът, че това е пакет, който бе препоръчан и договорен от Парламента. Участвал съм в такива преговори и знам колко трудни могат да бъдат разговорите.

Второ, става дума за съдържанието, или с други думи, законодателството предоставя по-добра защита на британските и другите граждани в целия Европейския съюз.

Секюритизацията беше методът, чрез който така наречените „токсични активи“ бяха разпределени между банките и оставиха огромни дългове в много частни и публични банки.

Идеята за запазване на актива на инициатора в размер на 5 %, който подлежи на преглед след оценките на въздействието и международните промени, е от първостепенно значение.

Намаляването на „заемането“ и гарантирането на подходяща капиталова адекватност на банките ще им попречи да действат по начина, по който ни доведоха до ръба на финансова катастрофа.

Г-н Karas може да бъде доволен от работата си при преговорите. Знаем колко е трудно Парламентът да получи подобрения на текстовете, но вариантът за първо четене е разумен.

- Доклад: Karsten Friedrich Hoppenstedt (A6-0246/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Ако някой е имал съмнения относно истинската цел на предложението, просто трябваше да цитирате думите от приетия днес текст по отношение на гарантирането на „премахване на оставащите бариери пред гладкото функциониране на вътрешния пазар“. Освен това, член 2 гласи, че „общата цел ... е подобряването на условията за функциониране на вътрешния пазар“.

И все пак сигурно най-малкото е парадигматично, че след провала на така наречения „Европейски план за икономическо възстановяване“ и обявената „Европейска солидарност“ първото и засега единствено предложение за създаване на общностна програма за подкрепа е насочено към финансовите услуги! Изглежда сякаш не сме изправени пред една от най-големите кризи на капитализма със засилваща се безработица, унищожаване на производствения капацитет, растящи неравенства и трудности пред работниците и широката общественост.

Внесените от нас предложения – като увеличаване на общностния бюджет, създаване на общностни програми за подкрепа за производствения сектор и защита на работните места с права и обществени услуги – бяха отхвърлени. Когато обаче става дума за подкрепа на финансовия пазар и „гладкото функциониране на вътрешния пазар“ няма недостиг на общностно финансиране. Това е неприемливо. Затова гласувахме против.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма.* – (SV) Ние, евроскептиците, винаги търсим начин да направим европейското сътрудничество по-малко скъпо. Парите на данъкоплатците трябва да бъдат използвани разумно. Важно е, особено в тези бурни времена, да бъдем внимателни с общите ни ресурси. Рестриктивната бюджетна политика трябва да продължи да бъде ръководещ принцип за нас като избрани представители.

Настоящият доклад обаче ни води в напълно различна посока. Беше счетено, че първоначалното предложение на Комисията е неподходящо и веднага след това големите политически групи в Европейския парламент предложиха бюджетните кредити за органите по финансов надзор да бъдат удвоени. На какво основание можем да се запитаем. Изправени сме пред пълен световен финансов крах, за което е необходимо да бъдат направени международни усилия на световно равнище.

Надзорът на финансовите институции в Европейския съюз понастоящем не е задача за Европейския съюз. Важно е това да бъде взето предвид. Настоящото предложение обаче демонстрира амбициите на мощния политически елит. Чрез неясни препратки към финансовата криза и възможните ѝ последици за надзора и проверките, това не е нищо друго освен нагъл опит да се осигури по-предна позиция на Европейския съюз. Ние, разбира се, нямаме избор освен да гласуваме против доклада и алтернативното предложение за резолюция.

- Доклад: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Въпреки че съм силен привърженик на хуманното отношение към животните, не съм склонен да забраня практики като вноса на тюленови продукти, ако може да бъде доказано, че страданието на животните е сведено до минимум по време на умъртвяване.

Все пак, съществуват някои практики, които будят тревога като традициите на ритуално клане за определени религиозни цели. Като се има предвид културното многообразие на Европа, някои от тези практики, които са чужди на зачитането на хуманното отношение към животните от страна на Европейския съюз, са започнали да пускат корени. В резултат на това животните страдат ненужно.

Приемам, че някои религии отдават изключително голямо значение на начина, по който животните биват заклани, за да бъде консумирано месото им. Развитието на една култура на права на животните и хуманно отношение към животните обаче беше извоювано трудно през последните 30 години и ние не трябва да го жертваме в името на политическата коректност. Животните, умъртвени чрез методи на ритуално клане, първо трябва да бъдат зашеметени, за да се сведе страданието им до минимум и за да се насърчат споделяните от нас ценности на хуманно отношение към животните.

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно защитата на животните по време на умъртвяване. В Европейския съюз всяка година биват умъртвявани милиони животни. Много животни са подложени на операции, които предизвикват ненужно страдание, не само по време на отглеждането и превозването, но също така и по време на умъртвяването и клането и на свързаните с тях дейности. Страданието на животните в кланиците трябва да бъде избегнато, включително в случаите на животни, отглеждани за производство на храна и други продукти.

Според мен предложението е балансирано и съобразено с общностните цели за гарантиране на защитата и хуманното отношение към животните. Съгласна съм, че умъртвяването на голям брой животни трябва да се извършва при зачитане на хуманитарни стандарти, със спестяване на страданието на умъртвяваните животни.

В резултат на това не гласувах в подкрепа на изменението за вдигане на забраната за използване на системи за фиксиране на говеда, при които се прилага обръщане или неестествена позиция на тялото на животното, защото по мое мнение тази практика не представлява хуманно отношение към животните.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Госпожи и господа, аз гласувах в подкрепа на доклада Wojciechowski относно защитата на животните по време на умъртвяване. Много хора недоумяват как е възможно животните да бъдат защитени, докато биват умъртвявани. Това може да звучи парадоксално, но е възможно. Всеки, който е умъртвявал животно или е бил свидетел на такова умъртвяване, знае колко мъчително може да бъде то. Приемането на ново законодателство в тази област ще ограничи ненужното страдание на животните и поради това законодателството е необходимо.

Carl Lang (NI), в писмена форма. – (FR) Потвърждавайки, че животните трябва да бъдат заклани без ненужно страдание, с изключение на случаите на религиозни обреди, мнозинството в залата демонстрира своето лицемерие и малодушие. „Религиозни обреди“ предимно обхваща ритуалното клане, практикувано най-вече по време на мюсюлманския празник Курбан Байрам, когато се прерязват гърлата на стотици хиляди овце.

Правното признаване на такава практика е част от по-комплексен феномен, а именно ислямизацията на нашето общество. Нашите закони и обичаи постепенно се променят, за да приемат ислямските закони на шерията. Във Франция все повече местни органи косвено финансират строежа на джамии. Менютата в училище се изготвят в съответствие с хранителните изисквания на исляма. В някои градове, като Лил, плувните басейни организират дейности, отделени само за жени. Създавайки „Съвет на Франция по въпросите на мюсюлманското вероизповедание“ през 2003 г., г-н Саркози, който по това време беше министър на вътрешните работи, въведе исляма в институциите на Франция.

За да сложим край на този феномен, трябва да отхвърлим коректността към исляма, да обърнем потока на миграцията на не-европейци и да създадем една нова Европа, Европа на суверенни държави без Турция, като утвърдим християнските и хуманистични ценности на нашата цивилизация.

Cristiana Muscardini (UEN), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, непостиимо е, че Европейският парламент избра един шизофреничен подход в края на мандата си по един така деликатен въпрос, защото наистина е шизофренично, от една страна, да се пренасяме в бъдещето дори когато то въвежда технологии, които се използват да учат на насилие и разруха и, от друга страна, да се връщаме в миналото, за да възприемем племенни обреди и да спечелим благоразположението на онези, които имат нужда да видят пролята кръв и още по-безсмислено страдание в очите на жертвата.

Твърдо се противопоставяме на племенното клане, което не взема под внимание консенсуса и свободния избор на отделните държави-членки.

Lydia Schenardi (NI), *в писмена форма*. – (FR) Одобряваме желанието да се замени директивата от 1993 г. по начин, който подобрява и въвежда стандарти за клане в целия Европейски съюз.

Одобряваме и принципа, съобразно който животните следва да бъдат умъртвявани единствено посредством методи, които гарантират незабавна смърт или смърт след зашеметяване, но сме напълно против идеята да се позволят изключения в рамката на религиозните обреди.

Общественото мнение е особено чувствително и се противопоставя напълно на ненужните, мъчителни практики. Защо тогава трябва да ги толерираме в името на религията, независимо дали животните са обездвижени или не, преди да бъдат умъртвени?

Трябва да се приеме строго законодателство, което предвижда удостоверяване на процедурите, за да се гарантира, че животните биват зашеметявани и че не могат да дойдат отново в съзнание, преди да бъдат умъртвени, но би било по-добре ако тези практики бъдат напълно забранени. Те принадлежат на друга епоха и с право могат да бъдат наречени варварски.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *в писмена форма*. – (EN) Защитата на животните от жестокост е много важна отговорност. Вместо да помогнат обаче, считам, че някои от внесените предложения всъщност ще доведат до повече жестокост.

По-специално, визирам предложението клането да се извършва единствено в кланици. Животновъдите ще бъдат принудени да натоварват и превозват животните, дори ако те са болни или стари, а едно такова действие би им причинило мъчение и страдание.

Предложението носи рискове и по отношение на заразните болести и инфекциите. Понякога е по-добре да не се позволи на заразата да се разпространи, като се умъртви животното в собственото стопанство, стига това да бъде извършено по хуманен начин. Не направих устното си обяснение.

- Доклад: **José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström и Åsa Westlund (PSE), *в писмена форма*. – (SV) Ние, шведските социалдемократи, избрахме да гласуваме в подкрепа на доклада (A6-0241/2009) относно обновената социална програма. Това е добър доклад, който, наред с други неща, предвижда, че икономическите свободи и правилата на конкуренцията не следва да превъзхождат по важност основните социални права.

Докладът обаче съдържа и изисквания за системи за минимални трудови възнаграждения. Ние, социалдемократите, считаме, че е важно на всеки да бъде гарантирано достойно трудово възнаграждение, с което да може да живее, и считаме, че Европейският съюз следва да насърчава това. Това е особено важно, за да ни позволи да се справим с проблема на „бедните работници“. Държавите-членки трябва да продължат да решават как впоследствие да изберат да гарантират на своите граждани достойно заплащане на труда и дали да го правят посредством законодателни актове или като позволят на социалните партньори да го регулират чрез колективни споразумения.

Robert Atkins (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Консерваторите подкрепят принципа на минимално трудово възнаграждение в Обединеното кралство. Считаме обаче, че схемите за социални сигурност и минималните трудови възнаграждения следва да бъдат определяни на национално равнище.

Поради това консерваторите се въздържаха от гласуване по този доклад.

Edite Estrela (PSE), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада Silva Peneda относно обновената социална програма. В рамката на настоящата икономическа криза от първостепенно значение е социалната политика да върви ръка за ръка с икономическата политика, с цел възстановяване на европейската икономика. Европейските социални модели са изправени пред няколко предизвикателства, по-специално демографските промени и глобализацията, които не могат да бъдат пренебрегнати. Поради това е необходимо те да бъдат модернизирани в дългосрочен план, като в същото време първоначалните им ценности бъдат запазени.

Европа трябва да бъде амбициозна по отношение на социалната политика, особено сега, когато сме изправени пред сериозна криза. Считам обаче, че обновената социална програма на Комисията не е много амбициозна, твърде закъсняла е и всъщност не може да се справи с предизвикателствата в резултат от финансовата и

икономическа криза. Социалната политика и политиката по заетостта трябва да бъдат укрепени, за да се намали или избегне загубата на работни места и за да се защитят европейците срещу социалното изключване и риска от бедност.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Докладът съдържа множество противоречия. По същество обаче той подкрепя съществуващите насоки на неолибералния капитализъм, макар и смекчени на места, но без да променя основните политики, които са в основата на настоящата икономическа и социална криза. Водещият принцип не се е променил. „Кризата“ се използва отново, за да „пропаде“ рецептата на „повече от същото“: гъвкавост, вътрешен пазар, публично-частни партньорства и прочее, без да се взема предвид фактът, че политиките на Европейския съюз са също в основата на кризата и че спомогнаха за нейното задълбочаване.

Правилните „опасения“, включени в доклада, не обръщат внимание или не реагират на основните причини за установените проблеми, особено по отношение на икономическите политики, либерализацията и приватизацията на публични услуги и т.н.

Няма алтернативни отговори, особено ще се отнася до утвърждаването на ролята на държавата в икономиката, в стратегическите сектори и при разширяването на висококачествените публични услуги или дори в защита на по-високите трудови възнаграждения и пенсии. Докладът обаче обръща внимание на необходимостта от по-справедливо разпределение на богатата, но без да посочва начините това да се постигне или без да приканва за отделяне от политиките, които са засилили социалните неравенства.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Социалната политика на вашата Европа е огромен провал. Във Франция току-що бяха публикувани ужасяващи данни: за две години бедността се е увеличила с 15 %, броят на бедните работници се е увеличил драстично, а броят на силно задлъжнелите домакинства, чиито ресурси отдавна не са достатъчни да покриват битовите разходи, се е увеличил значително в резултат на това. Освен това ние се намираме едва в началото на дълбока криза.

Вие приканвате гражданите да „бъдат отворени към промяна“, когато за работниците промяната означава да загубят работата си и да не могат да си намерят нова, благодарение на вашите политики. Говорите за „социална“ политика, докато Съдът на Европейските общности потъпква правата на работниците в името на конкуренцията и свободата на предоставяне на услуги. Говорите и за гъвкавост, когато на европейски език това означава „несигурност“. Вие дори се преструвате, че обръщате специално внимание на жените и майките, когато глупавата ви политика за „половете“ води до загуба на специални социални права, като онези, които преди съществуваша във Франция в областта на пенсионирането и работата през нощта.

Не е необходима обновена социална политика, а пълна промяна на сгрешената ви система.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Докладът подчертава нуждата държавите-членки да модернизират и реформират националните си системи за социална сигурност, да въведат минимални трудови възнаграждения и да преразгледат учебния материал в училищата. Освен това се предвижда и по-високо финансово участие на служителите в дейността на предприятията, както и Европейска година на доброволческата дейност. Това са необикновено крайни примери за начина, по който Европейският съюз възнамерява да поеме националното самоопределение.

Също така докладът съдържа две препратки към Договора от Лисабон, който все още не е влязъл в сила. Това е нагъл израз на арогантността на властта! Внушението е, че демократичният дебат относно Договора се счита за евтин популизъм без значение от неговия изход.

Поради това гласувахме против доклада при окончателното гласуване.

Carl Schlyter (Verts/ALE), в писмена форма. – (SV) В общи линии това представлява един много добър доклад с множество добри аспекти, но заради многократните искания за растеж и за въвеждане на минимални трудови възнаграждения от страна на държавите-членки, заедно с правно обвързващи социални условия, което би означавало огромно прехвърляне на права към Европейския съюз, аз се въздържам от гласуване.

Anja Weisgerber (PPE-DE), в писмена форма. – (DE) Европейските социални модели са изправени пред големи предизвикателства по време на настоящата финансова криза.

Затова и групата на германските консерватори (CDU/CSU) изразява подкрепата си за една социална Европа.

Поради тази причина подкрепяме доклада на г-н Silva Peneda относно обновена социална програма.

Приветстваме и факта, че създаването и насърчаването на работни места са станали приоритет в тези кризисни времена и нашето желание да придвижим мерките, свързани с образование и обучение.

Европа трябва да създаде социална рамка и да установи стандарти на европейско равнище.

Без съмнение трябва да вземем предвид компетентностите на държавите-членки в това отношение.

Поради тази причина ние сме против общия призив за въвеждането на минимално трудово възнаграждение във всички държави-членки, както първоначално гласеше параграф 14 от доклада.

Въвеждането на минимално трудово възнаграждение е решение, което трябва да си остане в компетентностите на държавите-членки.

Затова и сме доволни, че устното предложение за изменение на този параграф беше прието.

Трябва да бъдат гарантирани достатъчно обезщетения, които да позволят на всички граждани да водят достоен живот, но в това отношение съществуват различни възможности в различните държави-членки.

В нашето устно предложение за изменение ясно посочихме, че освен на минималното трудово възнаграждение следва да се обърне внимание и на колективните споразумения и обвързващите разпоредби или на гарантирания от държавата минимален доход.

По този начин отдаваме дължимото на принципа на субсидиарност.

- Доклад: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström и Åsa Westlund (PSE), *в писмена форма*. – (SV) Ние, шведските социалдемократи, решихме да гласуваме в подкрепа на доклада (A6-0263/2009) относно активното приобщаване на лицата, изключени от пазара на труда. Това е добър доклад, който е особено важен в настоящата икономическа криза, която налага активни мерки, насочени към пазара на труда, които да гарантират, че най-уязвимите лица няма да останат трайно извън пазара на труда.

Докладът обаче съдържа и изисквания за системи за минимални трудови възнаграждения. Ние, социалдемократите, считаме, че е важно на всеки да бъде гарантирано достойно трудово възнаграждение, с което да може да живее, и считаме, че Европейският съюз следва да насърчава това. Това е особено важно, за да ни позволи да се справим с проблема на „бедните работници“. Държавите-членки трябва да продължат да решават как впоследствие да изберат да гарантират на своите граждани достойно заплащане на труда и дали да го правят посредством законодателни актове или като позволят на социалните партньори да го регулират чрез колективни споразумения.

Robert Atkins (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Британските консерватори подкрепят по-голямата част от доклада и разпоредбите, предвиждащи подходящо подпомагане на доходите, пазари на труда, способстващи приобщаването, и достъп до качествени услуги. Насърчаваме и положителен и интегриращ подход за психичното здраве, лицата с увреждания и правото на работа на възрастните лица, както и по-твърда позиция в борбата с трафика на хора.

Консерваторите обаче не подкрепят концепцията за директива на Европейския съюз за борба с дискриминацията. Освен това консерваторите не могат да подкрепят призива за създаване на законодателна рамка за равно третиране в областта на заетостта за борба с дискриминацията в заетостта и професиите и за цел на ЕС за схеми с минимални доходи и схеми с плащане на вноски за заместване на доходите, предоставящи подпомагане на доходите в размер най-малко 60 % от съответния национален среден доход. Поради тези причини ние се въздържахме. Тези въпроси трябва да попадат в компетентностите на държавите-членки.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи в общи линии подкрепя съдържанието на първоначалния доклад на Jean Lambert. В комисията обаче друга политическа група внесе странични точки в доклада, които бяха не само извън замисления обхват на доклада, но и за които се знаеше, че са неприемливи за групата ни. Това бе направено нарочно, поради ниски партийно-политически причини, за да не ни позволят да гласуваме в подкрепа на доклада във вида, представен в пленарната зала. Поради това внесохме алтернативна резолюция, която съдържа всички елементи от нейния доклад, който подкрепяме.

Martin Callanan (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Този доклад повдига въпроса как да приобщим на пазара на труда лицата, които понастоящем са изключени от него? Отговорът е очевиден. Необходимо е да създадем повече работни места и по-голям капацитет на пазара на труда.

Фактът, че Европейският съюз дори трябва да си зададе този въпрос демонстрира един от основните проблеми на Брюксел. Отдава се прекалено много внимание на защитата на работните места и недостатъчно на създаването

на работни места. Европейският социален модел носи главната отговорност, че толкова много европейци са безработни. Европейският социален модел прави точно обратното на онова, което трябва да прави: той създава двустепенна икономика на пазара на труда, като предоставя обезщетения на заетите лица и ограничава възможността незаетите лица да получат такива. Социалната цена на безкрайната регулация от страна на Европейския съюз също е огромна, което не позволява на работодателите да наемат нови работници. Толкова за прехваления план на Европейския съюз да бъде най-конкурентоспособната икономика в света до 2010 г.

За да създаде работни места за безработните лица, европейската икономика изисква ЕС да тръгне в напълно различна посока. Британските консерватори са решени да ускорят тази промяна.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Докладът разглежда редица важни въпроси, които по принцип следва да бъдат разгледани от държавите-членки, а не от Европейския съюз. Така например, Европейският парламент настоява, че е необходимо да се въведат цели на Европейския съюз за гарантиране на минималния доход и за минимални трудови възнаграждения. Докладът съдържа и препратка към Договора от Лисабон (който все още не е влязъл в сила). Поради това гласувахме против доклада.

7. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 14,40 ч., се възобновява в 15,05 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROURE

Заместник-председател

8. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

9. Състав на Парламента: вж. протокола

10. Заключение на конференцията на ООН за расизма („Durban II“ – Женева) (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и Комисията относно заключенията на конференцията на Организацията на обединените нации за расизма („Durban II“ – Женева).

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-жо председател, бих искал да започна, като Ви благодаря за възможността да се направи равностойка на Конференцията за преглед в Дърбан, за която знам, че беше следена с интерес от много колеги днес.

Подготвителният процес преди конференцията беше особено сложен, тъй като много държави изразиха сериозни съмнения относно процеса с оглед на случилото се през 2001 г. Заради техните опасения, че конференцията ще бъде използвана като платформа за изразяване на омраза и крайна нетърпимост, няколко държави-членки, включително и моята, решиха да се оттеглят от конференцията. Тези опасения бяха потвърдени чрез намесата на един член на Организацията на обединените нации в самото начало на конференцията. Считаме това не само за неприемливо, но и за напълно противоречащо на духа и целта на конференцията.

Макар и може би неизбежно, жалко е, че случилото се и последвалото оттегляне на всички държави-членки и другите членове на ООН, беше широко отразено в медиите и засенчи консенсусното приемане на окончателния документ. В същото време считам, че общият принос на Европейския съюз по време на подготвителния етап на конференцията следва да бъде напълно признат. Такъв беше случаят във връзка с изготвянето на окончателния документ, в което Европейският съюз изигра решаваща роля. Въпреки споменатите от мен събития, фактът, че окончателният документ от конференцията взема под внимание всички забележки на Европейския съюз, представлява голямо постижение.

Окончателният документ напълно взема под внимание съществуващата рамка за правата на човека, особено по отношение на свободата на изразяване, и съответства на много наши искания, като необходимостта от избягване на каквито и да било препратки към оклеветяване на религиите и изрично упоменаване на Израел. Също така параграфът за отбелязване на Холокоста беше запазен в текста.

Сега е необходимо да помислим за последиците от самата конференция и окончателния документ за Европейския съюз. По-специално, ще е необходимо да дефинираме как подпомагаме изпълнението на поетите от нас ангажименти. Съветът остава особено загрижен за проявите на расизъм и ксенофобия, които считаме за най-значимите предизвикателства пред правата на човека днес.

Знам, че Парламентът напълно споделя тези опасения и че изиграхте съществена роля в създаването на голяма част от законодателната основа и практичните инструменти за борба с този голям проблем. Борбата с расизма и ксенофобията е непрекъснат процес, който изисква както политически, така и практични мерки, най-вече в областта на образованието. Съществува и постоянна необходимост от подобряване на диалога и взаимно разбиране, както и от насърчаване на толерантността.

Въпреки че има признаци, че антидискриминационното законодателство на Европейския съюз оказва положително влияние, цялостният напредък по света в борбата с тези явления, за съжаление, продължава да бъде бавен. Всъщност тенденцията в редица държави е дори отрицателна. Станахме свидетели на случаи, в които настоящата икономическа криза започва да подхранва расистка и ксенофобска нетърпимост по света. На фона на икономическата криза силните антирасистки политики са по-важни от всякога. В Европа и в цял свят сме изправени пред подем на яростни нападения срещу имигранти, бежанци и лица, търсещи убежище, както и срещу малцинства като ромите.

Европейският съюз има многобройни достижения на правото в борбата с расизма и ксенофобията. И двете явления са несъвместими с принципите, на които е изграден Европейският съюз. Европейският съюз неколкостранно е отхвърлял и осъждал всички прояви на расизъм и ще продължава да прави това. В рамката на правомощията, с които разполага съгласно Договорите, ще продължи да се бори с расизма и ксенофобията, както в самия Съюз, така и в контекста на външните ни дейности.

В рамките на Европейския съюз приехме законодателство, което забранява пряка или косвена дискриминация въз основа на расова или етническа принадлежност на работното място, в образованието и по отношение на достъпа до стоки и услуги. Законодателство забранява и дискриминацията по други признаци, включително религия, възраст, сексуална ориентация и увреждания, най-вече на работното място. Европейският съюз прие и законодателство за забрана на подбуждане на омраза в телевизионните канали, както и за инкриминиране на „публично подбуждане към насилие или омраза, насочено срещу група лица или член на такава група, определена по отношение на раса, цвят на кожата, религия, произход, национална или етническа принадлежност“. Същото законодателство счита за престъпление публичното оправдаване, отричане или грубо омаловажаване на престъпления на геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления.

Във външните си дейности Европейският съюз редовно повдига въпроса за расизма и ксенофобията в своите двустранни разговори в областта на политиката и правата на човека с трети държави като Русия и Китай. Гарантирахме също, че расизмът и ксенофобията са включени в нашите стратегии за сътрудничество като планове за действие на Европейската политика за добросъседство. Случващото се на различни многостранни форуми също не е никак малко. В рамките на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) държавите-членки координират работата си, за да гарантират, че ангажиментите, поети от 56-те държави участници в ОССЕ в тази област, се зачитат и изпълняват. Такъв е и случаят в Съвета на Европа и в по-широката рамка на Организацията на обединените нации.

Тези примери демонстрират колективния ни ангажимент за работа по този въпрос както в рамките на ЕС, така и с партньорите ни по цял свят. Конференцията за преглед в Дърбан беше част от тези по-разширени усилия. Не беше лесно и съвсем явно усилията бяха помрачени от онези, които искаха да отклонят резултатите от конференцията за собствените си ограничени политически цели. Въпреки всичко следва да приветстваме факта, че в крайна сметка вниманието беше фокусирано както към непрекъснатата необходимост от борба с расизма и ксенофобията, така и към ангажимента, който поехме и който се споделя от голяма част от нас, да изкореним този проблем.

Жак Баро, *заместник-председател на Комисията*. – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, радвам се, че имах възможността да взема участие в това разискване. Европейската комисия следеше с интерес подготовката за конференцията в Дърбан и търсенето на общо становище на Европейския съюз относно участието в конференцията.

Във връзка с това взехме под внимание призива на Парламента – на вашия Парламент – за поемането на ангажимент за участие в конференцията за преглед в Дърбан от страна на Европейския съюз в рамките на резолюцията относно напредъка на Съвета на Организацията на обединените нации по правата на човека – и най-вече ролята на Съюза – резолюция, която приехте на 19 януари.

Както знаете пет държави-членки решиха да не участват в конференцията. Комисията реши да потвърди участието си в ролята на наблюдател, тъй като споделя мнението на по-голямата част от държавите-членки, че забележките на Европейския съюз бяха запазени в документа на конференцията.

Приетият окончателен документ, който е резултат от компромис, не е идеален текст, но документът не съдържа антисемитски клевети, клевети към определена държава или регион в света или към определена религия.

Консensusното приемане на окончателния документ от 182 държави-членки на Организацията на обединените нации потвърждава ангажимента, поет от международната общност, за борба с расизма и дискриминацията в отговор на жалките опити на някои да манипулират конференцията с антисемитски цели – опити, срещу които Европейската комисия реагира енергично.

Във всеки случай събитията на конференцията за преглед по никакъв начин не отслабват дългосрочния ангажимент на Комисията да направи всичко възможно да се бори с проявите на расизъм и ксенофобия във всичките им форми. Комисията продължава да бъде решена да следва политиките си на борба с расизма, ксенофобията и антисемитизма – в рамките на Европейския съюз и извън него – посредством всички правомощия, дадени ѝ от Договорите.

Г-жо председател, госпожи и господа, трябва да заявя, че аз лично ще следя внимателно изпълнението на Рамковото решение относно расизма и ксенофобията от страна на държавите-членки. Лично ще следя транспонирането на рамковото решение и трябва да подчертая, че нашата Агенция за основните права също ще бъде инструмент за наблюдение на тези явления, които изискват решителност от наша страна.

Можем да се надяваме, че следващата конференция на Организацията на обединените нации за расизма няма да бъде помрачена от неприемливи речи, които представляват същинско подбуждане към омраза и расизъм. Въпреки това окончателният компромис от конференцията ни дава надежда за по-светло бъдеще.

Charles Tannock, *от името на групата PPE-DE.* – (EN) Г-жо председател, иранският президент Ахмадинежад неотдавна заяви на Конференцията на ООН за расизма в Женева, че Израел е расистка държава. Лесно можем да не му обърнем внимание като популист демагог, който търси публичност, но в миналото той е отправял възмутителни призови за заличаване на Израел от картата, а Израел без съмнение ще бъде първата цел на ядреното оръжие, което той така иска да създаде. Затова трябва да видим намесата му в светлината на неумолимата му враждебност към еврейската държава, която според мен с право е съюзник и силен партньор на Европейския съюз.

Във връзка с обвиненията в расизъм би било трудно да се открие държава с по-голямо етническо разнообразие и с по-малко расистки настроения от Израел, в чието общество са включени араби, арменци, друзи и други малцинства. Все още си спомням добре въздушния превоз на етиопските евреи до Израел през 80-те години на XX век.

Разбира се, Израел все още поддържа отворена имиграционна политика, основаваща се на статута ѝ на дом на еврейския народ по цял свят, но следва да разгледаме и положението на израелските араби в обществото. Те разполагат с демократични права и жизнен стандарт, които арабските държави рядко дават на своите граждани. Подозирам, че Ахмадинежад всъщност се опитва да отклони вниманието ни от ужасяващите и противни нарушения на правата на човека в Ислямска република Иран.

В Иран журналистите, които се осмеляват да критикуват режима, биват хвърлени в затвора, докато в Израел има свобода на печата. В Иран прелюбодейците, хомосексуалистите и непълнолетните нарушители на закона биват екзекутирани, включително посредством убийство с камъни, докато в Израел лицата с различна сексуална ориентация се ползват с пълната закрила на закона. В Иран малцинства като християните и бахаите редовно биват преследвани, докато малцинствата в Израел са ценени и правата им биват зачитани.

Въпреки тези факти обаче много членове на Парламента по-скоро биха критикували демократичния ни съюзник Израел, отколкото да осъдят един варварски и потенциално катастрофален режим като този в Техеран.

Израел следва да знае, че има приятели в Парламента, приятели като мен, които ценят правата на човека и отхвърлят фанатизма. Според мен е срамно, че държавите-членки на Европейския съюз изпратиха делегации на „Дърбан II“, знаейки, че президентът Ахмадинежад ще присъства и ще направи скандално изявление.

Ana Maria Gomes, *от името на групата PSE.* – (PT) Някои считат Конференцията за преглед в Дърбан за успех. Окончателният документ всъщност зачита петте забележки, направени от Европейския съюз, и отразява един истински световен консенсус, за разлика от предишните варианти, които доведоха до толкова много и напрегнати разисквания.

За съжаление, не документът е този, който ще остане запечатан в спомените на онези, които дойдоха от цял свят, за да присъстват на разискванията в Женева. Те ще запомнят предимно дълбокото разделение, което беше причинено от конференция, посветена на едно всеобхватно признание и по-точно на борбата с расизма, и което насочи вниманието на света върху себе си.

Европа отново показва крехкостта на европейското единство по най-политически поляризиращите въпроси, какъвто определено беше случаят с конференцията.

Нищо не би могло да даде по-голям знак от колективното напускане на конферентната зала от всички държави-членки на Европейския съюз в отговор на провокиращите и неприемливи предложения, направени от иранския президент, който въпреки промяната на тона във Вашингтон, продължава да насочва държавата си към неминуем сблъсък със Запада. За съжаление, някои европейски държави дори не присъстваха в конферентната зала, за да изразят неодобрението си към речта, чиято единствена цел, както спомена генералният секретар на ООН, беше да отправя обвинения, да разделя и дори да подстрекава.

Съюз означава сила, а като демонстрира разделение, Европейският съюз показва слабост. Борбата с расизма и подбуждането към омраза от президента Ахмадинежад и други заслужава повече.

Sophia in 't Veld, от името на групата ALDE. – (EN) Г-жо председател, искам да започна като направя обща забележка. Държавите не са расисти: хората са расисти. Сигурна съм, че в Иран има много хора, които не споделят възгледите на техния президент и според мен Европа пропусна добра възможност, като показва слабост, мълчание, разделение и отсъствие и не се изказа от името на тези хора в Иран, и позволи на хора като г-н Ахмадинежад да правят расистките си изказвания.

Лично аз бях против бойкотирането на конференцията, но според мен още по-лошо беше, че нямаше никаква европейска стратегия. Защо Европа беше разделена? Бих поискала обяснение от Съвета – а аз внесох предложение за изменение с тази цел към доклада Obiols i Germà, който ще разискваме по-късно – защо нямаше европейска стратегия? Защо 27-те европейски държави не могат да постигнат съгласие по стратегия? Ако и когато Договорът от Лисабон влезе в сила, което е нещо, което се ползва с подкрепата на Съвета, то тогава 27-те държави-членки ще трябва да направят по-големи усилия за изготвяне на обща стратегия.

Що се отнася до въпроса с оклеветяването на религии, аз съм изключително обезпокоена, че именно орган на ООН може да приеме резолюции, които приканват за пълна забрана на оклеветяването на религии или на обиждането на религиите. В края на краищата, разбирам, че текстът е смекчен в окончателната резолюция, но продължавам да считам за обезпокоително, че нещо такова може да дойде от страна на ООН. Виждам обаче и иронията във факта, че и в залата е все още трудно да се критикуват – не да се оклеветяват, а критикуват – религиите и в частност една основна европейска религия. С колегата ми Сарпато внесохме още едно предложение за изменение към доклада Obiols i Germà, с което критикуваме Ватикана за позицията му по отношение на кондомите в борбата със СПИН. Отново бих искала да помоля Съвета да разясни какво е било направено за изготвяне на европейска стратегия.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, отново бих искала да подчертая, че окончателният документ от Конференцията за преглед в Дърбан беше одобрен с консенсус. Въпреки че текстът не е идеален, а е резултат от сложни преговори, моето мнение по отношение на новата позиция е, че е важно да продължим разискванията на новия документ и на често обсъжданите въпроси като расовата дискриминация, ксенофобията, стигматизацията и стереотипизацията на лица въз основа на тяхната религия или убеждения.

Трябва да се включим в по-задълбочена дискусия по един неконфронтационен начин, но да реагираме остро на неприемливи изказвания и опити да се използва процеса Дърбан за изразяване на расистка идеология. Силно вярвам, че без твърда позиция на Европейския съюз по отношение на защитата на правата на човека и борбата с расизма и ксенофобията процесът Дърбан може да поеме в грешна посока.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, наистина е жалко, че жертвите на расизма и дискриминацията не бяха основна тема на конференцията в Дърбан. Това, разбира се, е заради скандалното „похищение“ на конференцията от страна на президента на Иран, което беше – и тук трябва да изразя тревогата си – капан, в който попаднаха няколко държави-членки на Европейския съюз. Това е проблемът.

Лично бих искала да благодаря на държавите-членки на Европейския съюз, че въпреки всичко поеа и продължават да поемат ангажимент; разполагаме със заключения, които са изцяло благородни, дори и да не са свършени. Също така, бих искала да чуя становището на председателството относно усилията, направени или не от държавите-членки, за да гарантират, че Европейският съюз не изглежда дезорганизиран на конференцията, положение, което беше достойно за съжаление.

Ян Кохоут, *действащ председател на Съвета.* – (EN) Г-жо председател, Европейският съюз участваше активно в подготовката на конференцията и даде своя принос при изготвянето на окончателния документ, за да го направи възможно най-балансиран и за да гарантира, че той зачита съществуващите норми на правата на човека, особено по отношение на свободата на изразяване.

Европейският съюз успя и да гарантира, че Израел не беше изрично упоменат в текста. Беше възможно да се изготви текст, който зачита нашите забележки, до голяма степен благодарение на обединените усилия на Европейския съюз, при това независимо от факта, че някои държави-членки на Европейския съюз решиха да не участват в качеството си на такива.

Трябва да бъде споменато, че държавите, които не присъстваха, не попречиха на Европейския съюз да се изкаже в това си качество на конференцията. Председателството продължи вътрешното координиране на участието на Европейския съюз, включително подготовката на две изявления от името на всички държави-членки на Европейския съюз, които бяха направени от Швеция, която ще поеме предстоящото председателство. Окончателното изявление беше направено от името на 22 държави.

След края на конференцията в Дърбан Европейският съюз ще анализира как ще продължи да подкрепя програмата Дърбан. Фактът, че пет от 27-те държави-членки в края на краищата решиха изобщо да не участват в самата конференция поставя под съмнение ангажимента на Европейския съюз относно борбата с расизма и дискриминацията в бъдеще. Ние имаме многобройни достижения на общностното право по тези въпроси, върху които ще продължим да градим. Както правилно беше посочено – и приемам това за вид критика – в края на подготовката за конференцията не можахме да намерим допирни точки. Никога не е имало допирни точки, затова и нямаше позиция на Европейския съюз преди конференцията. Чрез консенсус беше решено, че съществуват позиции на отделните държави и затова делегациите напуснаха залата в качеството си на такива.

Отново заявявам, че министрите обсъдиха въпроса на последното заседание и поука ще бъде извлечена. Ще трябва да помислим и да се върнем към този въпрос, защото Европейският съюз не пое по „героичния“ път на конференцията. Това трябва да бъде отбелязано.

Жак Баро, *застъпник-председател на Комисията.* – (FR) Благодарен съм за всичките ви изказвания. Миналия понеделник членът на Комисията Фереро-Валднер получи писмо от г-жа Пилай, Върховен комисар на Организацията на обединените нации по правата на човека, което беше изпратено на всички министри на външните работи на Съюза.

В писмото си г-жа Пилай припомни казаното от нея на 8 октомври в Брюксел, на съвместно организирана конференция на Европейския парламент за защита на активистите за правата на човека. Г-жа Пилай счита, че е важно да се възстанови определено единство във връзка със защитата и насърчаването на правата на човека в света, особено по отношение на борбата с расизма. Тя приканва всички държави-членки на Организацията на обединените нации да се присъединят към изпълнението на програмата на Организацията на обединените нации за борба с расизма, по-специално във вида, посочен в окончателния документ от Конференцията в Дърбан.

Считам, че Европейският съюз трябва да помисли обстойно какъв отговор да бъде даден на тази покана. Във всеки случай, Европейският съюз прие политика за активна борба с расизма. Съюзът трябва да продължи да бъде бдителен и ангажиран, за да могат международните усилия по този въпрос да продължат да бъдат ефективни. Лично аз споделям изразеното тук мнение: Европа, която разполага със стратегия и която не действа дезорганизирано, със сигурност ще се да може да се възползва от възможността да изрази единодушно своето неодобрение на неприемливите изявления. Нека това ни бъде за урок. Благодарен съм за казаното от председателството, че това следва да ни е за урок и че – с нови сили след ратифицирането на Договора от Лисабон – ние ще можем да направим външната политика на Европейския съюз за правата на човека, а по този начин и европейските дейности в многостранните органи, по-ефективни. По този въпрос аз мога единствено да се присъединя към изказванията на членовете на Парламента, на които съм благодарен. Отново, това трябва да ни насърчи да помислим внимателно, за да изготвим по-ефективни стратегии за в бъдеще.

Председател. – Разискването приключи.

11. Годишен доклад за 2008 г. относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази област (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по доклада (A6-0264/2009) на г-н Obiols i Germà, от името на комисията по външни работи, относно годишния доклад за 2008 г. относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази област (2008/2336(INI)).

Raimon Obiols i Germà, докладчик. – (ES) Г-жо председател, бих желал да коментирам накратко съдържанието на настоящия годишен доклад относно правата на човека по света и ролята на ЕС в тази област. Първо, искам да изтъкна, че докладът има две различни задачи: първата е да опише и оцени състоянието на правата на човека, което за съжаление в много държави и региони на света не е добро и често се докосва до или навлиза в територията на човешката трагедия; втората е да даде оценка, основана на досегашния опит на този Парламент в приемането на становища по отношение на различни проблеми, а също и на желанието от страна на докладчика да постави доклада в духа на становищата и актовете на различните институции на Европейския съюз, без да цели да акцентира върху елементите на несъгласие, а по-скоро по същество да подчертае аспектите на съгласие. Това е, защото докладчикът счита, че сближаването на позициите поражда сила и ефективност в тежката и трудна задача да се подобри състоянието на правата на човека по света.

Има и още един аспект, върху който обърнах особено внимание, а именно върху това да се опитаме да определим конкретни приоритети или с други думи да изготвим резюме на основните ръководни елементи на действията на Европейския съюз по света по отношение на правата на човека.

По този въпрос бих изложил девет пункта, които ясно бяха открити в становищата на всички колеги и в общата рамка на доклада. Първият пункт дава неотложен приоритет, ако предпочитате да използвате този малко високопарен в историческо отношение термин, на борбата за окончателното премахване на смъртното наказание навсякъде по света. Нашето разбиране е, че така както нашите предци в миналото са успели да изкоренят робството навсякъде, днес за нашето поколение е напълно възможно да постигне историческата цел – премахване на смъртното наказание по целия свят и че Европейският съюз трябва да бъде в авангарда и да играе ключова роля в решаването на този проблем.

Второ, поставя се специално ударение на това, което в доклада се нарича „феминизация“ на борбата за правата на човека. С други думи, изтъква се, че жените са тази част от човечеството, която най-много страда от накръняването на правата на човека, и че ЕС трябва да обърне по-голямо и по-специално внимание на въпросите на правата на жените. Част от този приоритет е въпросът за правата на децата, на които в доклада са посветени няколко пункта, които аз считам за доста интересни.

Трето, докладът призовава за междуинституционална синергия в Общността. Специализацията в ролите не е даденост – повече практическа политика в Съвета или евентуално в Комисията и повече принципи в Парламента – но е необходима последователност в позициите на институциите, за да се повиши ефективността.

Четвърто, спомената е необходимостта от разширяване и задълбочаване на много позитивната тенденция за развитие на диалог относно правата на човека с държави извън ЕС.

Последно, докладът споменава необходимостта да се търсят обединения с международни институции, за да се избегнат ситуации като тази в Съвета на ООН по правата на човека, където понякога представителството на Европейския съюз е в известен смисъл в малцинство.

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-жо председател, бих желал да изразя високата оценка на Съвета за работата на докладчика г-н Obiols i Germà и на парламентарната подкомисия по правата на човека. Г-н Obiols i Germà, Вие бяхте неуморен и ценен партньор в нашата колективна работа по проблемите на правата на човека през целия мандат на Парламента.

Вашият доклад ни дава възможност внимателно да разгледаме цялостната политика на Съюза в областта на правата на човека. Ние сме напълно наясно с предизвикателствата, които все още стоят пред нас в тази област. Укрепването на отношенията между институциите на ЕС ни помага да се изправим заедно пред тези предизвикателства. Докладът ни предоставя ценен инструмент да погледнем назад към постигнатото.

Докладът на Европейския парламент подчертава значението на годишния доклад на Европейския съюз за правата на човека. Нашият опит да направим доклада по-интересен, четивен и полезен отчасти успя, но разбира се, има още много да се работи за усъвършенстването му. Ще продължим да работим по това. Вашият доклад със сигурност ще ни помогне в разсъжденията как принципно да увеличим съгласуваността в политиките на ЕС по правата на човека. Обсъжданията по този въпрос продължават и искам да ви уверя, че какъвто и да е

резултатът от тях, ние ще положим всички усилия да направим нашата работа по проблемите по правата на човека по-видима. Това може да стане чрез по-ефективното използване на ресурсите на интернет или чрез по-добро популяризиране на годишния доклад.

Вие подчертахте също така, че трябва да се обърне повече внимание на ролята на ООН в тази област. Ние продължаваме да предприемаме координирани усилия на международни форуми, най-вече в Съвета на ООН по правата на човека, както беше препоръчано в доклада Andriksen, както и от Третия комитет на Общото събрание на ООН. Стремим се да подобрим усилията си за подкрепа на потърпевшите във все по-сложна среда. Това не е лесно, но бих искал да насоча вниманието ви към някои успехи.

Работихме упорито за повишаване на доверието в Съвета на ООН по правата на човека. Можем да кажем, че 2009 г. е ключова изпитателна година за функционирането на Съвета по правата на човека. Европейският съюз изигра активна роля на 10-ата сесия на Съвета по правата на човека и осигури приемането на няколко важни инициативи, като например удължаването на мандатите за Бирма/Мианмар и КНДР и резолюцията за правата на детето на ЕС заедно с Групата на страните от Латинска Америка и Карибския басейн (GRULAC). За жалост, не успяхме да подновим мандата на независим експерт за Демократична република Конго (ДРК).

Общото събрание потвърди ролята на Третия комитет за защитата и насърчаването на правата на човека и ЕС взе активно участие в 63-та сесия на Общото събрание на ООН. Това доведе до положителни резултати и по-конкретно до последващата резолюция относно смъртното наказание. Значителна част от Вашия доклад е посветена на този въпрос. Ние го поставяхме постоянно, включително на най-високо равнище, пред партньори, които споделят нашите възгледи, за да подкрепим глобалната тенденция към премахване на смъртното наказание. Тези усилия ще продължат.

Позволете ми да кажа няколко думи и за насоките на ЕС. След прегледа на насоките на Европейския съюз относно правата на човека и приемането на нови насоки относно насилието над жени, сега фокусът е върху ефективното прилагане. Като част от това, председателството направи някои предложения, като организиране на изпращане на указания до ръководителите на мисии и делегации на Комисията. Ние възнамеряваме да повдигнем този въпрос и при разговорите и консултациите си с трети държави.

Докладът обръща внимание на проблемите на правата на жените и аз знам, че г-н Obiols i Germà отделя специално внимание на този въпрос. Това е един от нашите първостепенни приоритети. Ние работим за прилагането на Резолюция 1325 на Съвета на ООН, на която гледаме като на ръководен принцип за операциите на Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) и която ни позволи да разработим рамка за интегриране на принципа на равенство между половете.

Що се отнася до защитниците на правата на човека, ЕС ще продължи да сътрудничи с организации на гражданското общество. Работата по въпроса за възможността да се разшири издаването на визи за защитници на правата на човека продължава на официално равнище в рамките на Съвета. В диалога с трети държави свободата на изразяване и поставянето на конкретни случаи ще продължат да заемат централно място в дневния ред.

По отношение на диалозите и консултациите с трети държави, ЕС ще положи всички усилия тези инструменти да се използват по все по-ефикасни начини за прилагане на нашата политика за правата на човека. По-конкретно, ние се съгласихме да проведем местни диалози с пет латиноамерикански страни – Бразилия, Колумбия, Аржентина, Чили и Мексико – и ще продължим да установяваме диалози с останалите централноазиатски държави.

Бих искал да кажа няколко думи за двадесет и седмия диалог относно правата на човека между ЕС и Китай, който ще се проведе на 14 май в Прага. Важно е да гарантираме, че нашите диалози са възможно най-продуктивни и водят до съществени резултати. Диалогът относно правата на човека между ЕС и Китай е най-продължителният диалог. Той трябва да може да приложи и отрази постигнатия напредък в начина, по който се третират въпросите за правата на човека. Нашите две институции наблюдават отблизо процесите в Китай. Различни събития, планирани през настоящата година, ще ни дадат възможност да поддържаме активно общуване с нашите партньори от Китай. Този диалог е ценен. С нетърпение очакваме да видим все по-осезаеми резултати от тези разговори.

В заключение искам да подчертая, че насърчаването и зачитането на правата на човека по света е сред основните ни приоритети във външната политика. Чрез действия и изявления и посредством различни политически диалози и операции за управление на кризи ЕС работи за все по-пълно зачитане на правата на човека по света. За да постигнем резултати, трябва да възприемем последователен подход. Този Парламент беше на предната линия в настояването за по-голяма последователност на всички равнища и ние горещо приветстваме това.

Аз по принцип съм много благодарен на Парламента за работата му и подкрепата по проблемите на правата на човека. Въздействието на наградата „Сахаров“ като инструмент за популяризиране на нашите споделени ценности е широко признато. Ние ще продължим да преразглеждаме степента, в която инструментите на клаузите, санкциите и диалозите относно правата на човека – всички те разгледани внимателно и подробно от Парламента – могат да играят ефикасна роля като част от общата външна политика и в същото време да гарантират най-високи стандарти на зачитане на правата на човека.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, за мен е огромно удоволствие да участвам в това пленарно разискване по Вашия доклад, г-н Obiols i Germà. Аз замествавам колегата, г-жа Фереро-Валднер, която е в Прага за участие в срещата на високо равнище между Европейския съюз и Канада.

Първо, искам да благодаря на г-н Obiols i Germà за качествената му работа. Благодаря за позитивния тон на Вашия доклад, който доказва многогодишните усилия на Комисията и на Съвета да прилагат препоръките на Парламента.

И в рамката на диалозите за правата на човека, и в тази на политическите диалози в международните структури институциите се стремяха да напредват, да изграждат образ на Европейския съюз като посланик – ревностен и надежден посланик – за защита и насърчаване на правата на човека, основните свободи, демокрацията и принципа на правовата държава.

Миналата 2008 година беше белязана от честванията на 60-та годишнина на Всеобщата декларация за правата на човека, която всички европейски институции отпразнуваха заедно. Това беше и годината, в която Комисията успя да изведе на преден план два приоритета, а именно жените и децата, и в която беше насърчаван междуинституционалният подход.

Ние се опитахме да приложим някои общи препоръки от предходните доклади, които бяха много добре преработени в доклада, който разглеждаме днес. Приехме да фокусираме действията си по прилагането на насоките за правата на детето върху определени държави и мобилизирахме посолствата на държавите-членки на Европейския съюз и делегациите на Европейската общност да наблюдават тези действия. Така ние поехме лидерството в борбата срещу една от най-уродливите форми на нарушаване на правата на човека и правата на детето, с други думи срещу вербуването на деца войници и страданията, причинявани на децата във въоръжени конфликти.

Позволете ми да дам няколко примера. Съюзът прие нови насоки за правата на детето на 10 декември 2007 г. В първата фаза от прилагането им вниманието ще се фокусира върху насилието над деца. Ние стартираме пилотна програма, насочена към 10 държави на различни континенти. Тези държави бяха избрани, защото техните правителства вече се ангажираха с борбата срещу насилието над деца и защото те се нуждаят от допълнителна международна помощ, за да продължат да се борят срещу насилието над деца. През юни 2008 г. Съветът на Европейския съюз преразгледа насоките относно децата, засегнати от въоръжени конфликти, за да осигури по-ефикасно и по-глобално справяне в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план с ефектите от въоръжени конфликти върху деца.

В съобщението на Комисията има специална разпоредба за децата във външните действия на Европейския съюз и се препоръчва последователен подход към утвърждаване на правата на детето и подобряване на положението на децата по света. Съобщението беше предмет на много широки консултации. В него се обръща специално внимание на неправителствените организации. На базата на това съобщение и съответния му план за действие през май 2008 г. Съветът на Европейския съюз прие заключения, целящи да подсилят външната политика на Съюза относно правата на детето.

През 2009 г. ние продължаваме по този път със следните инициативи. През месец юни Комисията ще организира Европейски форум за правата на детето в Брюксел. Форумът ще се фокусира конкретно върху детския труд. Ние ще се стремим да съберем заедно всички заинтересовани страни. Аз лично отдавам голямо значение на този форум. През месец юли бъдещото шведско председателство и Комисията ще организират форум на неправителствени организации в Стокхолм специално посветен на проблемите на насилието над деца. И накрая, през есента ще публикуваме доклад за мерките, предприети от Съюза в борбата срещу детския труд и особено тези, свързани с трафика на деца. Така че това е година, която допълнително ще развие ангажмента на Европейския съюз по отношение на децата.

А сега относно правата на жените. През последните месеци Европейския съюз засили своята външна политика за правата на жените. Новите насоки относно насилието над жени и борбата срещу всички форми на

дискриминация срещу тях препоръчват определени действия. Тези действия ще бъдат благоприятствани от ангажмента и подкрепата на мисиите на Съюза и делегациите на Комисията.

Искам да изтъкна скорошното приемане от външните министри в ЕС на глобалния подход на Съюза към прилагането на Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН. Трябва да си спомним също и позитивната реакция на генералния секретар на ООН на съвместния призив от 2008 г на г-жа Фереро-Валднер и 40 жени, заемащи важни позиции на международно равнище.

Този призив беше отправен към ООН с цел да се организира конференция на министрите, посветена на преразглеждането на Резолюция 1325. Тази конференция на министрите сега е планирана за 2010 г. Очевидно ние ще работим с бъдещото шведско председателство за изготвянето на становищата ни при прегледа на резолюцията.

Това е всичко, г-жо председател; несъмнено може да се каже още много, но аз искам още веднъж да подчертая, че укрепването на европейската политика в полза на демокрацията и правата на човека, разбира се, изисква високо ниво на синергия между институциите. Комисията е подготвена да работи съобразно това изискване. Нейното намерение е да установи тясно сътрудничество, така че нашите три институции да могат наистина да предложат взаимопомощ една на друга. Във връзка с това Европейският парламент може да играе основна роля, тъй като по дефиниция и по призвание той е най-подходящ да говори от името на потиснатите и страдащите.

Това са съображенията, които исках да споделя с вас след изказването на председателството, и сега внимателно ще слушам изказванията на членовете на Парламента.

Laima Liucija Andrikiienė, *от името на групата PPE-DE.* – (EN) Г-жо председател, бих искала да благодаря на нашия колега, г-н Raimon Obiols, за неговия доклад и резолюцията. Проектът на резолюция, който гласувахме в комисията по външни работи, беше балансиран. Постигнати са компромиси. Докладът обхваща дълъг списък с важни въпроси относно правата на човека и аз се надявам, че утре голямо мнозинство ще гласува в подкрепа на резолюцията.

Казвайки това, бих искала да изтъкна някои проблеми и едно много противоречиво изменение, внесено преди пленарното заседание. Говоря за изменението, внесено от нашите колеги от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа. След като всички сме съгласни, че нашият Съюз се основава на ценности, включително християнски ценности, как някой може да си представи, че Парламентът ще приключи мандата си, осъждайки папа Бенедикт XVI за неговите декларации? Моето мнение е, че формулировката, използвана от подписалите изменението, е абсолютно неприемлива и трябва да бъде отхвърлена.

Защитници на правата на човека, предлагам в резолюцията ние, Европейският парламент, да подновим нашето искане всички лауреати на наградата „Сахаров“, и по-конкретно Аунг Сан Су Чи, Освалдо Пая Сардинас, кубинците Дамас де Бланко и У Хиа, да получат достъп до европейските институции. Много съжаляваме, че на никого от тях не беше позволено да участва в церемонията по случай 20-та годишнина на наградата „Сахаров“.

Не на последно място е борбата срещу тероризма и правата на човека. Предлагам Европейският парламент да призове Европейския съюз и неговите държави-членки да провеждат борбата против тероризма при пълно зачитане на правата на човека и основните свободи като един от главните приоритети на Съюза и ключов елемент от външните му действия. Споменаването на конкретни имена в нашата резолюция не би било продуктивно.

Richard Howitt, *от името на групата PSE.* – (EN) Г-жо председател, позволете ми да поздравя моя приятел и колега г-н Raimon Obiols i Germà за доклада. В това разискване в края на петте години на настоящия Парламент, като един от парламентарните докладчици по предходни годишни доклади относно правата на човека и като заместник-председател от групата на социалистите на нашата комисия по правата на човека, аз искам да коментирам пред залата постигнатото досега.

Считам, че добре координирахме работата си с делегациите на Парламента, така че членовете на Европейския парламент поставиха трудни въпроси пред правителствата чрез нашите представителства по света – процес, в който аз съм горд, че участвам лично: от Колумбия до Турция, от Грузия до Хърватия. Аз съм много горд с работата на комисията и на членовете на Парламента по отношение на изграждането на демокрацията и наблюдаването на изборите. За мен собственият ми опит в Афганистан, Демократична република Конго, Палестинските територии и Ангола представлява някои от най-специалните ми преживявания през последните пет години.

Аз съм много горд с факта, че ангажирахме и представявахме Парламента – мисля отлично – по отношение на Съвета за правата на човека в Женева. Считаю, че там наистина повлияхме. Опитвахме се да отделим Европа от блоковото мислене за достигане до други региони по света и, разбира се, работихме в тясно сътрудничество със специалните представители и докладчици, включително скорошното посещение (за чието организиране и аз помогнах) на специалния представител на ООН за бизнеса и правата на човека – проблем, който е моя страст.

Доволен съм, че участвах и бяхме водещи в кампанията за присъединяване на Европейските общности към инструмент за правата на човека – Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания. Доволен съм, г-н член на Комисията, че въпреки първоначалната опозиция от страна на Комисията, Парламентът настоя за поддържането на отделна инициатива относно демокрацията и правата на човека, така че нашето финансиране за правата на човека да е прозрачно, забележимо и да продължи дори за държави, където управляващите режими се съпротивляват срещу правата на човека.

В тази зала ние често сме хвалени за нашата работа относно правата на човека, но аз приветствам смелостта и куража на защитниците на правата на човека, с които ежедневно се срещаме и разговаряме, които излагат живота си на опасност заради ценности и стандарти, които са всеобщи в нашия свят и са скъпи на всички ни.

Jules Maaten, *от името на групата ALDE.* – (NL) Г-жо председател, винаги е трудно да се открият няколко от многобройните пунктове в резолюция като тази. Докладчикът обаче е свършил отлична работа и въпросите, които той току-що постави, като този за смъртното наказание, наистина трябва да останат абсолютен приоритет във всички наши усилия в областта на правата на човека. Той е напълно прав.

Мисля също, че прекалено дълго време на темата за участието на жените в решаването на проблемите за правата на човека се обръщаше твърде малко внимание, разбира се, ако разглеждаме ролята на жените като „защитници на правата на човека“. По отношение на този въпрос моята група няма да отиде толкова далеч, че да се занимава с проблемите относно употребата на сексистки език. Аз не считам, че вие можете да решите такива проблеми чрез агитаторски или политически коректен език, но е правилно, че този проблем беше включен в дневния ред.

Същото се отнася и за децата. В резолюцията са казани някои много добри неща за децата и аз имам пред вид конкретно текста за детския секс туризъм. Във връзка с този конкретен въпрос, ние заедно с няколко други членове на Парламента стартирахме кампания в интернет, в която вече се включиха 37 000 души. За съжаление, все още има случаи, при които стотици европейци ежеседмично летят до Югоизточна Азия, Латинска Америка и Африка, за да блудстват с деца там – понякога с много малки деца – и наистина е крайно време Европа да предприеме действия на този фронт.

Радвам се, че днес членът на Комисията Баро е тук сред нас, защото именно той подкрепи и внесе някои много добри предложения. Според мен това е важен сигнал.

Правата на човека са все още нещо като „Пепеляшка“ на европейската външна политика. Ако погледнете нашата външна политика, ще видите, че тя все още в голям степен е доминирана от въпроси като улесняване на търговията и други подобни. Считаю, че на правата на човека трябва да се даде много по-висок приоритет. Освен това бих призовал Комисията в частност да обърне повече внимание на цензурата в интернет, защото по този въпрос колеги от четирите големи групи в залата стартираха инициатива за закон за глобална онлайн свобода, основана на предложенията на Конгреса на САЩ.

Разбирам, че някои членове на Комисията, като например г-жа Рединг и г-жа Фереро-Валднер, са проявили интерес към това. Надявам се, че наистина ще достигнем до конкретни предложения по този въпрос, защото колкото и да е важно незабавното плащане в брой, ние също трябва да се подготвим да подкрепим нашия европейски подход към правата на човека и демокрацията.

Konrad Szymański, *от името на групата UEN.* – (PL) Г-жо председател, ние още веднъж разглеждаме доклад за правата на човека, написан под диктата на идеологията. Идеологията на днешната левица е напълно слъпа за проблемите на религиозната свобода в различни части на света. Християни са преследвани в Китай, Индия, Иран, Виетнам, Русия, а напоследък и в Пакистан. Въпреки ясните разпоредби на член 18 от Всеобщата декларация за правата на човека и член 9 от Европейската конвенция, левицата не се интересува от религиозната свобода. Вместо това идеологията на левите патологично се концентрира върху принципа за отсъствие на дискриминация по отношение на сексуалните малцинства, който не се отстоява така силно в международното право.

Предложението на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа да се атакува светият отец Бенедикт XVI за изявленията му в Африка е истински курioз. Изглежда либералите са забравили за принципа на разделение на църквата от светския живот, за който преди често ни припомняха. Оказва се, че днес либералите искат подчиняване на религиозните институции на държавните и обществени органи. Това искане е насочено срещу свободата на църквата и свободата на словото, и приемането на това предложение означава, че ние ще гласуваме против настоящия доклад.

Hélène Flautre, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-жо председател, годишният доклад, подготвен от г-н Obiols i Germà, е отличен. Неговата цел, както и тази на всички действия, предприети през мандата на настоящия Парламент от комисията по правата на човека, е да запълни празнината между думи и дела във външните действия на Европа и да изкорени всички несъответствия и слабости в нашата политика, като започнем с държавите-членки, които често са в противоречие с международното право. Достатъчно е да споменем отношението към емигрантите, сътрудничеството с тайните полети на ЦРУ или неуспеха в ратифицирането на международни конвенции.

Изискванията на Съвета също са непоследователни. Как можем да си обясним, че Съветът все още не е дал зелена светлина за прилагането на член 2 от Споразумението за асоцииране с Израел след повтарящото се насилие, на което сме свидетели? Нашите политики са разпокъсани. Ето защо често им липсва глобална перспектива и интегрираност, а нашите инструменти не са рационализирани и подредени последователно. Представете си това: Съветът публикува съобщение, с което приветства своята подкомисия по правата на човека за Тунис, макар че в тази държава ние все още не можем да подкрепим активните защитници на правата на човека, заради бариерите, които тя поставя.

В последователните ни доклади по собствена инициатива ние направихме редица конкретни препоръки, като изготвянето на стратегии за правата на човека по държави и по-прякото участие на членовете на Парламента в политиките, и успяхме да преместим границите. Например, насоките относно изтезанията.

Днес активните защитници на правата на човека са по-добре защитени и аз приветствам факта, че сега клаузите за правата на човека се разглеждат в Съвета и в Комисията. Нещо повече, по този повод искам да изтъкна, че нашето желание е клаузата да бъде редактирана. Бихме искали механизъм, който да регулира откриването на диалог и систематичното му присъствие във всички споразумения на Европейския съюз.

От пет години ние сме готови да започнем работа със Съвета и Комисията за усъвършенстване на политиката на Съюза. Днес задачата вече се изпълнява и аз бих искала горещо да им благодаря, тъй като тяхната и на колегите възприемчивост беше от основно значение за успеха и за повишеното доверие, което днес имаме в тази област.

Erik Meijer, *от името на групата GUE/NGL*. – (NL) Г-жо председател, ние все още сме свидетели на факта, че в света извън Европа правителствата избиват хора заради дела, които ние не считаме за наказуеми или най-много заслужават леко наказание. Все още има режими, които се държат за властта, като прибегват до насилие, все още има хора, срещу които се упражнява дискриминация, и все още има хора, които живеят в мизерни и унижителни условия под линията на бедността.

Все още има групи население без собствена държава, които чувстват, че правителствата на държавите, в които се намират, биха предпочели те да напуснат държавата, за да отстъпят място на хората, които принадлежат към групата на мнозинството. Има правителства, които не се интересуват от определени дялове от своето население и които отказват да се занимават с техните проблеми.

Ние в Европа сме съгласни, че това е неприемливо, но продължаваме да използваме двойни стандарти. Държави, на чието приятелство държим, защото те са големи, икономически силни, важни търговски партньори или съюзници, могат да успеят повече от малките и слаби държави. Трябва да сложим край на това. В противен случай надеждността на нашата статистика за злоупотребите с правата на човека ще бъде поставена под въпрос.

Bastiaan Belder, *от името на групата IND/DEM*. – (NL) Г-жо председател, като докладчик, отговорен за наблюдението на отношенията между Европейския съюз и Китай, аз съм особено доволен да видя, че параграфи 80 и 87 от настоящия доклад отделят съществено внимание на сериозността на състоянието на правата на човека в Китай. Има обаче едно сериозно нарушение на правата на човека в Китайската народна република, което не е включено в доклада, а именно политическата злоупотреба с психиатрията срещу дисидентите.

Това изопачено здравеопазване носи името „an kang“, което, твърде печално, означава „здраве чрез почивка“ и наистина, ако съспите хората чрез транквиланти, те ще бъдат кротки. Официално Китай ожесточено отрича

всички твърдения относно системата „anhang“, споменати в моя доклад. Въпреки това с нетърпение очаквам да получа информация от Комисията относно политическата злоупотреба с психиатрията от страна на Пекин.

Беше ми много интересно да чуя, че чешкото председателство току-що е обявило, че през следващата седмица ще се проведе среща за правата на човека. Следователно бих помолил чешкото председателство да включи въпроса за политическата психиатрия в Китай в дневния ред на тази среща. Бих бил благодарен за това, особено в светлината на отричането от страна на Китай.

Г-жо председател, бих искал да завърша с това, че преди една година лично посетих Китай и преживях неща, през които преминават членовете на местните протестантски църкви. Всеки от тях, който покаже намерение да разговаря с чужденец, бива наказан с продължително задържане в полицията или превантивно сплашване. За щастие тримата китайци, с които разговарях по-късно, бяха освободени сравнително бързо.

Явления като това могат да бъдат предотвратени, когато Комисията и Парламентът предприемат адекватни действия, както каза г-н Jarzembowski. Благодаря му, че го спомена. За мен това е убедително доказателство, че Европейският съюз може да бъде ефективен, когато става дума за защита на правата на човека. Това ни дава надежда за бъдещето.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Г-жо председател, представеният от г-н Obiols i Germà доклад относно правата на човека по света показва цялостния и постоянен ангажимент на Парламента към каузата за правата на човека по света; както съм казвал по други поводи, този ангажимент не трябва да се прилага само по отношение на един район, държава или континент, а трябва да е от глобално и всеобщо естество.

Докладът за състоянието на правата на човека ни запознава със ситуацията в държави като Иран, Китай и Русия, в Гуантанамо и в други държави като Куба, където упражняването на основни права не беше позволено. Въпросният проблем касае забраната за организацията „Жени в бяло“ (Damas de Blanco) да дойдат да получат наградата „Сахаров“, да влизат и излизат свободно от собствената си държава; подобни неправди се случват и в други държави, като Никарагуа и Венецуела, които ще бъдат предмет на отделна резолюция, която ще се гласува утре. Тази ситуация ни показва колко сме далеч от постигането на зачитане на правата на човека във всички региони на света въпреки нашите усилия.

Г-жо председател, бих искал да се спра на изменението, внесено от мои колеги, с което се иска Парламентът да заклеми главата на институцията, която, при всички грешки, които може би е извършвала в продължение на две хиляди години и за които по много поводи са поднасяни извинения, се отличава с действително решителна защита на човешкото достойнство. Фактът, че папата, като духовен водач на стотици милиони хора и като глава на суверенна държава, не може да изкаже мнението си по чувствителен актуален проблем искрено, без да бъде заклеен за това, честно казано ми се струва проява на липса на толерантност. Г-жо председател, считам, че изменението е нелепо.

Работил съм с авторите на това изменение при други случаи, но считам, че сега, при внасянето на изменението, те объркват прилагателни и съществителни, второстепенното с основното. Аз мисля, че основното е да се уважават мненията на другите, дори когато се различават от нашето, без никой да бъде осъждан, и г-жо председател, това означава също да не се обърква сянката на една картина със самата картина.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Г-жо председател, разискването в Европейския парламент за правата на човека по света е една от върховите точки в политическия процес. Съюзът обаче може да упражни влиянието си във връзка със защитата на правата на човека по света само ако самият той служи за пример в тази област.

Включването на клауза за правата на човека във всички преговори е голяма победа, но резултатите трябва редовно да се оценяват, така че да могат да се коригират политиките и инициативите.

В общия контекст премахването на смъртното наказание и изтезанията все още е наш основен приоритет и Съюзът трябва да разшири дейността си в тези области. И накрая, не трябва да забравяме, че 2008 г. завърши с трагичните събития в Газа, където правата на човека бяха очевидно нарушени, а израелските сили използваха експериментални и забранени оръжия.

Като Европейски парламент ние имаме задължение да призовем за светлина по проблема, от близо да наблюдаваме разследването и да настояваме за определяне на отговорността за нарушаването на международното хуманитарно право. Международната общност не трябва да проявява ни най-малка търпимост към военните престъпления, независимо къде и от кого се извършват. В заключение искам да благодаря на нашия докладчик за отличната работа.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, аз също искам да поздравя докладчика, г-н Obiols i Germà, за много добрия доклад.

Нещата изглеждат много зле що се отнася до правата на човека в много държави по света. Това се отнася също и за Европа – Беларус например. Европейският съюз следователно трябва да удвои усилията си, като прилага своята политика за правата на човека във всички области и като поставя ясни стандарти. Нашето разбиране е, че правата на човека са неделими. Това може да се вземе предвид например при преговорите за ново споразумение с Русия чрез обвързваща клауза за правата на човека, която ще окаже влияние във всички аспекти на преговорите.

Бих искал още веднъж да предложа подкомисията по правата на човека да се преобразува в постоянна комисия.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, състоянието на правата на човека по света изглежда мрачно и в това отношение се споменават няколко големи държави, важни партньори на ЕС. Следователно, много е важно парламентарната резолюция да настоява за по-голямо внимание към правата на човека, особено политическите права, в процеса на преговорите и прилагането на двустранните търговски споразумения, дори когато са сключени с важни търговски партньори.

И така, въпросът е: какво можем да направим на практика? Може би трябва да започнем с опит да се разграничим от идеите на Шрьодер за Европа. Въпреки това демократичните държави не могат да избегнат своята част от отговорността за тъжната ситуация в големи части от света.

Да вземем Русия. Заключение на Парламента за консултациите по правата на човека между ЕС и Русия е унищожително. ЕС не успя да внесе каквато и да било промяна на политика в Русия, конкретно във връзка с независимостта на съдебната власт, отношението към защитниците на правата на човека и политическите затворници. Случаят Ходорковски е просто символичен. Един месец от втория му процес показва мащаба на промените, които са се случили през последните шест години. Правосъдието по наказателните дела е изцяло подчинено на държавната власт.

Накрая бих искал да подчертая посланието на Парламента към Съвета да отговори изрично, особено на спешните резолюции на Парламента. Европейският парламент по най-добрия възможен начин възпитва демократичното съзнание на нашата планета. Той реагира бързо и решително на човешките трагедии по целия свят. За да имаме реално въздействие върху състоянието на правата на човека, обаче, очакваме бързата и положителна реакция на Съвета. Това често е проблем между ценности и икономически интереси.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи призовава китайското правителство и Китайската комунистическа партия да проведат предстоящия диалог за правата на човека по конструктивен начин. Това значително ще облекчи отношенията между ЕС и Китай. Ние имаме действителен интерес от подобряването на двустранните отношения. Този диалог обаче трябва да се води честно. Следователно ние ще трябва да поддържаме нашите законни искания относно Китай. По наше мнение пропагандаторът на гражданските права Ху Дзия трябва да бъде освободен незабавно. Разговорите с Далай Лама, религиозния лидер на Тибет, трябва да бъдат подновени. Китайската зона в Тибет трябва да бъде отворена за журналистите и специалистите на ООН по правата на човека.

По мое мнение при организирането на олимпийските игри Китайската народна република показва, че би могла, например, да даде повече свобода на печата, като при това запази стабилността на държавата. Сега тя следва да прояви кураж да започне реформи по отношение на трудово-възпитателните лагери, правата на обвиняемите, смъртното наказание, религиозната свобода и свободата на сдружаване. Тя следва наистина да се заеме с въпроса за тези права и да проведе разговори с нас.

Robert Evans (PSE). – (EN) Г-жо председател, моите поздравления към докладчика и другите колеги. Но този доклад трябва да бъде повече от думи, подредени в документ. Той трябва да бъде доклад за действие. Параграф 1 гласи: „счита, че е необходимо ЕС да пристъпи към осъществяване на последователна и съгласувана политика за оказване на подкрепа и насърчаване на правата на човека по света“ и да провежда тази политика „по-ефективно“. Аз искам да обърна внимание на ситуацията в Шри Ланка и няколко точки от доклада са приложими за случая там.

Параграф 63 се отнася до вербуването на деца войници, което аз, а сигурен съм и други колеги, осъждаме. Мисля, че параграф 48 се отнася до смъртното наказание. От началото на годината около 5 000 цивилни граждани са убити в резултат от атаките на правителството на Шри Ланка на собствената им територия – равносилно, бих казал, на смъртното наказание и смъртта на невинни граждани. Правителството на Шри

Ланка и неговите военни сили са обвинени в редица злоупотреби с правата на човека по отношение на собствения си народ – от бомбардирането на болници и употребата на незаконни оръжия до отричането на хуманитарни и медицински...

(Председателят отнема сумата на оратора)

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Г-жо председател, добре разбирам мотивите на моите колеги от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа за внасянето на изменение 2 относно борбата срещу СПИН и подчертавам, че по принцип аз споделям тези мотиви.

Въпреки това аз съм против изменението. Католическата църква е независима от държавите-членки и има правото да се бори срещу СПИН по свой начин, дори ние да считаме, че това може да се прави и по-добре.

По същество не е справедливо и не е разумно да започваме жестока атака срещу папата точно преди европейските избори. Това би могло да предизвика по-дълбоко разделение в нашите общества и да накара много хора да поставят под въпрос ползата от своето участие.

Грубото заклеяване от Парламента на духовния водач на милиони вярващи би било сериозна грешка.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) Като човек, много добре запознат с положението в Куба, искам да изтъкна някои факти относно тази страна. Счита за много важно да се запазят членове 84 и 96 от доклада. В член 84 Европейският парламент отново потвърди позицията си във връзка с кубинските лауреати на наградата „Сахаров“ Освалдо Пая Сардинас и организацията „Жени в бяло“. Член 96 приветства поставянето на началото на диалога по въпросите за правата на човека с държавите от Латинска Америка и изисква от правителството на Куба да освободи всички политически затворници и да зачита правата на човека.

Искам да изтъкна също, че таблицата към доклада съдържа само два случая на нарушаване на правата на човека в Куба, а могат да се добавят още десетки. Например, 49-годишният Либрадо Линарес Гарсиа, жертва на „черната пролет“ и съпруг на една от „жените в бяло“, който е в затвора, страда от редица заболявания, включително инфекция на очите, която е причинила постепенна загуба на зрението на едното око, а сега е засегнала и другото око. На този човек не е оказана медицинска помощ в затвора.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Г-жо председател, за да имаме основание да бъдем критични към другите, трябва да бъдем критични преди всичко към себе си. Във връзка с това, когато заклеяваме нарушаването на правата на човека по света, винаги трябва да имаме пред вид нарушенията на правата на човека, които се случват в ЕС.

Позволете ми да ви припомня два примера. Първо, Турция – страна кандидатка за членство – през последните 35 години държи северната част на Кипър във военна окупация и насилствено е изселила от домовете им около 200 000 души. В окупираната от турската армия кипърска територия повече от 500 християнски църкви и манастири са подложени на разрушение и стотици християнски гробове са осквернени. Днес 1 600 граждани на ЕС все още са в неизвестност след турската инвазия в Кипър през 1974 г.

Второ, Обединеното кралство. Държава-членка държи под върховната власт на своята корона две колонии в Кипър – базите Акротири и Декелия. Хиляди цивилни – граждани на ЕС – които живеят в тези области, са подложени на...

(Председателят отнема думата на оратора)

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Г-жо председател, малко съм изненадана от квалификацията на внесеното от мен изменение като „нелепо“ и „неприемливо“. Не мисля, че някой е недосегаем за критика – включително и папата – а в тази зала ние винаги остро сме критикували ограничаването на свободата на словото от времето на администрацията на Буш в САЩ, което не касае изявленията на папата. Папата следва да знае, че той е много важен, влиятелен религиозен лидер и че неговите думи имат тежест и могат пряко или косвено да доведат до смърт, причинена от СПИН, за хиляди и дори милиони хора. Мисля, че единствено правилното е тази зала да го критикува.

Второ, ЕС винаги е бил движеща сила по отношение на правата на човека, но ние губим доверие. През последните осем години, заради подкрепата ни за начина, по който САЩ водеха борбата с тероризма, ние изгубихме моралния си авторитет. Мисля, че е крайно време ЕС да последва примера на администрацията на Обама и да изясни ролята си в борбата срещу тероризма.

Ян Кохоут, *действащ председател на Съвета*. – (EN) Г-жо председател, преди да започна заключителните си бележки, бих искал да информирам почитаемите членове на парламента за резултатите от дискусиата в чешкия Сенат относно Договора от Лисабон.

Щастлив съм да ви съобща, че мнозинството от сенаторите гласуваха „за“ Договора от Лисабон.

(*Ръкопляскания*)

Много благодаря. Това е радостен момент за нашето председателство.

Връщайки се към темата, позволете ми още веднъж да благодаря на докладчика за неговата работа при трудното изготвяне на доклада. Той определи няколко приоритета, на които искам накратко да се спра в своите бележки.

Относно смъртното наказание – ясно е, че нашето поколение трябва да постигне премахването му.

Относно правата на жените – считам въпроса за много важен, особено в светлината на нарастващия ангажимент на ЕС в операциите и мисиите на Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) в райони, където жените са застрашени и са жертви на най-тежките нарушения на правата на човека. Имам пред вид конкретно Република Конго и Афганистан, където имаме мисии на ЕС и където определено трябва да направим всичко възможно да подобрим ситуацията.

Едно от ключовите вътрешни предизвикателства пред нас е по-доброто интегриране на правата на човека в ЕПСО и Общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС), което беше споменато и по време на разискването. Председателствата, заедно с личния представител за правата на човека на генералния секретар и върховен представител, продължиха да работят по интегрирането на правата на човека в съответни географски и тематични работни групи и в политически диалог.

Председателството продължава усилията на предходните председателства да насърчават интегрирането на правата на човека в дейностите на специалния представител, както и в операциите на ЕПСО. В този контекст личният представител на г-н Солана, г-жа Кюнка, организира семинар със специалните представители на ЕС и върховните представители по фокусни точки, предназначен да предостави инструменти, които да им помагат в ежеднезната им работа по насърчаването на правата на човека.

Не на последно място определихме борбата за всеобщи права на човека като едно от основните предизвикателства, пред които се изправяме на международни форуми.

Считам, че трябва да удвоим усилията си за достигане до правителствата. Трябва да подкрепяме нововъзникващите организации на гражданското общество и защитниците на правата на човека, които са най-добрите адвокати на защитата на правата на човека във вътрешен план. Демокрациите дължат много на зараждащите се граждански движения, които, подобно на Харта 77 навремето в моята родина, биха могли да способстват за промяна.

Жак Баро, *застъпник-председател на Комисията*. – (FR) Преди всичко искам да приветствам добрата новина, идваща след серия пречки, тъй като тя отваря пътя пред Договора от Лисабон, който ние толкова желаем и който включва – и аз не забравям това по време на настоящото разискване – Хартата на основните права.

Исключително съм благодарен също, че Европейският парламент по някакъв начин се превърна в място за отзвук за всички законни искания, свързани със защитата на правата на човека. Трябва да кажа, че ние в Европа сме доволни да имаме толкова чувствителен Парламент към всички проблеми по света, свързани с правата на човека, правата на детето и правата на жените, подложени на насилие и дискриминация.

Вие споменахте всички текущи задачи, произтичащи от отличния доклад на вашия докладчик г-н Obiols i Germà, на когото искам още веднъж да благодаря. Искам да кажа колко много желаем сътрудничеството с Европейския парламент да продължи, а г-жа Фереро-Валднер вероятно по-добре от мен ще да изрази степента, до която външната политика на Европейския съюз следва да бъде вдъхновена от редица ценности – ценностите, които Европейският парламент току-що припомни в различните изказвания.

Ще ми позволите на свой ред да изразя категоричната си неприязън към смъртното наказание и към изтезанията. По този въпрос искам същевременно да подчертая, че Европейският съюз е доволен да види, че днес Съединените американски щати и президентът Обама прекратяват някои екзекуции, които може да са били извършени в борбата срещу тероризма. Това е важна новина и следва допълнително да засили нашата решителност да се борим срещу всички форми на изтезания по света. Това е много скъп на сърцето ми личен ангажимент.

Искам също така да подчертая ролята на Европейския съюз в много мисии за подпомагане и наблюдение на избори, което, разбира се, помага за защитата и насърчаването на демокрацията по света. Известна ни е връзката между демокрацията и правата на човека. Считам, че това също прави чест на Европейския съюз.

Бих могъл да отговоря на по-конкретни въпроси относно децата. Комисията прие прегледа на рамковото решение относно сексуалната експлоатация на деца, така че наред с други неща – тъй като в едно от изказванията стана дума – нашите държави-членки ще могат да преследват секс туризма, дори когато той не се извършва в Европа. Това ще отвори път за силно желаната операция по уреждането на изостаналите въпроси в тази област.

Нямам възможност да дам всички отговори, които отличните изказвания заслужават, г-жо председател, но трябва да благодаря на Европейския парламент за изключителната му бдителност в тази област, което категорично показва най-доброто от нашата Европейска общност – нашата привързаност към общите ценности.

Raimon Obiols i Germà, докладчик. – (ES) Г-жо председател, искам много накратко да отбележа две неща. Първото е, че що се отнася до правата на човека, най-добрата политика несъмнено е тази, която може да обедини хората; следователно, ако докладът съдържа едно послание, което е по-важно от останалите, то това е посланието за единство. Това преди всичко означава единство между държавите-членки на ЕС, тъй като напоследък имахме проблеми в това отношение, които би трябвало да бъдат решени възможно най-бързо; на второ място, означава единство между институциите; и на трето място – единство или конвергенция между подходите и фокусните точки.

Между практическата политика („realpolitik“), която извърща поглед, когато е налице нарушаване на правата на човека под въздействието на други интереси, и равнодушието има път на политическа воля и политически разум, който ние трябва да следваме.

Второ, естествено, ако ние сме за ефективността, постигната чрез единство, мнозинството на гласувалите в подкрепа на доклада утре ще бъде много голямо и неговото прилагане в бъдеще ще бъде още по-ефективно. По този въпрос искам да кажа, че при гласуването на измененията основният приоритет трябва да бъде търсене на най-широкото възможно мнозинство в залата; не поради лични причини, тъй като докладите не са защитени от авторско право, а поради желание за политическа ефективност в бъдеще.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Преди да преминем към следващия доклад, искам да се възползвам от факта, че председателствам заседание за последен път и че това фактически е доклад, в който участва собствената ми комисия, затова, госпожи и господа, искам да се възползвам от вашето присъствие, за да кажа какво удоволствие беше за мен да работя с вас през последните 10 години, последните пет от които бяха изключителни.

Искам специално да благодаря на члена на Комисията Баро, който любезно ни подкрепяше – бих казала с неговия любезен авторитет. Особено съм благодарна също и на председателя на нашата комисия, г-н Deprez, и на всички мои колеги.

Няма да споменавам всеки от вас, но г-жа HennisPlasschaert е тук, г-жа in't Weld е тук, г-жа Lambert е тук и г-н Busuttil, г-н Masip Hidalgo и г-жа Dührkop Dührkop също са тук; наистина искам да благодаря на всички вас и да ви кажа довиждане. Вероятно ще имам възможност да ви видя отново. Но този път няма да председателствам. Мисля, че ще поема отговорността за встъпленето, а след това г-н McMillan-Scott ще продължи.

Така че, ако не възразявате... Благодаря.

(Ръкопляскания)

Писмени изявления (член 142)

Kinga Gál (PPE-DE), в писмена форма. – (HU) Г-н председател, госпожи и господа.

Оценката на състоянието на човешките права през 2008 г., с фокус конкретно върху съответната политика на ЕС, все още буди загриженост.

По този въпрос бих искала да подчертая положението с правата на децата, което е глобален проблем. За да осигурим зачитането на правата на детето, ние трябва не само да се концентрираме върху нарушаването на

конкретни права, но и върху непреките заплахи, като например престъпленията в интернет или насилието в медиите.

Нашата политика за правата на човека трябва да се основава на признанието, че нарушаването на правата на човека не е нещо, което обичайно се случва в друга, външна държава. За съжаление, понастоящем има много такива инциденти в границите на ЕС.

Бих искала конкретно да спомена събитията на 23 октомври 2006 г. в Будапеща, когато бяхме свидетели на масово нарушаване на правата на човека, когато полицията упражни насилие над невинни хора, присъстващи на мирно възпоменание. Свидетелства за всичко това представя и фотоизложба, която сега може да бъде посетена тук, в Парламента.

Трябва да направим всичко възможно такива инциденти да не се повтарят и трябва да осъзнаем, че дори в Европейския съюз ние трябва да продължим да водим ежедневна борба в подкрепа на зачитането на основните права на човека, свободите, демокрацията, свободата на словото и принципите на правовата държава.

12. Създаване на Европейски фонд за бежанци за периода от 2008 до 2013 г. (изменение на Решение № 573/2007/ЕО) - Минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище (преработена) - Разглеждане на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (преработен) - Система „Евродак“ за сравняване на дактилоскопични отпечатыци (преработен) - Създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване относно:

- доклада (А6-0280/2009) от г-жа Bárbara Dührkop Dührkop от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Решение № 573/2007/ЕО за създаване на Европейски фонд за бежанци за периода от 2008 до 2013 г. относно премахване на финансирането на някои дейности на Общността и промяна на границата за финансиране на тези дейности (COM(2009)0067 – С6-0070/2009 – 2009/0026(COD)),

- доклада (А6-0285/2009) от г-н Masip Hidalgo, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище (преработена) (COM(2008)0815 – С6-0477/2008 – 2008/0244(COD)),

- доклада (А6-0284/2009) от г-жа Hennis-Plasschaert от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна или от лице без гражданство (преработен) (COM(2008)0820 – С6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

- доклада (А6-0283/2009) от г-н Рора, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на система „Евродак“ за сравняване на дактилоскопични отпечатыци с оглед ефективното прилагане на Регламент (ЕО) № [...] [за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна или лице без гражданство] (преработен) (COM(2008)0825 – С6-0475/2008 – 2008/0242(COD)) и

- доклада (А6-0279/2009) от г-жа Lambert, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището (COM(2009)0066 – С6-0071/2009 – 2009/0027(COD)).

Bárbara Dührkop Dührkop, докладчик. – (ES) Г-жо председател, за мен е чест да открия настоящото общо разискване по пет много важни доклада относно създаването на обща европейска политика в областта на убежището.

Моят доклад се ограничава до изменението относно създаването на Европейски фонд за бежанци (ЕФБ) с оглед пренасочването на средства за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, която да има институционален статут на регулаторна агенция. Една от отговорностите на агенцията ще бъде да насърчава и разширява практическото сътрудничество между държавите-членки, за да подпомага реализацията на системата за общо европейско убежище.

Тъй като някои от сега поставените задачи, финансирани от ЕФБ, вече ще бъдат изпълнявани от службата – това се отнася, например, за насърчаването на добрите практики, преводаческите услуги и подкрепата за разработването и прилагането на обща статистика с цел прозрачност и стабилно управление на ресурсите – е необходимо част от средствата от ЕФБ да бъдат прехвърлени към службата.

Настоящите правила определят 10 % от ресурсите на фонда да бъдат насочени за тези задачи. Комисията ни предлага този процент да бъде намален до 4 % и разликата в ресурсите да бъде прехвърлена на новата служба. По този начин средствата за фонда за периода 2008-2013 г. ще бъдат намалени от 628 млн. евро на 614 млн. евро. Ние сме съгласни с Комисията, че тези средства са достатъчни за първата фаза на фонда до 2013 г., за когато е планирана ревизия.

Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи счете за уместно да ми повери желаната задача да аргументирам целесъобразността на създаването на тази служба. Предложението беше единодушно подкрепено от двете заинтересовани комисии: комисията по граждански свободи и комисията по бюджети. Въпреки че, както знаем, Парламентът с неохота приема създаването на нови агенции, като бюджетен орган неговата основна загриженост е за правилното и разумно управление на предоставените средства, в този случай за осигуряването на практическо сътрудничество между държавите-членки в областта на убежището.

Всички знаем, че броят на приеманите молби за убежище значително варира в държавите-членки, което води до множество управленски затруднения за приемащата държава-членка. Това е особено вярно за държавите, разположени по южните граници на Европейския съюз, които редовно се оказват залети от голям брой хора, изненадващо пристигнали до техните граници, с оглед и на факта, че е необходимо да определят кои сред всички тези хора имат нужда от закрила.

Предлагането на подкрепа по отношение на пренасочването и доброволния вътрешен трансфер на търсещите убежище са най-доброто доказателство и израз на солидарност, които държавите-членки трябва да демонстрират. Това е и следва да бъде главната цел на създаването на тази служба.

Г-жо председател, това е край на моето изказване по въпроса, който сега разглеждаме, и като Вас, и аз бих искала да посветя няколко минути, последните ми, за да кажа няколко думи на раздяла.

Това е моето последно изказване на тази пленарна сесия. Като Вас, г-жо председател, и аз бих искала да благодаря на всички членове на Парламента, на колегите от моята група, на председателя на комисията по граждански свободи и на колегите от комисията за сътрудничеството, на което се радвахме през последните години. Ние водехме разисквания и не винаги бяхме на едно мнение, но аз вярвам, че в крайна сметка винаги сме свършвали добра работа, която да внесем на пленарно заседание.

Г-жо председател, когато дойдох тук за първи път преди 22 години, аз пристигнах в Европейската икономическа общност с нейните 12 държави-членки. Щастлива съм, че сега оставям един Европейски съюз с 27 държави-членки. Беше истинска привилегия да бъда в сърцето на европейската интеграция. Това беше уникален и забележителен опит. Г-жо председател, аз също вярвам, че един от най-големите успехи беше постигането на „никога отново“, което беше в корените на създаването на европейското обединение; мисля, че можем да се поздравим за това.

Напускам много щастлива заради възможността, която имах, да придобия този опит и наистина ви моля за разбиране, защото сега ще отсъствам от настоящото разискване. Връщам се в страната на баските, където се случват исторически събития: след 30 години на националистическо баско управление, сега ще имаме социалист президент на Баската автономна област – Patxi López – и аз бих искала да представя моята политическа група утре при встъпването му в длъжност.

Много ви благодаря и довиждане за последен път.

(Ръкопляскания)

Antonio Masip Hidalgo, докладчик. – (ES) Г-жо председател, комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи посети центрове за имигранти в различни части на Европа – както с готовност постъпихте

и Вие самата, г-жо председател – и наблюдава огромни разлики в условията и непоносими ситуации, които трябва да се поправят.

Лицата, търсещи убежище, обаче не са сравними с незаконните имигранти. Лицата, търсещи убежище, бягат от преследвания; те не са привлечени от икономически фактори, а са прогонени от режимите противници на свободата. Ние, испанците, добре знаем това, тъй като много от нас, като републикански изгнаници, бяха приети от Мексико, Франция и други държави.

При разискването на Директивата за връщане много ясно беше казано, че този законодателен акт няма да се прилага в бъдещото законодателство относно приемането на лица, търсещи убежище; колеги от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи казаха същото. По мое мнение за лицата, търсещи убежище, е жизнено важно да получат информация на език, който разбират. Ограничаването на предоставянето на информация на лице, търсещо убежище, до език, който разбира или *може да се предположи, че разбира*, снижава съществуващите изисквания и считам, че това не е приемливо от правна гледна точка или по отношение на интерпретирането на правата на човека. Правото на адекватна информация е основно право, защото формира основата на всички други права.

Аз проучих финансовия аспект на моето предложение за материална помощ. Моето предложение е за помощ за лицата, търсещи убежище, която им гарантира адекватен жизнен стандарт, като им предоставя средства за живеене и опазване на физическото и психичното им здраве. Да се иска по-малко би било, по мое мнение, обидно за достойнството на лицата, търсещи убежище.

Моето предложение изяснява второто основание за задържане (член 8, параграф 2, буква б), като го поставя в рамката на предварително интервю в съответствие с насоките за задържане, формулирани от Върховния комисар на ООН за бежанците. В член 9, параграф 5, точка 1 аз предложих също и служебен преглед на задържането от съдебните органи при промяна на обстоятелствата или нова информация по молба на лицето, търсещо убежище, или, както казах по-рано, при липса на такива – автоматично.

Устно предложение за изменение 2 и компромисно изменение 5, приети в комисията, поставят въпроса за предоставяне на правна помощ само доколкото е необходимо и безплатно по молба на лицето, търсещо убежище. Аз искам разделно гласуване на тези две точки, за да се върнем към правната помощ, която е по-близо до безплатна услуга, както считам, че е правилно.

И накрая, ако първоначалните предложения за социални придобивки за имигранти са намалени, което други групи постигнаха при гласуването в комисията, мисля, че е необходимо, макар че в момента сме в период на криза, да осигурим ефективен достъп до пазара на труда. По този начин лицата, търсещи убежище, ще получат независимост, ще се интегрират в обществото домакин, а социалните разходи за тях ще намалеят. Бих искал да благодаря сърдечно и на г-н Баро, и на Комисията за всички положени усилия по отношение на тази директива.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н Edward McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

Jeanine Hennis-Plasschaert, докладчик. – (NL) Г-н председател, позволете ми преди всичко да направя някои общи бележки. През последните няколко години аз активно участвах в разработването на европейската политика за правото на убежище и имиграцията от името на моята група, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа. Сигурна съм, че действително всеки може да види ползата и необходимостта от такава политика. В края на краищата, това, за което Европа без вътрешни граници настоява, е общ подход в тази област. Казвайки това, ще изтъкна, че стандартите, които съгласувахме, и резултатите, които постигнахме досега, са в силен контраст с амбициите, заявени в програмата от Тампере, в Хагската програма и съвсем наскоро във Френския пакт за убежището и имиграцията.

Проблемът е, че всеки път, когато Съветът трябва да вземе конкретно решение, най-големият общ знаменател изведнъж изглежда става най-малък и така желаният ефект на хармонизация не успява да се материализира. Освен това, когато се стигна до транспониране в националното законодателство, много държави-членки не успяха да изпълнят постигнатите договорености както по отношение на сроковете, така и на точността.

На практика това доведе до огромни разлики между държавите-членки. Това не само предизвиква объркване, но и служи на тези, които злоупотребяват със системата. Изглежда, че Съветът напълно или частично не можа да осъзнае факта, че подобряването на качеството и осигуряването на по-голяма последователност и солидарност не е само в интерес на лицата, търсещи убежище, но и в интерес на самите държави-членки.

Що се отнася до моя доклад, искам да кажа следното: съществуващият Регламент от Дъблин също е продукт на крехък политически компромис, постигнат в Съвета. В резултат сега имаме текст, който съдържа твърде много двусмислени пасажки и пропуски. Аз чистосърдечно подкрепям стремежа на Комисията да създаде единна и ефективна Дъблинска система.

По мое мнение, член 31 е най-важният политически елемент в предложението преработен текст. Както току-що казах, считам липсата на последователност и солидарност от страна на Съвета за най-големия „препъни-камък“ за постигането на обща политика в областта на убежището и имиграцията. Само от тази гледна точка аз мога много добре да разбера разпоредбите на член 31 от предложението на Комисията.

Въпреки това остава фактът, че Дъблинската система не беше разработена като инструмент за споделяне на тежестта, нито такава беше целта ѝ. Друг очевиден факт е, че Дъблинската система не възникна от само себе си като отговор на изключителен натиск за предоставяне на убежище или на изключителна тежест за определени държави-членки. Следователно, страхувам се, че въпреки добрите намерения, предложението на Комисията няма да постигне по-голяма последователност и солидарност между държавите-членки.

Позволете ми да изтъкна също, че настоящото предложение не помага на онези държави-членки, които сега изпитват прекомерни тежести поради своето демографско състояние или поради географското си положение, или им помага в неадекватна степен. Това означава, че въпросът за солидарността трябва да бъде поставен в по-широк контекст.

През последните няколко години стана пределно ясно, че това, от което се нуждаят държавите-членки, е подходът на „моркова и пръчката“. За мен това означава, че е време също, при това крайно време, да постигнем пробив, защото по един или друг начин солидарността между държавите-членки трябва да бъде наложена.

Знам, че някои държави-членки реагираха много негативно, меко казано, на предложенията, приети от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи. Съзнавам също, че тук пристъпвам по опасна почва по отношение на правото на Комисията на инициатива. Обаче което е честно, е честно, и за да бъде искрена – омръзна ми просто да слушам красиви думи по този въпрос.

Сигурна съм, че Стокхолмската програма на предстоящото шведско председателство също най-вероятно ще съдържа най-великолепно формулираните условия, но ако мога да се изразя така, уважаеми г-н действащ председател на Съвета, бих препоръчала да се разграничите, защото на практика държавите-членки твърде скоро отново ще ѝ обърнат гръб.

Nicolae Vlad Popa, докладчик. – (RO) Информационната система „Евродак“ на Общността беше въведена в действие през януари 2003 г. и е предназначена за сравняване на дактилоскопични отпечатъци на лица, търсещи убежище, и граждани на трети държави, както и лица без гражданство. Тази система осигурява правилното, точно и бързо прилагане на Регламента от Дъблин, който е предназначен да създаде ефективен и работещ механизъм за определяне на отговорностите за молбите за убежище в една от държавите-членки на Европейския съюз.

„Евродак“ е компютризирана база данни, която съдържа дактилоскопични отпечатъци на всички лица, подали молба за международна закрила на възраст над 14 години. Целта на настоящия доклад е да направи системата по-ефективна и да разреши проблемите, установени в следствие на оценката на първите няколко години от работата ѝ.

Първият етап включва събирането на дактилоскопични отпечатъци в срок до 48 часа след подаването на молбата за убежище, докато на втория етап държавите-членки изпращат така получените данни в централната система „Евродак“ в срок от 24 часа. Докладът съдържа разпоредби, позволяващи срокът от 48 часа да бъде удължен в следните изключителни случаи: когато е наложително прилагането на карантинен период поради тежко заразно заболяване; когато отпечатъците са унищожени; както и при форсмажорни обстоятелства, които са съответно документирани и доказани за периода им на действие.

Докладът поддържа идеята за създаването по най-бързия възможен начин на децентрализирана агенция за управление на „Евродак“, Визовата информационна система (ВИС) и Шенгенската информационна система от второ поколение (ШИС II), за да се гарантира максимално ефективната им работа. Тази управителна агенция ще изготви общи изисквания, които трябва да се изпълняват от всеки, упълномощен за достъп до инфраструктурата и данните на системата „Евродак“. Освен това бяха въведени разпоредби, които целят забрана за въвеждане на данни в системата „Евродак“ от органи на неупълномощени трети държави, особено от държавата, от която произхожда лицето, търсещо закрила, за да бъдат защитени членовете на семействата на децата, търсещи закрила от тежките последствия, на които биха могли да бъдат изложени.

При изготвянето на доклада ние изхождахме от някои регламенти, които биха осигурили възможно най-ефикасната и ефективна работа на системата и в същото време защита на данните и на основните права на човека.

Не на последно място, искам да благодаря на докладчиците в сянка, с които имахме отлично сътрудничество, и на нашите колеги от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, които гласуваха в подкрепа на доклада с голямо мнозинство. Трябва да благодаря също и на авторите на измененията. Искам да спомена и изключително доброто сътрудничество с представителите на Съвета и Европейската комисия, на които също благодаря.

Jean Lambert, докладчик. – (EN) Г-н председател, по-рано г-жа Dührkop Dührkop ни представи предложените промени по отношение на Европейския фонд за бежанците, целящи да се подпомогне създаването на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, а аз съм докладчикът по регламента, който третира това конкретно предложение – служба за подкрепа в областта на убежището.

Идеята е тази служба да подкрепя държавите-членки за подобряването, както бихме се изразили, на качеството (знаем, че някои държави-членки имат трудности с концепцията за подобряване на качеството) на изготвяне на решенията относно молбите за убежище, но службата има за цел също и да подпомогне разработването на последователен подход в държавите-членки, както и да подпомогне онези държави, които в определени периоди са под особен натиск заради непрестанни смесени потоци от пристигащи хора или по други причини.

Вече чуваме за проблемите, причинени от липсата на последователност между държавите-членки при вземането на решенията относно молбите за убежище, и това определено е една от причините за трудностите, които се срещат при прилагането на Дъблинската система.

Ние искаме да видим такова подобряване, а част от него е обучението. Ние пледираме за включване на насоките на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) в такова обучение – може би като отправна точка, ако не като водещи насоки – и за възможност държавите-членки да осъществяват съвместно обучение или да заимстват опит, службата да може да предоставя общо или наистина специфично обучение на държавите-членки при възникване на необходимост, като заимства от опита и знанията на самите държави-членки, но също и на ВКБООН, и за действително адекватни неправителствени организации (НПО).

В един момент мислехме, че по този въпрос имаме съгласие на първо четене, но времето и нашето действително желание да окомплектоваме пакета от мерки, вглеждайки се в Общата европейска система за убежище, не ни позволиха да стигнем толкова напред. Но ние проведохме подробни обсъждания по темата с докладчиците в сянка, а също и със Съвета, и това обяснява някои от измененията, които сега са пред нас, някои от които са технически по отношение на внасянето на елементи, които обичайно са в регламента и които в първоначалното предложение бяха пропуснати.

За Парламента ролята на ВКБООН в тази служба е абсолютно необходима. Искаме да видим също и тясно свързани със службата НПО в консултативен форум и действително ангажирани в предоставянето на обучение или получаването му, когато те са част от прилагането на системата за убежище в държава-членка.

Ролята на Парламента обаче се оказва малко по-трудна – да постигне съгласие със Съвета. Гледаме на Парламента като на основен фактор в назначаването на директор, а на Агенцията на Европейския съюз за основните права – може би като на модел. Другата задънена улица, както Jeanine посочи в своето представяне на Дъблинската система, е въпросът доколко можем действително да разглеждаме сътрудничеството между държавите-членки по-скоро като задължително, отколкото като доброволно. Така че това определено са двата големи проблема в момента.

Удовлетворени сме, че Съветът даде знак, че може да приеме нашите изменения относно обучението и внасянето на външен опит при необходимост, например по отношение на устния превод.

Така че ние считаме, че се движим напред, но колко точно далеч ще можем да стигнем с това предложение, ще видим може би, когато получим знак от Комисията как ще разширим сътрудничеството между държавите-членки.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, целта на законодателните предложения, по които току-що беше изразено мнение, е създаването на наистина обща система за убежище, която осигурява по-добра закрила, по-ефективна е и е по-обединена.

Аз искрено благодаря на петимата докладчици за важната им и отлична работа. Това е първият път, когато Парламентът казва своята дума като съзаконодател по въпросите в областта на убежището. Трябва да се каже,

че плодотворните работни отношения сега започват. Радвам се да видя, че Парламентът широко подкрепя целите на предложенията на Комисията. Тази подкрепа е от основно значение, ако искаме да преодолеем определени недостатъци в законодателните инструменти от тази първа фаза – още по време на приемането им, веднага след консултацията с Парламента.

Бих искал обаче да коментирам някои от предложените изменения, които дават повод за загриженост и заслужават специално внимание. Първо ще се обърна към г-н Rora. Съгласен съм с всички негови предложения относно „Евродак“. Сега нека се обърна към г-н Masip Hidalgo и да кажа нещо за достъпа до условията за приемане. Ще приема изменение по чувствителния въпрос за еквивалентността на материалната подкрепа, предлагана на лицата, търсещи убежище, и минималната социална помощ, гарантирана на гражданите на държавата.

За Комисията обаче трябва да има референтен показател. Този показател няма да задължава държавата-членка да предоставя социална помощ на лицата, търсещи убежище, но ще позволи въвеждането на ясни правила, за да се защити достойнството на лицата, търсещи убежище, и да се помогне на нас, а следователно на Комисията, да наблюдаваме прилагането на общите стандарти във всяка държава-членка.

Същото се отнася за принципа за равенство с гражданите на съответната държава по отношение на достъпа до здравеопазване за хора със специфични нужди. Тук също мога да приема изменението, но също бих искал да видя предварително определен референтен показател, тъй като целта на предложението на Комисията е да преодолее настоящите недостатъци във връзка със защитата на здравето на уязвими лица. Това е всичко по отношение на условията за приемане. Още веднъж благодаря на г-н Masip Hidalgo за отличното представяне.

Сега за Регламента от Дъблин. Благодаря също и на г-жа Hennis-Plasschaert за много доброто представяне на нейния доклад относно преразглеждането на Регламента от Дъблин. Искам да подчертая един въпрос от основно значение за мен: събирането на семейства и проблема за непридружените малолетни или непълнолетни лица. Дъблинската система често е критикувана за негативното въздействие, което може да има върху лицата, търсещи убежище, особено що се отнася до семейства и уязвими лица.

В това предложение Комисията искаше да гарантира, че на практика семействата не са разделени и че малолетни и непълнолетни лица не се прехвърлят, освен с цел да се присъединят към семействата си. Измененията, които променят този подход, не могат да получат нашата подкрепа. Искам да подчертая и въпроса за солидарността, който е предмет на някои изменения, внесени в рамката на Регламента от Дъблин.

Първо искам да благодаря на нашия докладчик, г-жа Hennis-Plasschaert, и на Парламента за предоставянето на възможност за прекратяване на прехвърлянията на лица, търсещи убежище, когато държава-членка изпитва трудности. Въпреки това, трудно е да се отиде по-далеч в рамката на Дъблинската конвенция, тъй като този регламент, г-жо HennisPlasschaert, не може да бъде сам по себе си инструмент за разпределение на лицата, търсещи убежище. Наистина чух Вашия зов за солидарност и Комисията може да приеме изменението в преамбюла на регламента, за да даде политически сигнал паралелно със създаването на усъвършенствани, формални механизми за солидарност.

Фактически, аз съм решен по-късно да предложа конкретни инструменти за разширяване на солидарността на равнището на Европейския съюз и за снемане на напрежението от системите за убежище в някои държави-членки. Ние трябва да постигнем по-справедливо разпределение на ползващите се от международна закрила между държавите-членки. Съюзът вече позволи на Европейския фонд за бежанците да подкрепи пилотни проекти в тази област. Още повече, че когато започне да работи, службата за подкрепа ще може да оказва експертна помощ на онези държави-членки, които я поискат. Вие обаче посочихте проблема – именно необходимостта от повече солидарност и последователност между различните държави-членки.

Сега ще насоча вниманието към службата за подкрепа. Благодаря ви, г-жо Dührkop Dührkop и г-жо Lambert, за вашата забележителна, бърза и ефективна работа, при положение че Комисията току-що, на 18 февруари, внесе своите предложения. В този случай аз наистина се нуждая от подкрепата на Парламента, за да реализирам бързо службата, и с удовлетворение забелязвам, че предложението за изменение относно Европейския фонд за бежанците е одобрено.

Някои аспекти на въпроса за службата за подкрепа следва да бъдат коментирани. Въпросът за солидарността очевидно е в основата на загрижеността на Парламента, както и на моята. Обръщам внимание на проектоизменението, с което се призовава за подкрепа от страна на службата за прилагането на задължителен механизъм за разпределение на лицата, получаващи международна закрила. Предложението на Комисията отразява текста на Европейския пакт за имиграцията и убежището, предвиждащ доброволна система.

Въпреки това, както току-що казах и в предишен отговор, докато Комисията работи по създаването на по-координиран механизъм, решението няма да е лесно. Междувременно службата ще подкрепи вътрешните механизми за преразпределяне така, както са дефинирани, независимо какви са. Регламентът относно създаването на служба не е документът, който да уреди законодателно основополагащите принципи на тези механизми, но още веднъж, както и при Регламента от Дъблин, Комисията ще приеме изменение в преамбюла.

Комисията освен това счита, че външният мандат на службата не следва да се ограничава до дейности по пренасочване и регионални програми за закрила. Измененията, свързани с реструктуриране на службата за подкрепа, трябва да бъдат избягвани. Има изменения, които целят радикална промяна на процедурата по назначаване на директор на бъдещата служба. Внимавайте. Процедурата, предложена в тези изменения, би могла значително да забави назначаването на директор. Ние действително трябва бързо и ефективно да създадем тази служба. Формулата, която Комисията предлага, е хоризонталната формула, която сега се използва за 20 регулаторни агенции от първия стълб. За нас би било жалко да отстъпим от вече хармонизирана формула, при която се провеждат хоризонтални обсъждания в рамките на междуинституционалната група на агенциите, в която участва и Парламентът.

Трябва да приключавам. Вече използвах твърде много време, но работата на Парламента е такава, че искам да дам подробен отговор. Някои критикуваха предложенията относно Дъблин и условията за приемане като прекалено щедри. Някои казват, че Европа на убежището ще бъде „сигнален огън“ за неоснователни молби за убежище. Други очевидно се позовават на принципа на солидарността. Честно казано, аз не споделям тази критичност. Само истинската хармонизация на разпоредбите за европейско убежище с ясни стандарти, насърчаващи справедливостта и ефективността, ще дадат възможност на Европа да претвори на практика желанието си да защитава онези, които наистина се нуждаят от такава защита. Опитът показва, че когато държавите-членки обработват молбите за убежище обективно и професионално, не се наблюдава ефектът на „сигнален огън“, точно обратното. Считаю, че не е налице несъвместимост между борбата против нарушаването на процедурите и повишаването на стандартите за закрила.

За да завърша, бих искал да благодаря на Парламента за участието му като съзаконодател по чувствителния проблем за убежището. Казвам това много просто, но искрено, дори пред председателството: ние наистина се нуждаем от Европейския парламент, за да постигнем приемане на тази политика в областта на убежището. Това е политика в съответствие с нашите европейски ценности, която понякога фактически може да събуди страхове и критика, но въпреки това формира част от хуманитарния дух и хуманитарната традиция на нашия континент.

Ето защо, г-н председател, аз съм изключително благодарен на всички членове на Парламента и особено на петимата докладчици за отличната им работа.

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, тази нова фаза от нашата работа, целяща да създаде европейска система за убежище, ще изисква съществени усилия от страна и на Парламента, и на Съвета.

Съветът потвърждава необходимостта от постигане на по-нататъшна хармонизация в областта на убежището. Европейският съюз при приемането на Европейския пакт относно имиграцията и убежището приветства постигнатия до момента напредък в областта на убежището, но също така призна, че остават значителни диспропорции между държавите-членки по отношение на предоставянето на закрила и формата на тази закрила.

Докато повтаряше, че предоставянето на закрила и статут на бежанци е отговорност на всяка държава-членка, Европейският съвет посочи също и че е дошло времето да се поемат нови инициативи, за да се завърши създаването на обща европейска система за убежище, предвидена в Хагската програма, и така да се осигури по-висока степен на защита, както предложи Комисията в нейния план за политиката относно убежището.

Ето защо Съветът приветства четирите важни законодателни предложения, които Комисията внесе между декември и февруари 2009 г. с тази цел и които са във фокуса на нашите разисквания днес.

Предложенията се отнасят до условията за приемане на лицата, кандидатстващи за международна закрила, т.нар. Регламент от Дъблин и системата „Евродак“, които бяха представени през месец декември миналата година, както и за предложението за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, представено през месец февруари тази година.

Предложенията вече бяха предмет на усилен обсъждания в органите на Съвета в краткия срок след представянето им. Естеството на предложенията и сложността на проблемите, които третират, означават, че проучването все още не е завършено на всички равнища на Съвета.

Ето защо аз не мога да изкажа твърдо становище от страна на Съвета по отношение на измененията, които предлага Парламентът в своите проектодоклади. Всичко, което мога да кажа, е че Съветът подробно ще разгледа всички елементи на докладите на Парламента с оглед постигането на напредък по тези важни мерки във възможно най-кратък срок.

По-конкретно ще се надявам да можем да напреднем бързо по две предложения с по-ограничен обхват. Това са предложенията, насочени към създаването на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището и изменението на регламента относно „Евродак“. Именно по тези предложения обсъжданията в органите на Съвета са най-напреднали и за тях вече е възможно да кажем, че е налице значителна степен на сближаване между вижданията на Съвета и Парламента.

Създаването на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището ще улесни обмена на информация, анализи и опит между държавите-членки и ще помогне за по-нататъшното развитие на практическото сътрудничество между администрациите, отговорни за разглеждането на молби за убежище. Службата ще използва също споделените познания за държавите на произход, за да помогне за привеждането на националните практики, процедури и впоследствие решения в съзвучие помежду им. И Съветът, и Парламентът са благосклонни към създаването на такава служба. Председателството счита, че предложението може и следва да бъде предмет на скорошно съгласие между Парламента и Съвета върху основа, приемлива за двете институции. Като уважаемите колеги знаят, това предложение се съпътства от предложение за промяна в Европейския фонд за бежанците. Тъй като неговата цел е да осигури финансирането на службата за подкрепа, двата инструмента следва да бъдат приети едновременно.

Съветът се надява също, че скорошно споразумение би могло да бъде възможно относно регламента „Евродак“, тъй като от Комисията се предлагат само някои технически подобрения и те следва да допринесат за по-доброто функциониране на системата.

Състоялите се досега обсъждания в рамките на Съвета относно другите две предложения – измененията на директивата относно условията за приемане и т.нар. Регламент от Дъблин – показват, че проблемите, поставени чрез тези изменения, несъмнено са по-сложни и по-трудни.

Предложенията на Комисията относно директивата за условията на приемане, както уважаемите колеги знаят, имат за цел да изменят съществуващата директива с оглед преодоляването на недостатъците, установени от Комисията през последните години. Комисията счита, че действащата директива оставя твърде голямо поле за собствена преценка на държавите-членки и че това подкопава постигането на целта да се гарантират адекватни условия за приемане на лицата, търсещи убежище, във всички държави-членки. Ето защо Комисията предложи няколко изменения, засягащи въпроси като достъпа до работни места за подалите молба за убежище, подобрени материални условия на приемане, по-добро обслужване на нуждите на уязвимите лица и правото на помощ при задържане.

Регламентът от Дъблин, т.е. регламентът, който установява критериите и механизмите за определяне на държавите-членки, отговорни за проучването на молбите за убежище, има за цел да предотврати злоупотребата с процедурите за предоставяне на убежище под формата на множество молби, подадени от едно и също лице в няколко държави-членки. Сега Комисията предлага някои изменения, целящи повишаване на ефективността на настоящата система, а също и осигуряване на по-добри стандарти на закрила за лицата, търсещи убежище. Предложението съдържа също и механизъм за прекратяване на прехвърляне в случаи, когато държава-членка изпитва особен натиск върху системата си за убежище, което не ѝ позволява да предложи на лицата, търсещи убежище, адекватни стандарти на закрила и условия за приемане.

Подобното проучване на предложенията на Комисията относно директивата за условията на приемането и Регламента от Дъблин продължава в Съвета. Предстои Съветът да определи своята позиция относно някои от въпросите, които се третира в двете предложения, и по някои ключови въпроси обсъжданията продължават. Сред тях са въпросите за достъп до работни места и за задържането в контекста на директивата за условията на приемане и как най-добре да се отговори на нуждите на държавите-членки, изпитващи особен натиск в контекста на Регламента от Дъблин. На председателството вече е ясно, че ще бъде необходима повече работа на равнище Съвет, за да се постигне необходимата степен на съгласие между държавите-членки по тези предложения, което ще даде възможност за участие в обсъждания с Парламента, с оглед на споразумение между двете институции. Разбира се, това остава наша цел и Парламентът може да бъде сигурен, че Съветът напълно ще вземе предвид мненията на Парламента, представени в предложените изменения в съответните проектодоклади.

И Съветът, и Парламентът са отдадени на създаването на обща европейска система за убежище, която предлага високо ниво на защита и функционира ефективно. Следователно ние сме изправени пред важното

предизвикателство да намерим правилните решения, които ще ни дадат възможност да постигнем тази цел. Уверен съм, че волята е налице както от страна на Съвета, така и на Парламента, за да направим това възможно и на тази основа Съветът ще предприеме подробно проучване на предложенията на Парламента по всички тези четири инструмента.

Simon Busuttill, докладчик по становището на комисията по бюджети. – (MT) Както моята колегата Jeanine Hennis-Plasschaert правилно каза, и тук искам да я поздравя, този пакет е изграден върху принципа на солидарността. Солидарността трябва да е насочена към онези, които заслужават закрила, но за първи път също и към онези държави, които носят прекомерна тежест. Такава солидарност се въвежда чрез съгласие с предложението на Комисията да отмени Регламента от Дъблин за случаи с държави, които носят прекомерна тежест. Същата тази солидарност е вътрешно присъща и на предложението на Европейския парламент относно въвеждането на механизъм за поделение на тежестта, който вече да не бъде доброволен, а всеобщ и правно обвързващ.

Нашите усилия в полза на солидарността обаче са подкопани от случващото се във външния свят и хората не могат да разберат как ние запазваме солидарността тук между нас, когато навън всеки се опитва да прехвърли отговорностите си на другите. В този момент, докато ние обсъждаме всичко това в тази зала, протича сериозен инцидент между Малта и Италия, който е третият от този характер в период от няколко дни.

Две лодки, отправени се към Лампедуза със 130 имигранти на борда, току-що потеглят от Лампедуза, но Италия отказва да ги спаси. Според международното законодателство тези лица трябва да бъдат ескортирани до най-близкото пристанище и, както заместник-председателят на Комисията г-н Баро каза при първия инцидент, в този случай най-близкото междинно пристанище е Лампедуза. Г-н председател, поведението на Италия или по-скоро на италианския министър г-н Марони е незаконно съгласно международното право, арогантно по отношение на Малта и нехуманно по отношение на засегнатите имигранти. Такова поведение не буди уважение към Италия, а положението, г-н председател, е сериозно и заради това, че изпраща опасно послание, внушавайки, че не трябва да се спасяват имигранти, защото тежестта на настаняването им ще падне върху спасяващата държава. Това е крайно опасно послание.

Ето защо аз тук се обръщам към заместник-председателя на Комисията Жак Баро, и го моля за незабавна намеса, за да се намери изход от тази ситуация. Бих го помолил също да настоява Италия да уважава международните си задължения и го моля да изясни на всички държави-членки на Европейския съюз, че това не е просто проблем между Малта и Италия, а отговорност на всеки един, която в последствие трябва да се носи от всички нас. Г-н председател, ако ние откажем да показваме солидарност на практика, ще разрушим доверието между нас и ще подкопаем доверието на всички европейски граждани. Ако ние искрено вярваме в солидарността, не можем да позволим на националния егоизъм да надделее. Всеки трябва да изиграе ролята си. Благодаря ви.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, от името на групата PPE-DE. – (ES) Г-н председател, искам да поздравя докладчика, г-жа HennisPlasschaert, за желанието ѝ да води диалог и преговори относно този доклад.

Ще ви припомня, че убежището е морален дълг за по-богатите държави. Не трябва да забравяме, че въпреки тежките икономически обстоятелства, които преживяваме сега, солидарността е основен елемент, който трябва да управлява нашите политики в областта на убежището и имиграцията; солидарност с тези, които основателно молят за нашата закрила, и солидарност с онези от нашите партньори от Общността, които поради географското си положение и поради големината си са подложени на най-голям миграционен натиск.

В тази сфера пакетът относно убежището е инструмент, който е и необходим, и критично важен за бъдещото развитие на политиките относно имиграцията в Европейския съюз. Въпреки това искам да изтъкна, че толкова важни мерки като тези, които разискваме днес, изискват повече време за осмисляне и разглеждане; краткото време за „маневри“, което имаме поради наложените крайни срокове, е напълно неадекватно.

Предложението съдържа няколко аспекта, които определено ще се нуждаят от преглед в близко бъдеще. Имам предвид положението на лицата, търсещи убежище, случаите, когато те могат да бъдат задържани, основната разлика между понятията „опека“ и „задържане“, местата за задържане, формулирането на изключения за прехвърляне, съществуването на изключения от общия принцип, установяващ коя държава е отговорна за разглеждането на молбата, конкретните подробности относно това, кой представлява част от „семеиното ядро“, и помощта, която би трябвало да се дава на държавите-членки, които трябва да се справят с по-голям брой молби.

Въпреки тези въпроси и с оглед на скоростта, с която работихме, можем да кажем, че по принцип е приет един балансиран доклад. Това е балансиран пакет, който отразява повечето от тревогите на моята политическа група, по-конкретно тези, които целят да гарантират правата на лицата, търсещи международна закрила и онези, предназначени да помогнат на държавите-членки, които имат по-голям брой международни молби.

Бих искал да завърша, като ви припомня, че правото на ефективна правна защита е основно право, отстоявано в европейските конституции и конкретно в член 47 от Хартата на Европейския съюз за основните права. Следователно правовият ред би трябвало да бъде най-висшият гарант за индивидуалните права на лицата, търсещи международна закрила; за да постигнем това, ще бъде необходимо на търсещите закрила да се предоставя правна помощ.

Г-н председател, ще завърша като подчертая необходимостта от Европейска служба за подкрепа в областта на убежището и помощта, която може да бъде предоставена чрез Европейския фонд за бежанците.

Roselyne Lefrançois, *от името на групата PSE.* – (FR) Г-н председател, като докладчик в сянка по преработката на Регламента от Дъблин искам да благодаря на Европейската комисия за качествен текст, който ни беше предложен. Той фактически внася важни подобрения в Дъблинската система, в частност от гледна точка на зачитането на основните права на лицата, търсещи международна закрила.

Основните моменти от подобренията включват укрепване на принципа за цялост на семействата; допълнителното внимание, обръщано на малолетните и непълнолетните лица, и концепцията за най-добрия интерес на детето; гаранцията за по-добра информация и за средства за обжалване за лицата, търсещи международна закрила; стриктното ограничение за прилагане на задържането; и възможността за временно отлагане на прехвърляне в държави-членки, където средствата за приемане са под особен натиск или не предлагат адекватно равнище на закрила.

При гласуването в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи ние успяхме да блокираме групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, които искаха да се освободят от някои от тези разпоредби, включително тази за управление на задържането на лицата, търсещи убежище. Фактически това е основна гаранция за нас, тъй като лицата, търсещи международна закрила, не са престъпници и следователно няма причина да ги държим зад решетки.

Въпреки това някои пунктове в доклада остават проблематични и не на последно място въпросът, кой език трябва да се използва за предоставяне на информация на лицата, подали молби. По наше мнение това трябва да е език, който последните разбират. Ще добавя и че именно това предвижда Европейската конвенция за правата на човека в случай на задържане на лицето.

Бихме искали да видим също молбите от малолетни и непълнолетни лица без родители на територията на Съюза да се проучват от държавата-членка, където е подадена последната молба, за да се избегне прехвърлянето на малолетни и непълнолетни лица от една държава в друга. Това беше предвидено в първоначалния текст на Комисията, но представителите на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), подкрепени от докладчика, се противопоставиха на това предложение.

И накрая, тъй като Регламентът от Дъблин няма за цел да осигури справедливо разпределение на отговорностите по отношение на проучването на молбите за международна закрила, по мое мнение създаването на други инструменти за укрепване на солидарността, както казахте Вие, г-н Баро, с държавите-членки, разположени по външните граници на Съюза, изглежда от основно значение.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *от името на групата ALDE.* – (NL) Както вече посочих в първото си обръщение към залата, все още има огромни различия между държавите-членки и в това отношение желаната хармонизация фактически е провал. Не можем повече да го отричаме. Това, което предвиждат директивите, са някои процедурни стандарти, а не стандартна процедура. Предвид многото разлики, които сега се опитваме да преодолеем, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа ясно застъпва прагматичен подход.

Що се отнася до нас, единственият път напред е по-нататъшно сближаване в законодателството на държавите-членки, естествено, включително и насоки за коректното му прилагане, но още веднъж, това трябва да бъде съчетано с нужните проверки на действителността и с прагматично убеждаване.

Ние считаме създаването на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището и осъществяването на предложения преработен текст на директивата относно условията за приемане и регламента относно „Евродак“ за критично важни в този контекст. Ето защо е жалко, обръщам се най-вече към Комисията, че трябва все още да чакаме за публикуването на преработената процедура и на директивата за признаването. Тяхното публикуване

е планирано за 24 юни. От гледна точка на по-добра съгласуваност и по-добро законотворчество обаче щеше да бъде по-логично, ако тези две предложения бяха добавени към настоящия пакет в областта на убежището.

Приемам, че Съветът е този, който ще има последната дума. Позволете ми обаче още веднъж да подчертая факта, че по-голямата съгласуваност, по-доброто качество и по-голямата последователност и солидарност са важни за държавите-членки. Няма да забравя кратките ни посещения на външните граници на Европа и по-конкретно на добре известните горещи точки. В това отношение надеждността на Европейския съюз от известно време е изложена на риск. Ето защо позволяете ми да настоявам да изпълните обещанията си.

Mario Borghezio, *от името на групата UEN*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, наскоро чух някои много сериозни и дори клеветнически изявления на колега от Малта срещу италианското правителство и в частност срещу министър Марони.

В действителност играта в Малта не е съвсем ясна и веднага ще поясня. Не бих искал да я нарека мръсна игра просто заради уважението, което трябва да се демонстрира към държава-членка на Европейския съюз, но нашият колега трябваше честно да заяви, че Малта винаги е търсила прекомерно разширяване на териториалните си води, които се простират чак до остров Лампедуза. По много поводи италианското правителство е молило Малта да намали обхвата на териториалните си води. Малта предпочита да го запази, така че да може да продължи да поддържа и исканията си за високи вноски от Европейския съюз.

Следователно трябва да бъде казана цялата истина: истината за способността и готовността на Италия да посрещне, закриля и защити правата на имигрантите, които участват и са жертви на трафика с хора, е толкова очебийна и добре документирана, че не е необходимо аз да я потвърждавам.

Идвайки до ключовия проблем в този доклад, аз бих подчертал, че наш дълг е – вместо да продължаваме споровете, които приличат на борбата между петли в прочутия роман на Манцони – дългът на държавите-членки е да не се поддаваме на изкушенията на фантазъмството, подправено може би с лицемерие и много конкретни политически и икономически интереси, а да се заставим много стриктно да прилагаме неприкосновения принцип за право на убежище и така да не позволим използването му за некоректни цели, които не са в съзвучие с благородните принципи, които го вдъхновяват, и да предотвратим злоупотребата с него, която облагодетелства точно тези престъпни организации, които организират и експлоатират търговията с нелегални имигранти, на която се позоваваме в контекста на сегашното положение.

Повтарям: нашият дълг е не да се преструваме, не да избираме аргументи, които са открити за експлоатация, а да намерим общ подход, който да е с толкова голям обхват, че да се пребори за приемането на ефективни мерки, които да гарантират, че правото на убежище е защитено и не се превръща в право на експлоататорите и организираните престъпни синдикати да използват благородни и добри закони за постигане на тяхната гнусна цел да експлоатират хора от развиващите се страни.

Jean Lambert, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, аз също съм докладчик в сянка по пакета от предложения и ще обърна внимание на това, което г-н Díaz de Mera García Consuegra каза за моралното задължение. Също така, когато говорим за стриктно прилагане, както беше споменато от някои колеги, някои от нас са по-загрижени прилагането на правилата да бъде действително справедливо и да не пречи на нуждаещи се от закрила наистина да я получават. Един от въпросите във връзка с конкретния пакет е как да подобрим това положение и да гарантираме, че всички държави-членки работят по същите високи стандарти.

По отношение на преработката на предложението относно приемането на лица, търсещи убежище, ние приветстваме първоначалното предложение на Комисията и искаме да запазим някои части от него, особено относно достъпа до трудовия пазар и адекватната подкрепа на доходите, за което гласувахме по-рано днес. Аз дълбоко съжалявам, че собствената ми държава Обединеното кралство се отдръпна поради тези две конкретни предложения. Това е истински срам, в пълния смисъл на думата.

Достъпът до здравно обслужване, разбира се, също е изключително важен не само по отношение на спешните случаи, но и на дългосрочните здравни грижи, особено за лица, които може да са били подлагани на изтезания и затова се нуждаят от подкрепа за тяхното психично здраве.

По отношение на преработката на Регламента от Дъблин също така, ние приветстваме първоначалното предложение, подкрепяме механизма за преустановяване на прехвърлянията и наистина ще гласуваме за запазване на възможно най-широкото определение на събиране на семейството.

Giusto Catania, *от името на групата GUE/NGL*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, изпитвам известно въннение при последното ми изказване през този парламентарен мандат и искам да се спра на нещата,

които се казаха в Парламента, като призова члена на Комисията Баро да се намеси и реши този проблем, който прекалено често засяга държави-членки, които си въобразяват, че съдбата на лица, търсещи убежище, е отговорност на някой друг.

Само преди няколко минути ние видяхме как отговорността се прехвърля между Италия и Малта, точно както преди няколко дни чухме за кораба „Пинар“, останал прекалено дълго в открито море, което е довело до смъртта на хора, които вероятно са щели да оцелеят. Ето защо аз смятам, че когато обсъждаме въпроса за убежището, ние говорим точно за това. Разговаряме за реалната необходимост, за ангажмента, който държавите-членки трябва да поемат по отношение на политиката си на приемане на лица, търсещи убежище.

Аз топло приветствам предложенията, направени от моите колеги г-н Masip Hidalgo и г-жа HennissPlasschaert, за изменение на Директивата за приемането и на Регламента от Дъблин. И двете предложения са насочени към подобряване на системата на Европейския съюз за приемане на лица, търсещи убежище.

Аз смятам, че ние имаме задължението да подчертаем, че европейските граждани и лицата, търсещи убежище, са равностойни, тъй като убежището не е нещо, което държавите-членки предоставят на хора, бягащи от войни. Убежището е дълг на държавите-членки и е право на тези хора на пребиваване в нашите държави с всичките права, на които се радват европейските граждани. Ето защо аз приемам това като ориентир за цивилизованост на нашата политическата инициатива и на нашата способност да творим закони.

Затова съм съгласен с предложенията за изменения на директивата и на регламента. Аз смятам, че ние трябва да гарантираме правото на убежище на всички, които поискат такова, защото бъдещето на Европейския съюз зависи от качеството на нашето възприемане. Смятам, че това е въпрос, определящ самата представа, която поддържа Европейския съюз.

Johannes Blokland, от името на групата IND/DEM. – (NL) Г-н председател, утре, в последния ден, когато се събира съставът на сегашния Парламент, ние ще гласуваме за пакет от предложения за подобряване на нашата политика за предоставяне на убежище. След пет години на разискване и посещения на центрове за лица, търсещи убежище, крайно време е да излезем с конкретни мерки. Ако след всичко това трябва да чакаме още за прилагането, окончателната реакция наистина ще е твърде закъсняла.

Поради събитията от 2005 и 2006 г. ние трябваше да се справим с незаконната имиграция, но в този процес лицата, търсещи убежище, буквално бяха изоставени. Въпреки че подкрепям създаването на агенция за сътрудничество, аз имам известни опасения относно нейната форма и мисия. Как да получим надежден списък на безопасни страни на произход? Какви източници да използваме, за да направим такъв списък? Как можем да предоставим адекватна защита за източниците на информация от държави, които не са безопасни? Могат ли такива източници да бъдат разкривани публично и колко достоверен ще бъде такъв списък за един независим съдия? Аз искам да чуя от Съвета как бихме могли да избегнем този проблем.

Защо не сме дали права за практическо сътрудничество на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (FRONTEX)? Областта на компетентностите на агенцията е ограничена, но съвсем подходяща да се заеме с тази задача, ако увеличим финансирането ѝ. По този начин ще можем да отговорим адекватно и на реално случващите се неща, пред които Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (FRONTEX) и без друго вече се е изправила. Въз основа на нашия опит с нелегалното влизане на лица, търсещи убежище, и на имигранти, ние можем да вземем подходящи мерки, за да осигурим приемане за лицата, търсещи убежище. По мое мнение това е практично решение.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, от представените ни предложения аз с радост ще подкрепя проекта за регламент за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, Европейския фонд за бежанците и регламента за създаване на „Евродак“.

Аз обаче не съм съгласен с Директивата за условията на приемане на кандидати за убежище и с Регламента от Дъблин и изглежда, че съм единственият, изразил несъгласие в хода на обсъжданията досега.

Директивата за условията на приемане на кандидати за убежище е създадена по такъв начин, че на бежанците – истинските бежанци – може да бъде дадена възможно най-добра помощ във възможно най-кратък срок. На мен обаче ми се струва, че това, до което ще доведат предложените изменения, е равносилно на покана за насърчаване на имиграцията чрез предоставяне на убежище или на покана за злоупотреба със системата за предоставяне на убежище, ако искате да го тълкувате по този начин.

Защо ли? Всички лица, търсещи убежище, следва да имат бърз достъп до пазара на труда. Аз смятам, че решението по този въпрос следва да се взема от държавите-членки. Това, което се предлага, е разширяване на

групата лица, на които е разрешено да подадат молба за убежище, за да обхване и лица с проблеми с психичното здраве – да, аз познавам много хора с проблеми с психичното здраве, но не всички от тях имат право на убежище – или, например, всички възрастни хора. Използват се неясни правни понятия. Не приемам също така, че на всички лица, търсещи убежище, трябва да се предоставя социално подпомагане по същия начин, както на собствените граждани. Тъй като случаят не е такъв, на приблизително 95 % просто не се предоставя убежище. Смятам, че с тези изменения се предлага грешна насока. Затова, заедно с делегацията на Австрийската народна партия, аз ще гласувам против тях.

Регламентът от Дъблин е същият в някои отношения, тъй като насърчава пазаруването на убежище. Новата клауза, която се въвежда като дискреционна разпоредба, дава възможност на лице, търсещо убежище, да открие държавата, в която да подаде молбата си, и – разбира се, при условие че бъде приета – в този смисъл води до пазаруване на убежище.

Аз също така считам за неуреден въпросът за временното преустановяване на прехвърлянията. Много добре разбирам положението на Малта, но смятам, че ще бъде по-полезно, ако на екипите за подкрепа се разреши бързо да предоставят помощ, отколкото да изминат целия път, който се предлага тук. Ние трябва да гарантираме, че на бежанците бързо се предоставя помощ, но да предотвратяваме злоупотребата с предоставяне на убежище на всяка цена.

Claude Moraes (PSE). – (EN) Г-н председател, ако ми позволите, аз веднага ще погледна на въпроса от различен ъгъл, а именно, че пакетът от доклади за убежището и петимата докладчици, които са положили големи грижи да ги подготвят, заслужават подкрепа в Парламента.

Ние имаме докладчици в сянка относно „Евродак“ и предложенията Lambert и аз смятам, че имаме отлично сътрудничество в изграждането на пакет, който е и реалистичен, и изпълним, и в който е вложено голямо старание за постигане на прозрачност. Например, по въпроса за „Евродак“ – чувствителния въпрос за вземане на отпечатъци на търсещите убежище – ние имаме подобрения в начина, по който се използват дактилоскопичните данни, и по отношение на засилване на ролята и изясняване на правомощията на Европейския надзорен орган по защита на данните.

Ние искаме да видим основно позоваване на повече членове от Хартата на основните права на Европейския съюз, на човешкото достойнство и на правата на детето и добро решение на въпроса за езика и лицата, търсещи убежище, който вече е поставен много добре от Masip Hidalgo и Rosalyne Lefrançois.

Относно доклада Lambert за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, ние считаме това за изключително важна стъпка към превръщане в реалност на сътрудничеството между държавите-членки във връзка с общата европейска система за убежище. Групата на социалистите подкрепя този доклад, но ние също сме внесли предложения за изменения. Искаме да видим по-голяма прозрачност и отговорност, като смятам също, че и докладчикът се е стремил към това. Ние искаме да видим съответното участие на Върховния комисариат на ООН за бежанците (ВКБООН) и неправителствените организации, а аз съм добавил предложения за изменения, които издигат равнището на контрола на Европейския парламент в системата.

Разбирам това, което членът на Комисията казва във връзка с бързото решаване на въпроса и изграждането на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, но отговорността, прозрачността и качеството на информацията във връзка с убежището също са много важни. За да работи добре, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището трябва да предоставя най-полезната, прозрачна и обективна информация, която редовно да се подлага на контрол. С тези предпазни мерки ние ще внесем значителен принос към една безпристрастна и балансирана обща европейска система за убежище.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Г-н председател, Хартата на основните права на Европейския съюз, Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и решенията на Европейския съд по правата на човека съдържат изчерпателна информация относно правото на убежище. Това е основно право, когато в страната на произход на лицето съществуват условия на преследване на основата на раса, религия, етнически произход, политически убеждения или членство в определена политическа група – доста разпространено явление в света днес. Предоставяне на правото на убежище на хора означава също да им се гарантира правото да устроят живота си. Това трябва да бъде основно условие.

За да постигнем това, ние трябва да дадем на лицата, които са кандидатствали за убежище, достъп до пазара на труда, защото това е най-добрият начин да дадем възможност на търсещия убежище да бъде независим. По този начин също така се предотвратява социалното изключване и на търсещия убежище се помага да опознае по-добре културата на приемащата страна. На хора, които са кандидатствали за убежище, трябва да

се гарантира достъп до подпомагане в най-различни процедури, което включва правото на висококачествена правна помощ, с оглед те да бъдат улеснени в разбирането на техните права.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, системата „Евродак“ се използва за вземане на дактилоскопични отпечатаци на лицата, търсещи убежище. Въпреки че признаваме, че се прави опит за подобряване на предишната рамка на „Евродак“, ние все още имаме съмнения по два основни въпроса: първо, зачитане на основните права на хората, които идват в Европа за по-добро бъдеще, най-вече във връзка с тези „европолицейски досиета“, с които ние категорично не сме съгласни. Второ, дали приетите мерки съответстват на основните принципи на самия Европейски съюз, като например, защита на личните данни, и дали установените мерки съответстват на принципа на пропорционалността. Ние не сме съгласни да се вземат дактилоскопични отпечатаци на деца на четиринадесетгодишна възраст.

Мерките, които се предлагат и които ние не приемаме, лишават търсещите убежище от възможността да се обърнат към друга държава-членка за втори шанс, ако са били отхвърлени от първата, във време когато, както всички знаем, процедурите за предоставяне на убежище включват известна степен на субективност и тя може да се окаже във вреда на лице, което вече е било подложено на преследване.

(EN) Тъй като това е последното ми изказване в Парламента, аз искам да благодаря на всички колеги и на служителите за тяхното сътрудничество.

Catherine Boursier (PSE). – (FR) Г-н председател, г-н Баро, госпожи и господа, аз също се радвам на възможността да изразя мнението си в такова изключително важно разискване като пакета от предложения относно предоставянето на убежище, специално в предпоследния ден на парламентарния мандат.

Чрез нашите разнообразни усилия и въпреки приемането на първата фаза на европейската система за убежище, ние осъзнахме постоянните различия между различните държави-членки по отношение на признаването на статута на бежанците.

Ние също така трябва да признаем, независимо от значителния напредък, постигнат чрез директивата относно условията на приемане – както спомена специално моята колега г-жа Lefrançois, чиито забележки напълно подкрепям – ние трябва да признаем, че държавите-членки все още имат много възможности за маневри по този въпрос. Затова аз също заявявам, че в тази област, преди всичко в тази област, трябва да се намери начин за прилагане на европейската солидарност.

Накрая, искам да посоча, сега повече от всякога, че търсещите убежище и онези, които се нуждаят от международна закрила, са уязвими и като такива, те трябва да получават много специално внимание.

Разискването по Директивата за връщането приключи; ние всички постигнахме съгласие. Не е необходимо да се открива отново разискването, когато обсъждаме въпроса за убежището.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, искам да благодаря на всички оратори, и по-специално, да благодаря още веднъж на докладчиците. Аз ще направя само една или две забележки, отнасящи се преди всичко до въпроса с езика и адресирани специално към г-жа Lefrançois. Трябва да кажа, че Комисията сметна за балансирано предложението във връзка с това, че лицата търсещи убежище, трябва да бъдат информирани на език, който те вероятно разбират. Целта на тази мярка е да се позволява предоставянето на адекватна информация на търсещите убежище, като се дава възможност за борба с потенциалните случаи на злоупотреба от страна на някои лица, търсещи убежище.

Сега искам да благодаря на Парламента. Въпреки това обаче, вие ще ми позволите да изразя изненадата си специално от изказването на г-н Pirker. Г-н Pirker, аз не мога да Ви позволя да изопачавате предложението на Комисията. Чух Ви да казвате, че преразглеждането на „Дъблин“ би могло да доведе до форум за „пазаруване“ и не мога да толерирам това. Това не е възможно и не е вярно. Предложението на Комисията не променя принципите, на които се основава Дъблинската система. Лицата, търсещи убежище, няма да могат да избират държавата на убежището, въпреки че е вярно, че отговорната държава-членка ще се определя на основата на обективни критерии, но като се вземат под внимание някои по-чужди съображения, и по-специално целостта на семейството.

Аз не мога да повярвам, че като член на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, вие не си спомняте проблема за събиране на членовете на семейството. Аз не мога да Ви позволя да изопачавате предложението. За Комисията това също е въпрос на установяване на ясно определени гаранции, с оглед да не се допуска злоупотреба със системата. Между другото, ние сме въвели механизъм за определяне на уязвимите лица. Очевидно е, че държавите-членки трябва да гарантират балансирано и разумно прилагане на принципите, които ние предложихме.

Също така бих казал на г-н Blokland, че е важно да не смесват мисиите на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (FRONTEX) и на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището. Това са различни мисии, които изискват различни умения, ако ние наистина искаме молбите за убежище да се разглеждат в Европа с необходимата възискателност и хуманност.

Аз не мога да повярвам, че Европейският парламент не е в състояние да постигне широко съгласие въз основа на работата, свършена от докладчиците. Разбира се, вие сте от различни политически семейства, с различна политическа и философска чувствителност, но нека не забравяме, че тази Европа, която е била свидетел на гонения, а понякога и на големи рискове, които са поставяли живота на преследваните в опасност, не е образец в тази област. Тук не става въпрос за идеалистична проповед, а за това да сме верни на нашите ценности. Аз настоявам за това и аз лично се нуждая от много широка подкрепа от Европейския парламент.

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, в последните си забележки искам да подчертая, че Съветът приветства желанието на Парламента да постигне бърз напредък по тези важни документи и това, че признава значението на правилното функциониране на общата европейска система на убежище.

Мога да ви уверя, че по време на работата си в рамките на съответните органи, Съветът ще разгледа внимателно становището на Парламента по предложенията. По-специално, Съветът ще проучи в детайли предложенията на Парламента за изменения, с оглед да установи дали е възможно съгласие по предложенията, по които работата е най-напреднала.

Искам също така да направя коментар относно принципа на солидарността. Няколко от уважаемите колеги правилно посочват, че поради демографското си и географско положение, някои държави-членки наистина са подложени на специфичен натиск върху техните системи за убежище.

Във връзка с това Европейският съвет наблегна на принципа на солидарността в Европейския пакт за имиграцията и убежището, приет през есента на 2008 г. Пактът приканва към солидарност на доброволна и координирана основа за едно по-добро преразпределяне на лицата, ползващи се с международна закрила, а така също и за прилагане на одобреното законодателство като част от общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“, и предвижда финансиране на такива дейности, в които държавите-членки могат да участват, отново на доброволна основа.

Следва да се отбележи, че Европейската служба за подкрепа в областта на убежището може да способства за тези вътрешнообщностни трансфери чрез улесняване на обмена на информация за тях. Освен това Службата може да помага с координиране на разполагането на длъжностни лица от други държави-членки към държавите-членки, подложени на специфичен натиск. Настоящият регламент обаче не може да служи за правно основание за създаване на механизъм за трансфер в рамките на Общността.

В края на моите бележки нека да кажа, че в тази област предстои още работа, тъй като Комисията вече е обявила намерението си да внесе и други законодателни предложения с цел да допълни общата европейска система на убежището. Тези предложения ще се отнасят до процедурите по предоставяне на убежище и стандартите за квалификация и правното положение за квалификация на кандидатите като бежанци, а така също и схеми за настаняване на ново място за лица, които се намират под закрилата на Службата на върховния комисар за бежанците към Организацията на обединените нации. Ние трябва да постигнем възможно най-бърз напредък като гарантираме, че бързината не излага на риск качеството. Това е въпрос, по който аз съм уверен, че всички ние можем да се споразумеем.

Antonio Masip Hidalgo, докладчик. – (ES) Г-н Баро, Вие имате моята подкрепа, каквато искате от Парламента, имате я най-малкото от този докладчик и я имате още от първия ред на моя доклад. Искам да кажа още, че в двете си изказвания този следобед, Вие ни дадохте урок по право, морал и история.

Един от ораторите спомена за ефективна правна защита. Очевидно е, че ефективната правна защита е основен принцип. Ето защо аз искам включване на изискването за информиране на лицата, търсещи убежище, на език, който те разбират. Ако това не се направи, няма да има ефективна правна защита и, моля ви, не изпадайте в противоречие по този въпрос, защото ще се обърнете срещу самите принципи, на които преди сте се позовавали.

Nicolae Vlad Popa, докладчик. – (RO) До 1989 г. държавата, от която произхождам – Румъния, беше управлявана от тоталитарен комунистически режим, който може да се охарактеризира дори като престъпен. Режимът държеше гражданите така, като че ли се намират в голям затвор. Независимо от това обаче, десетки хиляди рискуваха живота си, като избягаха от страната и поискаха политическо убежище. Аз познавам много

от тези хора и зная колко важна е международната закрила, и по-специално закрилата, предоставена от институцията на политическото убежище.

За нас обаче е изключително важно да можем да разпознаваме лицата, които наистина търсят убежище, онези, чиято молба за политическо убежище е действително напълно оправдана. Чрез подобряване на системата за регистрация ние очевидно можем да решим тези случаи много по-бързо. Едновременно с това обаче, аз искам да обсъдя друг проблем, свързан с мрежите, и по-специално с престъпната дейност на мрежите за трафик на лица, търсещи убежище. Тези мрежи получават огромни суми за транспортирането на търсещите убежище до държавите-членки на Европейския съюз. Аз също така смятам, че борбата с тази престъпна дейност трябва да бъде от приоритетно значение за нас и че е необходимо да се разработи стратегия за справяне с проблема.

Jean Lambert, докладчик. – (EN) Г-н председател, аз приветствам общата подкрепа за Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, която беше изразена този следобед, и много искам да благодаря на колегите за тяхното сътрудничество и за работата, която свършихме по този въпрос.

Ние се надяваме да направим тази служба работеща възможно най-скоро. Разбира се, нейната цел е да засили доверието между държавите-членки, докато системата на предоставяне на убежище се подобрява на основата на практическо сътрудничество между експертите, като тук се включва обучението и всичко останало. Тъй като доверието се повишава, ние вероятно ще видим държавите-членки по-спокойни по отношение на това, че може би ще трябва задължително да сътрудничат, за да изпълняват задълженията си.

Аз приветствам члена на Комисията за това, че беше пределно ясен във връзка с различните мисии на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището и на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (FRONTEX). Това са различни формирания с много различни цели, въпреки че сътрудничеството и предоставянето на убежище, разбира се, са важни за тях. Един от засегнатите аспекти беше информацията относно трети страни – страните на произход на лицата, търсещи международна закрила. Разбира се, това е един от въпросите, които Службата за подкрепа в областта на убежището ще проучва – как да обедини информацията, постъпваща от най-различни източници, в един по-стандартен формат и, вероятно формат, при който хората ще имат по-голямо доверие, че информацията не се използва за политически цели.

Аз смятам, че за много от нас е странно, как една държава приема хора от Чечения като бежанци, с доста висок процент на приемане, докато друга държава, намираща се съвсем наблизо, не приема никого от Чечения. Много от нас намират това за абсолютно неправдоподобно, въпреки че информацията е същата. Така че доверието в качеството на информацията и начинът, по който държавите-членки могат да я използват, също е изключително важна част от засиленото сътрудничество, на което ще бъдем свидетели. Ние очакваме с нетърпение да видим появата му.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, независимо, че не мога да дам наистина задоволителен отговор, аз не искам да оставя без отговор въпросите, повдигнати от г-н Busuttil, от италианските колеги г-н Borghezio, г-н Catania, които се изказаха, и всички останали. Искам да кажа обаче, че проблемът, пред който сме изправени в Средиземноморския регион, не засяга само Малта и Италия. Европейците наистина трябва да разберат за все по-трагичното и тревожно положение, което беше описано тук.

Аз лично бях в Лампедуза и Малта. Срегнах се с двамата министри в Брюксел, когато се случи първият инцидент. Слава Богу, успяхме да намерим решение. Аз обаче ще повдигна отново въпроса пред всички министри на вътрешните работи на следващото заседание на Съвета по правосъдие и вътрешни работи в началото на месец юни.

Ние ще се опитаме, доколкото е възможно, да помогнем на Малта и Италия, но е истина, че Европа и всички държави-членки трябва здраво да се заемат, защото справянето с тази ситуация не може да бъде оставено само на две държави-членки.

Затова ние трябва да помислим по този въпрос. Цялото проведено обсъждане беше насочено именно към него, което показва необходимостта от засилена солидарност между европейците.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 7 май 2009 г.

Писмени изявления (член 142)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) „Евродак“ е основен инструмент за управление на данните на кандидатите за международна закрила и имигрантите, които са били задържани за неправомерно прекосяване на граница на държава-членка или които са с изтекъл срок на законно пребиваване на територията на държава-членка.

Преразглеждането на Регламента „Евродак“ ще реши трудности, свързани с ефективността на правни разпоредби като забавяне на някои държави-членки в изпращането на дактилоскопични отпечатыци до централното звено на „Евродак“, обмен на данни за лица, признати за бежанци в дадена държава-членка, и неточното определяне на органите, които имат достъп до базата данни на „Евродак“.

Аз смятам, че по-ефективно използване на базата данни на „Евродак“ може да се постигне само ако „Евродак“ функционира на една и съща техническа платформа като Шенгенската информационна система (ШИС II) и визовата информационна система (ВИС). Системата за събиране на биометрични данни може да бъде една и съща за ШИС II, ВИС и „Евродак“, което ще гарантира тяхната оперативна съвместимост и ще намали разходите.

Приканвам Комисията да представи необходимите законодателни предложения за създаването на агенция, отговаряща за управлението на трите ИТ системи, така че тези инструменти да бъдат заедно на едно място и по такъв начин да се гарантира в дългосрочен план оптималното взаимодействие между тях и да се избегне дублирането и липсата на съгласуваност в работата.

Toomas Savi (ALDE), в писмена форма. – (EN) Г-н председател, аз силно приветствам идеята за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, тъй като положението в трети държави, и специално в Африка и Близкия Изток продължава да се влошава. Възражявам срещу всякакви идеи за „крепостта Европа“, които са откъснати от проблемите на Третия свят – много от тях пряко или косвено причинени от някогашните колонизатори. Европа не може да обърне гръб на нейните ангажменти към държавите, които някога са били подложени на безотговорна експлоатация.

Европейската служба за подкрепа в областта на убежището ще осигури координиран подход към Общата европейска политика за убежище. Когато става въпрос за лица, търсещи убежище, аз приемам принципа на солидарността в рамките на Европейския съюз. Границите на някои държави-членки съставляват външната граница на Европейския съюз и затова те са постоянно под въздействието на имиграционни потоци.

Очаквам, че Европейската служба за подкрепа в областта на убежището ще помогне за намаляване на тежестите за съответните държави-членки.

13. Двустранни споразумения между държави-членки и трети държави по секторни въпроси, обхващащи приложимото право към договорни и извъндоговорни задължения - Двустранни споразумения между държави-членки и трети държави по секторни въпроси, свързани с родителската отговорност и със задължения за издръжка - Разработването на пространство на наказателно правосъдие на ЕС (разискване)

Председател. - Следващата точка е общо разискване по

– доклада на Tadeusz Zwiefka, от името на комисията по правни въпроси, относно двустранните споразумения между държавите-членки и трети държави по секторни въпроси, обхващащи приложимото право в договорни и извъндоговорни задължения, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на процедура за договарянето и сключването на двустранни споразумения между държавите-членки и трети държави по секторни въпроси, обхващащи приложимото право в договорни и извъндоговорни задължения (COM(2008)0893 – C6-0001/2009 - 2008/0259(COD)) (A6-0270/2009);

– доклада на Gérard Deprez, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно двустранните споразумения между държавите-членки и трети държави по съдебни решения по брачни дела, дела свързани с родителска отговорност и със задължения за издръжка, относно предложението за регламент на Съвета за установяване на процедура за договарянето и сключването на двустранни споразумения между държавите-членки и трети страни по секторни въпроси, обхващащи компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела, по дела, свързани с родителската отговорност и със задължения за издръжка, и по въпроси на приложимото право към дела, свързани със задължения за издръжка (COM(2008)0894 – C6-0035/2009 – 2008/0266(CNS)) (A6-0265/2009); и

– доклада на Maria Grazia Pagano, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно разработването на пространство на наказателно правосъдие на ЕС, с предложение за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно разработването на пространство на наказателно правосъдие на ЕС (2009/2012(INI)) (A6-0262/2009).

Tadeusz Zwiefka, докладчик. – (PL) Г-н председател, г-н член на Комисията, първо искам да изкажа най-сърдечна благодарност за нашата успешна съвместна работа на докладчика от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи г-н Derpez, на всички докладчици в сянка, на представителите на чешкото председателство и на Европейската комисия. Независимо от нашите доста раздалечени договорни позиции в началото, ние успяхме да постигнем компромис, който, надявам се, ще ни позволи да постигнем съгласие със Съвета на първо четене.

В предложението за регламент се установява механизъм, на основата на който държавите-членки ще могат да предоговарят, договарят и сключват двустранни споразумения с трети държави в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни и търговскоправни въпроси. Предвижда се създаването на аналогичен механизъм във връзка с двустранните споразумения в областта на компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела, по дела, свързани с родителска отговорност и със задължения за издръжка. Това предложение е в отговор на практически проблем, възникнал в резултат на становище 1/03 на Съда на Европейските общности, относно сключването на новата Конвенция от Лугано, в съответствие с която Общността има компетентност да сключва външни споразумения до същата степен, до която е използвала пълномощието да приема правни средства в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни дела, по силата на член 61, буква в) от Договора за ЕО.

Предложеният инструмент установява специална процедура. По тази причина, правната рамка на предложения механизъм следва да бъде строго ограничена по отношение на приложното поле и на срока. Първото условие е спазено чрез ограничаване на предложения регламент до двустранните споразумения в областта на компетентността и признаването, и изпълнението на съдебни решения по гражданскоправни и търговскоправни въпроси. Второто условие е спазено чрез клаузата за изтичане на срока на действие („sunset clause“), в съответствие с която споразумение, сключено по тази процедура, автоматично губи сила в момента на сключване на споразумение от страна на Общността с трета държава.

Разбира се, аз виждам необходимостта от включване в правната рамка на въпроса за упражняване на външни компетентности в областта, включваща специфичния закон в сферата на договорните и извъндоговорните задължения, а така също и брачните дела. Изглежда обаче е необходимо да се поясни, че предложеният механизъм ще бъде приложим не само към секторни споразумения, определени от ограничения обхват на настоящото предложение, но също така и към други споразумения като двустранното споразумение и регионалните споразумения между ограничен брой държави-членки и съседни трети държави – разбира се, само в много ограничени случаи, отнасящи се до специфични въпроси и с намерението за решаване на местни проблеми.

Аз бях скептично настроен относно необходимостта от въвеждане на клаузата за изтичане на срока на действие на 31 декември 2014 г., ако, според предложения регламент, Европейската комисия трябва да представи доклад относно прилагането на резолюцията до 1 януари 2014 г. Освен това, процесът на договаряне на споразумения с трети държави често е сложен и продължителен, и не оставя на държавите-членки много време да използват новата процедура. Затова компромисното предложение за изтичане на срока на действие на регламента на 31 декември 2019 г. позволява на държавите-членки да използват по-пълно и ефективно процедурата.

Независимо от различаващото се становище на Европейската комисия, аз съм на мнение, че в доклада си относно прилагането на регламента, Комисията следва да представи регламента в контекста на други законодателни инструменти като „Брюксел I“. Предложеният механизъм, който включва функция на упражняване на двустепенен контрол от страна на Комисията, несъмнено ще послужи за осигуряване на сближаване с достиженията на общностното право. Въпреки това обаче, аз се опитам да постигна възможно най-голяма гъвкавост в предложената процедура и скъсяване на сроковете, посочени за реакция на Комисията, както и намаляване на бюрократичната тежест. Демократичното одобрение и ролята на Европейския парламент са извън съмнение и затова аз също така настоявам, че на Европейския парламент и на държавите-членки следва да се дава информация на всеки етап – от намерението на държава-членка да започне преговори с трета държава, до сключването на споразумение.

Искам да подчертая, че процедурата за сключване на двустранни споразумения с трети държави ни дава уникалната възможност да покажем, че Европейският съюз може да решава проблемите на своите граждани в техен интерес, което е от особено значение в контекста на икономическата криза и нарастващия

евроскептицизъм в много от държавите-членки. В заключение, г-н председател, независимо от някои различия на подхода в специфичен правен смисъл, ние тук трябва да покажем нашия здрав разум като, разбира се, зачитаме достиженията на общностното право.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

Gérard Deprez, докладчик. – (FR) Г-н председател, както току-що каза г-н Zwiefka, ние обсъждаме едновременно два доклада, които са с различен обхват, но които формират една и съща логика и подлежат на еднакви процедури.

Първият доклад, чийто докладчик е г-н Zwiefka – и аз искам да му благодаря за проявената от него любезност към мен и за неговото търпение, с което посрещна някои от моите искания – засяга предложение за регламент по процедурата за съвместно вземане на решение. Вторият, за който аз съм докладчикът, включва предложение за регламент, който предвижда само консултация с Европейския парламент.

Всъщност, г-н председател – и аз приемам това – проблемите, които се опитваме да решим с тези два инструмента, са сериозни и много често наистина трагични. Всеки от нас е чувал или знае за случаи, в които брак с лице от трета държава се е провалил и бащата или по-често майката няма право повече да вижда децата, които са били заведени от единия от съпрузите в неговата или нейната страна на произход, или на друго място, и понякога местонахождението им не може да бъде открито. Същото се отнася и до възможността за получаване на издръжка.

Ясно е, че тези въпроси са реални, сериозни и печални. Съществува спешна правна необходимост от опит да се намери решение на това положение, по-специално, чрез договаряне на споразумения с трети държави.

Откъде обаче води началото си въпросът, с който се занимаваме днес? По каква причина Европейските институции трябва да разглеждат този проблем? Отговорът е прост. За всички тези въпроси, договарянето и сключването на споразумения с една или повече трети държави попада в изключителната компетентност на Общността. Изключително общностният характер на тези въпроси изрично се потвърждава от решения на Съда на Европейските общности и становищата на правните служби. Това означава, че нещо, което на пръв поглед е изглеждало лесно, всъщност е малко по-сложно и чувствителна материя. Затова въпросът сега е следният: възможно ли е от правна гледна точка, като се има предвид сегашното състояние на Договорите и на съдебната практика на Съда на Европейските общности, да се позволи на държавите-членки да упражняват една от изключителните компетентности на Общността и, ако е така, при какви условия?

Лично аз, г-н председател, не съм голям експерт по право. Аз изобщо не съм експерт по право, но не открих правно основание в настоящите Договори, което изрично да оправомощава Общността напълно или частично да отстъпва своите изключителни компетентности заради държавите-членки. Това означава, че аз самият оставам много озадачен и изпълнен със съмнения относно самия принцип на механизма, който ни е предложен.

Казвайки това, трябва да призная, че в становищата си правните служби на нашите институции са оставили някои вратички. Това е много ясно. Например, г-н член на Комисията, такова е становището на правната служба на Вашата институция и, цитирам: „приема, че упражняването на външна компетентност на Общността от държавите-членки е възможно от правна гледна точка при изключителни обстоятелства и при специфични условия както формално, така и по същество.“ Правната служба на Европейския парламент съвсем не е толкова категорична, въпреки че предложи някои възможности.

Именно тези много точни и рестриктивни правни принципи формираха основата на предложението за изменение, което аз внесох, и на преговорите, водени като тристранен диалог със Съвета и Комисията, в които участвах. Повтарям, аз зная добре за трагедията, която изживяват някои от нашите съграждани, и съм твърдо решен да положа големи усилия, за да им помогна. Накрая, това е причината, поради която приемам компромиса, договорен с Комисията, но искам да посоча много ясно, г-н председател, г-н член на Комисията, че изключителната компетентност на Общността трябва да остане. Държавите-членки не следва, чрез предоставяне на безброй дерогации и разширяване на приложното поле, накрая да получат онова, което е изключителна компетентност на Общността. Аз следвам тази линия, ще продължа да я защитавам и в бъдеще.

Maria Grazia Pagano, докладчик. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да започна, като изкажа сърдечна благодарност на всички мои колеги и на длъжностните лица, дали своя принос за подобряване на текста, който ще гласуваме утре. Изказвам специална благодарност на г-н Demetrious, чиято предишна отлична препоръка послужи за отправна точка на моя доклад.

В работата си аз винаги съм имала предвид необходимостта да се предоставят полезни основни насоки за изграждане на автентично европейско пространство за правно сътрудничество и се надявам, по-скоро съм убедена, че тази моя работа може да бъде полезна за бъдещото шведско председателство, което ще се изправи пред трудната задача за разработване на Стокхолмската програма.

Аз започнах с две съображения, когато изготвих текста: първото беше, че наказателният процес води до многобройни и важни последици за основните свободи както на жертвите на престъпления, така и на заподозрените и подсъдимите. Приоритетът, който Парламентът не може да не подчертае, и основният въпрос в моя доклад, следователно, е фокусът върху зачитането на правата на човека.

В препоръката е отделено много място точно на защитата на основните права, като се обръща специално внимание на защитата на жертвата, условията в затворите, правата на затворниците и процедурните гаранции, включително правото на разяснение на правата и на оказване на помощ на официално назначения адвокат, правото на информация относно естеството или причините за обвиненията и правото на достъп до съответните документи на разбираем език, а оттук, правото на преводач.

Второто съображение, което послужи за основа на моя доклад, е че, както може да се види от Доклада относно изпълнението на Хагската програма за 2007 г., равнището на изпълнение по отношение на правното сътрудничество в наказателноправната област е ниско, дори при отбелязаните задоволителни промени в други сектори като сътрудничество по гражданскоправни въпроси, управление на границите, политики за имиграцията и предоставяне на убежище.

Затова е ясно, че трябва да се направи нещо повече. Принципът на взаимното признаване, който е крайтъглен камък на сътрудничеството, далеч не се признава в задоволителна степен. Ние трябва да стигнем до корените на проблема, като определим причините за това разочароващо малко подобрение, така че да можем да подготвим най-ефективните решения.

Считам, че основните причини се коренят в липсата на взаимна осведоменост и доверие между държавите и затова в доклада си наблягам на обучението, оценката, споделянето на информация и добрата практика.

Когато става въпрос за обучение, ние определено не трябва да пренебрегваме значителния напредък, постигнат благодарение на приноса на Европейската мрежа за съдебно обучение. Според мен ние въпреки това трябва да надхвърлим сегашния модел на обучение, който се основава главно на национални школи за следдипломно обучение, за да изградим по-силна обща съдебна култура, каквато все още липсва. По тази причина аз наблегнах на необходимостта от създаване на добре организиран европейски институт за обучение на съдии и адвокати, с достатъчно ресурси, но все пак посочих, че е нужно да се избягва безползното дублиране със съществуващите възможности и средства и изтъкнах важната роля на националните школи.

На второ място, ние се нуждаем от по-ефективен механизъм за цялостна оценка на правосъдието, съдебните органи и на изпълнението на директивите на Европейския съюз. Затова в доклада се предлага създаването на група от експерти за постоянен мониторинг на прилагането на общностното право и на качеството и ефективността на правосъдието, по модела на Шенгенската система за взаимна оценка. Нейна цел също така е да установява слабостите в системата и недостатъците в законодателството в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправните въпроси, за да предостави на европейския законодател всички източници на информация, необходими за извършване на правилна политическа и регулаторна оценка.

Накрая, използването на нови технологии, които са много важни за събирането на данни, подсилва съществуващата система от бази данни и циркулирането на информация. Аз се надявам, че утрешното гласуване ще бъде повторение на отличния резултат, постигнат в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, аз, разбира се, искам да благодаря на тримата докладчици и първо ще се обърна към г-н Zwiefka и г-н Deprez. Очевидно Комисията се радва, че са постигнати компромиси. Казвайки това, имам предвид, че е добре, че са се водили напрегнати преговори от месец февруари и че така е постигнато съгласие на първо четене по двете предложения, представени от Комисията в края на 2008 г.

Това е много чувствителна област за всички участващи институции – Комисия, Съвет, Европейски парламент – както изтъкна г-н Deprez. Благодаря на всички страни, че стигнахте до текст, в който изглежда, че се зачитат институционалните прерогативи на Комисията и който едновременно с това изглежда, че отговаря на законните очаквания на държавите-членки и на Парламента.

Въпреки това аз ще посоча, че тази изключителна процедура е с ограничено приложно поле и срок, и че изключителната компетентност на Общността по разглежданите въпроси във всички случаи трябва да продължава да се счита. Аз твърдо съм на тази позиция и съм съгласен с това, което каза г-н Deprez, когато посочваше, че държавите-членки не трябва да се възползват по този начин от ситуацията, за да изземат компетентности и да насърчават Комисията да се откаже от идеята да прави предложения.

Считам, че ние сме в пълно съгласие по въпроса. Това е също случаят, в който тази гъвкавост ще позволи на държавите-членки да използват, когато Комисията не упражнява своята компетентност, институционална рамка, за да помагат на гражданите да получават достъп до правосъдие в трети държави, специално в областта на семейноправните въпроси. Вярно е също – г-н Zwiefka и г-н Deprez загатнаха за това – че ние трябва да помислим за правилата относно развода, попечителството на децата, правата на достъп и задълженията за издръжка, и за болезнените ситуации, които могат да възникнат, поради липсата на законодателство, което да е универсално приложимо в тази области на международно равнище.

Предложението относно приложимото право към договорни и извъндоговорни задължения може да има положителен ефект също и върху решаването на много конкретни и специфични проблеми като тези, свързани, например, с пътния и речния трафик или управлението на летища, намиращи се на границите на няколко държави като летището на Базел-Мюлуз-Фрайбург. Това е още едно приложение на институционалната рамка, което, повтарям, трябва да остане изключение.

Във всички случаи искам да благодаря на докладчиците от комисията по правни въпроси и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи за работата, която са свършили, като също така им благодаря за проявеното разбиране, което позволи постигането на съгласие преди края на този мандат на Парламента.

Сега ще спомена за доклада на г-жа Pagano, с чийто подход и съдържание съм съгласен. Приветствам все по-активното участие на Парламента в областта на наказателното правосъдие, не само по отношение на законодателното действие, но също и във връзка с проектирането на бъдещето на европейското пространство на наказателно правосъдие.

Благодаря Ви, г-жо Pagano за това, че давате подкрепата си за работата, която вършим в момента, тъй като ние подготвяме Стокхолмската програма и ще публикуваме съобщение, съдържащо препоръки за периода 2010–2014 г. Аз се радвам, че във Вашия доклад Вие напълно подкрепяте принципите на взаимното признаване. Европейският съюз постигна големи успехи именно благодарение на принципа на взаимното признаване, включително Европейската заповед за арест, а всичко това е проект на едно истинско пространство на наказателното правосъдие.

В доклада също така се разглеждат въпроси, възникнали при прилагането на принципа на взаимното признаване и е вярно, че е необходим мониторинг на транспонирането и пълното и последователно прилагане на големия брой съществуващи инструменти, които се основават на принципа на взаимното признаване. Вярно е също така обаче, че не може да има взаимно признаване, докато не се засили взаимното доверие между правните органи на държавите-членки. Това наистина е основният съставен елемент на взаимното признаване. Ето защо аз съм благодарен на Европейския парламент за това, че пледира за създаването на истинска обща съдебна култура, както Вие вече казахте, г-жо Pagano.

Вие правилно настоявате за развиване на обучението за правните професии, за обучение в европейските механизми, за взаимоотношенията със Съда на Европейските общности, за използването на инструментите на взаимното признаване, правното сътрудничество и сравнителното право. По този въпрос аз съм напълно съгласен с Вашия доклад, тъй като смятам, че в Стокхолмската програма обучението на съдии и обменът на съдии между държавите-членки ще бъдат посочени като ключов момент за бъдещето на това европейско пространство на правото, което ние толкова много искаме.

Очевидно Форумът по правосъдие, който е място за срещи за различните мрежи на юристи, също ще се използва и ще играе важна роля за по-голямата осведоменост на практикуващите юристи относно европейското измерение на техните дейности и, с помощта на Европейския съюз, тези практикуващи юристи ще трябва да си сътрудничат, за да гарантират осъществяването на истински обмен на най-добрите практики.

Комисията също приема направеното в доклада предложение – наистина Ви благодаря за това – за механизъм за оценка, който няма да се ограничава само до транспониране на инструментите на Съюза, но също така ще обхваща в по-общ план и състоянието на правосъдието в държавите-членки.

Този механизъм ще оценява ефективността и бързината на правосъдието, и зачитането на гаранциите на защитата. По този въпрос вече започна да се работи с идеята, предложена от министъра на правосъдието на

Нидерландия, за създаване на механизъм за оценка, за да се измери как работи съдебната система по отношение на зачитане на принципите на правовата държава, като, естествено, се използва съществуващият апарат и се добавя стойност по отношение на политическия мониторинг. Тези оценки ще дадат възможност да се правят препоръки.

Освен това Комисията подкрепя засиленото участие на Европейския парламент в нейните механизми за оценка. Г-н Deprez, това ще бъде възможност за включване на Парламента в работата на експертните групи, които ще се създават по места през тази и следващите години.

По-нататък, Вие споменахте за транспонирането на новото решение за Евроюст. Тук ние отново сме съгласни с подхода, предложен в доклада, за приложимостта на плана за изпълнение и за срещите на експерти с държавите-членки. Благодарение на тези неща ние ще можем да изпълним бързо новото решение за Евроюст.

Накрая, в доклада се настоява за разумното използване на новите технологии. Европейската стратегия за електронно правосъдие (*e-justice*) беше въведена, за да се използва потенциалът на информационните и комуникационни технологии в областта на правосъдието.

Ето, имате го. Аз само мога да благодаря на Европейския парламент за неговата работа и за разискванията, които проведе с нас, за мислите и съображенията, които сподели с нас в тази област. Убеден съм също така, че ние заедно ще успеем в изграждането на пространство на наказателно правосъдие, на тази област от правото, която следва да характеризира общност от граждани, които наистина имат право на качествено правосъдие, в която и държава-членка да се намират.

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, аз приветствам възможността да се изкажа по тези три важни законодателни предложения и съм благодарен на докладчиците за тяхната усилена работа по докладите. Най-напред искам да коментирам първите две предложения, след което ще премина към третото предложение, по въпроса за по-нататъшното развитие на наказателното правосъдие в ЕС.

Целта на първите две предложения, обхванати от докладите на г-н Zwiefka и г-н Deprez, е да се установи процедура, която да позволи на държавите-членки да водят преговори и сключват споразумения с трети държави по въпроси от съдебното сътрудничество в областта на гражданското право, които попадат в изключителната компетентност на Общността.

Първото предложение, което подлежи на процедура на съвместно вземане на решение, обхваща приложимото право към договорните и извъндоговорните задължения. Второто, което подлежи на процедура на консултация, обхваща определени области от семейното право.

Искам да подчертая, че процедурата, установена от двата бъдещи регламента, е създадена по начин, който да гарантира целостта на общностното право. Преди да дава разрешение за договаряне на споразумение, Комисията ще проверява дали предвиденото споразумение няма да направи общностното право неефективно или да подкопае правилното функциониране на системата, установена посредством правилата на Общността. Комисията също така ще проверява дали предвиденото споразумение не подкопава политиката в областта на външните отношения, определена от Общността.

Всъщност може да се твърди, че чрез създаване на възможност за държавите-членки да водят преговори и да сключват с трети държави споразумения, които са съвместими с общностното право, приложното поле на общностното право се разширява, обхващайки държави извън Европейския съюз.

Процедурата, въведена чрез двете предложения, ще се прилага на първо място към договарянето и сключването на споразумения между държава-членка и трети държави. В определени случаи обаче това ще се прилага също към договарянето и сключването на регионални споразумения между повече от една държава-членка и/или повече от една трета държава. Що се отнася до регионалните споразумения, процедурата, въведена чрез предложението в областта на семейноправните въпроси, ще се прилага към изменението или предоговарянето на две вече съществуващи конвенции между скандинавските държави. Фактически само няколко регионални инструмента ще попадат в обхвата на приложимото право в предложението. Те могат да обхващат, например, работата на летище, разположено в граничен район, водни пътища, които са общи за две или повече държави или презгранични мостове и тунели.

Процедурата, установена в двете предложения, се основава на висока степен на доверие и сътрудничество между държавите-членки и Комисията. Предоставен е механизъм за уреждане на положения, в които Комисията, въз основа на нейната оценка, стига до заключението, че договарянето или сключването на споразумение не следва да бъде разрешено. В такива ситуации, съответната държава-членка и Комисията започват обсъждане с цел да намерят решение заедно.

Председателството, от името на Съвета, се надява и очаква, че ще бъде възможно да се постигне съгласие на първо четене относно предложението в областта на приложимото право. Между Европейския парламент, Комисията и Съвета бяха проведени конструктивни преговори, по време на които трите институции успяха да намерят решение на редица трудни въпроси.

Тъй като предложението в областта на приложимото право е до голяма степен еднакво с предложението в областта на семейноправните отношения, от само себе си се разбира, че измененията, направени в първото предложение, се приемат и във второто предложение, въпреки че то не подлежи на процедура на съвместно вземане на решение. В интерес на доброто законотворчество, наистина е желателно да се поддържа паралелност между двата текста.

Искам да приключа с няколко коментара по препоръката на Парламента относно разработването на пространство на наказателното правосъдие на ЕС, което е темата на доклада на г-жа Pagano.

Съветът напълно приема значението на взаимното признаване като крайъгълен камък на съдебното сътрудничество в Европейския съюз. Ние смятаме, че то следва да бъде разширено чрез приемане и на други правни инструменти в бъдеще, а така също и задълбочено чрез по-ефективно изпълнение на вече приетите инструменти за взаимното признаване.

Във връзка с това Съветът иска да обърне внимание на Парламента върху факта, че той е в процес на финализиране на четвъртия кръг за взаимни оценки относно практическото изпълнение на Европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки.

В контекста на тази серия от взаимни оценки, експертите също така проучват въпросите, свързани с взаимодействието между, от една страна, Европейската заповед за арест и, в по-общ план, принципа на взаимното признаване, и, от друга страна, принципа на пропорционалността. Принципът на пропорционалността обаче също трябва да се балансира с друг принцип, който е еднакво ценен за Парламента, а именно, принципът на субсидиарността. В действителност съдебните органи в различни държави-членки са на различно мнение по въпроса какво съставлява едно тежко престъпление.

Съветът очаква бъдещата работа с Парламента и Комисията по установяването на система за хоризонтално и непрекъснато оценяване, и изпълнение на политиките на ЕС и правните инструменти.

Относно въпроса за съдебното обучение, Съветът споделя становището на Парламента за необходимостта от създаване на истинска европейска съдебна култура чрез *inter alia*, насърчаване на прекия обмен на съдии, прокурори и съдебни служители между различни държави-членки, и за активно развиване на Европейската мрежа за съдебно обучение.

Съветът също така споделя становището на Парламента относно необходимостта от бързо и ефективно изпълнение на новите решения за Евроюст и Европол.

В заключение, искам да благодаря на Парламента за мащабната и изчерпателна работа, свършена по трите доклада, внесени за разискване този следобед.

Gérard Deprez, председател на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи. – (FR)
Г-н председател, не толкова от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, колкото от името на моята група, аз искам да се възползвам от този кратък момент, за да изразя изключително положителната си реакция към доклада на г-жа Pagano. Поздравления за Вашия доклад, г-жо Pagano. Смятам, че при написването на този доклад Вие сте съставили много подробен план, който, г-н член на Комисията, трябва да фигурира на видно място в Стокхолмската програма, която зная, че Комисията активно подготвя.

Позволете ми, освен това, което вече беше казано за значението на оценяването на обучението на съдии, да наблегна на два момента, които са от съществена важност за въпроса за взаимното доверие и са в основата на бъдещото взаимно признаване. Първо, независимостта на съдебната власт. На сегашния етап в редица държави-членки на Европейския съюз съдебната власт не е независима от политическата власт или от други власти. Това е скандално и на този скандал трябва да се сложи край.

Второ, процесуалните гаранции. Докато не сме сигурни, че в някои държави хора, които са заподозрени или обвинени за извършване на престъпления, не се ползват с процесуални гаранции подобни на тези, които съществуват в други държави, ще бъде трудно да стигнем до широко приемане на принципа за взаимното признаване. Това е основен въпрос, който аз исках да повдигна в разискването. Поздравления, г-жо Pagano.

Csaba Sógor, *от името на групата PPE-DE*. – (HU) Националните граници, очертани след Втората световна война, разделиха общности и семейства. Аз искам да ви дам един пример за това близо до нас, тук в Европа. Градчето Селменц някога е било част от Унгария. Една част от него обаче, Надиселменц днес се намира на територията на държавата-членка на Европейския съюз Словакия, докато другата част, Киселменц, е в Украйна.

Преди 23 декември 2005 г. между двете села не е имало дори място за прекосяване на границата. В продължение на 60 години родители, деца и роднини са живели напълно разделени едни от други и не са могли да се срещнат с десетилетия. Европейският съюз им е дал дългоочакваната възможност да сложат край на това положение чрез отваряне на граничен контролно-пропускателен пункт. Примерът, който току-що ви дадох, е само един от стотиците и хилядите, като едновременно с това предоставя силен аргумент за въпроса защо сега разискваме този доклад.

Проектът на регламент предвижда процедура относно компетентността, която следва да се прилага между държавите-членки и трети държави по отношение на въпроси от областта на семейноправните отношения, родителската отговорност и задълженията за издръжка. Регламентът няма да измести общностните закони, а ще се прилага само когато съответната държава-членка покаже, че е налице специфичен интерес на основата на икономически, географски, културни или исторически отношения, особено между държавата-членка и въпросната трета държава, при подписването на двустранно секторно споразумение с третата държава. Едновременно с това Комисията посочва, че предложеното споразумение има само ограничено въздействие върху еднаквото и последователно прилагане на съществуващите общностни нормативни актове, и върху действието на системата, приложена на основата на споменатите нормативни актове.

Искам да благодаря на докладчика г-н Deprez за това, че се е заел с тази важна тема, която въздейства върху живота на гражданите, живеещи в Европейския съюз и извън него, специално защото този документ постига баланс между компетентността на общностните институции и тази на националните държави.

Manuel Medina Ortega, *от името на групата PSE*. – (ES) Г-н председател, аз смятам, че представените ни от Комисията предложения за регламенти са важни и необходими, а от друга страна, за нас в Европейския парламент е също така важно и необходимо да отстояваме принципа, защитаван от двамата докладчици г-н Zwiefka и г-н Deprez, който е принципът на компетентност на Общността.

Това е въпрос за компетентността на Общността, по който, по причини от практически характер е препоръчително известни отговорности да бъдат запазени и да се упражняват от държавите-членки, но както г-н Баро каза, те трябва да са ограничени по отношение на обхвата и срока. Не съществува възможност за отхвърляне на правото на Общността да упражнява своята компетентност и нито Съветът, нито Комисията, нито Парламентът имат правомощието да отнемат тези компетентности на Общността.

Аз смятам, че с установяването на тази изключителна процедура, измененията, които разисквахме и внесохме, и които вярвам, че утре ще бъдат приети от Парламента, ще създадат възможност за приемане на този пакет от мерки на първо четене. Надявам се също така обаче, че от страна на Комисията на следващия етап и нататък ще се предостави възможност да напреднем в разработването на реална европейска система на частното право. Това става все по-необходимо, както посочи, например, г-н Sógor в предишното изказване. Ние говорим за проблеми, които въздействат пряко на хората, и по степента, до която сме способни да решаваме техните проблеми, хората ще съдят за това, дали Европейският съюз функционира.

Накрая, г-н председател, аз искам да поздравя моите колеги, г-н Deprez и г-н Zwiefka, и да благодаря на Комисията и на Съвета за готовността им да работят заедно с нас по този въпрос.

Sarah Ludford, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, аз искам да благодаря на г-жа Pagano за нейния отличен доклад и за сътрудничеството ѝ при разработване на компромисните изменения, които включвах, например, някои от моите предложения.

Смятам, че Европейският парламент показва твърдото си намерение относно амбициите си за създаване на европейско пространство на наказателно правосъдие, с двойната цел да предава на съда престъпниците и да подкрепя правата на подсъдимите и на жертвите. В доклада правилно се подчертават основните въпроси като необходимостта от мониторинг на прилагането на законодателството, насърчаване на обучението на съдии, прокурори и адвокати на защитата; новото законодателство, което осигурява мерки за процесуална защита, както подчерта Gérard Deprez.

Европейската заповед за арест е ефективен инструмент за привличане под отговорност на престъпници и аз дълбоко съжалявам, че британските консерватори му се противопоставиха. Ние обаче трябва да гарантираме – и правителствата трябва да гарантират – че Европейските заповеди за арест няма да се употребяват неправилно

за решаване на обикновени проблеми като преследване на някого, който е откраднал прасе или не си е платил сметката в хотела. С този инструмент не следва да се злоупотребява и за предварително проучване с провеждане на разпити, а в замяна на това, да се даде правилна насока за обвинение и завеждане на дело.

Европейската заповед за арест – както казаха други – и цялото наказателно правосъдие се основава на взаимното доверие. Затова държавите-членки трябва да покажат, че заслужават това доверие, с наличието на висококачествени правни системи в тях и със зачитане, например, на Европейската конвенция за правата на човека и на решенията на Съда в Страсбург. Не може чрез Европейска заповед за арест да се връщат хора в държава от ЕС и после да бъдат изпращани обратно в трета държава, където да бъдат подлагани на изтезания. В случай на незачитане от Страсбург, ще трябва да се потърсят мерките за защита на правата на човека, съдържани в Европейската заповед за арест. Смятам, че правителствата на държавите от ЕС се огънаха пред предизвикателството да се справят със съществените несъответствия в правните системи и избирателното зачитане на правото на справедлив процес и правата на човека.

Ние също така трябва да се опитаме в бъдеще да гарантираме по-добро качество на законодателството в областта на наказателното правосъдие. Да се надяваме, че след Лисабон – аз се радвам, че чешкият Сенат ратифицира Договора от Лисабон – в пресата ще се появяват по-малко предложения на държави-членки, които не водят до никъде, а дори и одобрени, никога не се изпълняват правилно. Правосъдието в целия ЕС и високите правни норми са от решаващо значение за нашите граждани, когато пътуват, работят и започват стопанска дейност в други държави и когато хората трябва да се опитват да се изразяват на чужд език. Крайно време е да се погрижим, когато някой попадне в системата на наказателното правосъдие на друга държава-членка, да бъде запознат с правата си и да получи подходяща правна помощ, устен и писмен превод.

Накрая, аз съм много разочарована, че правителството на Великобритания беше едно от тези, които блокираха мярката за процесуалните права. Надявам се в бъдеще да промени решението си.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз приемам отчасти и трите доклада, които разискваме.

Докладът на г-н Zwiefka е по-лесен за приемане, защото представената в него процедура за договаряне и сключване на двустранни споразумения по секторни въпроси между държави-членки на Европейския съюз и държави извън ЕС, е по-последователна и като цяло по-прозрачна.

Що се отнася до доклада на г-н Deprez, аз основно приемам втората половина, която се отнася до необходимата последователност, изисквана от Комисията при разработването на общностна политика относно външните отношения в областта на съдебното сътрудничество. Независимо от това обаче, когато става въпрос за възможността на държавите-членки да сключват сами споразумения, аз като националист, естествено, съм доволен и се надявам, че това не е процес, който е неизбежно ограничен по отношение на приложното поле и срока.

Накрая, трябва честно да кажа, че имам известни съмнения относно предложението на г-жа Pagano за препоръка на Европейския парламент. Доволен съм от това, че тя е посочила и подкрепила електронното правосъдие (e-justice), още повече затова, че аз отговарях за изготвянето на въпросния доклад и все още дължа благодарност на тези, които сътрудничиха за осигуряване на неговия успех. Независимо от това обаче, моята представа за темите относно основните свободи на жертвите и също така на заподозрените и подсъдимите, както и необходимостта от съдебно обучение за съдии и съдебни служители, ме води до забележката, че ни предстои да извървим още дълъг път в тази област – най-малкото на нас в Италия. Освен това, като става въпрос за Европейска заповед за арест, честно казано, моите съмнения се насочват точно в обратната посока. Независимо от това, аз благодаря на докладчиците за уменията и прецизността, които са вложили в работата им по тези теми.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Г-н председател, аз също на свой ред искам да поздравя тримата докладчици, г-н Zwiefka, г-н Deprez и г-жа Pagano. Искам специално да поздравя г-жа Pagano за нейния доклад, като докладчик в сянка, и да ѝ благодаря за милите думи, както и за това, че работи в тясно сътрудничество с мен по доклада. Искам също така да изразя своето задоволство от факта, че според члена на Комисията, Комисията приема почти всички точки, включени в този доклад. При това положение, аз напълно подкрепям доклада на г-жа Pagano и, разбира се, всичко, което тя каза днес в Парламента.

Г-н член на Комисията, изминаха 10 години, откакто Европейският съюз обяви в Тампере, че приема стратегическата цел за създаване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие в Европейския съюз, 10 години, откакто обяви, че крайъгълният камък на съдебното сътрудничество е взаимното признаване на

решенията на върховните съдилища и взаимното доверие в тях. Трябва да кажа, че в тази насока е постигнато малко.

Затова, докато в областта на гражданското право някои въпроси бяха придвижени напред, в случая с наказателното право нещата са почти в застой. Ние се надяваме, че с приемането на Договора от Лисабон ще се постигне по-голям напредък в тази посока.

Г-н член на Комисията, дори предложението относно минималните мерки за процесуална защита не е придвижено напред и нашето искане е – като тези думи са отправени също така и към Съвета – да го придвижите. Ще завърша с това, че различия между съдебните системи, разбира се, съществуват, но също така има място и за конвергенция. Ето защо трябва да се изпълни препоръката за създаване на комитет от експерти, които да проучат всички различия и сходства между законодателствата, така че да представим конкретни експертни препоръки относно конвергенцията на нашите законодателства и взаимното доверие в съдебните системи.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Г-н председател, в областта на гражданското правосъдие, освен достиженията на общностното право, съществуват редица двустранни споразумения, сключени между държави-членки и трети държави. Съгласно член 307 от Договора за ЕО, държавите-членки са длъжни да премахнат всички разпоредби от тези споразумения, в които са установени несъответствия с достиженията на общностното право.

В становище 1/03 от 7 февруари 2006 г. относно сключването на новата Конвенция от Лугано, Съдът на Европейските общности потвърди, че Общността е получила изключителна компетентност да сключва международни споразумения с трети държави по въпроси относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по граждански и търговски дела. Тогава изниква въпросът дали всички съществуващи или предложени двустранни споразумения с тези държави и по такива дела трябва да бъдат заменени с общностни споразумения или дали държавите-членки остават оправомощени да сключват такива споразумения, в които не са намесени интереси на Общността?

Тази процедура, която е изключение от правилото, трябва обаче да се подчинява на много конкретно посочени условия относно обхвата на механизма и срока, в който е в сила. Затова е важно Комисията да установи стратегия и да постави приоритети, вземайки предвид развитието на общностната политика относно външните отношения в областта на съдебното сътрудничество по гражданско и търговско право.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, аз ще бъда кратък, защото единствено мога да изразя удовлетворението си от начина, по който Парламентът помага да се хвърли светлина върху тази област от правото, правосъдието, сигурността и свободата, която ние искаме да изградим в Съюза. Поздравявам ви за всичко, което казахте, и специално във връзка с принципа за взаимното признаване, който сам по себе си ни отвежда обратно до взаимното доверие между съдиите.

Вярно е, както много добре беше обяснено, че има простор за конвергенция на съдебните системи, което в случая с наказателното производство трябва да се оформи по-специално чрез минималните процедури. Аз наистина смятам, че всичко това подготвя почвата за една добра Стокхолмска програма и искам да благодаря за това на Парламента.

Що се отнася до останалото, искам да потвърдя, че за двустранни споразумения наистина ще може да се намери институционална рамка, но че Общността и Комисията трябва да имат изключителна компетентност. Това е, което мога да кажа. Не искам да удължавам разискването. Все още има много неща, които могат да се обсъдят.

Преди всичко, аз съм благодарен на Парламента и, тъй като няма да се изказвам отново, трябва да кажа, че опитът ми като член на Комисията ще бъде много обогатен, дотолкова, доколкото аз наистина чувствам, че един добър съюз между Комисията и Европейския парламент може често – извинявам на председателството, че посочвам това, но то е истина – да подчертава и насърчава общия европейски интерес.

Аз, разбира се, съм благодарен и на председателството за това, че ни даде подкрепата си. Между трите институции трябва да има взаимодействие, но моите благодарности са отправени към Европейския парламент, който тази вечер отново ни представи един много добър доклад. Благодаря Ви, г-жо Рагано.

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, това разискване е изключително интересно и изглежда, че ние сме близо до постигане на съгласие на първо четене в областта на приложимото право. Мога ли да кажа, че това не е просто съгласие, а честно и добре балансирано съгласие. Смятам, че това е отлична илюстрация на доброто сътрудничество между Парламента, Комисията и Съвета.

Убеден съм, че държавите-членки ще използват добре процедурата, установена с двата бъдещи регламента, и това ще им позволи да предоставят адекватна правна рамка за отношенията им с определени трети държави, с които имат специфични връзки.

Както подчертах по-рано, съгласието на първо четене относно предложението в областта на приложимото право оказва въздействие върху другото предложение в областта на семейното право, като се има предвид, че двата текста са до голяма степен идентични. Следователно чрез съгласието на първо четене ние също така подготвяме почвата за ранно приемане на другото предложение. Това наистина е развитие в желаната посока.

Много държави-членки имат огромен интерес от възможността да могат да сключват споразумения с трети държави по семейноправни въпроси като попечителство на деца, права за достъп и задължения за издръжка, поради например специфични исторически или социални връзки с тези държави.

Накрая, от името на Съвета аз искам да благодаря на Парламента за неговите вдъхновяващи препоръки относно развитието на наказателното правосъдие в ЕС, които са предмет на доклада на г-жа Maria Grazia Pagano. Искам да благодаря на Парламента за това полезно разискване и за отличния резултат.

Tadeusz Zwiefka, докладчик. – (PL) Г-н председател, когато започнахме тази работа, ние съзнавахме, че стъпваме върху тънък лед. От една страна беше изключителното естество и необикновеното значение на правните инструменти, по които работехме. От друга страна беше ясната представа, че времето тече и че неизбежно наближава краят на този мандат на Европейския парламент, и на трето място, очакването от страна на държавите-членки и на гражданите на Европейския съюз, че най-малкото в някакъв точно определен срок за тях ще има помощ за решаване на въпроси, които са много трудни и едновременно с това толкова важни.

Единствено благодарение на нашата воля да постигнем добър резултат, разбира се, зачитайки напълно общностното право, и на нашата воля да разработим инструмент, който да се впише в правната система на Европейския съюз, и благодарение на нашето желание да работим добре заедно, ние достигнахме до етапа, на който днес приключваме разискването, което вероятно ще ни доведе до постигане на успех на първо четене.

Затова аз искам още веднъж да изразя сърдечна благодарност на г-н Deprez за неговите напрегнати усилия да ни попречи да прекратим някои граници. Искам също така да изразя сърдечна благодарност към г-н Кохоут за необичайно динамичната работа на представителите на чешкото председателство, както и на члена на Комисията Баро за наистина перфектното сътрудничество на представителите на Комисията. Искам да благодаря и на моите колеги от Парламента, които се изказаха днес и които през периода на нашата работа допринесоха за крайния ѝ успех, също и на нашите сътрудници, по-специално на всички служители на комисията по правни въпроси, които вложиха много сърце и упорита работа за постигане на крайния успех.

Gérard Deprez, докладчик. – (FR) Г-н председател, ще ми трябват по-малко от две минути. Аз смятам – в отговор на това, което приех като призив от Съвета и желание на г-н Zwiefka – че, тъй като работихме добре заедно, доколкото зависи от мен, утре ще имаме съгласие на първо четене. Затова в инструкциите за гласуване, които ще дам на моите политическите приятели, аз ще ги посъветвам да гласуват за текста, който съгласувахме със Съвета и Комисията, независимо, бих могъл да добавя, от моите лични настроения и от подобренията, които би ми се искали да направя в текста.

Тъй като обаче ми остана малко време, г-н председател, аз искам да го използвам не за да говоря повече за нашите доклади, а за да кажа на министъра колко съм щастлив, че днес чешкият Сенат даде съгласието си за Договора от Лисабон. Аз смятам, че освен работата, която сме свършили, това е добрата новина, главната добра новина на деня.

(Ръкопляскания)

Благодаря на всички, които работиха по този въпрос, защото ние знаем, че обстоятелствата не бяха лесни. Във Вашата държава имаше силни враждебни настроения. Последните политически събития не направиха нещата по-лесни и затова аз бих искал Вие да предадете нашата благодарност на органите и на народа на Вашата държава. Днес Вие служихте добре на европейската кауза!

Maria Grazia Pagano, докладчик. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да благодаря на Съвета за това, че подкрепя принципите и преди всичко, ако той ми позволи, на члена на Комисията Баро, с когото имаме много полезен обмен. Това беше изключително ползотворно за нашата работа, резултатите от която впоследствие внесохме в Парламента. Искам също така да благодаря сърдечно на колегите, които работиха по доклада и ми даваха идеи като, разбира се, влагаха целия си опит, и преди всичко на г- Demetriou, г-жа Ludford и чудесния г-н Deprez.

Искам да кажа, че г-н Demetrioу, г-жа Ludford и г-н Deprez казаха нещата съвсем точно. Те определиха предизвикателството, пред което е изправен Европейският съюз, защото постигането на обща европейска съдебна култура – което, разбира се, означава сериозна борба с факторите, споменати от г-н Deprez – установяването на независимост на съдебната власт, предоставяне на гаранции и изглаждането на различията между различните съдебни системи са предизвикателствата, които ни предстоят. Въпреки това аз смятам, че свършената работа ни позволява да бъдем оптимисти.

Искам да кажа на г-н Romagnoli – това е от моя гледна точка, която трябва да е и неговата – че в Италия определено има песимизъм. В основата си това се дължи на начина, по който се гледа на ситуацията, но ние трябва да имаме желание да сме оптимисти и работата, която Вие също така свършихте, г-н Romagnoli, и Вашият принос към доклада означава, че ние заедно можем да изградим Европейския съюз, а Европейският съюз е реалност и за нас италианците

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре, четвъртък, от 12,00 ч.

(Заседанието се прекъсва за няколко минути)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н DOS SANTOS

Заместник-председател

14. Време за въпроси (въпроси към Съвета)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B6-0231/2009).

Бяха внесени следните въпроси към Съвета.

Г-н Кохоут е тук и представлява Съвета. Искам да се възползвам от възможността да приветствам решението, взето днес от чешкия Сенат, което ни дава надежда за бъдещата ратификация на Договора от Лисабон.

Председател. – Въпрос № 1, внесен от **Manuel Medina Ortega** (H-0205/09)

Относно: Закрила на европейското културно творчество

Като се има предвид, че положението на европейското културно творчество постоянно се подкопава от изобилстващите пиратски копия, какви мерки предлага Съветът за осигуряване на реална закрита?

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, благодаря Ви за топлите думи, отправени по адрес на Чешката република и Сената. Ние също сме много доволни, защото зелената светлина за Договора от Лисабон сега е много по-ярка, отколкото преди няколко часа.

В отговор на първия въпрос искам да кажа, че Съветът споделя тревогите, изразени от уважаемия колега, във връзка с необходимостта от комплексно справяне с проблема с пиратството със защитени произведения. Този въпрос е определен като приоритет на политиката на Европейския парламент и на Съвета в контекста на общото усилие за защита и насърчаване на иновациите на европейските творци и следователно на конкурентоспособността на европейската икономика.

Европейският парламент и Съветът приеха Директива 2004/48/ЕО, която въвежда общностна рамка за засилване на правата на интелектуална собственост, и в момента работят върху предложение за директива относно наказателните мерки, предназначени да гарантират прилагането на практика на тези права.

Законодателната рамка, която вече е в сила, предоставя солидна основа за държавите-членки за прилагане на ефективна защита на правата върху интелектуалната собственост, включително чрез борба с пиратството. Освен това Европейската общност и държавите-членки участват в текущи преговори като проекта на търговско споразумение за борба срещу фалшифицирането, с оглед осигуряване на по-ефективна защита на правата върху интелектуалната собственост на международно равнище.

На 25 септември 2008 г. Съветът прие резолюция, в която се определят конкретни действия, които държавите-членки и Комисията следва да предприемат в контекста на глобалния европейски план за борба с фалшифицирането и пиратството. Освен това през ноември 2008 г. Съветът прие редица заключения в отговор на Съобщение на Комисията относно творческото онлайн съдържание в единния пазар, в което между

другото се подчертава и необходимостта от насърчаване и улесняване на законно онлайн предлагане на защитени с авторски права материали като важно средство за ефективна борба с пиратството.

В митническата област: Съветът прие Регламент (ЕО) № 1 383/2003 относно наеманата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост. В този регламент се посочват условията, при които митническите органи могат да се намесват в случаи със стоки, за които се подозира, че нарушават права върху интелектуална собственост, и мерките, които органите следва да предприемат, когато бъде установено, че определени стоки са незаконни.

По-специално, Общността е сключила серия от споразумения за митническо сътрудничество като споразумението, сключено неотдавна с Китай, за подобряване и подпомагане на сътрудничеството с митническите органи на трети държави, *inter alia* за борба срещу фалшифицираните и пиратски стоки. Тези споразумения представляват практически средства и методи за сътрудничество между Европейската общност и митническите органи на държавите партньори. Тези споразумения се изпълняват и постоянно се осъвременяват в рамките на Съвместния комитет за митническо сътрудничество, създаден по силата на тези споразумения.

Съветът активно допринася на многостранна основа за работата, предприета под егидата на Световната митническа организация.

В заключение, на 16 март 2009 г. Съветът прие резолюция относно плана за действие на ЕС в областта на митниците за борба с нарушенията на правата върху интелектуална собственост за 2009–2012 г., явил се като следствие на гореспоменатата резолюция на Съвета от 25 септември 2008 г.

Съветът остава отворен за проучване на всякакви бъдещи инициативи, насочени към засилване на борбата срещу фалшифицирането и пиратството, с оглед предоставяне на по-комплексна защита на носителите на права. Съветът оценява всички подобни усилия, полагани от Европейския парламент за постигане на същата цел.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Благодаря Ви много за отговора, г-н председател. Аз смятам, че Съветът наистина разбира какъв е проблемът, но искам настойчиво да Ви попитам, г-н действащ председател на Съвета, дали Съветът е наясно, че в момента създаването на Европейски културни продукти се намира на равнище, което е под минималното.

Правото на Европейския съюз за защита на творческите произведения е като на слабо развита страна и в резултат на това производството на културни продукти спада до равнища, каквито се наблюдават в слабо развитите страни. Това се вижда особено ясно в аудиовизуалния сектор, където в момента по-голямата част от производството се извършва извън Европа, главно в Съединените американски щати, защото тази държава защитава творческите произведения. Ако Европа не защитава творческите произведения, ние няма да ги имаме. Осъзнава ли Съветът отговорността, която носи сега?

Paul Rübиг (PPE-DE). - (DE) Моят въпрос е във връзка със следното: днес г-жа Trautmann не спечели достатъчно гласове в Парламента за компромиса по пакета за електронните комуникации. Следователно това означава, че тя поставя в добра позиция президента Саркози с неговото решение на проблема, основаващо се на правилото „три удара и си въл“. Как чешкото председателство оценява днешното гласуване в Парламента във връзка с творците, които искат да защитят правата си в интернет?

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (CS) Г-н председател, аз искам да уверя уважаемия колега, че Съветът е съвсем наясно със значителните размери на тази дейност, която представлява реална заплаха за културното богатство на европейците и на Европейския съюз. Смятам, че от списъка с мерките, предприети от Съвета в предишните месеци и години, става ясно, че тези въпроси са били и продължават да бъдат приоритетни, дори в рамките на глобалния европейски план, в който са определени конкретни цели и действия като създаването на европейска обсерватория за фалшифицирането и пиратството. Смятам, че във връзка с това следва да се посочи, че Съветът осъзнава своята отговорност, осъзнава сериозността на съществуващия проблем и е решен да предприеме конкретни действия в тази област. Що се отнася до телекомуникационния пакет, и предишното председателство, и нашето председателство вложиха много енергия в тази област. Ние сме разочаровани, че не беше одобрен пълният компромис, включително разпоредбата против пиратството. Искам да изразя надежда, че след като мине през допълнителни процедури, съгласуваният пакет за електронни комуникации най-накрая ще бъде приет. Независимо от това, аз съм разочарован, защото поради причините, споменати от уважаемия колега, пакетът не беше приет днес.

Председател. – Въпрос № 2, внесен от **Gay Mitchell** (H-0207/09)

Относно: Изменение на климата

Като се има предвид добре познатото скептично становище на чешкия президент Вацлав Клаус относно изменението на климата, как Съветът гарантира, че се зачитат мненията в преобладаващото мнозинство от държавите-членки на ЕС и на гражданите, които подкрепят научната истина за предизвиканото от човека изменение на климата, особено във връзка с подготовката за срещата на високо равнище за изменението на климата, която ще се проведе в Копенхаген, и с предстоящото шведско председателство?

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) През месец март миналата година, Съветът и пролетният Европейски съвет усъвършенстваха допълнително новата позиция за международните преговори относно изменението на климата, и по-специално с оглед на конференцията в Копенхаген.

На това заседание, състояло се на 19–20 март 2009 г., Съветът наблегна върху убеждението си, че икономическата криза и политическите мерки в неин отговор предоставят възможност за постигане на необходимите икономически реформи, и едновременно с това ускоряват реформите, насочени към безопасна и устойчива нисковъглеродна икономика, използваща ресурсите ефективно.

В заключенията на председателството от заседанието на Европейския съвет през месец март тази година се казва, че Европейският съюз остава обвързан с ангажимента да играе водеща роля и през месец декември тази година да постигне в Копенхаген глобално и широкообхватно споразумение във връзка с изменението на климата, предназначено да ограничи затоплянето до под 2° C.

За тази цел Европейският съвет напомни за ангажимента на ЕС за намаляване на емисиите с 30 %, което ще бъде неговият принос към това споразумение, при условие че други развити страни се ангажират да постигнат подобно намаление на емисиите си и че икономически по-напредналите развиващи се страни дадат своя подходящ принос въз основа на техните отговорности и възможности. Европейският съвет ще обсъди допълнително тези въпроси на заседанието си през месец юни.

Avril Doyle (PPE-DE), в качеството на заместник на автора. – (EN) Аз искам да благодаря на чешкото председателство за председателството на комисията и за неговото становище по въпроса.

Както бях поискала от един от Вашите колеги, тъй като приближаваме изключително важната среща, каквато ще бъде Петнадесетата конференция на страните (COP 15) по рамковата конвенция на ООН по изменението на климата, която ще се проведе този декември в Копенхаген, бих ли могла да получа уверения сега, че ще имаме енергичната подкрепа на чешкото правителство за адекватно и напълно справедливо глобално споразумение за намаляване на въглеродните емисии в целия свят?

Вие поехте вашето председателство с репутацията на скептици по отношение на изменението на климата. Можете ли сега да потвърдите, че сте се преобразили и че напълно приемате законодателния пакет относно изменението на климата и енергетиката, който приехме с изключително мнозинство в Парламента миналия декември?

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (CS) Г-н председател, в отговор на въпроса искам да кажа първо, че ние – в смисъла на чешкото правителство и Чешката република – никога не сме били скептични по отношение на изменението на климата. Аз не смятам че това, което споделих в изказването си относно някои заключения, приети на заседанието на Европейския съвет през месец март, във връзка с някои мерки, приети от предишни Европейски съвети, посетени от чешкото правителство, и това, че правителството се е съгласило с тези заключения, може по някакъв начин да подсказва, че отиващото си правителство или новото правителство, което встъпва в длъжност в петък са променили по някакъв начин становището си по този въпрос. В този смисъл може да се каже, че ние ще следваме курса, предложен или очертан от предишните Съвети, и нашата амбиция е ЕС да направи всичко възможно на предстоящата среща на високо равнище на ЕС през месец юни да постигне напредък, независимо от всички свързани с това проблеми и трудности, по подготовката на мандата на Европейския съвет и рамката за преговорите в Копенхаген. Във въпроса аз почувствах намек за чешкия президент, но мога категорично и честно да кажа, че преди два дни се проведе среща на високо равнище с Япония в Прага, председателствана от името на ЕС от президента Клаус, и ако видите нещо, което да не съответства на общото становище на ЕС относно климата, моля, кажете ми го, въпреки че аз зная, че нищо подобно не се е случило. Разглеждани в тази светлина, тревогите могат да се приемат като разбираеми, но не напълно оправдани по принцип, и аз се надявам, че съм успял да ги разсея.

Председател. – Въпрос № 3, внесен от **Avril Doyle** (H-0210/09)

Относно: Договор от Лисабон и чешко председателство

Съветът би ли могъл да коментира възможен график за ратифициране на Договора от Лисабон от Чешката република?

Ян Кохоут, *действащ председател на Съвета.* – (CS) Г-н председател, във Вашето въведение към моето изказване днес, Вие направихте съобщение, в което поздравихте Чешката република за това, че днес Сенатът е одобрил Договора от Лисабон с ясно изразено мнозинство на гласовете. Аз смятам, че в този момент това е най-добрият отговор на зададения въпрос.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Благодаря на чешкия министър и, чрез него, поздравления на лидера и на всички членове на чешкия Сенат. Сега и горната и долната камара гласуваха в подкрепа на одобряването на ратификацията.

Вие може би гледате на мен като на ирландски член на Парламента и си казвате: „и кой точно ми задава такъв въпрос“. Ние в Ирландия имаме да вършим още работа. Поляците и германците също имат да пооправят някои неща.

Мога ли обаче да Ви помоля да ми подскажете кога и дали вашият президент Клаус има вероятност да приеме желанията на горната и на долната камара и да одобри – или да подпише, ако желаете – пълната ратификация на договора? И отново, благодаря Ви. Радвам се от днешния резултат във вашия Сенат.

Paul Rübиг (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, поздравявам чешкото председателство за решението на Сената. Въпреки това трябва да кажа, че ние в Европа, естествено, сме недоволни от много области на взаимодействие между институциите на Европейския съюз и затова през последните осем месеца преговаряхме по този договор за реформа. Ще бъде ли възможно да се проведе дебат в Чешката република за това, какво тревожно всъщност видяха в договора и какви алтернативи би могъл да предложи президентът Клаус на хората в Европа, за да намали сегашното неодобрение, на което той наистина толкова шумно се позовава, и какви решения би могъл да предвиди? Понастоящем всичко, което се знае е, че той не иска реформата, но не дава никакви конструктивни предложения.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, след като президентът Клаус навреди на националното име просто от егоцентричност, аз също искам да поздравя чешкото председателство и да кажа, че беше отлично председателство. Радвам се, че приключи с ратифициране на договора, доколкото се отнася до парламентарната процедура.

Ян Кохоут, *действащ председател на Съвета.* – (CS) Г-н председател, аз искам да ви благодаря за високата оценка и за вашите поздравления за одобряването на Договора от Лисабон от нашия Сенат. Президентът Клаус има своите виждания и ние в Чешката република уважаваме неговите становища, защото те са част от демократичния спектър на мненията. Що се отнася до дебата относно Договора от Лисабон, той беше прекалено разгорещен и затова Сенатът не е одобрил договора до този момент, след дълги обсъждания по въпроса. Голямото мнозинство от гласовете – 54 сенатори от 80 присъстващи – бяха в подкрепа на договора, включително сенатори от Гражданската демократична партия (ODS) (партията, която президентът Клаус основа преди време), което показва, че в Чешката република има „еврореализъм“, че има едно много силно чувство за съвместна отговорност за Европа и за ЕС, както и за продължаване на процеса на интеграцията и активно участие в нея. Що се отнася до конституционното споразумение за одобряване и от двете камари на чешкия парламент, това наистина е предпоставка за ратификация, и тогава процесът завършва с подписа на президента. В това отношение конституцията не поставя никакви крайни срокове и в този момент аз не бих искал да размишлявам за датата, до която договорът ще бъде подписан от президента. Положението за нас сега е доста ново, дори и в самата Чешка република. Това беше голям товар, който освободи мислите ни, и ние, естествено, сме много радостни. Разбира се, ние ще проведем допълнителни консултации и разговори, насочени към финализиране на ратификацията във възможно най-кратък срок.

Председател. – Въпрос № 4, внесен от **Bernd Posselt** (H-0213/09)

Относно: Хърватия, Македония и Югоизточна Европа

Как Съветът преценява възможността за завършване на преговорите с Хърватия за присъединяване и за определяне на краен срок за преговорите с Македония преди края на годината, както и за разширяване на перспективите за присъединяване към ЕС на държавите от Югоизточна Европа, включително Косово, намиращи се между Хърватия и Македония?

Ян Кохоут, *действащ председател на Съвета*. – (ЕН) Г-н председател, преговорите с Хърватия навлязоха във важна и трудна фаза. От началото на тези преговори са отворени 22 глави, от които седем бяха затворени временно. Не могат да се правят прогнози за приключването на преговорния процес. Както знаете, развитието на преговорите се ръководи основно от напредъка на Хърватия в подготовката ѝ за присъединяване чрез спазването на референтните критерии за отваряне и затваряне, както и от напредъка по изпълнение на изискванията на преговорната рамка и изпълнението на задълженията на Хърватия по Споразумението за стабилизиране и асоцииране.

Изпълнението на преразгледаното Партньорство за присъединяване също така е важно за подготовката за бъдещото интегриране с Европейския съюз. Пълното сътрудничество с Международния наказателен трибунал за бивша Югославия, включително достъпът до документи, остава от изключително важно значение в съответствие с преговорната рамка. Във връзка с това е добре да си припомним, че Съветът нееднократно е посочвал, че в съответствие с преговорната рамка и Партньорството за присъединяване, трябва да продължат да се полагат усилия за поддържане на добросъседски отношения, и по-специално да се работи по намиране на решения по двустранни въпроси със съседните страни, особено по спорни гранични въпроси.

Председателството съжалява, че граничният въпрос със Словения се отразява върху хода на преговорите за присъединяване на Хърватия и че напредъкът сега не съответства на този, който беше отбелязан преди. Както знаете, председателството, заедно с предишните и бъдещите председателства и Комисията правят значителни усилия за подпомагане на напредъка по този въпрос. Освен това Съветът по общи въпроси и външни отношения проведе полезно обсъждане, за да направи преценка ситуацията.

Относно Бивша югославска република Македония, аз искам да припомня решението на Европейския съвет от декември 2005 г. за предоставяне на статута на страна кандидатка за членство в ЕС, вземайки предвид специалните изисквания за процеса на стабилизиране и асоцииране и критериите за членство, и изпълнението на приоритетите в Партньорството, съществения напредък, постигнат в завършване на законодателната рамка във връзка с Рамковото споразумение от Охрид, а така също и постиженията ѝ в изпълнение на Споразумението за стабилизиране и асоцииране, включително разпоредбите във връзка с търговията от 2001 г.

Според заключенията от заседанието на Европейския съвет през юни 2008 г. по-нататъшните стъпки на Бивша югославска република Македония в напредъка ѝ към ЕС ще бъдат възможни, при условие че се изпълнят условията, посочени в заключенията от заседанието на Европейския съвет от декември 2005 г., политическите критерии от Копенхаген и неизпълнените основни приоритети на Партньорството за присъединяване. Поддържането на добросъседски отношения, включително и договорено и взаимно приемливо решение по главния въпрос, остава от решаващо значение. Провеждането на свободни и честни избори е от изключителна важност. Според предварителната оценка на мисията за наблюдение на изборите, изпратена от Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и Офиса за демократични институции и права на човека (ОДИПЧ), изборите, проведени на 22 март и 5 април, са били старателно организирани и са отговаряли на най-важните международни ангажменти и стандарти.

Това е важна стъпка напред за демокрацията в държавата. Ние насърчаваме новия президент и правителството в техните усилия за постигане на напредък в държавата в полза на всички граждани, а правителството за съсредоточаване върху дневния ред на реформата, като засилването на действието на принципа на правовата държава, икономическия напредък и борбата срещу корупцията и организираната престъпност.

По отношение на другите страни от Западните Балкани, през последните години е постигнат много сериозен напредък в усилията за членство в ЕС, но процесът също така е неравномерен и огромни предизвикателства остават нерешени. Съветът има готовност да подкрепи усилията за посрещане на тези предизвикателства, по-конкретно чрез изпълнение на Споразуменията за стабилизиране и асоцииране и чрез предоставяне на значителна финансова подкрепа. Процесът на стабилизиране и асоцииране остава общата рамка за европейската перспектива на Западните Балкани. Чрез постигане на стабилен напредък в икономическата и политическата реформа и чрез изпълнение на необходимите условия и изисквания останалите потенциални кандидати от Западните Балкани следва да постигнат статута на страни кандидатки в съответствие с техните заслуги, с членството в ЕС като крайна цел.

През декември 2008 г., Черна гора подаде молба за членство в ЕС. На 23 април тази година Съветът поиска от Комисията да подготви своето становище относно кандидатурата, така че Съветът да може да взема по-нататъшни решения. На 28 април Албания кандидатства за членство в ЕС. Кандидатури на други страни могат да се получат на по-късен етап.

Съветът напомня за готовността на Европейския съюз да подпомогне икономическото и политическото развитие на Косово чрез ясната европейска перспектива, която съответства на европейската перспектива на

региона. Съветът приветства намерението на Комисията да представи през есента на 2009 г. проучване, което ще съдържа оценка на средствата за по-нататъшно политическо и социалноикономическо развитие на Косово. Съветът се е ангажирал с укрепване на междуличностните контакти, като премахване на визите, когато се постигнат референтните критерии, определени в пътните карти за либерализация на визовия режим, а така също и с по-нататъшното насърчаване на обмена на студенти и млади специалисти.

Укрепвайки принципа за собственост, ЕС също така набляга и на значението на регионалното сътрудничество и добросъседските отношения между държавите от Западните Балкани. Регионалното сътрудничество и европейският дневен ред са свързани. Колкото повече си сътрудничат помежду си държавите от Западните Балкани, толкова повече ще се интегрират в европейските структури. Това е така, защото регионалното сътрудничество допринася за постигане на общо разбирателство в региона и за намиране на решения на въпроси от общ интерес като тези в областта на енергетиката, транспорта, търговията, борбата срещу организираната престъпност и корупцията, връщането на бежанци и граничния контрол.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Много благодаря за този толкова добър и изчерпателен отговор.

Аз имам три съвсем кратки уточняващи въпроса:

Първо, смятате ли, че е възможно чешкото председателство да отвори нова преговорна глава с Хърватия?

Второ, ще посочите ли дата за Македония тази година?

Трето, каква е времевата рамка за намаляване на визовите ограничения?

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (CS) Г-н председател, по отношение на първия въпрос относно разблокирането на преговорния процес, както посочих във встъпителното си изказване, една от точките в дневния ред на последното заседание на Съвета по общи въпроси и външни отношения беше посветена точно на тези въпроси. Ние категорично считаме, че по време на настоящото председателство ще бъде постигнат напредък по този въпрос, както и споразумение за улесняване на приключването на преговорните глави, които са подготвени за затваряне. Една от главните цели на председателството още от самото начало е да отблокира тази ситуация. Започва да се оформя решение и ние се надяваме то да бъде приемливо за всички заинтересовани страни, като се създаде възможност за постигане на напредък в преговорите.

Що се отнася до въпроса за Бивша югославска република Македония (БЮРМ), следва да се отбележи, че в момента не очакваме определяне на дата или на други подробности по време на това председателство. Ние не предвиждаме либерализация на визовия режим през първата сесия на тази година, но смятаме, че до края на годината или в началото на следващата гражданите от редица държави от Западните Балкани, които са близко до изпълнение на референтните критерии или вече са ги изпълнили, ще могат да пътуват без визи от някои от държавите от Западните Балкани до Европейския съюз. При няколко случая тук беше подчертано, че един от приоритетите на нашето председателство е сближаването на държавите от Западните Балкани с Европейския съюз. Ние полагахме значителни усилия в тази насока и искаме да посветим равни, ако не по-големи усилия на този приоритет през двата месеца, които ни остават.

Председател. – Въпрос № 5, внесен от **Claude Moraes** (H-0215/09)

Относно: Защита на най-уязвимите групи от населението от икономическата криза

В заключенията от своето заседание, проведено на 19 и 20 март, Европейският съвет посочи, че при справяне със социалното въздействие на настоящата икономическа криза „следва да се обърне специално внимание на най-уязвимите групи и на новите рискове от социално изключване“.

По какъв начин Съветът насочва вниманието си към защита от маргинализация на най-уязвимите групи като новите мигранти, възрастните хора, установените етнически малцинства, хората с увреждания и бездомните?

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) Както уважаемият колега много добре посочи, съвместният доклад относно социалната закрила и социалното приобщаване, който беше представен на заседанието на Европейския съвет на 19–20 март, набляга на необходимостта от подходящи социални политики не само за смекчаване на отрицателното социално въздействие върху най-уязвимите групи, но също и за омекотяване на удара на кризата върху икономиката като цяло.

Това предполага коригиране на помощите и обезщетенията при необходимост, за да се запази адекватна подкрепа за получателите им. По-конкретно, необходимо е да се прилагат всеобхватни стратегии за активно приобщаване, които съчетават и балансират мерки, както и приобщаващ пазар на труда, достъп до качествени услуги и адекватни минимални доходи.

Трябва да се подпомагат усилията на държавите-членки да прилагат всеобхватни стратегии срещу бедността и социалното изключване на децата, включително стратегии за качествени грижи за децата, които да са достъпни и във финансово отношение.

Необходимо е да се продължат действията както за справяне с бездомността като изключително сериозна форма на социално изключване, така и за насърчаване на социалното приобщаване на мигрантите, и да се работи, например, по многобройните аспекти на неравностойното положение на ромите и тяхната уязвимост от социално изключване.

Изисква се бдителност, тъй като други групи могат да се окажат застрашени, например младите работници и новопостъпилите на служба, а и могат да се появят нови рискове.

Що се отнася до по-специфичното положение на по-възрастните хора, етническите малцинства и лицата с увреждания, Съветът вече е приел законодателство, насочено към защита от дискриминация на тези и други уязвими групи. Директива 2000/78/ЕО на Съвета създава основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите и забранява дискриминацията на основата на религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация, що се отнася до заетост и професия. Директива 2000/43/ЕО на Съвета прилага принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход в голям брой области, включително заетост, самостоятелно заети лица, професионално обучение, социално осигуряване, образование и достъп до стоки и услуги, включително жилищно настаняване.

Освен това в момента Съветът проучва ново предложение на Комисията, насочено към дори още по-голямо разширяване на защитата срещу дискриминация. Предложението за директива на Съвета за прилагане на принципа на равно третиране на лицата без оглед на религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация ще разшири защитата срещу дискриминация, основана на религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация, обхващайки и други области извън трудовата заетост. На 2 април 2009 г. Европейският парламент гласува в подкрепа на предложението на Комисията, в съответствие с процедурата на консултация, и обсъжданията по проекта на директива все още продължават в Съвета.

Позволете ми също така да припомня, че миналата пролет Съветът и Парламентът успешно постигнаха съгласие на първо четене относно предложението на Комисията за обявяване на 2010 г. за Европейска година за борба с бедността и социалното изключване. В този момент много малко от нас можеха да предвидят мащаба на задаващата се икономическа криза. Въпреки това обаче, ако погледнем нещата в ретроспекция, ще видим ясно, че Комисията, Съветът и Парламентът са били напълно прави да се съсредоточат върху проблемите на бедността и социалното изключване.

Накрая, Съветът също проучва серия от проекти на заключения относно равните възможности за жените и мъжете на възраст 50 и над 50 години, внесени от чешкото председателство. Очаква се, че Съветът ще приеме тези заключения през месец юни. Това ще бъде още една възможност за Съвета да потвърди отново своя ангажимент да гарантира, че нашите по-възрастни граждани могат да живеят активно и да остаряват с достойнство.

В рамките на настоящото председателство на ЕС, през месец април тази година в Прага беше проведена конференция по проблемите на социалните услуги на тема „Социалните услуги: инструмент за мобилизиране на работната сила и укрепване на социалното сближаване“. На конференцията беше наблегнато на значението на социалните услуги за активното приобщаване на хора, застрашени от социално изключване и изключени от пазара на труда.

Поради икономическите и демографските промени, секторът на социалните услуги се превръща, от една страна, във важна област на нови възможности за работа, особено за жените и по-възрастните работници, а от друга страна, той помага на самите потребители на социални услуги да запазят своите работни места.

Конференцията въведе основни отправни точки за бъдещи общоевропейски дискусии относно ролята на социалните услуги в обществото. Въпреки че в различните държави-членки на ЕС начините за предоставяне на социални услуги, за разпределяне на компетентностите и концепцията за финансова устойчивост са различни, сред ораторите на конференцията до голяма степен имаше консенсус относно ролята и целите на социалните услуги.

В заключенията на конференцията, които ще бъдат допълнително развити и след това обсъдени, с цел да бъдат приети от Съвета по заетостта, социалната политика, здравеопазването и защитата на потребителите (EPSCO) през месец юни, се подчертава ролята на социалните услуги като основен инструмент за провеждане на социални политики.

Подчертава се също така необходимостта от интегрирано създаване и предоставяне на социалните услуги и от отчитане на индивидуалните потребности на клиентите. Споменава се важната роля на публичните органи в гарантирането на качество, достъп и устойчивост на социалните услуги, и се посочва, че инвестирането в социални услуги, особено по време на настоящата финансова и икономическа криза, се отплаща и може да укрепи потенциала за растеж и за сближаването на икономиките и обществата. Посочва се също така значението на неформалните грижи и на така наречените „споделени грижи“ – съчетание на формални и неформални грижи – което изглежда е оптимално и най-ефективно.

В заключенията на конференцията се споменава значението на насърчаването на система за обучение през целия живот и изграждане на капацитет за осигуряване на качество на услугите. Не на последно място, подчертава се защитата на правата, достойнството и специалните потребности на потребителите на социални услуги.

Emine Bozkurt (PSE), в качеството на заместник на автора. – (NL) Г-н председател, искам да изкажа сърдечна благодарност на чешкото председателство за отговора на моя въпрос. Аз се зарадвах като чух, че във Вашите отговори на въпросите за борбата срещу нарастващата бедност и социалното изключване сред най-уязвимите групи беше отредено важно място на въпроса за разширяването на приложното поле на Директивата срещу дискриминацията с включването на стоките и услугите. Позволете ми да Ви кажа колко високо оценявам това.

Моят въпрос към Вас е дали това също така означава, че текстът, който Парламентът одобри през месец април, се радва на пълната подкрепа на чешкото председателство и какви практически мерки сте предприели Вие, в качеството си на действащ председател на Съвета, за да гарантирате, че тази директива ще се приеме възможно най-скоро от държавите-членки и от Съвета? Много благодаря.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Аз също искам да Ви благодаря за Вашия изчерпателен отговор. Проблемът със социалното изключване е широко разпространен и многостранен, защото, по мое мнение, много хора сега просто са изправени пред проблема на оцеляването. Готов ли е Съветът да увеличи хранителните помощи? Сега хранителната помощ е също много важен въпрос, тъй като кризата бушува и на мен ми се струва, че на този въпрос следва да отделим повече внимание.

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (CS) Аз бих искал да ви благодаря, че аплодирахте предишния ми отговор и моя стремеж да отговоря максимално изчерпателно на повдигнатите въпроси. Що се отнася до допълнителния въпрос, трябва да кажа, че не съм в състояние да дам пределно ясен отговор на този етап. Въпреки това следва да се отбележи, че всички свързани със социалното приобщаване въпроси, както и тези, отнасящи се до борбата с бедността в условията на настоящата криза, е естествено да бъдат поставяни на дневен ред и обсъждани в дълбочина в работните групи на Съвета, включително и директивата, която споменахте. Що се отнася до хранителната помощ, може би не съм разбрал целта на въпроса, но ние обсъждахме в Съвета въпроса за хранителната помощ, предназначена основно за развиващите се страни, с други думи, онези държави, които са най-силно засегнати от икономическата и финансовата криза, както и от предходната продоволствена криза. Що се отнася до ситуацията в Европейския съюз, такава тема въобще не е обсъждана. Въпреки това ние осъзнаваме отговорността на Европейския съюз по отношение на най-слабо успешните държави или онези, които се нуждаят от доста по-сериозна подкрепа в настоящата ситуация, като тази тема ще присъства и в дневния ред на срещата на министрите за развитие на сътрудничеството.

Председател. – Въпрос № 6, внесен от **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0217/09)

Относно: Европейски пакт за заетост

Какво е становището на Съвета по предложението за приемане на Европейски пакт за заетост, който може да стане важен инструмент за съхраняване на социалното сближаване и за насърчаване на растежа и икономическото възстановяване на Европейския съюз, изпитващ последиците от световната криза?

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) В Съвета не е постъпвало предложение от Комисията за Европейски пакт за заетост. По тази причина Съветът не може да отговори на конкретните питання на уважаемата колега по този въпрос. Съветът обаче споделя опасенията ѝ, изразени в повдигнатия въпрос, и счита, че е важно да се запази социалното сближаване и да се насърчат растежът и икономическото възстановяване в Европейския съюз, изпитващ последиците на световната криза.

В този смисъл председателството би искало да напомни, че преди всичко държавите-членки остават отговорни за конструирането и осъществяването на политиката по заетостта. Въпреки това Съветът отделя специално

внимание на тази политика, особено в момент, когато Европа е изправена пред финансова и икономическа криза, и приема нови насоки за заетостта в съответствие с Договора.

В този смисъл председателството би желало да напомни, че през месец декември миналата година Европейският съвет реши да включи в цялостния Европейски план за икономическо възстановяване и въпроси, засягащи, между другото, заетостта в условията на финансова криза. Планът се състои от незабавни бюджетни мерки на стойност 200 млрд. евро, които включват, от една страна, мерки на Общността за 30 млрд. евро и, от друга страна, национални мерки, възлизащи 170 млрд. евро.

Европейският съвет подкрепя също така идеята за бързи действия от страна на Европейския социален фонд в помощ на заетостта, по-конкретно в полза на най-уязвимите групи от населението, като подпомагане на политиката на съчетаване на гъвкавост и сигурност и политиките за облекчаване на периодите на преход от едно работно място към друго, като се дава възможност на държавите-членки при необходимост да препрограмират разходите на Европейския социален фонд с цел укрепване на стратегиите за заетостта.

Следва да се напомни и това, че освен Европейския социален фонд, Европейският фонд за приспособяване към глобализацията също предоставя помощ от Общността, която допълва действията на национално равнище, включително на регионално и местно равнище. Този фонд, създаден от Съвета през 2007 г., подпомага конкретни кризи в рамките на Европа, които са породени от глобализацията, като предоставя еднократна, ограничена във времето конкретна помощ, насочена директно към съкратените работници.

В момента тече преразглеждане на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, като Европейският съвет на заседанието си от март 2009 г. призовава за постигане на бързо съгласие. Съветът приветства съгласието за приемане на първо четене на преразглеждането и с днешния вот го изпраща в пленарната зала.

На своето заседание от месец март Европейският съвет постигна съгласие и по някои допълнителни мерки, като например: премахване на бариерите и същевременно предотвратяване на създаването на нови и постигане на напълно действащ вътрешен пазар; по-нататъшно намаляване на административната тежест; усъвършенстване на рамката на условията за промишлеността с цел поддържане на здрава индустриална база, както и за предприятията, специално насочвайки вниманието към малките и средни предприятия и иновациите; насърчаване на партньорството между бизнеса, научноизследователската дейност, образованието и обучението; и осъществяване на напредък и усъвършенстване на качеството на инвестициите в научноизследователската дейност, знанието и образованието.

В заключение, чешкото председателство би желало да напомни за инициативата, предприета от нас, за среща на високо равнище по заетостта, която се организира на 7 май в Прага. Вчера чешкият заместник министър-председател по европейските въпроси, г-н Вондра, имаше възможността да говори в пленарната зала по този въпрос от името на председателството.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Г-н председател, благодаря за отговора на действащия председател на Съвета. Моят въпрос показва, че ние гледаме на нещата по същия начин. Не трябва ли всички средства, предвиждани периодично, особено в резултат на кризата, да бъдат координирани чрез един инструмент, който аз наричам „споразумение за заетостта“, така че да има полза за европейските граждани, които чуват, че са отпуснати милиони евро – Вие споменахте сумата от 200 млрд. евро – но не виждат тези средства да се превръщат в ефективни действия, които да им покажат пътя за излизане от безработицата и бедността?

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (CS) Г-н председател, трябва да кажа, че аз напълно одобрявам всичко, което беше казано тук, и съм убеден, че предстоящата среща на високо равнище, срещата, посветена на заетостта, в Прага ще бъде нов пример за предприемане и развиване на инициативи, към които Европейският съвет на заседанието си през месец юни може да се върне и в центъра на които ще са подробно обсъжданите тук теми, с други думи, въпроси, свързани с влиянието на икономическата криза върху заетостта.

Председател. – Въпрос № 7, внесен от **Justas Vincas Paleckis** (H-0219/09)

Относно: Здравни грижи в чужбина

Новата директива за мобилността на пациентите (COM(2008)0414), предвиждана за разискване от Парламента през месец април, ще установи общи разпоредби относно възстановяването на разходи в областта на здравното обслужване, получено в чужбина. Членовете на Европейския парламент се стремят да гарантират, че пациентите от държавите в Европейския съюз ще имат всички възможности да се лекуват в чужбина (например чрез предварително възстановяване на скъпоструващи услуги в областта на здравеопазването, така че да не бъдат достъпни само за заможните пациенти), докато Съветът предлага тези права да бъдат ограничени и самите

държави-членки да решават кои точно здравни услуги, получени от гражданите им в чужбина, да се одобряват за възстановяване.

Как могат според Съвета тези противоположни позиции на Парламента и на Съвета да се помирят? Какви възможни предложения за компромис предвижда Съветът?

Ян Кохоут, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, нашето председателство, като стъпва на изградената от френското председателство основа, се стреми активно към обсъждане на предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване.

Целта на председателството е да намери решения, които ще доведат до правилния баланс между правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване и отговорностите на държавите-членки за организирането и доставянето на здравни услуги и медицински грижи.

Както декларира председателството по време на пленарното разискване от 23 април 2009 г., пациентите, пътуващи в други държави-членки, следва да получават пълна информация и висококачествени здравни грижи. Важно е обаче да се гарантира, че директивата отговаря на принципите за яснота, правна сигурност и субсидиарност. Все още тече обсъждане в Съвета, така че е невъзможно да се предвиди дали може да се постигне политическо споразумение по време на текущото чешко председателство. Сегашните обсъждания в Съвета обаче показват, че системата за предварително одобрение вероятно ще бъде ограничена до конкретни типове здравни грижи. Тя ще бъде опция за държавите-членки, която те могат да използват или да откажат да използват. Тази възможност беше призната от Съда на Европейските общности при определени условия.

Съветът обмисля едновременно със системата за предварително одобрение да въведе мерки, целящи прозрачност и пълна информираност на пациентите за техните права, свързани с получаването на трансгранични здравни грижи.

От друга страна, директивата определя минимално равнище на изисквания към държавите-членки, които те трябва да гарантират на пациентите си по отношение на възстановяването на разходите при трансгранично здравно обслужване. Това е същата сума, която те биха платили за същото лечение в собствените им държави-членки. Няма пречки държавите-членки да осигурят на пациентите си, които получават трансгранично здравно обслужване, по-изгодна форма на възстановяване, дори и авансово. Това обаче зависи от националната политика на държавите-членки.

Въпреки това в случаи, когато лицето наистина се нуждае от планирано лечение в друга държава-членка и съществуват обективни медицински причини за това, все още действа Регламент (ЕО) № 883/2004, според който пациентът ще получи здравно обслужване, без да поема разходите по него.

Според доклада, гласуван на пленарно заседание на Парламента на 24 април 2009 г., Европейският парламент признава също така системата за предварително одобрение като инструмент за планиране и управление, ако тя е прозрачна, предвидима, недискриминационна и се подчинява на принципа за ясно информиране на пациентите.

Съветът внимателно ще проучи всички изменения и ще обмисли как да ги включи в общата позиция с цел постигане на съгласие на второ четене.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Още веднъж благодаря за Вашия изчерпателен и, бих казал, обнадеждаващ отговор. Много добре е, че се хармонизират условията за получаване на медицинска помощ както у дома, така и в чужбина. Очевидно грешно е обаче, че толкова много ще зависи от способността на пациента да плаща. Онези пациенти, които не са в състояние да си възстановят разликата между разходите у дома и в чужбина, няма да могат да се възползват от това.

Чешката република, която пое председателството от Франция, е все още млада държава и аз бих искал да попитам: имаше ли разлика в начина, по който новите и старите държави-членки оцениха този проблем?

Jan Kohout, действащ председател на Съвета. – (CS) Г-н председател, аз бих желал да изкажа моите благодарности за допълнителния коментар, направен от уважаемия колега. Ние имаме предвид всичко това и ще го вземем под внимание. Считаю, че той откри главния проблем, но в настоящия момент той не може да бъде решен по ясен и прост начин. Аз го разглеждам като проблем, към който трябва да се върнем в Съвета по време на по-нататъшните обсъждания на тези въпроси.

Председател. – Въпросите, които поради липса на време са останали без отговор, получават писмен отговор (виж приложението).

Въпросите към Съвета приключиха.

От името на Парламента бих желал да благодаря на чешкото председателство и на министъра за сътрудничеството.

(Заседанието, прекъснато в 20,00 ч., се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

**15. Новата роля и отговорности на Европейския парламент при прилагането на Договора от Лисабон – Институционално равновесие в Европейския съюз -
Отношения между Европейския парламент и националните парламенти съгласно Договора от Лисабон – Финансови аспекти на Договора от Лисабон – Прилагане на гражданската инициатива (разискване)**

Председател. - Ще подновим заседанието с една много важна тема: общо разискване на Договора от Лисабон, което включва следните доклади:

- доклад (A6-0145/2009) на г-н Leinen, от името на комисията по конституционни въпроси, относно новата роля и отговорности на Европейския парламент при изпълнението на Договора от Лисабон (2008/2063(INI)),

- доклад (A6-0142/2009) на г-н Dehaene, от името на комисията по конституционни въпроси, относно въздействието на Договора от Лисабон върху развитието на институционалното равновесие в Европейския съюз (2008/2073(INI)),

- доклад (A6-0133/2009) на г-н Brok, от името на комисията по конституционни въпроси, относно развитието на отношенията между Европейския парламент и националните парламенти съгласно Договора от Лисабон (2008/2120(INI)),

- доклад (A6-0183/2009) на г-жа Guy-Quint, от името на комисията по бюджети, относно финансовите аспекти на Договора от Лисабон (2008/2054(INI)), и

- доклад (A6-0043/2009) на г-жа Kaufmann, от името на комисията по конституционни въпроси, с искане към Комисията да представи предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно изпълнението на гражданската инициатива (2008/2169(INI)).

Както можете да видите, това са пет доклада от изключителна важност, посветени на много актуални въпроси, като ние следва да имаме предвид, наред с факта, че както знаете, Сенатът на Чешката република одобри ратификацията на Договора с необходимото мнозинство.

Jo Leinen, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-жо заместник-председател, госпожи и господа, последното вечерно заседание от настоящия законодателен период е посветено на обсъждането на Договора от Лисабон. Ние знаем, че преди днешното проведохме много вечерни заседания в стремежа си да дадем своя принос за Договора за реформа и ратифицирането му от 26 парламента на държавите-членки.

Аз бих желал да поднеса моите поздравления и признателност към членовете на чешкия Сенат, които днес подкрепиха Договора с ясно изразено мнозинство. Бих искал също така да благодаря на всички онези, които помогнаха за премахването на това препятствие.

(Ръкопляскания)

Да, нека аплодираме чешкия Сенат от Страсбург до Прага. Ние сме много доволни от този резултат.

Аз съм много оптимистично настроен, че ще можем да приключим процедурата по ратификация към края на годината. Ние не трябва да броим билетата си, преди да се излюпят, но по всичко личи, че ще имаме 27 ратификации. Ето защо комисията по конституционни въпроси имаше право да прояви оптимизъм. Европейският съвет, Комисията и Европейският парламент трябва да се подготвят за влизането в сила на Договора. Аз съм много щастлив, че Парламентът одобри четири изключително интересни и важни доклада

– всъщност пет доклада, след като г-жа Guy-Quint също представи своя доклад относно финансовите аспекти на Договора от Лисабон – като един вид заключителен акт от настоящия законодателен период.

Виждам, че Парламентът никога не отстъпва по отношение на Договора за реформа, дори и в трудни времена. Това не се отнася за всички обаче. Не мога да разбера защо имаше толкова колебание в Парламента и защо бяха изказани толкова много съмнения относно това, дали въобще да продължаваме да обсъждаме Договора. Разискването дори беше отложено, за да бъде скрито по време на вечерното заседание, макар че можеше твърде лесно да бъде проведено през деня. Под достойнството на Парламента е да отлага това разискване за вечерното заседание. Ние знаем защо се получи така. Те не искаха Парламентът да препотвърди убедеността си пред голяма аудитория, а именно, че ние имаме нужда от този Договор, че ние го искаме и че вярваме в него. Имаше скептици на най-високо равнище в Парламента, което аз считам за абсолютно необяснимо и напълно неприемливо.

Аз приех предизвикателството да работя по доклада за ролята на Парламента при изпълнението на Договора от Лисабон и мога да кажа, че настоящият Парламент ще бъде един от печелившите според Договора за реформа. Ние правим качествен скок в областта на демократичния контрол както от гледна точка на законодателството, така и от гледна точка на бюджетния контрол и процеса на вземане на решения или контрола и дори избора на изпълнителни органи, на Комисията, или одобряването на международни споразумения, или новите права за инициатива, които получаваме, като най-яркият пример е правото на Европейския парламент да предлага изменения на Договора – привилегия, която по-рано принадлежеше на държавите-членки и техните правителства. Съвместното вземане на решение е стандарт, който ни прави равнопоставени на Съвета на министрите: селскостопанската политика, политиката в областта на рибарството, научните изследвания, структурното регулиране – сега много области ще попаднат под общата отговорност и правомощия за съвместно вземане на решения в Парламента. Ние имаме нови правомощия в областта на надзора, нови права по отношение на информацията и нови правомощия за поемане на инициатива.

Г-жо заместник-председател, аз Ви благодаря за това, че винаги сте до нас. Днес беше един хубав ден, като с четирите доклада като заключителен акт ние приключваме един период, изцяло посветен на реформирането на Европейския съюз. Моята надежда е, че заключителният акт ще изчерпи ролята си с новия Парламент и ние можем да влезем в нов законодателен период, стъпвайки на нови, по-здрави основи.

(Ръкопляскания)

Jean-Luc Dehaene, докладчик. – (NL) Г-н председател, г-жо заместник-председател, госпожи и господа, одобряването на Договора от Лисабон от страна на чешкия Сенат е по-нататъшна важна стъпка към ратифицирането на Договора. Ето защо като положително може да се оцени одобряването тази вечер на редица доклади, очертаващи позицията на Парламента по отношение на изпълнението на Договора. В крайна сметка е необходимо Парламентът да бъде еднакво подготвен наред с другите институции, преди да започнат разговорите и преговорите с тях относно изпълнението и прилагането на Договора.

Всичко това е още по-важно за Парламента предвид неговите правомощия, които ще бъдат значително разширени според Договора. Поради това Парламентът е силно заинтересован а) да бъде добре подготвен за изпълнението на новите си задачи в пълна степен, както се предвижда в докладите на г-н Leinen и г-жа Guy-Quint, и б) да възприеме ясна позиция във връзка с отношенията с другите институции, каквато е темата на моя доклад.

Договорът от Лисабон укрепва и избистря институционалното равновесие в Европейския съюз. Договорът за Европейския съюз, който се надяваме да бъде приет, поставя формално края на структурата на стълбовете. Освен това Европейският съюз ще придобие правосубектност; институциите на Общността ще станат институции на Съюза и според Договора ролите и правомощията на всяка една от институциите ще бъдат ясно определени. По такъв начин Договорът ще сложи край и на двойната позиция на Европейския съвет, като го превръща в самостоятелна институция на Съюза.

Въпреки че се наблюдават все още твърде много изключения, прилагането на процедурата за съвместно вземане на решение, която ще стане обичайна законодателна процедура, включваща и одобряване на бюджета, ще даде на Парламента много значима роля. Всъщност правомощията на Съвета и на Парламента са формулирани по един и същи начин в Договора. По такъв начин Договорът укрепва методологията на Общността и я превръща в методология на Европейския съюз. Нещо повече, обхватът ѝ ще бъде разширен, за да включи бившият стълб „Правосъдие и вътрешни работи“.

В моя доклад аз наблегнах на факта, че ще се изисква добро координиране на законодателната и бюджетната дейност, ако искаме институциите да работят ефективно. Докладът призовава за планиране на законодателната

дейност, включително многогодишната рамка на бюджета. Ролята на Съвета по общи въпроси в рамките на Съвета на министрите ще бъде много голяма, тъй като той следва да стане председателството на инструмента на Съвета за диалог с Парламента. Ролята на Комисията като поемаща инициативата също е потвърдена, като за жалост се планира намаляване на броя на членовете на Комисията, така че да се стигне до една по-малка колегия. Това ще изисква от Комисията да укрепи вътрешната си организация още повече, ако се наложи тя да функционира като колегия.

Важна нова особеност е, че двойната роля на новия върховен представител и заместник-председател на Комисията ще бъде решаваща, що се отнася до чуждестранните въпроси, външните работи и сигурността. В моя доклад аз подчертавам, че ще бъде от негов или неин интерес да работи в тясно сътрудничество с Комисията, така че да се мобилизират всички ресурси на външната политика на Европейския съюз.

Аз бих желал да приключа, като ви кажа, че ни предстои много труден период на преход след изборите, както и труден преход от Договора от Ница, който трябва да се приложи първоначално, към Договора от Лисабон, който, аз се надявам, ще бъде одобрен до края на годината. Призовавам Парламента и Съвета още веднъж да обсъдят заедно как трябва да организираме този период и аз не разбирам защо още не сме направили това. В противен случай рискуваме да се озovem след изборите в ситуация, в която не знаем какво точно следва да се случва. Тъй като никой няма да има полза от тази ситуация, нека изразим ясно съгласие по този въпрос.

Elmar Brok, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-жо заместник-председател, г-да представители на чешкото председателство, госпожи и господа, както беше казано в предходните изказвания, това е велик момент, не защото се обсъждат нашите доклади, а защото днес стана ясно, че парламентите на 26 държави са ратифицирали Договора от Лисабон, а референдумът, който беше обещан, ще се проведе само в една държава.

Фактът, че парламентите на 26 държави са ратифицирали Договора от Лисабон, показва, че той е парламентарен договор. Беше осъществен огромен напредък по време на обединяването на Европейския съюз, но през цялото това време не е имало такъв договор като Договора от Лисабон, около който парламентите – Европейският и националните парламенти – да са укрепвали, демокрацията да се е утвърждавала, да е въвеждана гражданска инициатива и принципът на субсидиарността да е затвърждаван политически и правно чрез укрепване на националните парламенти.

Поради това буди учудване фактът, че онези, които се обявяват за основатели на демокрацията, са против този договор. Те са против, защото не искат да дават демократична легитимност на процеса на европейското обединяване. Обединяването на Европа ги ужасява и те се страхуват, че тази Европа може да спечели популярност чрез по-голяма демокрация и прозрачност, като в същото време увеличава възможностите за вземане на решения с цел посрещане на предизвикателствата на бъдещето. Ето защо те постоянно разказват лъжи.

Мога ли в този момент да изкажа моите благодарности на чешкото председателство и по-конкретно на министър-председателя Тополанек, който в ситуация, която лично за него беше трудна и за която той не носи отговорност, в последния ден от неговия мандат се бори за получаване на достатъчно мнозинство в чешкия Сенат.

И това не беше крехко мнозинство, а 54 на 20. Това е огромно превъзходство на онези, които казаха „да“ на Договора от Лисабон. Аз се надявам, че след като всичките 26 избрани парламента са взели своето решение, хората от изпълнителната власт няма да задържат демократичния процес, като отказват да дадат подписа си. Аз считам, че те ще спазят обещанията, които са дали, и Договорът ще бъде подписан.

Ние виждаме от обсъжданията по време на настоящата изборна кампания, че финансовата криза показва, че всяка действаща самостоятелно държава е обречена на провал. Поради това е от изключителна важност този факт да се осъзнае в Ирландия, както и това, че ако вярваме на допитванията до общественото мнение, хората в Ирландия преосмислят позициите си, така че интересите на Ирландия да бъдат защитени. Аз съм сигурен, че чрез социалната клауза, чрез ангажмента за социална пазарна икономика, а не чрез грабителския капитализъм, с други думи, чрез обвързването в социален смисъл този Договор става също така договор на обикновените граждани. По този начин ние заедно можем да защитим нашите интереси в света.

За да можем наистина да упражняваме контрол върху административната бюрокрация, националните правителства, Комисията или апарата на Съвета тук в Брюксел и в Страсбург, ние трябва да установим тясно сътрудничество между Европейския парламент и националните парламенти.

Имаме много общи задачи във външната политика и сигурността, политиката на правосъдие и вътрешни работи, в контрола на Европол. Съществуват и много възможности за националните парламенти чрез правото им на вето. С така наречените процедури на „оранжев картон“ и „жълт картон“ и с правото на действие те

придобиват правомощия в областта на контрола по отношение на субсидиарността и като членове на Съвета могат да упражняват повече контрол върху собствените си правителства. По този начин те стават двойно легитимни от демократична гледна точка. Поради тези причини Европейският парламент и националните парламенти не са противници в този процес, а съюзници, желаещи да упражняват съвместен демократичен контрол над Европа, като я тласкат напред и не ѝ позволяват да се изроди в Европа, контролирана от апаратчици. Ето защо Договорът от Лисабон е правилен и подходящ и националните парламенти, както и Европейският парламент няма да избягат от тази отговорност.

Catherine Guy-Quint, докладчик. – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, за мен е голямо удоволствие тази вечер да ви представя доклада относно финансовите аспекти на Договора от Лисабон, който комисията по бюджети подготви преди известно време. Това ще бъде последният бюджетен доклад от настоящия парламентарен период и моят последен парламентарен доклад.

Преди всичко аз съм много доволна да видя, че Парламентът имаше куража да представи нашите доклади в рамките на пакета „Лисабон“, за да удържи на обещанието си, дадено на гражданите, за информирани относно последствията на Договора. По-добре информираният гражданин е този, който гласува с пълното съзнание за фактите. Като говорим за Договора от Лисабон в Парламента, ние не отричаме демокрацията, а точно обратното. Изпълнението на този договор ще има огромни последствия за бюджетните правомощия на институциите, както и финансови последици.

Реформата всъщност е важна за Парламента. Освен въвеждането на многогодишни финансови рамки следва да се напомни, че бюджетната процедура на практика остава непроменена от 1975 г. Затова от съществено значение беше комисията по бюджети да анализира промените и да потвърди, че това са условията, необходими на нашата институция да поддържа и дори да засилва ролята си на бюджетен орган. Това е общата цел на настоящия доклад – опростяване и изясняване на бюджетните предизвикателства за Договора.

Основното ми желание беше да защита прерогативите на парламентарната институция. Бъдещите държави-членки не трябва да се лишават от правомощията си по отношение на бъдещите бюджетни процедури и преговори по многогодишната финансова рамка.

Тези съществени изменения са три вида. На първо място, това са изменения в първичното законодателство. Новата бюджетна процедура включва реален напредък и нови предизвикателства за Парламента с премахването, на първо място, на разграничаването между задължителни и незадължителни разходи. На второ място са приемането на бюджетната процедура на едно четене с въвеждането на механизъм за връщане в Парламента в случай на отказ от страна Съвета за обща позиция, създаването на помирителен комитет, отговорен за подготвянето на обща позиция, както и стегната програма за помирителния комитет. Освен това в многогодишната финансова рамка се правят промени, които засилват ролята на Парламента. Рамката става рестриктивна. За да бъде приета, се изисква единодушие в Съвета и съгласието на Европейския парламент. Аз бих добавила, че приемането ѝ е резултат на изцяло нова и специална процедура.

По отношение на новите финансови перспективи ние искаме те да имат петгодишна продължителност, която да съвпада с мандата на Парламента и Европейската комисия. По такъв начин членовете на Комисията ще бъдат по-отговорни относно свързаните с бюджета решения, които те вземат. Съвместното вземане на решение се разширява с приемането на Финансовия регламент и неговите методи за прилагане. За жалост обаче решението за собствения капитал остава да се вземе от Съвета. Той само се консултира с Парламента с изключение на методите за прилагане.

По такъв начин бюджетната дисциплина отчасти се връща в Парламента, който може да отхвърли многогодишната финансова рамка. Това е действителен напредък. Предизвикателството за бъдещия Парламент е да знае какво ще се договаря по процедурата съгласно новия Финансов регламент, отговорността за който е споделена между Съвета и Парламента, и какво ще попадне в обсега на новия регламент относно междуинституционалното споразумение, което Парламентът ще има право да отхвърли или да приеме.

В заключение, новите отговорности на Европейския съюз ще създадат нови изисквания по отношение на финансирането. На първо място, ще се приеме пакет за външните отношения, по-конкретно ще се създаде Европейска служба за външна дейност (EEAS) наред с върховен представител/заместник-председател на Комисията, последвани от новите политики: енергетика, космическо пространство и туризъм, научноизследователска дейност, гражданска защита, административно сътрудничество и спорт.

Госпожи и господа, както сте разбрали, предвидените в Договора от Лисабон изменения са важни.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, това е последното ми изказване на пленарно заседание на Европейския парламент и като докладчик относно гражданската инициатива в Европа аз съм доволна, че получавам думата. Надявам се, че утре, по време на последното заседание от настоящия законодателен период, Парламентът ще изпрати политически сигнал, че той поема курс към сближаване на Европа с нейните граждани и ще осъществи напредък по проекта, който чувствах много близо до сърцето си от много години.

Нека в началото споделя някои мои наблюдения. Аз осъзнавам със съжаление, че нито моята група, нито моята партия – и тук аз подбирам думите си внимателно – бяха в състояние да подкрепят гражданската инициатива. Докато, от една страна, нито една възможност не е пропусната да се оплакваме от дефицит на демокрация в Европейския съюз, от друга страна, налице е отказ да се предприемат сериозни стъпки към по-голяма демократичност на европейския проект. Това поведение не заслужава доверие, нито е с поглед към бъдещето. То блокира прогреса в Европа, за който настояват гражданите от толкова дълго време, и аз не мога и няма да го приема.

Преди края на моя мандат аз бих желала да благодаря на всички мои колеги – членове на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа и групата на Зелените/Европейски свободен алианс, които подкрепиха моя доклад. Бих желала да благодаря на Jo Leinen, председател на комисията по конституционни въпроси, както и в частност на всички координатори и докладчици в сянка от тези четири групи. Благодаря ви, че работихме заедно толкова добре, независимо от партийните и национални различия и че заедно успяхме да придвижим напред проекта за европейска интеграция.

Г-жо заместник-председател, разпоредбата, съдържаща се в Договора от Лисабон, относно гражданската инициатива е без съмнение знаменателно събитие в европейския интеграционен процес. Истината е, че в Европейския съюз ние искаме да обединяваме не държавите, а хората. Това ще се осъществи по съвсем нов начин, при условие че, както е заложено за първи път в член 11, параграф 4 от Договора за Европейския съюз (ДЕС, н. ред.), гражданите вземат пряко участие в европейския законодателен процес. По такъв начин един милион граждани ще имат правото да приканят Комисията да представи конкретен проект за регламент или директива, каквото право има Съветът от 1957 г. и Европейският парламент от 1993 г.

В моя доклад Парламентът представя основните тези и насоки за бъдещ регламент относно условията и процедурите, които се прилагат по отношение на европейската гражданска инициатива. Г-жо заместник-председател, по случай влизането в сила на Договора от Лисабон аз очаквам Комисията не само да представи възможно най-скоро предложение, но също така да следва насоките на моя доклад, ако това въобще е възможно. По-конкретно, Комисията следва да одобри възгледа на Парламента, който отразява виждането за значителен брой държави-членки по смисъла на член 11, параграф 4 от Договора за Европейския съюз (н. ред.). В моя доклад се предлага този брой да е 7. Важно е да се отбележи, че това не е произволно посочен брой държави, тъй като, първо, трябва да се оправдае съответното ограничение на правото на гражданите на Европейския съюз за равнопоставено участие в гражданската инициатива независимо от националността и, второ, то трябва да е насочено към съответната цел. Това означава, че посочването на минимален брой държави-членки следва да гарантира, че изходната точка на европейския законотворчески процес не е въпрос, който отразява специфичните интереси на отделна държава-членка, а по-скоро е въпрос, който е съгласуван в достатъчна степен с общия европейски интерес.

Освен това аз моля да се обърне специално внимание на структурата на процедурата, особено на въпроса за допустимостта на гражданската инициатива. Висш приоритет следва да станат критериите за доброжелателство към гражданите и правна сигурност. Ако гражданите на Европейския съюз съвместно определят европейския законотворчески процес и желаят да въведат гражданската инициатива, справедливостта изисква преди всичко компетентните органи на Европейския съюз да заявят възможно най-скоро, и това да бъде тяхно задължение, дали планираната инициатива удовлетворява правните изисквания на Договора. От жизненоважно значение е това да се случи преди събирането на заявленията за подкрепа, тъй като държавите-членки, предоставящи необходимите ресурси, се нуждаят от правна сигурност.

В заключение, бих желала да напомня на Парламента, че разпоредбите на гражданската инициатива не паднаха просто така от небето. Имаше ги и в Договора за създаване на конституция за Европа, така като бяха развити в Конституционния конвент, на подписването на която някои държави-членки присъстваха в тясно сътрудничество с неправителствени организации. Включването им в проекта за конституция от Конвента не беше нито безпогрешна стъпка, нито въпрос на шанс. Те представляват резултата от интензивните консултации между членовете на Конвенцията и неправителствените организации, ангажирани с демократичната политика.

Сега ние знаем, че тази идея беше замразена за шест години. Крайно време е да ѝ бъде вдъхнат живот след толкова дълъг период от време. Настъпи времето на пряката демокрация в обединена Европа.

(Ръкопляскания)

Маргот Валстрьом, *застъпник-председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, позволете ми на първо място да изкажа специална благодарност на всички докладчици. Аз съм изключително възхитена от вашата всеотдайност и, бих могла да кажа, упоритост. Може би защото във вашата настоятелност за това Парламентът да се занимае с тези въпроси аз виждам това, което моят съпруг би нарекъл „инаг“, и това ме накара да се чувствам спокойна и да изградя отлично сътрудничество с всички вас.

Специална благодарност на онези от вас, които ще напуснат. Вие не само бяхте чудесни сътрудници и партньори във всеки един етап, но също така и добри приятели и чудесни хора. Благодаря ви много. Смятам, г-жо Kaufmann, че можете да се гордеете, че съдействахте за създаването на това, което аз наричам прокарване и пускане на ток по електропроводите между гражданите и европейските институции – нови електропроводи, които ги сближават и зареждат. Считам, че това е нещо доста съществено.

За мен, разбира се, е удоволствие да имам възможност да участвам в разискването тази вечер, в деня, когато Чешката република завършва ратификацията в Сената на Договора от Лисабон. Днешното гласуване увеличава на 26 броя на държавите-членки, чиито парламенти подкрепиха Договора. Смятам, че това разискване предоставя добра възможност да напомним на европейските граждани за ролята на Договора от Лисабон за това да има един по-демократичен и последователен Европейски съюз.

В момент на икономическа криза е по-важно от всякога да имаме една Европа, която работи добре, която има точните системи за гарантиране на демокрацията. Договорът ще даде на демократичните институции на Европейския съюз, най-вече на Парламента, правомощията, които са им необходими. Той ще помогне на Европейския съюз да действа с по-голямо единство и последователност на световната сцена. Той ще даде възможност на Европа да се справи по-ефективно с ключовите предизвикателства, пред които сме изправени днес в области като изменението на климата и енергийната сигурност.

Докладите, които разискваме тази вечер, ще спомогнат също така да се гарантира, че при наличието на Договора неговото прилагане ще бъде по-бързо и с по-малко проблеми.

Доброто сътрудничество между институциите ще бъде ключово за осигуряването на максимални ползи от Договора и Комисията е решена да работи в партньорство с Парламента и другите институции, за да реализира това.

Референдумът в Ирландия беше ясно напомняне за необходимостта от това, да направим доводите в полза на Европа част от националното разискване. Основните опасения, които мотивират гласуването, заслужават да бъдат взети насериозно, и точно това се случи в Европейския съвет миналия декември. Правните гаранции и решението относно числеността на Комисията показват зачитането от страна на европейските политически лидери на резултата в Ирландия и волята да бъдат разбрани причините защо хората гласуваха „против“, както и да бъде отговорено на тези опасения. То обаче показва и че те продължават да са убедени, че този Договор е добър за Европа.

Това е също така причината от гласуването насам още осем държави-членки да приключат своите парламентарни процедури с още осем „за“.

Парламентарните доклади допринасят за един мащабен анализ на ключовите аспекти на Договора. Основният подход е да има оптимизъм за това, което Договорът може да даде на Европейския съюз – подход, който се споделя напълно от Комисията.

Докладите са особено полезни за това, да задълбочим нашия анализ по реалното функциониране на Договора. По различни начини всичките пет доклада показват силен, самоуверен Парламент, търсещ начини за максимално използване на потенциала на Договора за увеличаване на резултатността, ефективността и надеждността на работата на Европейския съюз в полза на гласоподавателите и гражданите.

Докладът на г-н Dehaene излага множество важни детайли и Комисията в голяма степен споделя тълкуванията на Договора, направени в този доклад. Основната сила на доклада се крие в яснотата, с която той показва, че прилагането на Договора не означава укрепването на една институция за сметка на друга – Европейският съюз може да изпълни очакванията на гражданите само ако всички институции са силни и си сътрудничат ефективно.

Докладът обръща особено внимание на въпроса за прехода и би било голямо предимство, ако Договорът влезе в сила преди тази година на институционален преход. За съжаление, това се оказва невъзможно. Ето защо е

необходим прагматичен и гъвкав подход, който да намери рационален път напред, отчитащ необходимостта от избягването на какъвто и да било институционален вакуум тази година, необходимо е да се гарантира, че следващата Комисия ще има пълните права на един демократичен мандат, и е необходимо да се зачита ролята на Парламента. Докладът Dehaene посочва модел, който ще помогне всички ние да намерим посоката на нашите действия в бъдеще.

Докладът на г-н Dehaene призовава да бъдат взети под внимание политическият баланс и съотношението мъже-жени, а също така и за географско и демографско равновесие при назначаването на висши длъжности в Европейския съюз. В днешна Европа, от която повече от 50 % са жени, те все още не са достатъчно представени в политиката. Тази Комисия – както ви е известно – има най-големия брой жени членове от която и да било друга досега. Това обаче не е достатъчно. Подобряването на съотношението мъже-жени следва да бъде цел при следващите назначения в Комисията: цел, която може да бъде постигната, ако е налице силна политическа подкрепа от следващия Парламент.

Надявам се също така, че ще има повече жени в Европейския парламент и на висши длъжности в Европейския съюз. Без тях ние всички сме лишени от техните знания, опит и идеи.

Докладът на г-жа Guy-Quint разглежда друг важен въпрос: как да бъде организиран цикълът за планиране на финансите на Съюза, така че бюджетът на Европейския съюз да бъде използван по най-добрия начин, който позволява средствата да бъдат насочвани според политическите приоритети. В момент на силен натиск върху публичните финанси ние трябва да имаме правилните процедури, за да бъдем максимално полезни с наличните средства. При планирането на бюджета балансът между стабилност и способност да се реагира е ключов за ефективното планиране на Европейския съюз и Комисията ще се върне към това при прегледа на бюджета.

Докладът на г-н Leinen показва как Договорът ще повлияе на работата на Парламента, като той посочва много подробно как ще се отразят на Парламента новите политики, новите правомощия и новите процедури. Например той подчертава необходимостта от това да се гарантира адекватен контрол на външната дейност на Съюза и ние със сигурност сме готови да посочим подходящите методи за изпълнението на това. Тези методи обаче могат да бъдат съгласувани само след като бъдат заети длъжностите заместник-председател и върховен представител.

По този и други повдигнати въпроси – включително комитология и делегирани актове – ние с нетърпение очакваме по-подробна обмяна на становища с Парламента по прилагането на всички повдигнати въпроси.

Позволете ми да се върна към доклада на г-жа Kaufmann, който ясно обяснява как гражданската инициатива може да даде нов принос за демокрацията в Съюза. Гражданите ще могат да приканват Комисията да представя нови инициативи в областите на политики. Това е една от областите, в които Комисията смята да действа бързо, след като Договорът влезе в сила – също и въз основа на консултации – за да разбере очакванията на гражданите и заинтересованите страни. Начинът на мислене на Комисията до голяма степен е в унисон с препоръките на г-жа Kaufmann.

Има обаче няколко области, по които трябва да разискваме допълнително. Искаме да установим точното равновесие между процедура, която е лека за гражданите, и такава, която ще даде на инициативите легитимност и тежест.

Например, относно минималния брой на държавите-членки ние следва по-ясно да отразим вида на процедурата, предвидена в Договора.

В заключение, докладът на г-н Brok засяга област, в която както Парламентът, така и Комисията направиха важни крачки през последните години: отношенията с националните парламенти. Настоящият Парламент за пръв път използва междупарламентарните конференции и намери някои доста практични начини за изграждането на истинска парламентарна мрежа.

Комисията, както знаете, създаде изцяло нов механизъм за диалог с националните парламенти, като това е област, в която има голям напредък. От 2006 г. насам Комисията е изпратила до парламентите не само консултативни документи, но също така и законодателни предложения, приканвайки ги да отговорят. До момента ние сме получили и сме отговорили на около 400 становища, като също така, откакто Комисията встъпи в длъжност, сме увеличили значително броя на преките контакти с над 500 срещи между членове на Комисията и структури на националните парламенти. И така, както посочва и докладът, новите разпоредби на Договора относно националните парламенти ще бъдат в пълен унисон с тенденцията от последните години и аз считам, че те ще укрепят допълнително европейското парламентарно семейство.

Взети заедно, тези доклади показват как Договорът от Лисабон ще заздравя европейската демокрация и ще бъде полезен за европейските граждани. Това е отлично послание, което ние можем да отправим при изборите за Европейски парламент, като също така е и отлична отправна точка за подготовката за прилагането на самия Договор.

Председател. – Преди да дам думата на ораторите, ще си позволя известна волност, която считам, че може да бъде простена на човек, председателстващ заседанието на този етап от нашия мандат и в този час на вечерта, защото е вярно, че тези късни заседания имат своите предимства.

Бих искал да ви кажа, че смятам незабавно да изпратя предложение до председателя на Парламента и до Бюрото да изготвят публикация, съдържаща самия Договор от Лисабон, петте доклада и съответните резолюции, заедно с встъпителните изказвания на докладчиците и на члена на Комисията.

Смятам, че такъв тип документ, преведен на 23-те официални езика на Европейския съюз и разпространен сред мъжете и жените на 27-те държави-членки, би бил много важен, що се отнася до разбирането на важността на Договора от Лисабон, а също така и за разбиране на усилията и действията на Парламента. Той също така би бил заслужено признание за петимата докладчици, по-специално за г-жа Guy-Quint и г-жа Kaufmann, които ни казаха, че напускат Парламента, но ще останат в нашите спомени и на които винаги ще бъдем благодарни.

Michael Gahler, докладчик по становището на комисията по външни работи. – (DE) Г-н председател, в чест на събитието, както виждате, аз съвсем съзнателно заемам мястото на г-н Zahradil.

От името на комисията по външни работи, бих искал да подчертая, че ние считаме бъдещия заместник-председател на Комисията и върховен представител за човека, който ще носи пълна отговорност пред Парламента, поради простата причина, че както всички останали членове на Комисията, на него му е необходимо доверието на Парламента, за да заема тази длъжност. Текущата практика на редовен политически диалог в пленарната зала и в комисията по външни работи трябва да бъде запазена при двойната функция, изпълнявана от едно лице.

Тъй като по-голямата част от нас желаят по-единен и практически подход от Европейския съюз по отношение на външната политика, бъдещият титуляр на тази длъжност ще бъде и лично заинтересован да осигури подкрепата на Европейския парламент за своите действия. Политическите планове и позиции на нашия ръководител могат също така да бъдат редовно разисквани в комисията по външни работи на заседания, на които бъдещият председател на Комитета на постоянните представители да представя информация по въпроси, които се разискват в Комитета. Ако това бъде поискано, тази практика трябва да се прилага и за специалните представители.

В бъдеще решения за назначения в областта на политиката за сигурност и отбрана следва също да бъдат разисквани от Парламента, за да се даде по-голяма демократична легитимност на операции в трети държави.

Що се отнася до Европейската служба за външна дейност, ние считаме, че Европейският парламент трябва да бъде пълноправен участник в подготвителните операции. Потвърждаваме, че тази служба следва да бъде част от Комисията за административни цели.

Ние също така желаем успешно да гарантираме, че в бъдеще ръководителят на делегация на Европейския съюз в трети държави ще се явява пред комисията по външни работи преди окончателното потвърждение на назначението. Смятам, че ако дадено лице не направи добро впечатление на неговите или нейните собствени колеги, то би имало малък шанс това лице да бъде назначено в чужбина.

Също така искаме цялата външна политика на Европейския съюз, включително общата политика за сигурност и отбрана, в бъдеще да бъде финансирана от бюджета на Общността. За следващия договор след Договора от Лисабон обаче аз бих искал да видя и общите военни разходи като част от бюджета.

Andrew Duff, докладчик по становището на комисията по външни работи. – (EN) Г-н председател, както заявиха и предходните оратори, разработването на обща външна политика и политика за сигурност и отбрана е един от големите успехи, който можем да постигнем в резултат на Договора. Ето защо националните парламенти са засегнати в огромна степен от промените в ход.

Разбира се, те си запазват националните отговорности за националната сигурност, но от тях следва също така да се изисква да играят водеща роля за тясно и редовно сътрудничество с Европейския парламент при контрола и усилията за формулиране на обща европейска политика, критикувайки и задавайки въпроси на техните собствени министри за постигнатото в Съвета, и за представянето на пресата и обществеността на една нова

реалност, а тя е, че външната политика се изработва посредством търсене, намиране и защита на общия европейски интерес.

Thijs Berman, докладчик по становището на комисията по развитие. – (NL) Г-н председател, чешкият Сенат днес прие Договора от Лисабон. Сега остава само Ирландия, бихте казали, и след това ще имаме договор, който ще предостави и повече възможности на моята комисия по развитие да разработва по-добра политика.

Оказването обаче на натиск върху Ирландия в този момент би било огромна грешка. Това е съюз на независими държави и ирландците са свободни да вземат свои собствени решения. Всеки външен натиск ще увеличи риска от взрив на целия Европейски съюз, защото, въпреки всички изискани и благи думи, които бяха изречени днес в залата, Европейският съюз изживява дълбока криза на доверието. От този вид криза може да се излезе само с резултати, социална политика, инвестиции и икономическо възстановяване, осигуряване на чиста енергия за нашия климат, защита на социалните права – тук и в останалата част от света, но при постигането на всичко това, ние трябва да зачитаме правото на всяка държава-членка да намира решения, които са ефективни за самата нея.

Необходимо е сътрудничество и това със сигурност важи и за тази криза, но вие трябва да имате смелостта да останете верни на себе си. Ето защо, натиск върху Ирландия не би било правилно решение – нито за самите ирландци, нито за останалата част от Европа. Нека Европейският съюз прояви съдържаност, така че да извлече полза от благоприятните амбиции.

Danutė Budreikaitė, докладчик по становището на комисията по развитие. – (LT) Г-н председател, госпожи и господа, бих искала да подчертая, че Договорът от Лисабон ще даде на Европейския съюз повече възможности да поема инициативата при оформяне на политиката за координиране на развитието, за подобряване на координирането на донорите, при определяне на задачите и при по-ефективното предоставяне на помощ. Това обаче означава и че институциите на Европейския съюз, включително Парламентът, ще трябва да поемат по-голяма отговорност.

За да бъде прилагана успешно политиката на сътрудничество за развитие, особено важно е да има подходяща административна структура, за да се отстрани съществуващата несъвместимост в структурите на генералните дирекции и компетентностите в рамките на Комисията по отношение на политиката и бюджета и да се предостави компетентност само и единствено на Генерална дирекция „Развитие“.

Тъй като политиката на сътрудничество за развитие ще бъде прилагана съгласно обичайната процедура, от особена важност е да се определи точно мисията на комисията по сътрудничество за развитие към Европейския парламент. Договорът от Лисабон ще даде възможност за по-добро прилагане на целите на политиката на сътрудничество за развитие с оглед намаляването и последващото премахване на бедността в света.

Georgios Papastamkos, докладчик по становището на комисията по международна търговия. – (EL) Г-н председател, като докладчик по становището на комисията по международна търговия, бих искал да подчертая, че промените, внесени с Договора от Лисабон в областта на общата търговска политика, дават цялостен принос за укрепване на неговата демократична легитимност, прозрачността и ефективността на външната дейност на Съюза. Бих искал да подчертая по-специално преформулирането на институционалното равновесие в рамките на Съюза с издигането на Европейския парламент до съзаконодател с оглед определяне на приложната рамка на общата търговска политика. Одобрението на Парламента ще се изисква и за всички сключени търговски споразумения.

Бих искал обаче да подчертая дисбаланса между вътрешните и външните компетентности на Парламента, *in foro interno* и *in foro externo*, във връзка с общата търговска политика, като се има предвид, че Договорът от Лисабон не предоставя на Парламента правото да одобрява мандата на Комисията за договаряне на търговско споразумение. Имайки предвид, че Парламентът въпреки това има право да поставя предварителни условия за своето одобрение на търговските споразумения на Съюза, аз считам, че тук е необходимо подобро рамково споразумение за отношенията между Парламента и Европейската комисия.

В заключение бих искал да подчертая необходимостта от по-интензивен диалог между Европейския парламент и националните парламенти, като се има предвид, че всички въпроси, включени в общата търговска политика, ще бъдат поставени под самостоятелната юрисдикция на Съюза. Всички търговски споразумения ще бъдат споразумения със Съюза и вече няма да има смесени споразумения, сключени както от Съюза, така и от държавите-членки.

Evelyne Gebhardt, докладчик по становището на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите. – (DE) Г-н председател, в комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите ние

също виждаме огромните предимства на Договора от Лисабон, които не бихме желали да пропуснем, по-специално в областта на защитата на потребителите. Особено интересно е да се отбележи, че в Договора от Лисабон защитата на потребителите е вече представителна задача, което съвсем естествено укрепва тази област. Тази област е особено важна за гражданите на Европейския съюз, тъй като сега можем да им показваме какво прави за тях Европейският съюз всеки ден. Гражданите непрекъснато питат какво прави Европейският съюз за тях. Фактът, че сега това е заложено в член 12, а не в член сто и някой, е също важно, защото то показва, че значението на защитата на потребителите е вече много по-голямо.

Смятам, че е добре, че ще имаме Договора от Лисабон. Аз съм изключително удовлетворена, че Сенатът в Прага също ратифицира Договора. Това изпрати ясно послание, че ние сме за тази Европа, социална Европа, Европа на гражданите, която желаем да подготвим за бъдещето. Благодаря ви, че ни позволихте днес отново да демонстрираме това. Специално благодаря на Вас, г-жо Kaufmann, за Вашата чудесна работа в Конвента. В него Вие постигнахте нещо много важно.

Oldřich Vlasák, докладчик по становището на комисията по регионално развитие. – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, от името на комисията по регионално развитие бих искал да внеса териториално измерение в разискванията по Договора от Лисабон. Факт е, че отделни местни органи, общини и региони трябва да се борят все по-усилено с влиянието на европейското законодателство и европейските политики. Във връзка с това проучване на университета в Утрехт показва, че годишно органи на Общността приемат над 100 разпоредби с незабавно влияние върху местните органи. Седемдесет процента от законодателството и мерките, които ние изготвяме, на практика трябва да бъдат прилагани в региони, градове и местни общности.

Ето защо противоречивият Договор от Лисабон може да бъде възприет положително от перспективата на местните органи. На практика Договорът от Лисабон съдържа протокол за субсидиарност, с други думи протокол, според който приемането на норма на по-високо равнище, в този случай на европейско равнище, може да бъде обосновано само когато такава мярка е доказано по-ефективна и по-необходима. Съгласно Договора се изискват по-ефективни консултации с местните и регионалните органи и техните асоциации. Друга разпоредба, която ще бъде въведена, е задължението на Европейската комисия да сведе до минимум финансовата и административната тежест на всяка нова законова разпоредба. Тези мерки следва да гарантират, че Брюксел ще обръща по-голямо внимание на реалните проблеми, с които се сблъскват кметовете и ще бъде по-добре подготвен за тяхното решаване. Бих искал също така да подчертая, че това съвсем не е последната промяна, на първичното право, която ще разискваме. Ето защо, ние следва да започнем да обмисляме внимателно промените, които ще трябва да бъдат направени, за да се направят законовите основи на Европейския съюз разбираеми, устойчиви и от полза за всички граждани.

Госпожи и господа, не бих искал тук да давам оценка на положителните и отрицателните аспекти на Договора от Лисабон. Всички вие знаете, че становището на Чешката република е критично, но реалистично. Това се потвърди и от днешното разискване в Сената на парламента на Чешката република, който по-късно през деня одобри Договора.

Johannes Voggenhuber, докладчик по становището на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи. – (DE) Г-н председател, изказвам се от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи. Леко съм подражен, тъй като исках да узная становището и на комисията по развитие, но г-н Bergman употреби цялото време на своето изказване за това да ни предупреждава за опасността от упражняване на натиск върху народа на Ирландия.

Този манталитет съвсем очевидно е една от причините ние да водим разискване тази вечер. Питам се дали този Парламент все още има правото да говори със своите граждани, да обменя доводи, да защитава резултатите от своята десетгодишна работа по процеса на създаване на конституция или дали чрез този диалог ние няма да бъдем обвинени в упражняването на натиск и изнудване. Това е странна отживелица.

Щеше ми се да видя как Парламентът защитава този договор много по-гласно, много по-силно и много по-открито пред гражданите на Европейския съюз, а не да оставя всичко изцяло на своите правителства, които твърде често имат доста неясна връзка с напредъка, предвиждан в този договор.

Г-н председател, много евроскептици твърдят, че демократичният напредък, съдържащ се в този договор, е съвсем малък и че на практика това е параван за една по-тъмна и зловеща Европа, скрита зад него. Смятам, че един бърз поглед върху областта на вътрешната сигурност, правосъдие и полиция, нейното комюнитаризиране, правото на Парламента на съвместно определяне, прилагането на Хартата, опровергава тези твърдения и демаскира заблудата, пропагандата и невежеството, които се крият зад тях.

За мен тази област е вероятно най-дразвестното изражение на дефицита на демокрация в Европейския съюз. Никога не съм бил от хората, които считат разделението на властите за историко-философски принцип. Това по-скоро е основен принцип на демокрацията. В тази област Договорът от Лисабон предоставя много решителен и напредничав отговор. Това е една от най-чувствителните области в конституцията. На практика в тази област решенията за полицейски закони са взети от полицейски министри – скришно – без да има контрол от съдилищата или от Съда на Европейските общности и без прилагането на цялостен кодекс за основните права и свободи. Това обаче се променя и е огромна стъпка напред в посока към европейска демокрация. Нещо повече, г-н Bertman, разискването му с гражданите, неговата защита, е наш дълг, а не упражняване на натиск.

(Ръкопляскания)

Председател. - Ще имам удоволствието да дам думата на моя съотечественик, г-н Carnero González. Той също е един от колегите, които няма да бъде с нас пред следващия мандат и бих искал да му благодаря публично за огромните усилия и изключителните резултати, които постигна в специфичната област и по въпроса, с който се занимаваме тук.

Carlos Carnero González, докладчик по становището на комисията по петиции. – (ES) Благодаря Ви, г-н председател и приятелю, за тези мили думи, които очевидно са емоционално въздействащи в момент, когато аз съм в залата за последен път през този мандат. Искам да благодаря за сътрудничеството на всички, с които имах честта да работя и също така да помоля за прошка за грешките, които може да съм допускал. Опитвах се да дам най-доброто от себе си на гражданите на моята държава и на всички европейци, като имаше периоди по време на работата, които бяха особено специални, като например Конвентът.

Всъщност днес ние говорим за гражданите и аз се изказвам от името на комисията по петиции. Коя комисия в този Парламент е по-близо до гражданите от комисията по петиции? Тя защитава едно от най-важните права, на които се радват европейските граждани, а именно – правото на петиция.

Въпросът е следният: ако Европейският парламент е познат в много държави, то това е чрез упражняване на правото на петиция. Ние, като членове на комисията по петиции, знаем това и всъщност го знае целият Парламент. Договорът от Лисабон, който прави Европейския съюз по-демократичен и по-ефективен, внася нови елементи, като например Хартата за основните права, и нови инструменти, като например гражданската инициатива.

Въпросът е да бъде избегнато объркване, например между правото на петиция и правото на гражданска инициатива. Бих искал да подчертая, че гражданите, например, могат да изискат чрез петиция Парламентът да поиска Комисията да предприеме законодателна инициатива, така че в бъдеще можем да имаме инициатива на европейски граждани, приканваща Комисията да започне законодателна процедура, и петиция, въз основа на правото на петиция, адресирана към съответната комисия на Парламента, изискваща от Парламента да се обърне към Комисията за тази цел. Ние трябва да избегнем това противоречие и да търсим съгласуваност, която да укрепи двата пътя, които правят гражданството по-солидно в рамките на Европейския съюз.

Разбира се, комисията по петиции би искала да участва в управлението на това право на гражданска инициатива. Разбира се, всички комисии биха желали да участват, но аз ще поискам това право да бъде приложено по възможно най-добрия начин. Считаю, че с това бихме могли да отдадем дължимото на ден като днешния, което е много важно: Договорът от Лисабон беше ратифициран от Сената на Чешката република и така остава само една стъпка преди този Договор да стане реалност и на практика, преди този Договор, който е наследникът на Европейската конституция – най-добрият текст, изготвен от Европейския съюз до момента, да влезе в сила.

Ако успеем да го направим, всички ние, които сме тук днес – започвайки от всички членове на Конвента, които са тук тази вечер – ще придадем огромен смисъл на това, че сме били членове на Парламента.

Maria da Assunção Esteves, от името на групата PPE-DE. – (EN) Г-н председател, това е моето последно изказване в пленарната зала и затова ще бъде малко по-различно.

Ще дойде ден, когато федералните и космополитни парламенти ще се обединят, за да управляват света. Мечтата за обща хуманност без граници се ражда точно тук, на това представително място, където свободата става по-силна, а демокрацията все по-широка. Мечтата от времето на Просвещението за съюз на народите прави първи крачки с магията, случваща се в нашите кабинети и по време на нашите разисквания. В този съюз Макиавели е слаб, защото ние можем да заменим върховенството на властта с върховенството на хората. Парадигмата на космополитизма се утвърждава в нашите институции и в нашите решения и сега става част от действията ни.

Ражда се една нова антропоцентрична визия за законите и политиката, а постнационалната идентичност придобива форма по улиците на Европа. Възвишеното достойнство на човека сега е принципът, който обединява националите и международните закони. Той е върховното правило за нашата първоначална съгласуваност. Това, което представлява Европейският съюз и неговият Парламент, е морален възглед без прецедент в историята на човечеството – всеобщ морален възглед, който стана част от стратегията на европейските държави и постави основата на тяхната интеграция.

Взаимната ангажираност на европейските народи е настина възплъщение на тяхната обща хуманност. Всъщност изолацията и егоизмът бяха победени в деня на Договора от Рим. Сега справедливостта се ражда именно от достойната политика, като мост между Кант и Аристотел, между свободата и щастието. Народите на Европа знаят, че единствената легитимност е тази, която произлиза от правата на човека и че единствената представителност принадлежи на властите, които ги зачитат. Те знаят, че освобождаването от историята е възможно единствено чрез проект, който предвижда политическо споделяне и глобална справедливост.

Ще дойде ден, когато народите на Азия, на Северна и Южна Америка и на Африка ще се обединят. Достойнството на хората ще обхваща всички култури – от Гьоте до Песоа, от Бах до Чайковски, от Мохамед до Буда. За превръщането на правата на човека в универсален закон, в общо правило отвъд всякакви различия, и за да бъде Европа пример, е необходима по-широка основа, по-голяма децентрализация, повече политика, по-голяма широта.

В този момент на сбогуване, аз искам да кажа колко съм горда, че споделих това преживяване с вас.

(Ръкопляскания)

Председател. - Благодаря Ви, г-жо Esteves, за Вашето изказване, за Вашата работа през последните години и напред Ви желая успех и щастие.

Jo Leinen, от името на групата PSE. – (DE) Г-н председател, Вие казахте, че ще предложите на Председателския съвет и на Бюрото петте доклада и основните разяснения да бъдат обобщени в брошура. Това е отлична идея и аз мога само да я приветствам. Бих препоръчал също така да включим доклада Corbett/Méndez de Vigo, който беше основата за нашата работа по Договора от Лисабон. В онзи момент, ние имаме 500 гласа „за“, което беше рекорден резултат. Той е част от процеса. Той беше отправната точка за този опит, след Договора за създаване на конституция за Европа, за да бъде създаден Договорът за реформа. Считаю, че идеята е много добра. Имате нашата пълна подкрепа.

Вие вече благодарихте на онези, които за съжаление няма да са сред нас. Аз убедено мога да заявя, че всички членове на комисията по конституционни въпроси работиха много добре заедно. Ние винаги сме били комисия, в която е имало силно участие. В този важен момент аз отново благодаря на онези, които сега са в залата. Първо, благодаря на Johannes Voggenhuber, истински стожер на нашата работа за демокрация и граждански права. На Sylvia Kaufmann, която вече беше спомената по други поводи и която беше изключително полезна, изразявайки своето становище, въпреки огромната съпротива в нейната партия. На Carlos Carnero González, който винаги е бил с нас. Той се бори за Конституцията и за референдума в Испания. На Assunção Esteves, която винаги беше много активна. Alain Lamassoure постигна много, включително за Конституцията. И не на последно място, макар че тя не е член на комисията – на Catherine Guy-Quint. Тя свърши огромна работа в комисията по бюджети и винаги подкрепяше идеята за това на Парламента да бъдат възложени повече отговорности и да бъдат дадени повече права. Благодаря на всички ви. Споменах тези, които са днес тук и които няма да бъдат с нас следващия път. Обещаваме да продължим тяхната работа.

Като говорител на групата на социалистите в Европейския парламент, аз бих искал да направя още два коментара по докладите. Що се отнася до доклада Kaufmann, ние винаги сме защитавали мнението, че гражданската инициатива не е нито плацебо, нито алиби, а сериозен конституционен инструмент, чрез който гражданите могат да включват въпроси в дневния ред на Брюксел. Считаю, че, когато гражданската инициатива се изпълнява, ние ще гарантираме това е точно така. Комисията следва да упражни правото си на инициатива и да изготви проектозакон много скоро след реорганизацията.

Що се отнася до доклада Dehaene, аз още веднъж бих искал да спомена преходния период. Ние желаем духът на Лисабон да присъства по време на консултациите за предложението на Съвета за нов председател на Комисията. Цялата колегия на членовете на Комисията обаче, включително и председателят, няма да бъдат утвърдени, докато договорът не влезе в сила. Това е важно да се помни. Това просто е продиктувано от преходния период. Смятам, че програмата, която е изготвил г-н Dehaene за законодателния период, е много добра. Отправната точка е гласът на гражданите на европейските избори, последван от решенията за назначаване на служители, политически програми и финансирането на Европейския съюз. Отправната точка е гласът на

независимите държави, на гражданите на Европейския съюз. Намирам това за наистина чудесно. Благодаря Ви, г-н Dehaene.

Andrew Duff, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, г-н Чърчил е казвал, че криза не бива да се пропилява.

Ето, днес ние имаме икономическа криза, климатична криза, международна нестабилност и ни е ясно, поне на моята група, че тези кризи са в огромна степен довод в подкрепа на това на Европейския съюз да бъде предоставена повишена възможност за действие в международен мащаб.

Договорът е логичният отговор на тези предизвикателства. Това е най-добрият договор, който може да бъде постигнат на този етап. Това е добър договор. От историческа гледна точка, той определено е сравним с този от Маастрихт. Той утвърждава демокрацията и прави управлението на Европейския съюз по-представително, резултатно и ефективно.

Това е и реформаторски договор. Той коригира проблемите, от които страда настоящият Договор от Ница. Не е задължително човек да е твърд федералист – какъвто съм аз – за да види това, но трябва да е добър демократ, за да разбере: първо, че на нас ни е необходима интегрирана Европа, за да формулираме нашата реакция на глобализацията и второ, че постнационалната демокрация не е заместител, а допълнение към, историческите национални демокрации.

Консервативните и националистическите опоненти на Договора би следвало да ни кажат защо предпочитат да подкрепят настоящия неефективен и тромав Съюз и защо се стремят да запазят за националната държава абсурдните претенции за национален суверенитет, когато това, което наистина е от значение, е да имаме работеща взаимозависимост между държавите и гражданите – взаимозависимост, която е разяснена и укрепена в този Договор.

За Европа този Договор е голяма конституционна стъпка напред и аз съм горд, че съм свързан с неговото изготвяне. Ще се боря докрай, за да видя, че той влиза в сила и че се прилага успешно и бързо.

Johannes Voggenhuber, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, г-жо заместник-председател, оглеждайки се в залата, оставам с впечатлението, че обитателите на конституционната кула от слонова кост са били поканени да продължат своите обсъждания на пленарното заседание на Парламента. Не това беше договорката. Това, за което се договорихме, беше широко разискване на Европейския парламент относно последиците от Договора от Лисабон.

Нима не би било чудесно, ако Парламентът не разискваше тази сутрин Договора в същия момент, в който и чешкият Сенат, и беше заявил ясно на гражданите на Европейския съюз, че Договорът е плод на работата на Европейския парламент, като се започне от Конвента и се продължи до самия днешен ден, че тази реформа не е наложена от Европейския съюз на елита, а е важно дело, постигнато след обединени усилия?

Когато нещо се проваля, моят 15-годишен опит ми подсказва, че в дъното на провала са правителства, а не парламенти. Сега всички сме покрити с белези и окичени с медали. Правя последното си изказване след 15 години. Изминахме дълъг път. Беше голяма чест. Аз бях поканен също така, заедно с г-н Duff, да бъда докладчик за Парламента, както по Хартата за основните права, така и по Конституцията.

Длъжен съм да кажа – и мисля, че и останалите членове на Конвента ще подкрепят моите думи, – че ние винаги сме чувствали подкрепата на Европейския парламент. Ние смело изказвахме становищата си, осмелихме се да имаме визия, която предизвика голямо неодобрение, съпротива от страна на правителствата, много пъти беше налагано вето, стигнахме почти до разпадане на Конвента. Но на практика не може да бъде отречен фактът, че движещата сила, проицателната сила в този процес бяха парламентите. Ето защо това е и първа победа за гражданите на Европейския съюз.

Позволете ми да надникна, може би, в бъдещето. Ние знаем, какво е нашето мнение за напредъка, който се постига с този договор. Когато Междуправителствената конференция атакува резултатите на Конвента, забрани Законодателния съвет, въведе повторно закони, изработени от Съвета и добави третата част – и всички тези неща, които днес ни смущават – аз имах идеята за Първата поправка на Конституцията в едно далечно и необозримо бъдеще.

Един от важните и основни елементи на този договор е правото на инициатива на Европейския парламент, неговото право да прави предложения за съставянето на Конвент, който да промени Конституцията. А ние все още не сме стигнали края на пътя. Когато се борихме за нашите мечти, в Конвента на нас често ни казваха: „Ех, вие с вашите сравнения с Конституционния конвент във Филаделфия, в Европа трябва да настъпи дълбока

криза. Без дълбока криза вие никога няма да успеете да създадете истинска европейска демокрация, истинска политическа общност. На нас наистина ни трябва дълбока криза“. Те съвсем ясно имаха предвид следващите сто години. Но кризата е налице. В криза сме. И сега, изведнъж, гражданите питат защо нямаме никакво икономическо управление. Питат защо нямаме най-малкото едно общо европейско законодателство поне за ключовите аспекти на фискалната политика, корпоративните данъци и данъците върху трансакциите. Хората искат също така социална Европа. Да, ние сме все още на барикадите, правителствата просто казаха „не“. Днес цяла Европа пита къде са правомощията на Европейския съюз да защити социалната пазарна икономика, справедливото разпределение. В същото време милиарди евро ще бъдат похарчени за следващото поколение. А ние нямаме демократична власт, нито правно основание да развием една социална Европа.

Всеки ден ми задават въпроса, какво е положението по отношение на военните действия в името на Европа. Две нации са предприели военни действия в контекста на кабинетната политика, както се практикуваше пред XIX век. Не трябва ли да помислим върху факта, че тази зала първо трябва да даде одобрението си преди военни действия да могат да бъдат предприемани в името на Европа? А гражданските инициативи? Там също бяха изключени конституционни промени. Защо? Защо не може да има гражданска инициатива, която да призовава за изменение на Договора и за допълнително усъвършенстване на Европейската конституция?

Мисля, че има още много път пред нас. Плахостта и нерешителността на Парламента пред Съвета е голяма пречка.

(Реплики)

Смятам, че трябва да сме по-настъпателни. Надявам се този Парламент да може наистина да си извоюва правото, което му принадлежи съгласно Договора от Лисабон с огромна увереност в собствените сили и силна лоялност към гражданите на Европейския съюз, да ги защити и след това да помисли как всичко това може да бъде усъвършенствано за по-добра европейска демокрация и социален ред. Г-н председател, аз няма да се откажа от мечтата си.

(Реплики)

Няма да се откажа от мечтата си, за да дам възможност на моите деца и на техните деца поне да кажат: „*Да живее Европейската република!*“

(Ръкопляскания)

Tobias Pflüger, от името на групата GUE/NGL. – (DE) Г-н председател, изказванията показват, че на Договора от Лисабон се гледа емоционално, а не рационално. Защо не изчакаме и не оставим новия Парламент да разиска въпроса и просто да почакаме и да видим дали Договорът от Лисабон ще стане реалност? Не, има някои хора тук, които са се вкопчили в този Договор и искат да разясняват предполагаемите му предимства отново и отново.

Буркхард Хирш, прекаленият моралист, го каза толкова прекрасно, като заяви, че на ирландците не трябва да се гледа като на подгизнали овчари и като на единствените европейци, неспособни да осъзнаят каква благодат е Договорът от Лисабон. Референдумите щяха да дадат отрицателен резултат и на други места, тъй като ние не можем, нито следва да очакваме гласоподавателите да подкрепят договор, който дори и един добронамерен читател не би могъл да разбере.

Договорът от Лисабон не само регулира отношенията между институциите на Европейския съюз. Не, Договорът от Лисабон създава политики. А това е важно. Например член 43, параграф 1 от Договора посочва задачите на военните сили на Европейския съюз. Клаузата за солидарност в член 222, параграф 1, буква а) посочва, че всички налични ресурси трябва да бъдат мобилизирани, за да се предотврати терористична заплаха на територията на държавите-членки. Следователно Европейският съюз ще стане военен съюз и дори съществува възможността военни операции да бъдат извършвани в самия Европейски съюз. Член 43, параграф 1 предвижда да бъде оказвано съдействие на трети държави, за да се борят с тероризма на своя територия.

Има няколко разпоредби в тази област. „Постоянно структурирано сътрудничество“, което дава възможност за Европа с военно ядро. НАТО има своята роля в Договора, а „Държавите-членки се задължават постепенно да подобряват своите военни способности“. В бъдеще, ако този Договор бъде ратифициран – надявам се това да не се случи – ще има начален фонд (член 41): бюджетът на Европейския съюз може да бъде използван и за военни цели в областта на външната и военната политика.

По отношение на икономическа политика, икономическата логика на Договора от Лисабон е точно икономическата логика, която доведе до икономическата криза: „отворена пазарна икономика със свободна конкуренция“. Само че никой не би я нарекъл така днес.

Оставам с впечатлението, че хората, които желаят този договор, особено от елита на Европейския съюз, в действителност живеят в миналото. Условиата са коренно променени. Това, което ни е необходимо, е нов договор за нова ера. Ирландия взе решение. Решението на референдума беше ясно. Договорът беше отхвърлен и следователно е мъртъв. Изведнъж ще има второ гласуване. Кой във Франция би казал, след избирането на президента Саркози, че просто трябва да се гласува отново, защото някой не го харесвал. Искам едно нещо да стане съвсем ясно: има основателни, съвсем рационални причини, поради които ние не бива да ратифицираме този Договор. Това, което беше заявено в Ирландия, трябва да е окончателно. С други думи „не“ означава „не“. Това означава, че Договорът от Лисабон е мъртъв и в този контекст не разбирам защо го обсъждаме днес.

Има смяна на властта в рамките на този договор по посока на големите държави-членки. Ще го кажа направо: като интернационалисти ние защитаваме европейската идея от тези, които искат да направят Европейския съюз военна сила и чисто икономическо съдружие. Ние се нуждаем от алтернативен договор на този от Лисабон и това означава договор, който е насочен към мир, а не договор, който в същината си е военен пакт. Благодаря ви.

Nils Lundgren, *от името на групата IND/DEM.* – (EN) Г-н председател, приемам за даденост, че всички ние имаме право да се изказваме толкова дълго, колкото желаем. Може да са ми необходими допълнителни минути или две и с радост ще се възползвам.

(SV) Сега преминавам на родния си език. Начинът, по който европейската политическа номенклатура работеше по Договора от Лисабон ще бъде запомнен от бъдещото поколение като позор в две отношения: първо, по отношение на политическия процес за неговото прокарване и второ, по отношение на действителната цел на договора и неговото съдържание. Ако погледнем назад към Лаакен от 2000 г., там беше казано, че ние следва да изготвим предложение за конституционно решение. Това трябваше да ни доведе до една по-сплотена Европа и граждани, които са ангажирани, тъй като тогава имахме опасения, че на практика гражданите нямаха добро мнение за Европейския съюз. Конвентът, под ръководството на Валери Жискар д'Естен, изготви нещо съвсем различно. Европейците не искаха това и народите на Франция и Нидерландия казаха „не“. Всички знаят, че народът на Обединеното кралство, Дания и много други държави биха казали „не“, ако им беше дадена възможност. Бяха направени опити да се намери начин това да бъде заобиколено – появи се нов договор, който е същият, но, когато това е угодно, се твърди, че не е, като това твърдение продължава да се поддържа. Сега вече, след като народът на Ирландия каза „не“ на това, което наричаме Договора от Лисабон, ние имаме нахалството да проведем разследване за причината, поради която народът на Ирландия не гласува правилно. Това е доста странно и по този въпрос нямаше абсолютно никакво разискване. Всички вие се потупвате по гърбовете и си казвате колко добре е това, въпреки факта, че ви е ясно, че това е позор.

Второто ми възражение е следното: един конституционен договор, една конституция, не съществува, за да ускори вземането на политически решения. На практика е точно обратното – тя съществува, за да усложни вземането на политически решения. Конституциите съществуват, за да гарантират, че онези, които бъдат избрани сега, не могат да вземат каквито решения си пожелаят. Следва да бъде сложно. Такава е конституцията на САЩ. Френска бюрократична традиция е да се гарантира, че даден орган може набързо на взема решения по всички възможни въпроси, без да се тревожи за влиянието на обществеността. Това е отблъскващо и позорно за Европейския съюз.

Председател. – Г-н Lundgren, убеден съм, че сте забелязали, че Вашите колеги Ви слушат с уважение, пазейки тишина и без да разговарят, както Вие правехте по време на изказванията на другите членове на Парламента, но това е начинът, по който различните хора разбират демокрацията.

Roger Helmer (NI). – (EN) Г-н председател, надявах се, че г-н Pöttering ще председателства заседанието тази вечер, тъй като исках да му благодаря публично за предоставената ми възможност да напусна групата на Европейската народна партия (Християндемократи) преди няколко години. Радвам се, че всички мои колеги консерватори ще напуснат скоро групата на Европейската народна партия (Християндемократи) – цел, за която работих 10 години.

Тук сме, за да разискваме Договора от Лисабон и затова бих припомнил на г-н Pöttering, че неговата собствена държава, Германия, все още не го е ратифицирала. Ние от Европейския съюз твърдим, че това е Съюз на ценности, основан на демокрация и на принципа на правовата държава, но въпреки това пренебрегваме демокрацията. Ние грубо потъпкваме желанията на избирателите. Отхвърлихме резултатите от референдумите в Дания за Маастрихт, в Ирландия за Ница, във Франция и Нидерландия за Конституцията и сега отново в

Ирландия за Лисабон. Ние се отнасяме към желанията на нашите избиратели с открито презрение. Дотук с демокрацията!

Същото правим и по отношение на принципа на правовата държава. Прилагаме планове и правим разходи въз основа на Договора от Лисабон преди неговата ратификация. Това е на границата на безкръвен държавен преврат. Г-н Pöttering казва, че един милион ирландски избиратели не могат да попречат на 450 милиона европейци. Той е прав. Нека тогава тези 450 милиона да гласуват по Договора. Великобритания ще гласува „против“. По всяка вероятност Франция и Германия ще гласуват „против“, но вие не смееете да позволите на хората да гласуват, защото вече знаете техния отговор. Във Великобритания, всички, освен осем от нашите 646 членове на Парламента, бяха избрани, защото обещаха референдум, но въпреки това нашето дискредитирано лейбъристко правителство не спази обещанието си по скандален начин.

Нека да отправя едно навременно предупреждение към моите колеги. Ние в Британската консервативна партия ще направим референдума по Договора от Лисабон основна точка от нашата платформа за европейските избори. Ще организираме референдум и ще убием веднъж завинаги този жалък и позорен Договор.

Alain Lamassoure (PPE-DE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, европейската интеграция понякога ни поднася символи, които раздвижват анонимни актьори като нас. Ето защо последното гласуване от този парламентарен мандат ще бъде по последното изменение, което беше предложено съвместно от членове на Европейския парламент и националните парламенти пред Европейския конвент: създаването на гражданска инициатива на равнище Европейски съюз.

Нека не подценяваме нейното значение. Договорът от Лисабон дава на самите граждани, на обикновените граждани, същите права за политическа инициатива в рамките на Европейския съюз, каквато има нашият собствен парламент. Докладите по собствена инициатива ни дават възможност да приканим Комисията да действа, да ни предлага правно основание, за да стартираме нова политика или за да адаптираме вече съществуваща такава. Ето, сега гражданите ще могат да правят същото, ако има достатъчен брой и ако са от значителен брой държави-членки.

Поздравявам г-жа Kaufmann за начина, по който работеше за намиране на консенсуса, който очевидно беше необходим по въпрос като този. Разясненията, които тя внесе в договора и процедурните гаранции са разумни. Определянето на значителен брой като една четвърт от държавите-членки е в съответствие с решението, прието за самите правителства в рамките на пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

Така даденото ново право на европейските граждани не съществува в нито една от нашите държави под тази форма. По този начин Съюзът ще гарантира, че се предприемат стъпки към пряка демокрация. Дори и във Франция например не сме дръзнали да стигнем толкова далеч. Ние преработихме нашата национална конституция миналата година, но ограничихме същото това право на колективна петиция само до местно равнище.

Сега нека се надяваме, че нашите политически партии ще се състезават творчески, за да използват по най-добрия начин това ново право и най-вече, извън партиите, нека се надяваме, че гражданското общество ще се възползва от него: съюзи, неправителствени организации, студенти – особено тези със средства, отпуснати по „Еразъм“, трансгранични работници, всички европейски граждани, живеещи в държава, различна от тяхната собствена, и които смятат, че законите, които приемаме тук са, за съжаление, лошо приложими на практика.

В този Съюз на свободно движение, единствените бариери, които продължават да съществуват, са тези на нашите политически разисквания. За съжаление, това е поредния път, при който не започва европейска изборителна кампания, а 27 национални кампании, основани на европейски претекст.

Икономическото пространство съществува, единната валута съществува, единното европейско небе съществува, но тепърва предстои създаването на единно политическо пространство. Това е истинското предизвикателство за Договора от Лисабон и това определено е една от разпоредбите, които ще допринесат най-много за справянето с това предизвикателство.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Г-н председател, тази вечер надеждата, която се появи с ратификацията от страна на Чехия на Договора от Лисабон, е помрачена от псевдоконспиративната атмосфера на това заседание.

Някои се страхуваха, че посредством подготовката на подходящото прилагане на договора, така силно и спешно необходим, ние може да обидим определени граждани на Съюза. Считам, че е точно обратното – ние обиждаме гражданите, като крием истината за това, какво в действителност представлява Европа и какво би могла да бъде, и като избягваме открит и разумен диалог с тях.

По същия начин, да се показва уважение към мнението на малцинството, като в същото време се игнорира решението на мнозинството, е обидно както за това мнозинство, така и за основните принципи на демокрацията, които всички ние твърдим, че ценим.

Писменият текст на един договор не е достатъчен. По този текст трябва да бъде дадено пояснително тълкуване, което да разясни неговия дух, като така ще се даде възможност за най-доброто му прилагане. Точно това правят днешните доклади. Те говорят за: първо, парламентаризиране на Съюза; второ, комюнтариизиране на европейските институции; трето, създаването на междуинституционално равновесие като гаранция за преходната система за разделение на властите; четвърто, осигуряването на законодателна съгласуваност и последователност на равнище Европейски съюз посредством европеизацията на националните парламенти, а не национализирането на Европейския парламент; пето, концентрации на инструменти и политики за доброто на институционалната ефективност и шесто, подобряване на представителността, прозрачността и участието на равнище Европейски съюз.

В този дух, ще можем да видим появата на един демос, който ще изпълни със съдържание съществуващата обвивка на европейските процедури, като ги направи по-близки до гражданите.

Единственото, което остава да бъде свършено, е да бъде намерено решение как да се направи мост между изборите за нов Парламент и влизането в сила на Договора от Лисабон. Надявам се, че чувството за отговорност и солидарност на нашите ирландски приятели ще ни помогне да постигнем това и да спазим нашия исторически график.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ONESTA

Заместник-председател

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, смятам, че докладът на г-н Dehaene, който е много важен и ценен, следва да бъде допълнен по отношение на работата и най-вече на отговорностите на Европейския съвет. Този важен орган ще бъде издигнат до ранг на институция и в политическата област е водеща сила.

Ето защо на него следва да бъде обърнато особено внимание. Неговите действия ще бъдат обект на компетентността на Съда на Европейския съюз по същия начин, както са и тези на Европейската централна банка. Аз също така предлагам, от името на моята група, изменение, което отразява тази допълнителна отговорност. Тъй като неговите законодателни функции са ограничени, тази отговорност по същество е съгласно член 265 относно бездействието. Считаю, че поради липсата на подробности в договора, задълженията на Европейския съвет вероятно ще се наложи да бъдат подробно описани в междуинституционално споразумение.

Докладът на г-жа Kaufmann е важен именно поради това, че той представлява истинско отваряне към гражданите. Най-голямата слабост, която бихме могли да покажем, когато сме изправени пред предизвикателство за бъдещето на Съюза, би била да създадем празнина, дистанция между Съюза и гражданите. За тях Съюзът е далечен и непонятен, макар да смятат, че им е необходим. Моята група, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, смята, че тази празнина може да бъде запълнена ефективно само посредством редовни, широки консултации с гражданите.

Не ни остана време да довършим работата си, нито да завършим нашето разискване по този въпрос. Въпреки това, както вече отбеляза г-н Lamassoure, гражданската инициатива може, съгласно договора, да бъде основен инструмент за създаване на европейско обществено пространство, което ни е така необходимо. То от своя страна ще насърчи обществен дебат между гражданите и Съюза, а това от своя страна ще събуди общественото съзнание, което е много важно за нас.

Дори и така обаче, негово управление е голямо предизвикателство за европейските институции, особено за Комисията, имайки предвид, че е заложен авторитетът на този нов инструмент, за държавите-членки, които трябва да приемат новата практика и да осигурят инфраструктури и, очевидно, за гражданите, които трябва да се запознаят с този нов инструмент за доброто на пряката демокрация.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, г-н заместник-председател, президентът Клаус реагира на днешното решение на чешкия Сенат, което ние искрено приветстваме и по повод на което аз поднасям моите искрени поздравления, като, освен всичко останало, заяви, че Договорът от Лисабон е мъртъв, защото е бил отхвърлен на референдума в Ирландия.

Той е политическо зомби, което атакува решенията на мнозинството в неговия собствен парламент и сенат и потвърждава неговото неудачно и сектантско отношение и в други области на политиката. За щастие, след

положителното гласуване, той просто направи така, че да изглежда глупаво. Ние, Зелените, имаме положително и конструктивно отношение към процеса на европейска интеграция, но разбира се с критични бележки, където това е необходимо.

Още веднъж искам да изкажа моите най-искрени благодарности към чешкия Сенат, чешкия парламент и чешкото правителство.

Bastiaan Belder (IND/DEM). - (NL) Г-н председател, докладът на г-н Dehaene ме кара да изпитвам смесени чувства. От една страна, аз приветствам факта, че той понякога изпитва необходимост да анализира нещата задълбочено, като тук имам предвид параграфи 14 и 26, в които той има предвид водещата роля на Европейския съвет и проблемите, свързани с новата система за председателство в рамките на Съвета.

От друга страна, аз съм разочарован от този доклад, защото анализът на докладчика не е фокусиран от началото до края на доклада. По-специално, в последните 12 параграфа, където той разглежда външната политика, всички институционални въпросителни са туширани, макар институционалните последици на тази двойна роля да не са съвсем ясни. Ето защо аз не мога да разбера как докладчикът е достигнал до общия извод, че новата система ще доведе до по-стабилно институционално равновесие в Съюза.

Признавам, че Договорът от Лисабон представлява подобрение в определени области. Това обаче не отменя факта, че именно неясните последици от този Договор ще се окажат лисабонската ахилесова пета за институционалното равновесие на Съюза – нещо, което е убягнало от вниманието на докладчика.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Госпожи и господа, на това заседание ние правим нещо, което в нашата страна се описва като да си правиш сметката без ханджията. Ние ще гласуваме по отношенията между институциите на Европейския съюз, неговите държави-членки и техните парламенти, сякаш Договорът от Лисабон е вече в сила. Бих искала да подчертая, че на Договора от Лисабон все още предстои дълъг път до ратификацията. Членовете на Парламента следва да имат това предвид и не следва да премълчават тази информация пред своите граждани. Всеки демократично мислещ човек трябва да разбере, че дори и най-агресивните атаки срещу политици, които не са подписали Договора от Лисабон, няма да променят нищо.

В заключение бих искала да кажа на г-н Cohn-Bendit, че неговите осъдителни изявления, в които той твърди, че президентът на Чешката република Клаус възнамерява да подкупи сенатори от парламента на моята страна, са обида не само към президента Клаус, но и към гражданите на Чешката република. Такива обвинения са обида за принципите на приятелските международни отношения, както и към обикновеното човешко благоприличие. Ето защо аз моля г-н Cohn-Bendit или да докаже твърденията си за корупция, или да се извини публично на президента Клаус.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Г-н председател, този пакет от доклади показва, че, ако Договорът от Лисабон влезе в сила – и това, разбира се, е без да се засяга решението на ирландския народ – то ние ще имаме Съюз, който предлага повече възможности за участие, по-голям контрол, повече демокрация и по-добро разделение на властите. Това е основното послание, което изпращаме тази вечер, било то чрез доклада Leinen, показващ нарасналата роля на този избираем Парламент в рамките на институционалната система; доклада Brok, показващ новите възможности за участие на националните парламенти; доклада Dehaene, разглеждащ допълнителните отговорности на изпълнителите органи и как ще работим през евентуален преходен период; доклада Guy-Quint, показващ, че вече няма да има части от европейския бюджет, които да не подлежат на парламентарен контрол; и разбира се доклада Kaufmann относно гражданската инициатива.

Моята група ще подкрепи всички тези резолюции и сме горди, че ще го направим, бих казал с една конкретна резерва, а тя е относно доклада Kaufmann, който ние разглеждаме като първа стъпка: първи разсъждения за това, как може да се работи в бъдеще. Ние обаче трябва да бъдем внимателни – и съм съгласен с казаното от члена на Комисията по-рано – да не създадем система, която е твърде тежка за гражданите или има твърде много бюрократични пречки за упражняването на това право. Все пак имаме достатъчно време да се върнем към това, ако Договорът наистина влезе в сила.

Ние разговаряме в деня, в който постигнахме 26-тата парламентарна ратификация. Знам, че на британските консерватори ето там това им е безразлично. Те си приказват без съмнение по други въпроси, но все пак това е важен факт.

Двадесет и шест ратификации чрез парламентарни процедури: 26 „да“ за Договора; едно „против“. Смятам, че при това положение – 26 „за“ и едно „против“ – не е недемократично, както намекнаха някои хора, да се види този резултат и да се попита единствената държава, гласувала „против“ дали не е склонна да преразгледа решението си в светлината на ратификацията на другите. Техен е изборът дали да го направят или не. Аз обаче

считам, че е доста логично, че самите те, в Ирландия, стигнаха до извода, че може и да са склонни да преразгледат решението, ако са налице определени условия. Сега е наш дълг да направим каквото е по силите ни, за да отговорим на опасенията, които бяха изразени с това гласуване „против“. Това трябва да е неделима част от отговора и това, в крайна сметка, е което Съюзът прие да направи.

Всички останали държави-членки – защото това засяга държавите-членки, а не само европейските институции – приеха да опитат и да отговорят на тези опасения, за да бъде възможно постигането на 27-мата ратификация.

Има и една по-голяма поука, която може да бъде извлечена. Нашата кодекс с основни правила в Европейския съюз – договорите, подписани и ратифицирани от държавите-членки – може да бъде променяна единствено с единодушното съгласие на всяка една отделна държава-членка. Това е изключително голямо препятствие. То показва, че онези, които твърдят, че ние погизваме грубо демократичния контрол и не зачитаме мненията на хората, са разбрали нещата напълно погрешно. Много лесно е да блокираш всяка стъпка напред. На онези евроскептици ето там им трябва само една победа от 27. Нещата са предопределени в тяхна полза, а не в полза на онези, които, като г-н Duff, биха желали много по-бърза интеграция. Така стоят нещата.

Те също така цитират референдуми, резултатът от които е „против“. Забелязах, че те цитират само референдуми, които са завършили с „против“. Те никога не споменават референдума в Испания, в Люксембург. Смятам, че ако човек види историята на европейската интеграция, ще забележи, че през годините в държавите-членки е имало около 31 (ако си спомням правилно) референдума, като 26 или 27 от тях са дали резултат „за“ и съвсем малка част са завършили с резултат „против“. Но когато и да е имало резултат „против“, било е невъзможно това да се подмине, без да има връщане и отговор на опасенията, които са били изразени, и да бъде попитана съответната държава дали не би желала да преразгледа решението, дали не би желала да промени своето мнение.

Не намирам нищо лошо в това, от гледна точка на демокрацията, да се надгражда постепенно, стъпка по стъпка, бавно, посредством консенсус на всички държави-членки, този Съюз, по който работим вече над половин век, с който трябва да сме горди, с факта, че имаме 27 държави, които работят заедно на континент, който, както показва историята ни, твърде често е бил разкъсван от тлеещи национални въглени, които някои искат да разпалят отново.

Anne E. Jensen (ALDE). - (DA) Г-н председател, участието в разискването тази вечер е специално преживяване. Вече пет години работя в тясно сътрудничество с Catherine Guy-Quint. Ние двете сме бюджетни координатори за нашите съответни политически групи. През годините сме имали много спорове, но през по-голямата част от времето сме се борили заедно в духа на сътрудничество, с който се работи в комисията по бюджети.

Ти приключваш, Catherine, и бих искала да използвам тази възможност да ти благодаря официално за времето, което прекарахме заедно. Научих много! Моят френски стана по-добър и научих много от твоя стил, който започнах да уважавам. Ти си по-делова от мен, но понякога това е необходимо!

Тази вечер, отиващият си Парламент предава щафетата на новия, който ще бъде избран между 4 и 7 юни. Ако гласоподавателите в Ирландия гласуват „за“ през месец октомври и Договорът от Лисабон влезе в сила в края на годината, ние ще трябва да действваме бързо, тъй като има важни последици за работата на Парламента, не на последно място и в областта на бюджетите. Това е посочено ясно и конкретно в доклада на г-жа Guy-Quint. Вие свършихте първокласна работа, която ще предадете на новите членове на Европейския парламент.

Парламентът официално ще участва в създаването на съвместни финансови рамки, но все още не сме успели да осигурим промяна на този рамков период от седем на пет години, така че да съответства на продължителността на мандата на Комисията и Парламента. Това ще ни даде възможност винаги да помагаме за формирането на тези рамки. Парламентът ще има пълно влияние върху целия бюджет, включително върху бюджета за селско стопанство. Считам, че би било добре за селскостопанските производители и гражданите на Европейския съюз, ако разискванията, отнасящи се до селскостопанската политика бъдат по-този начин напълно открити и ако задкулисните политически сделки бъдат заменени от открит, демократичен дебат. Никой не може да каже предварително какъв ще бъде резултатът за равнището на разходите за селско стопанство, но това несъмнено ще предотврати съществуването и развиването на схеми, ако те не могат да бъдат ясно и логично обяснени на нашите граждани.

Годишната бюджетна процедура е променена, а миналата година изпробвахме новите изисквания, изработени от комисията по бюджети към Парламента. Фактът, че има само едно четене, след което идват преговори за постигане на съгласие, ни кара да се подготвим по-рано и много по-внимателно. В същината си това не е толкова наивна идея. Смятам, че миналогодишната генерална репетиция на новата дисциплина даде добри резултати.

Договорът от Лисабон дава на Парламента нови правомощия и нови методи на работа, а докладът на г-жа Guy-Quint предоставя на следващия Парламент отлична основа за тази работа. Надявам се и вярвам, че ние ще успеем в усилията си за приемане на Договора от Лисабон, като така ще гарантираме, че работата на Европейския съюз ще стане по-открита и ефективна.

Michael Henry Natrass (IND/DEM). - (EN) Г-н председател, от 70-те години на XX век, британските политици се кълнат, че смисълът на Европейския съюз не е политическо доминиране или загуба на суверенитет, но въпреки това президенти от Европейския съюз заявяват, че сме обединили нашия суверенитет и сега имаме европейска империя, която изработва 75 % от нашето законодателство.

Този договор писмено отменя способността ни да се самоуправяваме, но допитване на BBC показва, че 84 % британците не желаят да предават повече правомощия. Както гъбите, британците са оставени на тъмно и са хранени с тор. Консерваторите, чрез групата на Европейската народна партия (Християндемократи), предоставиха надбавките си в полза на кампанията „за“ в Ирландия, след което с половин уста обещаха да разрешат референдум – но само ако Ирландия отново гласува „против“. Зад гърба на британците и без мандат, партиите от Уестминстър продадоха родината си, като в същото време допитванията показват, че 55 % желаят да напуснат Европейския съюз. Никога преди това, в областта на политиката, не се е случвало толкова много хора да бъдат измамени само от шепа хора.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, милиони европейци, британци, италианци и французи не желаят Европа, основана на политически коректни отношения, на възгледите за свободна търговия и антисоциалност, както видяхме в проекта Volkestein, на тоталитарен и якобински централизъм или на дилетантски, масонски и фалшиви марксистки възгледи.

Смятам, че европейците са много заинтересовани от истински социални свободи, от онези, които предлагат на семействата, на общностите и на социалните структури възможността да постигат истински напредък и от Европа, основана на субсидиарност и, по-точно, на социални структури и дълбоко вкоренен християнски и католически поглед върху историята. Това е Европа в пряко противоречие с тази от Договора от Лисабон, към която се стремят лобита, които реално желаят радикално централизиране на положението.

Считаме, че европейците трябва най-накрая да гласуват и да пратят този договор в небитието.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Г-н председател, г-жо Валстрьом, госпожи и господа, смятам, че това разискване е много важно, защото чуваме от различни страни на залата, че на Европа се дават правомощия. От гледна точка на националните държави това е вярно, но е факт, че на националните държави ще се даде и възможност да гарантират, че същите закони и разпоредби се прилагат и в останалите 26 държави-членки. Този европейски проект за рационализация, предприет, за да се гарантира, че няма да имаме напълно различни правни системи в 27 държави-членки и че се стремим да създадем единна регулаторна рамка, е важна стъпка напред и дава не само на нашите министри, но също и на членовете на Парламента, много повече права да подкрепят интересите на гражданите в Европейския съюз.

Макар често да изразявам неудовлетворение от парламентарните банки, и когато сега се обърна назад и видя, че банките на опонентите са празни и че голямата част от опонентите не вземат участие в това разискване, ми се иска да заявя ясно: да, ние също така сме критични към институциите и желаем подобрения. Точно тези подобрения бяха предмет на разгорещено разискване през последните осем години. Ние просто искаме да гарантираме, че отношенията между институциите и гражданите се подобряват. Днес ние не можем просто да стоим и да казваме, че процесът на реформи, който започна преди осем години, трябва да бъде спрял, без да предложим никаква алтернатива – това е истинският скандал на това разискване.

Ние спешно трябва да се съсредоточим върху смисъла на договора. Този договор ни дава нови цели. Най-после получаваме представителна демокрация и демокрация на участието със съответната гражданска инициатива. Ние получаваме нови правомощия за опазване на околната среда и изменението на климата. Нима една единствена държава може сама да реши тези проблеми! По-специално, що се отнася до въздуха и водата, а и в различни други области, това просто е невъзможно. Заедно ние също така трябва да се погрижим за свободата, сигурността и пълната заетост. Имайки предвид кризата, особено важно е на Европейския съюз да бъдат дадени такива правомощия.

Новите правни основи обаче също са важни. Имайки предвид критичното енергийно положение, ние се нуждаем от правна основа за енергийна политика. Също така, в областта на търговската политика, имайки предвид проблемите на международната търговия, виждаме колко спешно ни е необходимо добро решение за нашите европейски граждани, съвсем отделно от пътешествията в космоса и интелектуалната собственост. За нашите опоненти клаузата за оттегляне от Съюза също може да бъде много важна. Смятам, че новите

надзорни правомощия и процедури ще укрепят Парламента. Подкрепям едно по-задълбочено разискване, защото много от нас все още не са видели възможностите, които предлага тази нова Европа.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Госпожи и господа, като член на ЕП от Чешката република, аз се радвам, че днес, когато разискваме въздействието на Договора от Лисабон, чешкият Сенат одобри Договора с мнозинство от 54 на 20 гласа. Така той изрази волята на чешкия народ за влизане в сила на Договора от Лисабон. Същата такава воля беше вече изразена от долната камара на чешкия парламент, Камарата на депутатите. В същото време обаче, президентът на републиката поставя под въпрос волята на хората, възглед, който е ясно изразен от Камарата на депутатите и Сената.

Вацлав Клаус, президент на Чешката република, каза, че трябва да изрази своето разочарование от това, че някои от сенаторите, след безпрецедентен политически и медиен натиск, както вътре в страната, така и в чужбина, са изоставили предишните си публично заявени възгледи –отказвайки се по този начин от своята политическа и гражданска почтеност – и са дали съгласието си за Договора от Лисабон. Те са обърнали гръб на дългосрочните интереси на Чешката република, като са ги подчинили на своите собствени и на краткосрочните интереси на настоящите политици. Това дава мрачно доказателство за поредния провал на огромна част от чешкия политически елит. Сега иска да изчака и да види дали група сенатори – някои от които са заявили намерението си да го направят – ще се обърне към Конституционния съд за още един преглед на Договора от Лисабон по отношение на нашата конституция. Ако това се случи, той няма да обмисля свое собствено решение за ратификацията на Договора от Лисабон, докато Конституционният съд не излезе с решение.

Тук сме, за да разискваме въздействието на Договора от Лисабон върху развитието на институционалното равновесие в Европейския съюз. Аз обаче считам, че ние следва също така да разискваме – и това трябва да бъде направено от чешките депутати и сенатори – институционалното равновесие в Чешката република. Чешката република е парламентарна демокрация. Въпреки това Чешката република има президент, който не зачита волята на Камарата на депутатите, не зачита волята на Сената и който действа като абсолютен монарх или диктатор от държавата, която той толкова често критикува и припомня, а именно бившия Съветски съюз. Има много какво да се каже на нашите евроскептици относно състоянието на демокрацията в Европа, относно състоянието на демокрацията в нашата държава и относно поведението на президента, на който толкова много се възхищавате.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Г-н председател, Договорът от Лисабон ще реформира радикално бюджетната процедура на Европейския съюз. Многогодишната финансова рамка ще стане задължителна, класификацията на разходите на задължителни и незадължителни ще отпадне, а работата по бюджета ще бъде по-кратка.

Подкрепям петгодишната финансова рамка за мандата на Европейския парламент и на Комисията. Тя ще доведе до по-ефективна работа и ще даде възможност на институциите да създадат техни собствени стратегии по политиките.

Процесът по изготвяне на бюджета става труден. Това кара човек да се пита кой би изработил такава сложна система. Досега беше ясно коя институция взема решенията за окончателните цифри в бюджета. Сега трябва да има консенсус по всеки детайл, което може да означава много интензивни преговори в помирителния комитет.

Новата процедура ще изисква подсилване на наличните човешки ресурси за Парламента. В противен случай той няма да бъде напълно способен да упражнява своите правомощия по изготвянето на бюджета като цяло или в частност при управлението на Европейския съюз.

В заключение бих искал да благодаря на докладчиците и по-специално на г-жа Catherine Guy-Quint, за техните отлични доклади и като цяло за тяхното отлично сътрудничество през годините.

Elmar Brok, докладчик. – (DE) Г-н председател, благодаря Ви за предоставената ми възможност да направя някои бележки по-рано от очакваното.

Това разискване показва голяма степен на убеденост по целия политически и национален спектър. То също така демонстрира силната ни ангажираност да поведем Европа напред. Когато слушам някои много критични оратори от англосаксонските държави, аз си припомням, че точно от тези държави през последните няколко месеца се чува особено многобройни викове за помощ за съвместно преодоляване на финансовата криза. Сигурен съм, че тези господа ще осъзнаят също така, че те изразяват позиции, основани на 60-годишното наследство на Уинстън Чърчил.

Сега навлизаме в много решителна фаза. След нашите решения, които постигнахме с такъв широк консенсус в Европейския парламент и които счетохме за толкова убедителни в Прага, ние не следва да изпадаме в триумфално опиянение. Предстои ни важната задача да дадем възможност на народа на Ирландия, с присъщата ни скромност, да вземе своето решение като независим и свободен народ – решение, което Ирландия трябва да вземе като суверенна свободна държава с отговорност към целия континент. Аз считам, че ние трябва също така да способваме за осигуряването на гаранции, че това е възможно. Надявам се, че в края на месец юни Европейският съвет ще създаде необходимите условия за приключването на този финален етап и че ще бъдат създадени условията, необходими на ирландците, за да решат този въпрос.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Г-н председател, приветствам това разискване. За момент имаше изгледи то да не се състои. Радвам се, че то се провежда и благодарение на настоятелността на моите колеги то е факт. За тази зала е напълно очаквано отговорно и разумно да обсъжда прехода, свързан с евентуалното ратифициране – най-после – на Договора от Лисабон. Би било глупаво от наша страна да не направим това. Ще работя усърдно в последната част на тази година, за да се уверя, че гласуването ще бъде „за“, независимо дали ще бъде избран в Парламента или не, и съжалявам, че няколко мои колеги няма да бъдат тук. Те ще ми липсват.

Аз искам обаче тази вечер да поздравя по-специално Чешката република за това, че гласува „за“, защото днес те гласуваха за бъдещето. Аз считам, че е изключително важно да успеем да отправим следното послание: обединението на Европа и изграждането на обединена Европа засяга бъдещето на европейците.

В никоя друга част на света извън Европа няма 27 независими държави-членки, споделящи вземането на решения на трансгранична основа в името на общите интереси на техните народи. Никъде другаде независими държави не представят своите колективни решения за одобрение и изменение на пряко избран многонационален парламент. Този наш Съюз е уникален. Това е единствен по рода си демократичен експеримент. Той си има и своите недостатъци. Необходима му е реформа и наистина реформите в Договора от Лисабон са реформи, по които ние имаме съгласие в този момент. Без съмнение, бъдещите Парламенти – а на практика и бъдещите Съвети – ще посочат и ще съгласуват бъдещи реформи.

На Европа обаче е необходима и нова посока. Тя трябва да потвърди отново своя ангажимент за социално благоденствие на нашите народи и да направи преценка на почти пълната обсеция за пазарна либерализация, която съществуваше през последното десетилетие. Трябва да се има предвид, че политическата, социалната и икономическата ориентация на този Съюз е движена от избора, който прави електоратът на общи избори, на европейски избори и комисиите, които ние заедно избираме и създаваме. Европейският съюз е мястото за решаване на споровете, които млади хора преди това са решавали, като са се избивали взаимно в окопите. За мен е голяма чест да бъде част от този Парламент, където силата на доводите заменя силата на оръжията.

Не можем да позволим на евроскептиците да върнат часовника назад. Това, че една държава-членка, представляваща по-малко от 1 % от населението на Съюза, може да го спре по предназначения му път, е знак за това, колко крехка е нашата структура. Това обаче е и знак за силата на Съюза, че ние можем да оцелеем и да дадем възможност на тези народи на Европа да вземат независимо тези решения. Смятам, че ние трябва да се опитаме и да вдъхнем нов живот на мечтата за Европа в нашите народи. Не трябва да допускаме да бъдем повлечени надолу в бездната от сърдити старчета, които седят там горе на задните скамейки, в крайното дясно, и които ни крещат и ни натякват колко сме недемократични, когато на практика това е Парламентът, избран от европейците, за да взема решения за европейците.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Г-н председател, това наистина е един тържествен ден. Лисабонският пакет, както е наричан, най-после идва в Парламента. Чешкият Сенат даде обнадеждаващ сигнал. Много оратори вземат думата за последен път, емоционалността е осезаема. Ние сме в процес на приключване на парламентарния мандат и много от нас са доста емоционални. На това късно заседание на Парламента цари една наистина историческа атмосфера.

Като член на две комисии на Парламента – комисията по конституционни въпроси и на комисията по бюджети – бих искал днес да говоря малко по-конкретно за доклада на г-жа Guy-Quint относно новата бюджетна система и за въздействието, което ще има върху тази нова система Договорът от Лисабон. Както беше казано, това преди всичко е една по-демократична система. Отсега нататък всички разходи – целият бюджет – ще се съгласува според процедурата за съвместно вземане на решение между Съвета и Парламента.

Това също така е, дори още по-важно, един по-политически бюджет, тъй като сега имаме, както го нарича г-жа Guy-Quint, стратегическо междунституционално планиране. С други думи, всички органи на Европейския съюз приемат създаването на бюджета. Все пак обаче това е система, в която все още има въпросителни.

Ще може ли Парламентът, например, действително да играе това, което, на теория, е неговата засилена роля? Ще се ползва ли от тези нови правомощия, имайки предвид, че съществуват и проблеми? Имаме по-малко време – има само едно четене. Ето защо от Парламента зависи да се възползва – и това само по себе си е предизвикателство – от възможността да играе тази своя роля. Ще съвпадне ли или ще се размине петгодишният срок на бюджета с петгодишния парламентарен мандат? Не е сигурно. По този въпрос също трябва да положим усилия.

Има и пропуснати възможности. Пропуснахме възможността да си осигурим повече собствени ресурси, пропуснахме възможността – моля, позволете ми още 10 секунди, тъй като сме в официално късно заседание – да приложим нова бюджетна философия.

За да завърша, бих искал да подчертая, че ние сме изправени пред предизвикателства: предизвикателството на прехода – не е лесно да се премине направо към нова система – и предизвикателството на гъвкавостта. Необходима ни е повече гъвкавост, ако искаме да се справим с кризата.

Ще завърша с пожеланието всичко това да получи тласък за развитие напред с прилагането на Договора от Лисабон.

Председател. – Аз самият членувам в две комисии и членувам в същата комисия като Вас, г-н Votopoulos, нямам друг избор освен да Ви дам тези 40 секунди.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Смятам, че всички ние, които участваме в това късно заседание, ще го помним дълго и ще има какво да разказваме на нашите деца и внуци. Дори и тази вечер всички ние можем да усетим как европейският кораб се люлее от бурята на финансовата криза. Ясно е, че двигателят на този кораб – механизмът на договора – е твърде немошен и трябва да бъде сменен незабавно.

Договорът от Лисабон е по-мощният двигател, който ни е необходим, за да се изправим пред кризата. Ето защо аз съм съгласен с разискваните доклади и споделям мнението на моите колеги, които подчертават, че не е много демократично, ако скалата на един референдум доведе до разрухата на целия европейски кораб, ако един държавен ръководител си представя, че той е единственият, който марширува в синхрон, а мнението на останалите 26 държави няма никакво значение. Смятам, че ирландските гласоподаватели ще си направят изводите за това, което се случва в Европа и по целия свят.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, на мен се пада да бъде последна в списъка на ораторите от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи тази вечер и като член на Парламента от Ирландия, предполагам, че в това има известна логика.

Нека първо благодаря на всички докладчици по петте доклада. Радвам се, че имаме възможността да ги обсъждаме и, както други ирландски колеги, аз поисках чрез моята политическа група да стигнем до положението, в което се намираме тази вечер, когато можем да разискваме петте най-важни доклада.

В началото, бихте ли ми позволили да заявя ясно, че това, което ще кажа на разискването тази вечер, е изцяло основано на следващото ми изречение. Не би било правилно, нито би следвало да съществуват планирани очаквания, или пък да се счита за даденост решението на ирландския народ при предстоящия втори референдум за Договора от Лисабон, който беше обявен по-рано тази седмица от нашия министър-председател и член на Камарата на представителите Брайън Кауън.

Заклученията на Европейския съвет от миналия декември съдържат пакет от мерки, които са резултат от изследване, проведено след референдума миналия юни: мерки, които да отговорят на опасенията на ирландците, гласували „против“, както бяха посочени от нашия министър-председател на заседанието на Съвета миналия декември, заедно с пътна карта, която да направи възможно влизането в сила на Договора до края на 2009 г.

Този пакет съдържа запазването на принципа по един член на Комисията за една държава-членка, потвърждение на значението, което придава Съюзът на правата на работниците и други социални въпроси, както и поредица от правни гаранции относно данъчната неутралност и разпоредбите на ирландската конституция във връзка с правото на живот, образование и със семейството.

На пролетния Европейски съвет, нашият министър-председател информира партньорите, че съгласно графика, съгласуван през месец декември, в момента е в ход подробна работа, която да осъществи тези ангажменти и която следва да завърши в средата на 2009 г.

Ако нашето правителство е напълно удовлетворено от резултата, министър-председателят се съгласи да поиска ратификация на Договора преди края на мандата на сегашната Комисия, която се очаква да бъде разпусната,

доколкото разбирам, в края на месец октомври. Искрено се надявам, че обещанието за референдум рано през есента ще означава най-късно в началото на месец октомври.

Също така, имайки предвид увеличените правомощия на Европейския парламент, предвидени в Договора от Лисабон, разбираемо е, че неговите членове следва да обсъждат институционалните и процедурните последици от Договора, а отгук и разискване по петте доклада тази вечер.

Обсъждането тази вечер на тези въпроси от Европейския парламент се случва в момент, когато, според моята информация за тази вечер, четири държави-членки – Ирландия, Чешката република, Германия и Полша – все още не са завършили процеса на ратификация. Технически това е вярно, но тази вечер аз изказвам моите поздравления на Чешката република – по-специално на чешкия Сенат – за пълното одобрение на техния парламент, което ще даде възможност, надявам се, техният президент да ратифицира Договора от името на чешкия народ. Убедена съм, че ще приемем волята на техния парламент. Разбирам, че беше споменат съдебен преглед. Надявам, се това да е само техническо забавяне.

За да влезе Договорът в сила, разбира се, всички държави трябва да го ратифицират и, да, правилно е да се каже, че 26 европейски парламента – 26 парламента на държави-членки – казаха „да“ и до момента ирландците са единствените, които все още не са го направили.

Изцяло приемам, че Парламентът би желал да проучи въпросите, посочени в тези документи и доклади, възможно най-задълбочено, без никакво вмесстване в или обезсилване на оставащата процедура на ратифициране.

Бих искала да кажа, че възразявам на опортюнистичното хленчене на няколко евроскептични изкопаеми отзад и това, което те казват, следва да бъде сметено за това, което е. Моето послание към тях е ясно: не се месете в независимото решение на Ирландия, защото никой няма да нарежда на ирландските избиратели какво да правят.

Бих искала да благодаря, тъй като това е моето последно изказване в Парламента, на цялото председателство на Парламента, на Комисията, на чешкото председателство и на всички колеги, за изключително обогатяващите за мен последни 10 години като член на Европейския парламент. Очаквам с нетърпение един глас „за“ от ирландския народ на нашия втори референдум през месец октомври.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, тези дни е приятно да си първи в нечий списък. Бих искала, също както завърши Avril, да ѝ пожелаая всичко най-добро при оттеглянето ѝ от Парламента. За да ѝ отдам заслуженото, тя наистина даде да се разберат на изкопаемите след гласуването в Ирландия на Договора от Лисабон и името ѝ ще се помни дълго, заради чудесното фигуративно изказване. Желяя ти всичко най-добро, Avril, публично, и се надявам, че ще вземеш участие в кампанията „за“ Лисабон при твоето оттегляне.

Това беше едно много интересно разискване. Тялото и мозъкът ми искаха да се приберат и да спят, но беше твърде хубаво да се пропусне, и твърде важно, защото аз съм ирландка, за да не бъда тук. Нека кажа следното – и казвам това на електората: вие сте на шофьорското място. Имате избор. Можете да гласувате за възгледите на шепата сърдити старчета – и под това имам предвид мъже и жени, но предимно мъже – на крайни позиции в Парламента и в Европейския съюз, отлясно и отляво, и ще получите много шумотевица и възможности за цветни снимчици, да бъдете на първа страница, но в този Парламент няма да бъде направено нищо. А можете и да гласувате както на изборите за Парламент, така и за Лисабон, за позитивни личности, които работят усърдно, които ги няма по заглавията, но които са тук за една добра цел.

Смятам, че ирландците разбират, че сега положението е различно. Бяха измамени при последното разискване. След гласуването „против“, ние проведохме едно по-добро разискване и аз ги приканвам да гласуват „за“ тяхното бъдеще, „за“ бъдещето на моите деца и „за“ бъдещето на Европейския съюз.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Оставаме тук тази вечер – всъщност вече е нощ – за да обсъждаме прилагането на Договора от Лисабон. Провеждането на подготовка за влизане в сила на договора и фактът, че това се прави навреме е знак за отговорност. Добрата подготовка за прилагането на един договор, важен като този, вдъхва увереност, че Европейският съюз функционира добре и че това ще му даде възможност да изпълнява по-ефективно задачите, които гражданите на Европейския съюз очакват да бъдат решени от техните представители.

Може би предприетите стъпки не са достатъчно големи. Някои граждани смятат, че Хартата за основните права е твърде реторична, но все пак Договорът от Лисабон е сериозна стъпка напред. Той е отговор на променените нужди на Европейския съюз. Давайки своята подкрепа за Договора, парламентите, избрани от народите на 26-те държави-членки, правят тази стъпка.

Днешните доклади показват, че Европейският съюз има творческа увереност, след като прагматично е предприел да планира преходния етап. Ние не можем да създадем нещо ново чрез песимизъм и тактика на отлагане. Благодаря на докладчиците за тяхната смелост и способността им да изготвят необходимите документи.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Госпожи и господа, можем да кажем, че Договорът от Лисабон е най-доброто, което може да си пожелае всяка една от ЕС-27, но той е най-доброто, за което се договори ЕС-27. Досега всички договори бяха договори на ЕС-15 и затова бих искала да подчертая политическото послание на Договора от Лисабон, което поставя ЕС-27 на стартовата линия, така че в бъдеще ние най-после ще спрем да делим Европейския съюз на стари и нови държави-членки.

Европейският парламент показва, че може да взема оперативни решения и затова е добре, че Договорът от Лисабон дава повече правомощия на Парламента, с други думи на избраните представители на европейските граждани. Ако Договорът от Лисабон влезе в сила във всички държави-членки, той ще доведе до промени, които включват края на сегашната система на председателство на Съвета на ротационен принцип. В далеч по-важен аспект Европейският съюз ще има обща енергийна политика, която беше доказано, че е необходима, особено по времето на газовата криза.

Аз приветствам днешното решение на чешкия Сенат да одобри Договора от Лисабон. Това е много важен сигнал от чешкия парламент към Европейския съюз по време на чешкото председателство.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-н председател, през последните 16 месеца съм се изказвал 77 пъти в тази зала и съм завършвал всяко изказване с призив, че Договорът от Лисабон трябва да бъде подложен на гласуване от хората: *Pactio Olisipio censenda est*.

Правих това като уважение към Катон Стари, който е завършвал всяка своя реч с известния призив Картаген да бъде разрушен. Понякога ми е било трудно да приготвя този завършек към различна тема, но не и тази вечер.

Беше поразително да се слушат някои от изказванията. Не всички. Имаше някои уважавани и демократични проевропейци в тази зала, но някои от изказванията бяха изпълнени с такова презрение, такава арогантност, такова оскърбление за общественото мнение, че сега, след като Европейският съюз и на практика държавите-членки започват да осъзнават политическата стойност на YouTube, човек не би се поколебал да качи цялото това разискване на YouTube като партийно предизборно предаване за различните кампании „против“.

Напомниха ми за онези ужасни думи на Бертолд Брехт, нима не би било по-лесно в този случай, да разпуснем народа и да изберем нов народ? И всички оратори не спират да казват, че парламентите били ратифицирали. Те просто сочат разцеплението, което съществува между политическата класа и народа на всяка една държава-членка.

Катон Стари е бил обект на подигравки и подвиквания, а някои сенатори са имитирали гласа му. Но знаете ли какво? Накрая са правели това, което той е казвал.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, предишният оратор току-що демонстрира колко е труден напредъкът на демокрацията в Европа, когато виждаме, че в Ирландия половината от населението не гласува, поради сложността на въпросите и факта, че не всеки желае да бъде конституционалист. От онези, които са дали гласа си, половината са гласували против Договора, защото не са го прочели. Как ще реформиране Европа, ако не успяваме да убедим онези, които носят отговорност, да поемат на практика своята отговорност?

Членът на Комисията, г-жа Валстрьом, и нейният екип носят много специална отговорност, която е да информират европейците, които се интересуват, и да им предоставят цялата информация, така че тези въпроси да могат да бъдат обсъждани компетентно. Ние трябва да търсим много по-задълбочен диалог с европейците, да ги информираме и да им казваме колко е важна реформата за развитието на Европа. С този подход ние ще постигнем резултати.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Г-н председател, просто съм любопитен да чуя довода, че по някакъв начин ратификацията в националния парламент не е легитимна, тъй като, ако това е така, позволете ми само да дам за пример моята собствена страна, която никога, абсолютно никога през цялата своя история не е ратифицирала международен договор чрез референдум.

В такъв случай, ако е незаконно националните парламенти да ратифицират договор, то тогава Договорът за НАТО, Договорът за ООН, за Световната търговска организация, всеки ангажимент, който Великобритания някога е поемала чрез международен договор, е еднакво нелегитимен. Ето защо аз не разбирам довода, че ратификацията от национален парламент е някак недемократична.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Г-н председател, г-жо член на Комисията, в Полша вероятно едва 13 % от електората ще гласува на европейските избори. Това вероятно ще бъде най-ниският процент в целия Европейски съюз. Защо? Моля, огледайте се в залата. Тук няма представители на две от водещите политически партии в Полша, и то на толкова важно разискване. Точно такава е отношението на тези партии към изборите и към европейските дела – пълна липса на заинтересованост.

Дебатът за Европа, сериозният дебат, го няма в Полша. И как може да го има, след като, и аз отново подчертавам, по време на това разискване няма нито един представител било то на управляващата, или на опозиционната партия. Човек може да остане с впечатлението, че водещата част от политическата класа не се интересува от европейските дела. Точно това си мислят избирателите, това си мислят и младите хора в Полша – хора, с които аз съм разговарял и които се интересуват, например, от Договора от Лисабон. Няма такъв отклик от политическата класа.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Ако обичате! Аз трябва да протестирам! Аз съм член на партията „Право и справедливост“ – най-голямата опозиционна партия. Твърдението, че тук няма никой от тази партия е невярно.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, благодаря Ви много за предоставената ми възможност. Смятам, че това е едно много интересно разискване, независимо какво мисли човек за европейския проект и Договора от Лисабон.

Често бяха споменавани сърдити старчета и стари изкопаеми, но нека поговоря по темата от позицията, в която се намирам. Аз лично виждам едно по-старо поколение от политици тук, които не могат да се отърват от начина на мислене от 50-те години на миналия век – силно са се вкопчили в решение от онова време на проблеми и предизвикателства, пред които е изправен светът. Ако се огледате в залата, ще видите доста възрастни хора, които говорят в подкрепа на Договора от Лисабон, всички осъждащи онези от ирландците и хората от други държави, които са гласували „против“ първоначалната Конституция и „против“ Договора от Лисабон. Ние дори виждаме стари бойци, които сега говорят за сваляне на оръжията и за мир.

Да, през 50-те години на миналия век това беше следвоенно решение на това, което се беше случвало преди, но ние трябва да продължим напред в крак със света. Когато говорите за демократична отговорност, нека не забравяме едно нещо. Когато започнахме работа по Конституцията, правилата бяха, че всяка държава трябваше да я ратифицира или тя отпада. Когато започнахме работа по Договора от Лисабон, правилото беше същото: всяка държава трябваше да го ратифицира или той отпада. Така че нека да не прибързваме с Договора от Лисабон, докато той не бъде ратифициран от всяка една държава. Ако в действителност искате истински демократичен дебат, нека народът на Великобритания да има избор. Желает ли той концепцията, предложена от г-н Corbett за федерални Съединени европейски щати или една по-свободна концепция, предвиждаща свободна търговия, която се подкрепя от моята партия?

Маргот Валстрьом, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искала да благодаря на уважаемите колеги за това интересно разискване, което отчасти показва консенсус по няколко въпроса, отчасти повтори добре познати доводи за и против Договора, и отчасти беше много интересно разискване за това, какво представлява демокрацията. На него за пръв път чух за тоталитарни системи, които дават възможност за референдум след референдум в няколко държави-членки и защо резултатите от някои референдуми се забравят или не се вземат под внимание – най-вече онези, които са означавали „да“.

Това беше и разискване за легитимността. Все още ми се струва странно – и съм го казвала и преди – че Парламент като този казва, че решение от национален парламент е недемократично или не трябва да се взема под внимание, или не е легитимно. Що се отнася до Комисията, тя винаги е отстоявала становището, че каквито и системи да бъдат избрани – гласуване чрез референдум или чрез решение на национален парламент – това е демократично легитимно. Не виждам друго възможно положение.

Всеки европейски гражданин, слушаш това разискване, би поискал да се върнем към тези доклади, които действително отразяват една сериозна загриженост за начина, по който вземаме решения, за набора от правила, за това, как да укрепим демократичното функциониране на Европейския съюз и за това, как да използваме бюджета правилно, за да осигурим ресурси за нашите политически приоритети. Всички тези неща са разгледани в тези важни доклади.

Тук става въпрос и за това, как да бъдат вземани решения по един ефективен, и, да се надяваме, по-ускорен начин. Считам, че изказването на г-н Lundgren днес беше абсолютно потресаващо. Наистина ли смятаме, че цялата идея е да се забавят нещата и да се забави вземането на решения, когато трябва да се справим с икономическа криза, като тази, на която сме свидетели днес? Хората очакват от нас да предприемем действия,

които да гарантират работни места и растеж, да се справим с изменението на климата и енергийната криза и да се занимаем с проблеми, свързани с имиграцията и сигурността – всички тези неща. Това е и основата на тези доклади. Това е причината ние да сме тук днес и това е начинът да постигнем демократична легитимност – като покажем, че можем да действаме и то да действаме бързо. Не смятам и че всяко арогантно, снобско изказване, поучаващо ни за това или онова, ни помага по някакъв начин. Тук настина става въпрос за решаване на тези проблеми, които в днешния ден не са национални. Те са европейски и международни и на нас ни е необходим съвременен набор от правила.

Трябва ни по-демократичен Съюз, който дава възможност гражданите да поемат инициативата. Никога не чуваме нищо за това от онези, които са против. Никога не ги чуваме да казват нещо за демократичната сила на заложеното в Договора от Лисабон – това със сигурност отсъства. Тези доклади ни дават добра основа и добра платформа да реформираме начина, по който работим. От страна на Комисията, ние, разбира се, сме готови да доразвиваме и да работим по всички детайли, за да гарантираме, че ще можем да приложим това бързо.

Една последна бележка по въпроса за Ирландия. След гласуването „за“ в чешкия Сенат, всички погледи, разбира се, ще бъдат насочени отново към Ирландия и към възможността за ратификация до края на годината. Тук, разбира се, въпросът за правните гаранции е основен, както и съдържанието и времето. От Комисията сме убедени, че Съветът на Европейския съюз ще съумее да реши този въпрос и знам също така, че в момента е в ход внимателна подготовка и ние от Комисията, ако ни бъде дадена възможност, също ще дадем своя принос.

Благодаря ви много и ви благодаря също така, че това беше отчасти и обществено събитие, на което хората си благодаряха взаимно за доброто сътрудничество и пожелаваха всичко най-добро на онези, които си отиват. Предполагам, че всички ние ще се срещнем по време на изборната кампания по един или друг начин.

(Ръкопляскания)

Председател. – Г-жо член на Комисията, от името на Парламента, тъй като това е последното късно заседание, моля, повярвайте ми, когато казвам, че ние отлично знаем, че нашите доклади бяха безупречни през целия парламентарен мандат. Благодаря Ви отново.

Jo Leinen, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-жо заместник-председател, благодаря на г-жа Doyle за нейния принос от гледна точка на Ирландия, който аз напълно подкрепям. Народът на Ирландия трябва да вземе решение независимо и без външен натиск, най-вероятно през месец октомври, дали гаранциите, които ще бъдат договорени през месец юни на срещата на високо равнище, ще премахнат техните опасения, техните основни тревоги, свързани с договора и дали при тези обстоятелства те ще могат да последват останалите 26 държави и да направят стъпка към реформирането на Европейския съюз заедно с тях.

Надявам се, че независимостта на становището, което се оформя в Ирландия, ще бъде зачетена и от нейния съсед Великобритания. На първия референдум много хора от Великобритания, гласували „против“, пътуваха из Ирландия и най-вече еврофобската британска преса спомогна за тревогите на ирландците. Едно нещо трябва да бъде признато, а това е, че независимостта на ирландците при оформянето на становище на втория референдум, трябва да бъде уважена.

Това беше основно разискване, важно разискване. Днес парламентите на 26 държави вече са казали „да“. Повече от 7 800 представители на хората счетоха, че Договорът е добър и че той представлява напредък. Триста и петдесет представители на хората в 26 държави казаха „не“. Всички те не могат да бъдат наречени глупави и лекомислени. Това, което имам предвид е, че договорът не може да е толкова лош, колкото неколкократно беше казано, че е. Приписвани са му стереотипи, понякога и в тази зала. Който казва, че това ще бъде военен съюз, не разбира основната цел на Европейския съюз, която е да бъде в служба на мира – този на континента и в света. Нещо повече, всеки, който казва, че се установява неолиберално икономическо устройство, не е чел договора. Това е най-социалният европейски договор, съществувал някога.

Г-жо заместник-председател, госпожи и господа, благодаря ви. Надявам се, че новият Парламент ще направи това, което се казва в докладите, а именно ще изпълнява и прилага Договора. Благодаря ви много.

Jean-Luc Dehaene, докладчик. – (NL) Г-н председател, госпожи и господа, мисля, че тази вечер се получи едно добро разискване. То демонстрира, че Европейският парламент е готов за прилагането на Договора от Лисабон и че ние по никакъв начин не се опитваме да присвоим решението на ирландския народ. Друго важно нещо, което се открие, е че в навечерието на изборите Парламентът зае ясно становище, в резултат на което бе поставен в силна позиция за по-нататъшни преговори по този договор.

Бих искал да благодаря на всички мои колеги за тяхната подкрепа. Също така бих искал да подчертая допълващия характер на петте доклада и да отбележа, че те наистина съставляват единно цяло, излагайки позицията на Парламента. Позволете ми да заключа, като отбележа онова, което отбелязах в началото – загрижен съм за ситуацията след изборите и за прехода от Договора от Ница към Договора от Лисабон.

Все още застъпвам позицията, че би трябвало да постигнем споразумение между Парламента и Съвета преди изборите. В противен случай, страхувам се, че ще попаднем в много неловко положение, което няма да е в интерес на никого. Едно такова споразумение трябва да е достатъчно ясно, за да знаят и Парламентът, и Съветът къде точно стоят в хода на предстоящия труден преходен период.

Catherine Guy-Quint, докладчик. – (FR) Г-н председател, това разискване наистина беше интересно и разпалено. Позволете ми да погледна с чувство за хумор на онова, което каза преди малко г-н Камал, защото да бъдем наречени стари хора и следователно изкопаеми, докато се оттегляме, за да оставим място на младите, е абсолютно удоволствие.

Онова, което обаче искам да кажа на всички, които очерниха този проект на договор, е следното: не бъркайте демокрацията с демагогията! Вижте, вече осем години в този Парламент, в цяла Европа преживяваме не психодрама, а политическа трагедия, Европа е в затруднение и ние ясно можем да видим, че избягваме актуалните проблеми.

Разискването засилва моето убеждение, че този договор трябва да бъде приложен, въпреки всички трудности, които бяха отбелязани, защото чрез своето съдържание той ще донесе прозрачност. Той ще донесе демокрация, а ние всички се нуждаем от демократичен шок, за да фокусираме отново европейския проект върху политиката, политиката на XXI век, приложена към днешния свят.

В това отношение бюджетът е само средство, но той ще ни даде възможност да гарантираме възможността за повторно балансиране на институциите и чрез тази прозрачност ние ще можем да знаем отношението на Парламента, на Комисията и, преди всичко, на Съвета. Тази политическа воля е незаменима. Тази прозрачност е незаменима в борбата срещу тумора на националния егоизъм, който прояжда европейския политически проект вече толкова много години.

Тази прозрачност, надявам се, отново ще внуши вяра на всички граждани на Европа и ще ни даде възможност по-добре да използваме информацията, защото това е много трудно. Г-жо Валстрьом, вие работите по този въпрос от много години, започвате да постигате напредък и трябва да запазите постоянство.

Всичко това изисква убеденост, време и, преди всичко, политическа смелост, каквато не ни достига. Ние трябва да възстановим онази политическа смелост и онзи утопизъм – утопизма на бащите-основатели на Европейския съюз, на онези, които вярваха, че мирът би могъл да се роди от войната. По един наш начин днес, през XXI век, ние трябва да поемем това предизвикателство и едно от средствата, което ще ни помогне да го направим е Договорът от Лисабон. Нека си възвърнем утопията и утопията за мир!

Председател. – Общото разискване приключи.

Гласуването ще се проведе утре от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Остава само една малка стъпка до приемането на Договора от Лисабон, който след като влезе в сила ще сближи много повече Европейския съюз и неговите 500 милиона граждани. Румъния, държавата, която аз представлявам тук в Европейския парламент, беше една от първите държави, ратифицирали договора, защото всички, които определят нейната политика, вярват в европейската интеграция.

Изборите за Европейски парламент няма да бъдат организирани в съответствие с Договора от Лисабон, но дори този факт дава ясно да се разбере колко демократична и представителна е институцията на Европейската общност и колко е важна всяка една нейна държава-членка.

Европейските институции, включително Парламентът, са прекалено абстрактни за гражданите на Общността в настоящия момент. Важността на Парламента в процеса на вземане на решения от ЕС нараства след всеки европейски договор. Договорът от Лисабон не е изключение. Той създава Парламент с осезаемо по-голяма роля в законодателния процес.

Договорът ще направи ЕС по-близък до неговите граждани. Ние всички знаем колко трудно е проблемите на Общността да бъдат сведени до вниманието на гражданите на държавите, от които идваме. Фактът, че членовете

на Европейския парламент, които се избират пряко от всяка държава-членка, ще получат по-големи правомощия, за момента е идеалното решение за довеждането на една уникална институция в света по-близо до своите хора.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), в писмена форма. – (RO) На първо място бих искал да приветствам проведеното гласуване в подкрепа на Договора от Лисабон от Сената на Чехия, което придвижва цялостния процес на ратифициране с още една стъпка напред. Считаю, че е желателно този договор да се приложи колкото може по-скоро, тъй като той ще осигури по-ефективно, по-прозрачно и най-вече по-демократично функциониране на ЕС.

Подкрепям заключенията на докладчика относно реорганизацията на Европейския парламент и се надявам, че констатациите на работната група за парламентарна реформа ще отразяват разширената роля на Парламента, както тя е предвидена в договора.

Бих искал да направя няколко коментара по процедурата за назначаване на Европейската комисия. В основни линии аз подкрепям предложения график за назначаване на Комисията, но смятам, че някои етапи биха могли да се съкратят, така че европейските институции да не бъдат парализирани в продължение на месеци, когато имаме европейски избори. Поради факта, че Договорът от Лисабон не може да бъде ратифициран навреме, желателно е за предстоящите назначения след изборите от 2009 г. да се използва процедура, която е много по-близо до процедурата, предвидена в Договора от Лисабон. Проблемът обаче е сложен, защото докато не знаем резултата от гласуването в Ирландия, трябва да спазваме Договора от Ница, който е в сила сега.

Душана Здравкова (PPE-DE), в писмена форма. – Уважаеми колеги, докладът за отношенията с националните парламенти, съгласно колегата Elmar Brok, дава отлична представа за задачите, които стоят пред Европейския Парламент след окончателното ратифициране от всички държави-членки на договора от Лисабон. Засилването на ролята на националните парламенти в законотворческата дейност на Европейския съюз не само ще ускори транспонирането на европейското законодателство в националното, но и ще даде на гражданите на Съюза още един инструмент за участие в управлението.

Постигнатите до момента положителни резултати на основата на сътрудничеството в COSAC трябва да се използват и на тяхна основа да се засили участието на парламентаристите от всички държави-членки. Считаю, че е от особено значение да успеем да включим в съвместната работа и представители на парламентите на държавите-кандидатки за членство в Европейския съюз. По този начин ще улесним и ще направим по-плавно присъединяването им към Съюза. Този въпрос не е разглеждан нито в доклада, нито в Лисабонския договор, но вярвам, че Парламента ще намери механизми за да постигне това.

Накрая, искам да подчертая, че националните парламенти ще трябва да засилят административния си капацитет и да осигурят адекватно финансиране, за да успеят да осъществят пълноценно новите си правомощия.

Благодаря за вниманието!

16. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

Председател. – Сега ще преминем към днешните обяснения на вот. Сигурен съм, че това ще провокира силни чувства сред вас, но има твърде много колеги, които са се записали да говорят, и аз се надявам, че те присъстват.

- Доклад: Петя Ставрева (A6-0259/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Г-н председател, не беше съвсем ясно по кой доклад бих могла да говоря сега. Уведомих, че ще говоря по доклада на г-жа Stauner, г-н Maldeikis и г-н Corbett. Да, бих искала да кажа нещо. Просто не реагирах незабавно.

Г-н председател, с този пакет от 5 млрд. евро, по-голямата част от които са насочени към развитие на селските райони, аз бих искала по-конкретно да акцентирам върху факта, че е много важно да се вземат предвид не само официалните показатели, но и реалните нужди на развитието на селските райони. Широколендов интернет е необходим във всички държави-членки, но има държави, като моята например, в които има нужда от подобрения на пътната инфраструктура, както и от други мерки за запазване на селския ландшафт. Призовавам ви да се насочите към политиката на конвергенция и политиката на сближаване и да осигурите повече подкрепа за онези държави-членки, които изпитват икономически затруднения и които са може би на по-ниско равнище на икономическо развитие в сравнение с по-старите държави-членки. Благодаря ви.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Докладът Ставрева е един от трите доклада, включен в комбинирания пакет от 5 млрд. евро. В контекста на икономическата криза можем да видим, че ни липсват средствата за инвестиране в проекти в областта на енергийния сектор и развитието на селските райони, които пострадаха най-лошо от кризата. Приветствам факта, че Европейският парламент прие предложения регламент в рамките на Европейския план за икономическо възстановяване, който задела 1,5 млрд. евро за всички държави-членки чрез Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

Селските райони могат да прилагат проекти, които имат за цел развитието на широколентов интернет връзки. Земята играе централна роля в земеделския сектор и използването и управлението на земеделска земя е изключително важно при решаването на новите проблеми, между които изменението на климата, възобновяемите енергийни източници, недостигът на вода и биоразнообразието.

Бих искала да приканя държавите-членки да не чакат, а да изготвят своите национални планове бързо, своевременно и подробно, както и да осигурят прозрачна информация относно новите правни разпоредби. В същото време те трябва да приемат ускорени и опростени процеси – както за разходите, така и за отчетността.

Neena Gill (PSE). – (EN) Г-н председател, моят избирателен район в Уест Мидландс обхваща както градски, така и селски райони, и осигуряването на широколентов интернет в селските райони е направо ужасно. Позволете ми да дам пример с един град на границата с Уелс, а именно град Найтън, където предприемачите са разочаровани от лошите връзки и всеки казва „избавете ме“. Един от моите избиратели искаше да развива бизнес, който да предлага онлайн услуги – нещо твърде съществено, защото той е човек с увреждане и работата от дома беше най-добрият начин за него да направи това. За съжаление, заради монопола връзката е много бавна и не съдейства за успешното осъществяване на дейност.

Ето защо, това финансиране е от решаваща важност за селските райони и за икономическото възстановяване, и аз бих искала да гарантираме, че то ще се разпределя справедливо сред всички държави-членки, като приоритет получат онези райони, в които няма действаща широколентова връзка. Призовавам всички партии бързо да се обединят още сега по този въпрос и веднъж завинаги да прекратят мост, за да се преодолее това несправедливо дигитално разделение.

*

* *

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, относно един процедурен въпрос. Вие много правилно казвате, че стоим докъсно тук и аз благодаря на преводачите, че останаха. Но ние сме тук късно не по наш избор: това беше решение на председателството по-рано днес – едно невероятно произволно решение, нещо, което никога преди това не се е случвало – да се отложат обясненията на вот за времето след разискването, вместо, както е в нашия правилник, след провеждането на гласуването.

Стана така, че тази вечер ние сме тук, защото председателят, който председателстваше заседанието тогава, наруши нашия собствен правилник и всички ние, които се опитваме да дадем своите обяснения на вот, правим всичко възможно в рамките на законно установеното, за да издигнем своя глас в един Парламент, който реално не обича да слуша малцинства.

Председател. – Г-н Heaton-Harris, ще изясня една точка от правилника за Вас. Наистина е след гласуването, но не незабавно след него. Разликата ни дава възможност да тълкуваме нещата.

Стигаме до един доклад, върху който съм много щастлив, че г-н Heaton-Harris пожела да изрази мнение, тъй като това е докладът на г-н Onesta.

*

* *

- Доклад: Gérard Onesta (A6-0027/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, странно, но с течение на времето започвам да уважавам докладчика по този доклад и бих искал да говоря за петициите въобще, защото те са ми били от голяма полза. Въпреки че хората не разбират институциите на Европа и леко се страхуват от тях, понякога те се нуждаят от начин да регистрират даден спор. Начинът, по който сме регистрирали петиции на това място в миналото беше леко непохватен, но даваше шанс даден проблем да бъде показан на една малко по-различна сцена, след като вероятно много други възможности са били изчерпани. Внасял съм петиции на това място

от най-различни хора от моя избирателен район; един от най-известните случаи беше случаят „Earls Barton 7“.

Въпросът е, че процедурата за петициите е може би единствената процедура, която си заслужава да бъде подобавашо защитавана тук. Други правила и процедури и много от другите комисии бледнеят до незначителност, когато стане въпрос за сравнение с комисията по петиции.

- Доклад: **Richard Corbett (A6-0273/2009)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, подобно на г-н Corbett, не бих искал да предвещавам резултатите от какъвто и да е втори референдум в Ирландия и със сигурност не бих искал да предвещавам гласуването в районите Йоркшир и Хъмбър по време на предстоящите европейски избори. Но аз пожелавам всичко хубаво на г-н Corbett, каквото и да прави, след като напусне това място през месец юли. Питам се какво ще прави Парламентът без своя докладчик по правилника – човека, който почти еднолично, скрит зад завесата, замисли да елиминира правомощията на по-малките групи и гласа на малцинствата тук.

Този доклад може би не е толкова лош, но тъй като не е чак толкова лош, той е подходящ за по-нататъшно проучване, защото доста често промените в членовете на пръв поглед са напълно справедливи. Важното е какво постигат те на практика и как се прилагат от председателството и от Бюрото. Когато става дума за пакета за Правилника за дейността и приспособяването на членовете му към Договора от Лисабон, питам се дали той не е преминал отвъд границата.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, преди няколко седмици обсъждахме доклада относно тоталитарните режими. По онова време аз отбелязах, че наистина има обща нишка, която свързва националсоциализма и съветския социализъм и това е самият социализъм.

Ние знаем, че докладчикът, г-н Corbett, вярва в европейския проект. Той не се съмнява, че вярва в по-нататъшната политическа и икономическа интеграция; той иска Съединени европейски щати или Федерална република Европа. В стремежа си към постигане на тези цели обаче той приканва за потискане на възгледите на малцинствата и почти еднолично унищожава принципа на свободата на словото.

Аз знам, че той не е много загрижен за принципа на свободата на словото. Гледайки този доклад, разбираме, че всеки зъл диктатор от миналия век би бил горд г-н Corbett да е негов помощник.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Г-н председател, от 2004 г. насам имам много нови колеги от присъединилите се държави, някои от които съм горд да нарека мои приятели. Когато говорим за лошите времена, в които са живели, най-много ме впечатлява това, което те казват, че наистина страшното нещо, докато са живели в държавите от Комекон, не е била липсата на демокрация, не е била липсата на право на собственост, а липсата на сигурни принципи на правовата държава. Този, който е бил наистина опасен критик на режима, не е бил изправян пред съд. Животът му просто е ставал по-труден – шофьорската му книжка например тайнствено изчезвала в пощата, децата му не получавали място в университета, не можел да намери никаква работа освен ниско квалифицирана.

Онова, което ме безпокои, е че един подобен двоен стандарт започва да действа и в нашите институции. Когато Вацлав Клаус дойде тук, членове на Парламента дюдюкаха, издаваха неразбираеми звуци и отправяха към него жестове като множество от ужасени маймуни и на никого даже не му беше казано да се въздържа. Когато обаче ние протестирахме в подкрепа на референдум, 14 от нас бяхме глобени. Добричките християндемократи могат да извършат почти явна измама и да няма никакви последици за тях, но когато един австрийски евроскептик снима хора, които се записват за събрание, което не беше там, той беше глобен с хиляди евро за това, че фактически е попълнил един формуляр неправилно. Можете да кажете, че не е моя работа да казвам това. Аз не съм живял при оная система, но Вацлав Клаус е живял. И когато той ни предупреждава срещу връщането към нея, мисля, че трябва да го чуем.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Г-н председател, съвсем откровено, никога в живота си не съм чувал толкова глупости, колкото бяха изречени във връзка с този доклад. „Диктатура и манипулация“? Защо тогава той получи такова мнозинство, ако е бил толкова негативен?

Първата грешка, която направиха неговите критици, е че той не споменава Договора от Лисабон или прилагане на Договора от Лисабон. Тази част беше отделена, за да се занимава с нея следващият Парламент, а не ние днес. Тези, които имат възражения срещу доклада, като че ли даже не са го чели.

Що се отнася до това, че е насочен към незачитане на малцинствата, няма и едно единствено изменение в доклада или реално в който и да е доклад за правилника, който съм изготвял, което да има такива последици.

Този Парламент е парламент на малцинствата, за разлика от някои национални парламенти, които се доминират от едно единствено партийно мнозинство или от изпълнителната власт. Това е парламент, в който всеки е малцинство, и дано това многообрази да продължи дълго време.

Що се отнася до коментарите, че Вацлав Клаус е бил заглушаван с викове, които нямат нищо общо с този доклад, аз знам, че някои колеги напуснаха по време на неговото изказване, но когато тук беше министър-председателят на Португалия вие се опитвахте да му попречите да говори; заглушавахте го с викове. Той дори не успя да направи изказването си, защото вие не искахте той да отправи своето проевропейско послание.

Ето защо аз напълно отхвърлям казаното. Боя се, че вече изразходвах моето време и затова не мога да направя обяснението на вот, което щях да направя, което се състоеше в това, че се радвам, че докладът ми беше изцяло приет, освен една малка грешка, която мисля беше, когато групата на Европейската народна партия получи своя списък за гласуване сгрешен. Да се надяваме, че ще поправим това в следващия Парламент.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Г-н председател, бих искала да подчертая факта, че Европейският парламент е институция, която насърчава демокрацията както из цяла Европа, така и вътре в самия Парламент. За съжаление, в този доклад имаше различни моменти, различни линии на аргументация, които не можах да подкрепя. Въпреки че са вдъхновени от най-добри намерения, аз не мисля, че в Европейския парламент трябва да подкрепяме член, който е рестриктивен и насочен срещу един единствен човек. Също така не мисля, че демокрацията се увеличава, като на председателя на Европейския парламент се дава правото да решава дали да позволи дадено писмено изявление или не. В крайна сметка, членовете на Парламента имат правото да казват какво мислят. Освен това разискванията с използване на сини карти е възможно да се превърнат в разчистване на вътрешнопартийни сметки. За съжаление, аз се чувствах принудена да гласувам против тези предложения на Европейския парламент. Благодаря ви.

- Препоръка за второ четене Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Не винаги се случва преди даден доклад нашите пощенски кутии да са пълни с интересни материали за и против, а това е източник и на загриженост, и на несправедливост. Гласувах за съвместната позиция в подкрепа на приемането на доклада, защото съм доволна, че бяха подкрепени предложения, в които се заявява, че мерките, които влияят на достъпа на потребителите до интернет, трябва да спазват основните права. Въпросите за защитата на правото на неприкосновеност на личния живот и въпросите относно закрилата на потребителя, свързани с електронните комуникации, също бяха решени по един справедлив начин.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, този доклад навлиза в сърцевината на онова, което хората мислят, че получават от Европейския съюз. Много хора във Великобритания мислеха, че става въпрос за един вид основана на икономиката и на търговията Европа и че това е Европа за работни места. Г-н Leinen ни каза по-рано днес, че по-скоро става дума за една социална Европа.

Онова, което по същество направихме в докладите Harbour и Trautmann, беше да изберем. Ние всъщност избрахме, че не искаме да имаме допълнителна мярка за единен пазар. Всъщност, хората които ни писаха, които бяха загрижени за този доклад, на практика не схващаха, че това е мярка за единен пазар.

Ако преди този доклад незаконно сте изтегляли от мрежата например музика или филми, вашият доставчик на интернет би могъл просто да ви изключи и да деактивира вашия акаунт без предизвестие. При този доклад компромисното предложение би означавало, че трябва да се свърже с вас и вие бихте могли да оспорите това. Сега, с пакета, който премина, който вероятно ще се окаже в процедура на съгласуване, която трае години, имаме ситуация, при която трябва да отидете на съд, за да прекъснете сайтове, които може наистина да са незаконни и отвратителни, а това със сигурност не е онова, което искат хората в Европа.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, аз наистина бих искал да обясня моя вот, по-специално частта за правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации, от доклада Harbour. Мисля, че във време, когато се опитваме да намерим правилния баланс между национална сигурност и граждански свободи, мнозина от нас се страхуват, че все повече и повече правителства събират все повече и повече лични данни за нас. Почти всеки ден в британската преса четем истории за това, как нашият голям брат, лейбъристкото правителство, събира все повече лични данни за отделни хора и как, даже когато са доказано невинни, отказва да върне тези данни. Но благодарение на едно решение на Съда на Европейските общности сега ще бъдат върнати данните на някои невинни хора.

Интересно е, че говорихме също така и за факта, че на потребителите трябва да се каже дали има нарушаване на личните данни в мрежите за електронни комуникации. Нещо липсва в това, тъй като не говорихме какво става, когато услуги на информационното общество като Google или Facebook загубят лични данни. Много съм доволен, че в този доклад призоваваме Комисията да проучи това по-нататък.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Г-н председател, телекомуникационният пакет беше регламент, който подтикна нашите граждани да бъдат необичайно активни. Интернет потребителите, които действат както заедно, така и поотделно, бяха решителни в защитата на техните права да имат свободен достъп до информация и да са активни в интернет без външни ограничения. За един член на Европейския парламент е лукс да научи от преки сигнали онова, което избирателите очакват, и именно благодарение на избирателите аз отдадох достатъчна важност на това гласуване. Това подхранва надеждата за една Европа на гражданите и че Европа няма да съществува само за длъжностните лица. Бих искала да благодаря на всички, които ни изпратиха електронни съобщения за това.

За съжаление, в резултат на противоречието в първоначалната фаза на гласуването, направих грешка с моето гласуване два пъти, но за щастие това не се оказа от значение за окончателния резултат.

- Препоръка за второ четене Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Приемането на правна рамка ни дава възможност да консолидираме за гражданите на Европейския съюз напредъка, постигнат в областта на високоскоростните постоянни интернет връзки и безжичните комуникации и развитието на услуги с висока добавена стойност, и да постигнем 100 % покритие на широколентовия интернет. Нуждаем се от правни разпоредби, които да регулират правата на индивидите да използват интернет. Това бяха позициите, които ме накараха да подкрепя доклада на г-жа Trautmann.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-н председател, виждам, че сега Брюксел иска да сложи ръка върху интернет. Членът на Комисията Рединг казва, че е нетърпимо интернет да се регулира от частно дружество и, което в нейните очи е още по-лошо, от частно дружество в договорни отношения с американския Департамент по търговия.

Това е същата г-жа Рединг, която в едно доста препълнено пространство представи може би най-нелепия аргумент, който съм чувал от Комисията по време на последния мандат, когато тя каза, че се нуждаем от общо име на домейн .eu, за да направим интернет по-достъпен за жените.

Интернет работи. Настоящата система от имена на домейни и регистрации работи брилянтно. Можете ли да посочите една единствена политика на ЕС, която да е поне наполовина толкова успешна колкото интернет? Общата селскостопанска политика? Общата политика в областта на рибарството? Не мисля. Обвинението няма какво да добави.

- Доклад: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Ясно е, че трябва да признаем нуждата да приложим по-ефективно принципа на равно третиране на мъжете и жените, които работят като самонаети лица и на техните помагачи съпрузи. Преди двадесет и две години беше приета съответстваща директива. Европейският парламент и Комисията постоянно приканват за преглед на директивата, защото времето си е казало своята дума.

Днес ние сме достигнали точката, при която приехме изменения на директивата и беше гласувана нова директива, която подобрява ситуацията на помагачите съпрузи, независимо дали става въпрос за селското стопанство, занаятчийството, търговията, малките и средни предприятия или свободните професии. Аз приветствах това решение и подкрепих доклада.

Председател. – Според моя часовник, ние току-що сме започнали последния ден от нашата законодателна работа. Г-н Heaton-Harris, честта е Ваша.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, един въпрос, по който феминизмът води продължаваща дискусия, е въпросът за майката, която си стои у дома. Позволете ми да се опитам да се спра на въпроса, като използвам съвременна терминология, подпомаган от госпожа Кристън Маколиф.

Един въпрос, по който феминизмът води продължаваща дискусия, е въпросът за майката, която си стои у дома. В третия сезон на сериала „Семейство Симпсън“, „Хоумър сам“, се разглежда същият въпрос. Започвайки със стресираната Мардж, той показва една ускорена версия на нейния ежедневен режим. Като свършена буря комбинацията от професионални шегобийци по радиото, натоварен трафик, един груб шофьор отзад, и Маги, която разлива бутилката си с мляко върху Мардж и колата, я довежда до преломния момент, в който

тя спира колата си на средата на един мост и създава задръстване и в двете посоки. Един местен новинар на име Кент Брокман се появява на мястото, за да направи репортаж за ситуацията. Именно в този момент въпросите за разликата между половете, които се обсъждат в „Цената на майчинството“ на Ан Критенден, излизат на преден план, когато Брокман заявява: „Една претоварена от работа и недооценена домакиня е превъртяла и е паркирала колата си на един мост“.

Сега, аз бих могъл да продължа с този конкретен епизод от „Семейство Симпсън“, но със сигурност мога да кажа, че на практика нямам време да направя това и ще предам останалото в писмена форма, защото си струва добре да се прочете.

Председател. – Съжалявам, че не можем да имаме обяснения на вот чрез видео – това би било чудесно.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, даже няма да се опитам да добавя нещо към това, но само ще поздравя г-н Heaton Harris за начина, по който той тази нощ или – в зависимост от гледната точка – миналата, постигна своята стотна реч на това място, и знам, че вие сигурно сте благодарен.

Ние всички имаме нужда да признаем изключително важната роля, която играят жените и особено съпругите в малките предприятия, особено по отношение на самостоятелно заетите лица. Преди да бъде избран, аз самият бях самостоятелно заето лице и моята съпруга играеше жизненоважна роля в това предприятие.

Абсолютно правилно е да признаем това, и когато говорим за жените в малките предприятия, аз бих искал да завърша с думите на великия философ Джон Ленън, който е казал, че трудно намира начин да изрази чувствата си на признателност и благодарност към жената, която му е показала какво означава успех.

Neena Gill (PSE). - (EN) Г-н председател, мисля, че при сегашния икономически климат е от решаваща важност да направим всичко, което можем, да подкрепим онези членове на обществото, които желаят да допринесат за нашата икономика. Това е причината ЕС да въведе в миналото законодателство за отпуск по майчинство и по бащинство.

Работата от девет часа сутринта до пет часа следобед не е вариант за всекиго. По тази причина има много самостоятелно заети лица, голяма част от които са жени, и те биват често пренебрегвани. По-добрата закрила на майчинството би помогнала на съпругите в селското стопанство, търговията и малките предприятия и би насърчило жените да се включат в тези жизненоважни отрасли, където те не са достатъчно представени в момента.

За тях въпросът е сега или никога – съпруги или партньорки за живот, на които трябва да се даде ясен, дефиниран професионален статут и да се възползват от един поне равен статут на социална закрила като самостоятелно заети лица. За тях няма „върни на изпращача“. Държавите-членки следва да осигурят на помагашите съпрузи възможността да станат членове на схеми за осигуряване срещу болест и инвалидност, както и на пенсионни схеми.

Ние трябва да прекратим пародийната ситуация жени да губят права, когато се грижат за някого или дават живот.

- Доклад: **Gabriele Stauner (A6-0242/2009)**

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Г-н председател, като цяло аз подкрепям използването на ресурси от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, и ако можем да помогнем на изпадналите в затруднение, това ще е нещо хубаво. Аз обаче не знам дали изпадналите в затруднение трябва винаги да се търсят сред най-развитите страни. Независимо дали става въпрос за германски, френски или испански производители на автомобили, на мен ми се струва, че подобни неуспехи и подобни проблеми се случват и на хора в по-слабо развитите държави, в по-малките държави-членки. Ако в една държава с население от 2,3 милиона загубят работата си няколко десетки души, това е също толкова значимо, колкото, ако десет пъти повече хора загубят работата си в големите държави-членки. Ето защо аз много бих искала да видя този фонд насочен повече към малките държави-членки, към държави-членки с по-нисък стандарт на живот и където заплахата от безработица е по-голяма. Благодаря ви.

*

* *

Richard Corbett (PSE). - (EN) Г-н председател, предвид казаното от Вас по-рано, че минава полунощ, и разходите, които това ще причини за Парламента, мисля да се откажа от изказване. Но само се питам дали можете да ни дадете някаква цифра, колко са ни стрували тези трима господа тази нощ с техните разкази за

странните постъпки на г-н Хоумър Симпсън и за други неща, които нямат абсолютно никакво значение за нашето разискване.

Председател. – Ако правилно си спомням съответния член, след като на нашите приятели преводачите се наложи веднъж да работят след полунощ, те имат право на специална почивка. Ето защо ние трябва да вземем нови екипи, за да им позволим една добре заслужена почивка.

В 11,59 ч. вечерта членът не се прилага, но в 12,01 ч. след полунощ се прилага, но аз не знам точните разходи.

*
* *

- Доклад: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Г-н председател, аз одобрявам проктодоклада на г-жа Stauner, както казах по време на разискването. Подкрепям идеята използването на Фонда за приспособяване към глобализацията да бъде улеснено. Много съм обезпокоена, че само 3 % от фонда са били използвани досега. Имах намерение да гласувам в подкрепа на доклада и бих искала този факт да бъде отбелязан. За радост, грешката ми не промени окончателния резултат от гласуването. Бих искала също така да изразя своето задоволство, че приехме и докладите на г-н Peneda и на г-жа Lambert.

- Доклад: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Г-н председател, подкрепихме този доклад, защото това е правилният начин да продължим напред със справянето с икономическите трудности. Ние не трябва да използваме тази ситуация, за да се отдръпваме в себе си и да казваме „избавете ме“, но за да разработим нови практики и технологии, които ще ни направят по-силни, отколкото сме били вчера.

Г-н председател, познавайки себе си и Вас, зная, че фокусът на моята група да се инвестира в енергийната ефективност и да се подкрепят опитите за създаване на интелигентни градове представлява фантастична възможност за всички нас и представя една визия за бъдещето. Съчетан с разпоредби за енергийна сигурност, намаляване на емисиите и създаване на работни места, този доклад възприема холистичен подход, който ще представлява най-добрия начин за една икономика да процъфтява в бъдеще.

Някои членове на Европейския парламент и някои политически партии отхвърлят идеята за мащабни инвестиции по това време. Късогледството на тяхната визия спира дъха ми и само ще донесе дългосрочна вреда. Сега можем ясно да видим какво е необходимо да се направи и затова аз настоячиво призовавам правителството на Обединеното кралство да направи всичко възможно, за да бъдат осигурени средствата чрез този пакет.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Госпожи и господа, бих искала да дам много положителна оценка както на този доклад, така и на плана за използване на финансовата помощ от Общността за проекти в енергийната сфера, подпомагащи икономическото възстановяване. Ясно е, че проектите, които са свързани с енергетиката, са нашето бъдеще и че държавите, които се приспособяват към икономика на ниските емисии и които са по-способни да измерят и въведат възобновяеми енергийни източници, ще надделеят над конкуренцията. Във връзка с това кратките крайни срокове за предаване и оценяване на проекти предизвикват определена загриженост, защото това може би отново ще създаде допълнителни трудности за новите държави-членки. Освен това аз наистина бих се радвала да видя предложенията на Комисията и една подробна програма, как да се увеличат средствата, които ще се заделят за проектите в областта на енергийната ефективност. Също така ние наистина трябва да помислим за изолацията на сградите, което ще бъде значителен принос както на национално, така и на регионално равнище. Бих искала да бъде оказана подкрепа за местни, регионални и индивидуални действия. Благодаря ви.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-н председател, при всички тези думи за стимулиращи пакети и програми за възстановяване ние пропускаме една доста важна част от картината. За да се вкарат пари в икономиката, тези пари първо трябва да се измучат от икономиката. Едностранчивият начин, по който обсъждахме това, достигна върхна точка по време на неотдавна проведената среща на високо равнище на Г-20, по време на която световните лидери се похвалиха, че са инжектирали един трилион щатски долара в световната икономика.

„В световната икономика“: а откъде дойдоха парите, ако не – в най-широкия смисъл на думата – от световната икономика? От пръстените на Сатурн ли? От червената почва на гневния Марс? Така че, онова, за което ние

в действителност говорим, е вземане на пари от джобовете на данъкоплатците и даването им на национални и интернационални бюрокрации, които да ги изразходват от наше име.

Ако това наистина беше по-добрият начин да се процедира, ако всички ние бихме били по-добре, защото длъжностните лица на държавата решават вместо нас как да изразходваме нашето богатство, тогава ние щяхме да изгубим Студената война и щяхме да провеждаме това разискване на руски език.

- Доклад: Othmar Karas (A6-0139/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, позволете ми да завърша, като благодаря на всички преводачи и на всички вас.

Мисля, че е важно да осмислим доклада в контекста, в който е поставен. Това ще е един от поредицата доклади относно финансовото положение, които ще видим, но както каза моят колега Dan Hannan, ние сякаш пропускаме съществения въпрос.

Как започна кризата? Всъщност тя започна в Съединените американски щати с проблема нестандартните кредити. А как започна проблемът с нестандартните кредити? Започна, защото банките бяха насърчавани да отпускат заеми или принуждавани да отпускат заеми на клиенти, които не са кредитоспособни. И така, онова, което направихме по целия свят, а не само в Съединените американски щати, беше да издигнем една планина от дългове.

Когато става дума за справяне с тази планина от дългове, вместо стимули и допълнително финансово регулиране, което задушава иновациите, аз предпочитам подхода на Джими Хендрикс. Когато той видя планина от дългове, той каза: „Ето, аз стоя до една планина и я повалям с ръба на дланта си. Стоя до една планина и я повалям с ръба на дланта си“. Мисля, че всички можем да се поучим от това.

- Доклад: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Подкрепих приемането на доклада на г-н Wojciechowski, защото считам, че като направихме това, ние елиминирахме един пример на лицемерие. По-конкретно, ние се застъпваме за живота на различни животни, които живеят извън Европейския съюз, което естествено е похвално, но не успяваме да видим какво става в собствения ни заден двор. Целта на този доклад беше точно това – да се преодолее това противоречие. Сега ние можем да хармонизираме законодателството на държавите-членки, което се отнася до стандартите за хуманно отношение към животните при клане или умъртвяване. Този доклад говори за добросъвестност.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Г-н председател, не за първи път и сигурно не за последен път се питам какво общо имат с Европейския съюз тези неща.

Методите на клане на животните отразяват различните културни, национални и религиозни традиции и ние демонстрираме прекомерна самонадеяност като навлизаме в такава чувствителна област.

Бих искал да използвам оставащото ми време – доколкото това, както казвате, е нашият последен законодателен ден преди изборите – преди всичко, за да благодаря на Вас, г-н Onesta, за Вашето търпение и добро чувство за хумор през цялата тази сесия и да отправя моите благодарности към служителите, към разпоредителите на входовете и към преводачите. Ако това удължаване на заседанието отвъд полунощ наистина е довело до тези извънредни преразходи, на първо място се надявам, че част от тях са отишли за извънредното им работно време. Те проявяват професионализъм, от който много от членовете на този Парламент биха могли да се поучат. На второ място, бих помолил председателството да погледне отново членовете на правилника. Причината да сме тук, е че гласуването не беше последвано, както е изрично предвидено в член 163, от обяснения на вот. Това ще рече, че след като веднъж разискването приключи, всеки член ще има правото да направи обяснение на вот в рамките на не повече от 60 секунди. Наистина ме тревожи, че произволно сме загърбили онова, което ясно заявява нашият Правилник за дейността.

Ако искаме да променим този член, тогава добре. Съществува механизъм да го направим. Докато членът казва това обаче, ние сме длъжни да го изпълняваме като буква и като дух.

Председател. – Простете ми, че Ви противореча, г-н Hannan, но комисията по конституционни въпроси обсъди въпроса преди много време: „след приключване на общите разисквания“ не означава „непосредствено след края на разискването“.

В момента сме на етапа „след приключване на общите разисквания“, но не съм сигурен, че ще се върнете отново при мен, за да бъде това изменено – имам вяра във Вас.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Г-н председател, ритуалното клане на животни, което им причинява изключително страдание, е несъвместимо с нашата цивилизация. Не вярвам, че която и да е религия, която се стреми да върши добро, би могла да изисква такова нещо от своите последователи. Такова клане е по-скоро обичай на диви и примитивни племена и ние не следва да се съгласяваме с това. Ако религиозната търпимост трябва да се използва като аргумент, тогава следва да добавим, че съществуват религии в света, които практикуват ритуалното убиване на хора. И с това ли ще се съгласим? Това ли е нашата общност на ценностите?

Отхвърлянето на изменение 28 би дало поне възможност за запазване или въвеждане на забрана върху такива практики в конкретни държави-членки. Приемането на изменение 28 разкрива истинското, кръвожадно лице на този Парламент. Гласувах в подкрепа на доклада като цяло, но го направих само защото други разпоредби подобряват ситуацията на животните, определени за клане.

Neena Gill (PSE). – (EN) Г-н председател, времето за умъртвяване е може би един от най-важните, но потенциално един от най-чувствителните въпроси, върху които можем да законодателстваме в тази зала. Но ние не може просто да продължим да минаваме отстрани, защото много от моите избиратели в Уест Мидландс са загрижени, че законодателството ще засегне техните религиозни права.

Решението дали едно животно следва да бъде зашеметено, преди да бъде заклано, не е нещо, което трябва да се реши тук, а на равнище държава-членка чрез открит диалог и консултации с религиозните общности.

Необходимо е да вървим, а не да тичаме. Според мен това е най-добрият подход по този въпрос. Ролята на Парламента не е да налага норми и ценности, а да представлява и да отразява гледищата на своите избиратели и да се постигне баланс. Можем да решим въпроса заедно. Макар повечето членове на Парламента да предпочитат животните да бъдат зашеметявани преди клане, ние следва да поддържаме правата на религиозните общности да ядат месо, което е било убито съобразно техните религиозни вярвания.

Накрая, г-н председател, позволете ми да Ви благодаря за всички онези, които са тук тази нощ, защото мисля, че само самотните са тук сега, а ние всички сме безнадеждно отдадени на Вас и поради това сме тук тази нощ.

- Доклад: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Европейските социални модели се сблъскват с много проблеми в момента – например с демографските промени и с глобализацията, които също влияят на обсъжданите модели. По тази причина европейските социални модели трябва да бъдат модернизирани с оглед на дългосрочното развитие, като същевременно бъдат съхранени техните първоначални ценности.

В контекста на сегашната икономическа криза изключително важно е социалната политика да върви ръка за ръка с икономическата политика. За да бъдат тези методи ефективни, те трябва да са демократично структурирани, т.е. на принципа на работа отдолу нагоре, и те трябва да бъдат прилагани на местно равнище, т.е. по-близо до гражданите. Предложението беше в духа на тези принципи и по тази причина аз подкрепям изготвения под ръководството на г-н Silva Peneda доклад.

- Доклад: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Председател. – Г-жо Oviir, не ме безпокоите по никакъв начин. Нещо повече, доволен съм да Ви кажа, че сте последният говорител по последния доклад.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Понякога е добре да си първи, а понякога е добре да си последен. Бих искала да спомена следните неща: при сегашната остра икономическа криза пазарът на труда на Европейския съюз се контролира от реалността, че все повече и повече хора биват съкращавани, което от своя страна ще увеличи общия брой на индивидите, които страдат от бедност и отчуждение в Европа. Днес е много важно социалното участие и свързаната политика на пазара на труда да бъдат следвани също и чрез интегриран и единен подход в плана за възстановяване на европейската икономика.

Ние подробно говорихме относно гъвкавостта в социалната политика. С това искам да кажа, че трудовата политика и политиката на предоставяне на социално подпомагане следва да са свързани. Сегашната ситуация изисква това. Докладът подкрепи активното участие на безработни хора и аз счетох, че е твърде позитивно да се гласува в подкрепа на приемането на този доклад.

Председател. – Г-жо Oviir, Вашият клуб от почитатели остана до края.

Следващото заседание ще започне след малко, защото вече е четвъртък, 7 май 2009 г. – последният ден на шестия законодателен мандат на Европейския парламент.

17. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

18. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 00,20 ч.).